

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

21 januari 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	333
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	337
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	355
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	367
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	381
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	391
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	399
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	422
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	434
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	453
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	460

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	462
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	463
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	464

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	466
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 18
van 28 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Successierechten familiale ondernemingen – Nultarief

Met het decreet dat op 30 september jongstleden in het Staatsblad verscheen, wordt het tarief van de successierechten voor familiale ondernemingen verlaagd van 3 naar 0 %. Die verlaging is opgenomen in het decreet van 18 mei 1999 houdende aanpassing van de middelenbegroting en verliest zijn rechtskracht op het einde van dit jaar.

Als ik het goed voorheb, betekent dit dat de verlaging tot 0 % slechts geldt van 10 oktober, met name tien dagen na publicatie in het Staatsblad, tot 31 december van dit jaar.

Kan de minister mij meedelen of dit klopt ?

Werden er al maatregelen genomen die ertoe strekken dat de verlaging ook in de volgende jaren blijft gelden ?

Antwoord

Met het decreet van 18 mei 1999 houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1999, wordt het tarief van de successierechten voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen verlaagd van 3 naar 0 %.

Dit decreet werd in het Belgisch Staatsblad van 30 september 1999 gepubliceerd en heeft derhalve rechtskracht vanaf 10 oktober – met name tien

dagen na publicatie – tot 31 december van dit jaar.

Teneinde dit nultarief ook in de volgende jaren te handhaven, werden er maatregelen genomen om deze bepaling op te nemen in het ontwerp van programmadecreet.

**Vraag nr. 19
van 3 november 1999
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

Huis der Nederlanden Kaapstad – Betrokkenheid

Op woensdag 15 oktober laatstleden werd in Kaapstad (Zuid-Afrika) het Nederlands-Vlaams Huis der Nederlanden geopend. De Belgische ambassadeur was aanwezig bij de officiële opening.

Het Huis is een privé-initiatief. Het is de bedoeling om de Nederlandse en Vlaamse cultuur in Zuid-Afrika uit te dragen.

In welke mate zijn de Vlaamse, Nederlandse en/of Belgische overheid betrokken bij dit initiatief ?

Antwoord

Niet de Belgische ambassadeur, maar Belgisch consul-generaal Ida Verlinden was aanwezig op de opening van het Huis der Nederlanden op 15 oktober in Kaapstad.

Het Huis der Nederlanden is een een privé-initiatief van de Willem de Zwijgerstichting. Voorzover ik weet, is de Belgische overheid niet structureel betrokken bij dit initiatief. Ik heb evenmin weet van structurele betrokkenheid van de Nederlandse overheid. De Vlaamse overheid is in elk geval niet structureel betrokken.

In de loop van 1997 heeft het Curatorium Willem de Zwijgerstichting zowel aan de Nederlandse als aan de Vlaamse regering steun gevraagd voor het Huis der Nederlanden in Kaapstad. Toenmalig minister-president Luc Van den Brande deelde het Curatorium op 20 oktober 1997 mee dat er vanuit de Vlaamse overheid geen structurele steun wordt verstrekt. Hij liet wel de mogelijkheid open om op projectmatige basis initiatieven te subsidiëren. Zijn Nederlandse collega Wim Kok antwoordde in dezelfde zin.

Financieringsaanvragen voor projecten m.b.t. het Huis der Nederlanden werden door Vlaanderen

totnogtoe negatief beantwoord, omdat zij niet voldeden aan de prioriteiten van het Vlaams buitenlands beleid m.b.t. Zuid-Afrika. Bovendien was de Vlaamse inbreng in het Huis der Nederlanden telkens onvoldoende herkenbaar.

Vraag nr. 21
van 4 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenschapsattaché Zuid-Afrika – Rapportering

Ik durf aan te nemen dat de Vlaamse gemeenschapsattaché in Zuid-Afrika geregeld rapporten opstelt over de politieke toestand in Zuid-Afrika.

Kan de minister-president mij meedelen of daarin ook in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de situatie van de Afrikanergemeenschap in dat land en meer uitgebreid aan de situatie van de Afrikaanstaligen ?

Kan hij in voorkomend geval de indrukken van de attaché in dat verband samenvatten ?

Antwoord

De gemeenschapsattaché in Pretoria nam zijn functie op 7 februari 1999 op. In de korte periode van zijn aanstelling leverde hij onder meer reeds een omgevingsanalyse inzake ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika en deed hij voorbereidend werk voor de vergadering van de Gemengde Commissie, die in uitvoering van het Vlaams-Zuid-Afrikaansverdrag begin december in Brussel zal plaatsvinden. Ook bereidde hij een aantal Vlaamse zendingen naar Zuid-Afrika voor, waaronder de missie van Vlaams minister Johan Sauwens naar Kaapstad begin november laatstleden.

Zijn rapporten handelen over de algemene politieke, economische en sociale situatie in het land; ook wordt aandacht besteed aan de door Vlaanderen ondersteunde projecten.

Een specifieke rapportering inzake specifieke bevolkings- en/of taalgroepen is in dit korte tijdsbestek nog niet aan bod gekomen.

Vraag nr. 22
van 4 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika – Stand van zaken

In 1996 werden tijdens het bezoek dat toenmalig minister-president Luc Van den Brande en minister vice-president Luc Van den Bossche aan Zuid-Afrika brachten, naast het samenwerkingsverdrag tussen de twee regeringen, ook nog memoranda en intentieverklaringen ondertekend inzake onder meer algemene samenwerking met de regering van Vrijstaat, samenwerking inzake onderwijs en ambtenarenzaken met diezelfde provincie en samenwerking inzake onderwijs met de Noordprovincie.

Welke concrete projecten werden sedertdien verwezenlijkt ?

Antwoord

Naar aanleiding van het bezoek in 1996 van de toenmalige minister-president en minister vice-president van de Vlaamse regering aan Zuid-Afrika werden, naast het samenwerkingsverdrag tussen de twee regeringen, ook nog memoranda en intentieverklaringen ondertekend; ingevolge deze memoranda en intentieverklaringen werden een aantal concrete projecten uitgewerkt.

Zo werd ingevolge de intentieverklaring inzake de ontwikkeling en de bevordering van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (KMMO) in de republiek Zuid-Afrika (ondertekend in Pretoria op 28 oktober 1996) een project uitgewerkt door NCMV Internationaal (Organisatie van Zelfstandige Ondernemers), waarbij in Botshabelo (provincie Vrijstaat) een opleidingscentrum wordt opgestart en een incubator (bedrijvencentrum) wordt gerealiseerd; bijkomend worden ook Zuid-Afrikaanse KMMO-verantwoordelijken naar Vlaanderen uitgenodigd voor een opleiding ("teach the teachers") en worden KMMO-verbindingkantoren gerealiseerd in Johannesburg en Kaapstad.

Uit de intentieverklaring van de premier van de provincie Vrijstaat en de toenmalige minister vice-president van de Vlaamse regering, tevens Vlaams minister voor Ambtenarenzaken en voorzitter van de VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand), vloeide een trainingsproject voort voor ambtenaren van Vrijstaat; dit project zal pas starten begin volgend jaar.

Er werden ook twee intentieverklaringen ondertekend door enerzijds de toenmalige minister vice-president van de Vlaamse regering en ander-

zijds de Member of the Executive Council of Education van de provincie Vrijstaat en de Member of the Executive Council of Education, Arts, Culture and Sports van de Noordelijke provincie. Bedoeling was om een samenwerking uit te bouwen op het vlak van curriculumontwikkeling, het aanmaken van lesmateriaal en de opleiding van leerkrachten, voornamelijk voor de vakken Wiskunde, Wetenschappen en Technologie.

Om projecten in samenwerking met de VVOB financieel te ondersteunen, werd op de budgetten van respectievelijk de departementen Onderwijs en Coördinatie (administratie Buitenlands Beleid) geld vrijgemaakt; deze projecten, waarvan de eerste fase stilaan ten einde loopt, mogen zeker succesvol worden genoemd. Hier kan worden gesignaleerd dat de handleidingen die werden geschreven door een pedagogisch-didactisch leidinggevende instelling in de Noordelijke provincie, namelijk het Sacred Heart College, nu de basis vormen van een project van de Wereldbank in Kwazulu-Natal en van de officiële beleidslijn van de Natalse regering.

**Vraag nr. 24
van 8 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Doelstellingsgebieden – Tongeren

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden van 26 oktober 1999 verklaarde de minister-president dat Tongeren als plattelandzone zal worden erkend in het kader van de doelstellingsgebieden. Deze erkenning is nieuw, de concrete mogelijkheden voor steun zijn vrij onbekend.

1. Wat zijn de concrete ondersteuningsmogelijkheden voor bedrijven en voor de overheid in de gemeenten erkend als plattelandzone ?
2. Blijven de ondersteuningsmogelijkheden voor gemeenten erkend als ontwikkelingszone dezelfde als voorheen ? Om welke gemeenten gaat het vanaf 2000 ?
3. Kunnen gemeenten met een dubbele erkenning beide steunmogelijkheden combineren ?
4. Welke gemeenten hebben een dergelijk dubbel statuut ?

Antwoord

1. Welke concrete projecten in een plattelandsgregio kunnen worden ondersteund, is afhankelijk van de richtlijnen opgenomen in het enkelvoudig programmeringdocument. Dit programmeringdocument dient volgens het bottom-up-principe per regio te worden opgemaakt.

Op 3 december jongstleden heeft de Vlaamse regering besloten de provinciebesturen een coördinerende rol te laten vervullen voor het invullen van het programmeringsdocument. Dit is conform het regeerakkoord, waarin de aandacht voor gebiedsgerichte werking en het politiek primaat uitdrukkelijk is weergegeven. Dit betekent niet dat het provinciebestuur dit programmeringdocument in eigen regie dient in te vullen. De Vlaamse regering toetst via een Vlaams monitoring comité het betrekken van de lokale actoren en deskundigen. Hun inbreng zal dus medebepalend zijn voor de inhoud van het programmeringdocument. Bovendien heeft de Europese Commissie inzake het partnerschap duidelijke richtlijnen meegegeven.

Richtinggevend voor de programmering van de plattelandsgregio is alleszins dat voor de financiering van de projecten van drie Europese structuurfondsen middelen kunnen worden verkregen, met name het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL). Inhoudelijk betekent dit dat zowel infrastructuurprojecten als opleidings- en landbouwinitiatieven kunnen worden voorgesteld.

2. De hogere regionale investeringssteun zal in de geselecteerde ontwikkelingszones niet dezelfde zijn als vandaag. De Europese Commissie wil deze steunverlening beperken voor de komende programmeringsperiode van 2000-2006, dit vanuit haar bekommernis voor mogelijke concurrentievervalsing.

Tot einde 1999 kunnen middelgrote en grote ondernemingen een steunintensiteit van maximaal 18 tot zelfs 21 % bruto subsidie-equivalenten verkrijgen (dit laatste percentage wanneer de ontwikkelingszone ook een Doelstelling II-gebied is).

Vanaf 2000 voorziet de Europese Commissie in een incentive voor kleine en middelgrote onder-

nemingen in een ontwikkelingszone, met name 10 % bruto subsidie-equivalenten. In het verlengde van de huidige toepassing wordt voor middelgrote en grote ondernemingen in een maximale steunintensiteit van 14 tot 28 % voorzien, afhankelijk van het bruto binnenlands product (BBP) per inwoner en de werkloosheidsgraad van de gemeente waar het steunvragend bedrijf gelegen is.

De selectie van ontwikkelingszones zal de Vlaamse regering eerstdaags doorvoeren, waardoor ik vandaag de gemeentelijke ontwikkelingsclusters nog niet kan meedelen. Wel wil ik nu reeds enige informatie geven inzake het bevolkingscontingent.

Door de Europese Commissie is bepaald dat de bevolking van alle ontwikkelingszones maximaal 30,94 % van de totale Belgische bevolking mag uitmaken, in plaats van de huidige 34,94 %. Dit betekent een plafond van 3.160.145 inwoners. Intussen is met het Waals en het Brussels Gewest afgesproken om 30,85 % van dit contingent, of 975 000 inwoners, in Vlaanderen te selecteren.

Aangezien er voor de Doelstelling II-gebieden een bevolkingscontingent van 493.000 inwoners beschikbaar is, kunnen bijna dubbel zoveel inwoners tot een ontwikkelingszone behoren. Zo zal de steunkaart voor ontwikkelingszones een corrigerend effect hebben voor die gebieden welke objectief gezien in aanmerking komen als Doelstelling II-zone (doch in minder uitgesproken zin dan de geselecteerde), maar omwille van het zeer beperkte bevolkingscontingent niet selecteerbaar zijn.

- Gemeenten erkend als Doelstelling II kunnen geselecteerd worden als ontwikkelingszone. Deze laatste dienen volgens de Europese richtlijnen te voldoen aan één van de vijf indicatoren afgesproken met het Brussels en het Waals Gewest. De Europese Commissie maakt voor Doelstelling II-gemeenten een uitzondering, in die zin dat zij kunnen worden erkend als ontwikkelingszone zonder te voldoen aan één van de vijf indicatoren.

Uiteraard houdt deze erkenning ook een financiering via beide kanalen in. Ter verduidelijking: de selectie als ontwikkelingszone betreft een verhoogde expansiesteun voor de bedrijven, terwijl de projecten in het kader van Doelstelling II veeleer ingrijpen op de omgevingsfactoren

om alzo de socio-economische ontwikkeling te bevorderen.

- Aangezien momenteel nog geen definitieve beslissing genomen is omtrent de afbakening van de ontwikkelingszones, kan thans nog niet worden aangegeven welke gemeenten erkend zijn als Doelstelling II-gebied en als ontwikkelingszone.

**Vraag nr. 26
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Adviesraden – Vrouwen

Tegen 1 januari 2000 moeten alle Vlaamse adviesraden minstens één derde leden van elk geslacht tellen, zo niet worden hun adviezen waardeloos voor de Vlaamse regering.

Alleen de verantwoordelijke minister beschikt over het nodige gezag om voor zijn/haar diensten eventueel een actieplan op te zetten. Zowel nagaan welke plaatsen nog in te vullen zijn, het brede publiek en de betrokken sector informeren over de aard van de "vacature", een beroep doen op databanken, onder andere de Pluspuntbank, ... zijn hiervoor allicht noodzakelijke stappen.

- Welke adviesraden die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen, voldoen nog niet aan het decreet ?
- Hoe en wanneer heeft de minister tijdens haar/zijn ambtsperiode de adviesorganen die (on)rechtstreeks voor haar/zijn beleid belangrijk zijn, reeds gestimuleerd om de eenderdegel uitvoerbaar te maken ?
- Heeft hij/zij stimuli gegeven om hiervoor een concreet actieplan op te stellen ? Zo ja, wanneer moet dit klaar zijn ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 30
van 25 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Expo 2000 Hannover – Vlaanderen

In verband met de deelname van Vlaanderen aan het Belgisch paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Hannover in 2000 had ik graag volgende vragen gesteld.

1. Hoe is de concrete verdeling van de standruimte ?
2. Het Brussels Gewest beschikt over een afzonderlijke standruimte.

Hoe wordt de mogelijke verwarring bij de bezoekers van het paviljoen opgevangen nu de hoofdstad van Vlaanderen als een afzonderlijke entiteit wordt voorgesteld ?

3. Honderd miljoen inbreng van Vlaanderen is niet weinig.

Waarom werd niet geopteerd voor een eigen Vlaams paviljoen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 36
van 7 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams-Brabantbeleid – VZW Friends of Flanders

Begin van de jaren negentig werd de VZW Friends of Flanders opgericht, teneinde de buitenlanders die in de Vlaams-Brabantse gordel wonen begrip bij te brengen voor de specifieke situatie van het gebied.

Graag vernam ik of deze regering enige samenwerking onderhoudt met genoemde vereniging in het kader van haar Vlaams-Brabantbeleid, en zo ja, in welke vorm.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 46
van 28 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE

Mobiliteitsconvenants – West-Vlaanderen

Graag vernam ik de huidige stand van zaken m.b.t. de mobiliteitsconvenants in West-Vlaanderen en met name in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt.

1. Welke gemeenten en steden in West-Vlaanderen, opgesplitst in enerzijds de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt en anderzijds de overige West-Vlaamse arrondissementen, hebben reeds een mobiliteitsconvenant afgesloten ?
2. Om welke gemeenten en steden gaat het, opgesplitst in enerzijds de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt en anderzijds de overige West-Vlaamse arrondissementen ? Werden hierbij ook reeds bijakten afgesloten ? Zo ja, welke ?
3. Met welke West-Vlaamse gemeenten en steden, opgesplitst in enerzijds de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt en anderzijds de overige West-Vlaamse arrondissementen, zijn de besprekingen nog aan de gang ?
4. Hoeveel middelen worden geïnvesteerd door deze lokale besturen enerzijds en door het Vlaams Gewest anderzijds ?
5. In hoeverre worden deze convenants afgesloten in overleg met de naburige gemeenten ?

Antwoord

1. Met de volgende gemeenten en steden in West-Vlaanderen, opgesplitst in enerzijds de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt en anderzijds de overige West-Vlaamse arrondissementen, werd reeds een mobiliteitsconvenant afgesloten.

Arrondissement Kortrijk

Anzegem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Zwevegem

Arrondissement Roeselare

Ingelmunster, Ledegem, Lichtervelde, Moorslede, Roeselare, Staden

Arrondissement Tielt

Ardooie, Dentergem, Oostrozebeke, Ruiselede, Tielt, Wielsbeke, Wingene

Overige arrondissementen in West-Vlaanderen

Beernem, Blankenberge, Brugge, Damme, Jabbeke, Knokke-Heist, Oostkamp, Torhout, Zedelgem, Zuienkerke,

Diksmuide, Kortemark, Lo-Reninge, Heuveland, Ieper, Langemark-Poelkapelle, Mesen, Poperinge, Vleteren, Wervik, Zonnebeke

Bredene, De Haan, Gistel, Ichtegem, Middelkerke, Oostende, Oudenburg, Alveringem, De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Veurne

2. Met de volgende West-Vlaamse steden en gemeenten, opnieuw ingedeeld per arrondissement, werden de volgende bijakten afgesloten.

Pro memorie hebben alle gemeenten die een mobiliteitsconvenant ondertekenden, ook bijakte 1 betreffende de ondersteuning van strategische planningsactiviteiten afgesloten, met uitzondering van de stad Oostende.

Arrondissement Kortrijk

Anzegem	bijakte 3A	N382 herinrichting doortocht
Harelbeke	bijakte 2A bijakte 7A en 9A	N36 vak N50 – Bavikhoofsestraat uitbreiding openbaar vervoer
Kortrijk	bijakte 3A bijakte 12A bijakte 14A bijakte 7A en 9A	N8 herinrichting doortocht Bissegem N50b centrum, fietsroute toegangsweg industriepark Heule-Bissegem uitbreiding openbaar vervoer
Menen	bijakte 3A	N8 herinrichting doortocht Kortrijkstraat-Ieperstraat
Waregem	bijakte 2A	R35 omleiding Waregem vak Oude Vyvestraat-Zultseweg
Zwevegem	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer

Arrondissement Tielt

Ardooie	bijakte 3A bijakte 4A	N35 herinrichting doortocht Koolskamp N35 verlichting doortocht Koolskamp
Ruiselede	bijakte 17A	N37 verlichting drie kruispunten
Tielt	bijakte 11A	N327 fietspaden Tielt-Wingene
Wielsbeke	bijakte 2A bijakte 2B	N382 vak Leie-Stationstraat N382 vak Stationstraat-Ridder de Ghellinckstraat

Wingene	bijakte 11A bijakte 7A en 9A	N327 fietspaden tussen kmpt 1,000 en 3,500 uitbreiding openbaar vervoer
---------	---------------------------------	--

Overige arrondissementen

Beernem	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Brugge	bijakte 3A bijakte 7A, 9A en 9B	N9 herinrichting doortocht Langestraat uitbreiding openbaar vervoer
Damme	bijakte 7A, 9A, 9B, 9C	uitbreiding openbaar vervoer
Oostkamp	bijakte 11A bijakte 11B bijakte 7A en 9A	N368 fietspaden 1e fase N368 fietspaden 2e fase uitbreiding openbaar vervoer
Jabbeke	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Ieper	bijakte 11A bijakte 7A en 9A	N333 fietspaden 3e fase uitbreiding openbaar vervoer
Poperinge	bijakte 3A bijakte 11A bijakte 7A en 9A	N333 doortocht Gasthuisstraat-Casselstraat N333 fietspaden 2e fase uitbreiding openbaar vervoer
Bredene	bijakte 3A bijakte 4A bijakte 10A	doortocht Kapellestraat verlichting Kapellestraat openbaar vervoer
Oostende	bijakte 3A bijakte 7A, 7B, 7C, 9A, 9B, 9C, 9D, 10A, 10B	N334 doortocht Vindictivelaan
Koksijde	bijakte 3A	doortocht Oostduinkerke
Nieuwpoort	bijakte 11A	N367 fietspaden vak Sluizencomplex-Sint-Joris
Veurne	bijakte 3A bijakte 3B bijakte 7A, 7B, 9A, 9B	herinrichting doortocht 2e en 3e fase (N8/N35) herinrichting doortocht 4e fase (N8/N35) uitbreiding openbaar vervoer
De Panne	bijakte 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Gistel	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Middelkerke	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Oudenburg	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Alveringem	bijakte 7A, 9A, 9B	uitbreiding openbaar vervoer
Diksmuide	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Heuvelland	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Lo-Reninge	bijakte 7A, 9A, 9B	uitbreiding openbaar vervoer

Mesen	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer
Vleteren	bijakte 7A en 9A	uitbreiding openbaar vervoer

3. Met volgende West-Vlaamse gemeenten en steden, opgesplitst in enerzijds de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt en anderzijds de overige West-Vlaamse arrondissementen, zijn de besprekingen nog aan de gang.

Arrondissement Kortrijk

Avelgem	mobiliteitsconvenant + bijakte 1
Wevelgem	mobiliteitsconvenant + bijakte 1
Anzegem	bijakte 3B, 4A en 4B
Kortrijk	bijakte 18A
Spiere-Helkijn	bijakte 6A, 6B, 6C, 6D (bijakten in stadium van ondertekening)

Arrondissement Roeselare

Izegem	mobiliteitsconvenant + bijakte
Izegem	bijakte 17A en 18A
Lichtervelde	bijakte 3A en 4A
Roeselare	bijakte 2A, 7A, 9A en 17A
Staden	bijakte 3A, 4A, 11A, 17A en 18A (rotonde Sleihage – deze bijakte in stadium van ondertekening)

Arrondissement Tielt

Oostrozebeke	mobiliteitsconvenant + bijakte 1
Pittem	mobiliteitsconvenant + bijakte 1
Wingene	bijakte 3A : N327 herinrichting doortocht Wingene (in stadium ondertekening)

Overige arrondissementen

Damme	bijakte 3A en 4A
Torhout	bijakte 17A
Oostkamp	bijakte 11C - N368 : fietspaden, derde fase (in stadium ondertekening)
Torhout	bijakte 2A - R34 : verbinding A17-N32 (in stadium ondertekening)
Diksmuide	bijakte 3A, 4A, 11A en 17A
Kortemark	bijakte 11A en 17A

Lo-Reninge	bijakte 3A en 4A
Ieper	bijakte 2A, 17A, 17B en 18A
Gistel	bijakte 3A en 3B
Ichtegem	bijakte 3A en 17A
Middelkerke	bijakte 16A en 17A
Oudenburg	bijakte 16A en 17A
Koksijde	bijakte 3B en 4A
Nieuwpoort	bijakte 16A en 17A
Oostende	bijakte 6A, 9E, 9F
Langemark-Poelkapelle	bijakte 7A en 9A
Oostrozebeke	bijakte 7A en 9A
Wervik	bijakte 7A en 9A

- Het antwoord op deze vraag vereist gedetailleerd opzoekingswerk, dat nog niet afgerond is. Eens alle gegevens bekend zijn, zullen ze in een aanvullend antwoord worden bezorgd.
- Er zijn tot op heden geen convenants afgesloten waarbij clusters van buurgemeenten formeel gezamenlijk een supra-gemeentelijk mobiliteitsplan ontwikkeld hebben. Deze vaststelling sluit niet uit dat tussen buurgemeenten toch het noodzakelijke overleg plaatsvindt.

Vraag nr. 49
van 28 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE

Bruggen – Onderhoud en herstelling

In de begroting worden jaarlijks middelen uitgetrokken voor de herbouw, de vernieuwing en de structurele herstelling van bruggen onder het beheer van de administratie Wegen en Verkeer. Door de administratie worden geregeld rapporten gemaakt over de toestand van de bruggen en over de eventuele gebreken die ze vertonen.

- Wat is volgens de administratie de behoefte aan middelen om de bruggen in optimale staat te houden ?

- Indien de behoefte groter is dan de middelen op de begroting, welke criteria worden er dan gehanteerd om de prioriteiten vast te stellen m.b.t. de investeringen ? Wordt hier ook gewerkt met een meerjarenplan ?
- Wat is het respectieve aandeel inzake herbouw, vernieuwing en structurele herstelling in de begroting Openbare Werken ? Over welke bedragen gaat het telkens ?
- Welke bruggen in Vlaanderen werden in de periode 1997-1999 herbouwd omdat de oorspronkelijke bruggen niet meer voldeden aan de gestelde veiligheidsnormen ? Wat was de respectieve kostprijs van deze werken ?

Antwoord

- Volgens een rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zouden de onderhoudsnoden aan kunstwerken 0,5 % van de nieuwbouwwaarde moeten bedragen. Het patrimonium voor kunstwerken wordt op 130 miljard frank geraamd, wat betekent dat de jaarlijkse nood aan kredieten voor onderhoud 650 miljoen frank bedraagt.

Voor het vernieuwen van kunstwerken stelt het rapport 0,4 % voorop, dit is 520 miljoen frank

op jaarbasis. De opsplitsing van het patrimonium tussen wegen en waterwegen geeft ongeveer twee derde voor de wegen en één derde voor de waterwegen.

- De prioriteitsbepaling berust op de lijst "Prioritaire kunstwerken", opgesteld door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten op basis van een regelmatige inspectie van de kunstwerken. De kunstwerken die op deze lijst voorkomen, worden bij voorrang behandeld.

In sommige gevallen, bijvoorbeeld wanneer andere werken in de onmiddellijke nabijheid van het kunstwerk uitgevoerd moeten worden, kan van de lijst van "Prioritaire kunstwerken" worden afgeweken.

- Op het indicatief driejarenprogramma 2000-2002 is er gemiddeld 455 miljoen frank voor structureel onderhoud van bruggen en 445 miljoen frank voor volledige herbouw of bouw van nieuwe bruggen ingeschreven per jaar.
- In de periode 1997-1999 werden volgende bruggen herbouwd :

Oost-Vlaanderen

Kalverhagebrug Melle : 30 mln. fr.
Bruggen N42 Wetteren : 80 mln. fr.

Limburg

Brug B72 Gingelom : 50 mln. fr.

Vlaams-Brabant

Verbreding van R0, brug W2 : 30 mln. fr.

Antwerpen

Brug B13 in Zandhoven : 34 mln. fr.
Brug B7, B8 : 63 mln. fr.

West-Vlaanderen

Nihil.

Naast de herbouw van deze kunstwerken werden op diverse plaatsen structurele herstellingswerken aan kunstwerken uitgevoerd, onder meer in het kader van de behandeling van ASR (alkali-silica-reactie). Deze projecten zijn voornamelijk in de provincies Vlaams-Brabant en West-Vlaanderen gesitueerd.

Vraag nr. 50
van 28 oktober 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT

Sluizencomplex Demey Oostende – Waterafvoer

Het overtollige water van het Kamerlinckgeleed wordt naar zee gevoerd via de Demeysluis in Oostende. Bij grote regenval bereikt het water aan de Demeysluis frequent het maximumpeil. Wanneer door het tij het water niet kan worden geloosd, overschrijdt het dikwijls dit maximumpeil. Het gevolg daarvan is dat sommige delen van onder andere de wijk Conterdam te kampen hebben met wateroverlast. Dit probleem dateert niet van vandaag, maar sleept reeds jaren aan.

Na de laatste maal dat er effectief overlast was, heeft men beslist een noodpomp te plaatsen. De betrokken diensten van de Vlaamse Gemeenschap werden op de hoogte gebracht en kwamen de zaak onderzoeken. Er werd wel een aanbesteding gedaan, maar er werd gesteld dat er zeker in het eerstkomende jaar geen budgetten waren om een definitieve oplossing te geven aan het probleem en dat er voorlopig zou moeten worden voortgewerkt met de noodpomp.

- Is de minister op de hoogte van deze toestand aan het sluizencomplex Demey in Oostende, meer bepaald het overschrijden van het maximale waterpeil?

Is er in voorkomend geval een reëel gevaar en zo ja, welk ?

- Welke maatregelen heeft de minister vice-president reeds genomen voor het geval er een reëel overstromingsgevaar bestaat ? Op korte termijn ? Op lange termijn ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 51
van 28 oktober 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Afwerking ring Mechelen – Milieueffectrapport

De afwerking van de R6 rond Mechelen laat reeds geruime tijd op zich wachten. Dit heeft tot gevolg

dat er op het grondgebied van Sint-Katelijne-Waver, waar de ring op dit ogenblik eindigt, geregeld ongevallen gebeuren op de invalswegen naar de R6. In sommige gevallen gaat het om zeer zware ongevallen.

Thans blijkt dat de afwerking van de ring moet worden uitgesteld omdat er eerst nog een milieueffectrapport (MER) moet worden opgemaakt. Een verkeersstudie zou zijn afgerond en een studie over de stedenbouwkundige aspecten van de werken zou eveneens bijna klaar zijn.

1. Waarom werd de opdracht tot het uitvoeren van een MER niet eerder gegeven ?
2. Wanneer moet het MER worden afgeleverd ?
3. Is er al een concrete timing m.b.t. het aanvatten van de eigenlijke werken ?

Antwoord

Een milieueffectrapport bestudeert per definitie de milieueffecten in een welbepaald ontwerp dat voorligt en kan bijgevolg pas van start gaan zodra de uitvoeringsmodaliteiten van dit ontwerp voldoende nauwkeurig bekend zijn.

Teneinde zowel het voorontwerp als de uitvoeringsmodaliteiten ervan voldoende nauwkeurig te bepalen en vervolgens te kunnen beginnen met het uitvoeringsdossier, werd op 24 november 1998 het "Stedenbouwkundig ontwerp R6" als studiecontract toegewezen.

De opdrachtgevers zijn de stad Mechelen, de gemeenten Sint-Katelijne-Waver, Bonheiden en Putte en het provinciebestuur van Antwerpen. De studie loopt onder voorzitterschap van de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen Antwerpen).

De termijn voor de studie belooft acht maanden en de studie is momenteel in uitvoering. Op 4 november 1999 besteedde de afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer de MER-studie reeds aan, zodat zij, rekening houdende met de gunningstermijn, kan aangevat worden aan de hand van de op dat ogenblik reeds georderde studie "Stedenbouwkundig ontwerp R6".

Heden kunnen bijgevolg nog geen exacte voorspellingen worden gedaan betreffende de start van de eigenlijke werken. Voor de indicatieve timing van de werken verwijs ik naar het meerjarenprogram-

ma dat aan het Vlaams Parlement werd meege-deeld (*Stuk 15 (1999-2000) – Nr.5-1 – red.*).

Vraag nr. 53 van 3 november 1999 van de heer JOHAN MALCORPS

Waterbeheersingswerken Antwerpen-Noord – Stand van zaken

In het weekeinde van 13 en 14 september 1998 werden de mensen van Merksem en veel andere Antwerpse gemeenten getroffen door zware overstromingen. De diverse betrokken overheden (gemeenten, provincie en Vlaams Gewest) beloofden toen dat er dringend waterbeheersingswerken zouden uitgevoerd worden om een nieuwe dergelijke ramp te voorkomen. Bovendien zou alles beter worden gecoördineerd.

Intussen wordt inderdaad zwaar geïnvesteerd in reuzenpompen aan het waterzuiveringsstation IJskelder en is men begonnen aan een eerste ruiming van de Schijnkokers. Provincie en gemeenten kwamen overeen om nauwer toe te zien op de ruiming van grachten en waterlopen van derde categorie. Gemeenten zoals Wommelgem, Borsbeek en Schoten hebben subsidies goedgekeurd voor de opvang van regenwater, of hebben de bouw van regenwaterputten bij nieuwbouw verplicht gesteld. De provincie heeft maar liefst vijftien studies besteld rond meer structurele maatregelen, zoals de aanleg van potpolders of spaarbekkens.

Van het Vlaams Gewest verwachten de lokale overheden naar eigen zeggen dringend een masterplan voor het Netebekken, een oplossing ten gronde voor het uitbaggeren van het slib in de overwelfde Schijn, in de Voorgracht of de Verlegde Schijn en een uitbreiding van het pompstation Rode Weel aan de Hoge Maey.

1. Kan de minister terzake een volledig overzicht geven van de reeds uitgevoerde werken, de werken die bezig zijn en de werken die gepland zijn of de studies die nog lopen ? Welke timing wordt hierbij gehanteerd ?
2. In welke mate wordt samengewerkt tussen de verschillende besturen ?
3. Hoe worden de bewoners op de hoogte gehouden, in welke mate is er inspraak ?

4. Wordt er ook rekening gehouden met de meer structurele voorstellen van de milieubeweging (bv. de werkgroep Natuurreservaten Antwerpen-Noord) wat het samengaan van een ecologische waterhuishouding (met onder meer ook zorg voor het visbestand) en het tegengaan van overstromingsgevaar betreft ?
5. En ten slotte : in welke mate is het overstromingsgevaar nu definitief bezworen ? Hoe groot blijft de kans op nieuwe waterrampen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Overzicht van de werken

a) Onder de verantwoordelijkheid van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)

- Het belangrijkste project is de bouw van een nieuw pompstation ter hoogte van de instroom van de Schijnoverwelving. Daarmee zal bij hoge afvoer het Schijnwater naar het Lobroekdok worden afgeleid.

De werken voor de bouw worden aanbesteed op 29 november 1999. Later volgt de aanbesteding voor de bouw van de persleidingen in aansluiting op het pompstation. Intussen is de betrokken bouwvergunning aangevraagd sinds mei 1999, doch een beslissing hieromtrent is nog niet genomen.

- De overstort (zogenaamde MIVA-overstort) van de Grote Schijn naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) Schijnpoort werd bedienbaar gemaakt, zodat nu reeds de afleiding van Schijnwater gestuurd kan geschieden, in afwachting van de bouw van het pompstation.
- Er werden eveneens mobiele noodpompen aangekocht om bij nieuwe wateroverlast de Schijnkokers te kunnen ontlasten.
- Het elektrisch gestuurde verdeelwerk op de Grote Schijn ter hoogte van het Albertkanaal in Schilde is geplaatst en zal met vernieuwde software functioneel zijn tegen eind 1999. Daarmee kan de bovenloop van de Schijn worden ontlast.

- De Schijnoverwelving op het grondgebied van Deurne, Merksem en Ekeren wordt thans voorzien van dertien nieuwe toegangskamers (werken in uitvoering), waardoor de overwelving toegankelijk wordt voor aangepast materieel om een ruiming van de kokers mogelijk te maken. De ruiming van de overwelving is gepland voor 2000.
- Een ruiming van de Verlegde Schijn stroomafwaarts van de overwelving (Hoofdgracht en Voorgracht) is nog steeds afhankelijk van de resultaten van het proefproject dat door de Vlaamse Milieuholding (VMH) werd opgestart.

De resultaten daarvan zullen in het voorjaar van 2000 bekend zijn, zodat de werken vanaf de tweede helft van 2000 kunnen worden aanbesteed.

- Tevens lopen er ook besprekingen tussen de afdeling Water en de stad Antwerpen omtrent een overdracht van het pompstation Rode Weel op het einde van de Verlegde Schijn. In dat kader wordt het aanslagpeil van de pompen herbekeken.
- De NV Aquafin bouwt momenteel nieuwe pompen aan de RWZI IJskelder in Merksem. De stad Antwerpen heeft in afwachting tot nu toe ter plaatse noodpompen op het afvalwaterstelsel ingezet. Er werd ook een overstortbekken gebouwd op de riolering van Merksem.
- Recentelijk werd door de afdeling Water een opdracht gegund voor het bijkomend opmeten van de Schijnoverwelving en de Verlegde Schijn. Deze opmetingen zijn bedoeld als inputgegevens voor het opstellen van een hydrologische en hydraulische modellering van het benedendeel van het Schijnstroomgebied, aansluitend op het reeds bestudeerde bovendeel. Ook een vergelijkbare lopende studie in opdracht van de provincie Antwerpen voor de Schone Schijn sluit hierbij aan.

Met deze studies worden de effecten inzake het tegengaan van wateroverlast geëvalueerd en worden bijkomende scenario's geselecteerd.

- b) Onder de verantwoordelijkheid van de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AMZ)

Momenteel zijn er geen structurele werken bezig die door de administratie Waterwegen en Zeewezen zijn opgedragen.

De werken op de Grote Nete zijn stilgelegd en wachten op een bouwvergunning. Zodra er een goedgekeurde bouwvergunning wordt afgeleverd, kunnen deze werken eventueel opnieuw worden opgestart. Hier gaat het vooral voor het vak Hellebrug – 't Schipke (linker- en rechteroever) in Heist-op-den-Berg, vak linkeroever opwaarts Trambrug in Itegem en vak linkeroever opwaarts Marlybrug in Westerlo. Voor al de andere vakken op de Grote Nete zijn er geen ingrijpende werken gepland, enkel onderhoudswerken.

Al deze werken zijn besproken en goedgekeurd in het bekkencomité.

Voor het dossier van de noodpompen op de Beneden Nete en Grote Nete is de bouwvergunning goedgekeurd. De aanbesteding volgt begin 2000.

Het masterplan van het Netebekken is in opmaak in samenwerking met de besturen die het bekkencomité vormen.

- De samenwerking tussen de verschillende besturen wordt gerealiseerd in de bekkencomités, waar het gepaste maatschappelijk overleg wordt gevoerd omtrent alle geplande werken en studies. Bij dit overleg worden zowel de openbare besturen als de lokale belangengroepen betrokken. In de werkgroepen van het bekkencomité is de milieusector eveneens vertegenwoordigd, zodat de ecologische aspecten zeker niet uit het oog worden verloren.

Voor het bekken van de Beneden Schelde is er steeds overleg geweest tussen de afdeling Water en de VZW Natuurreservaten – werkgroep Red de Schijnvallei. Het bekkencomité van de Nete wordt voorgezeten door een ambtenaar van Aminal, afdeling Water.

- De bewoners worden op de hoogte gebracht vanuit de gemeenten. Geregeld organiseert het gemeentebestuur info-avonden waarop actiecomités en bewoners worden uitgenodigd. Op deze avonden worden ook de betrokken besturen uitgenodigd om op de vragen van de bevolking te antwoorden.

- Alle aspecten van integraal waterbeheer zullen in elk geval aan bod komen in de langetermijnvisie. De voorstellen van de VZW Natuurreservaten zullen zeker aandachtig worden bestudeerd.

- De maatregelen die tot op heden zijn genomen en waarvan sommige reeds op het terrein zijn verwezenlijkt, en de nog te nemen of uit te voeren maatregelen zullen alleszins zorgen voor een drastisch en structureel verbeterd waterbeheer.

Op de Nete zijn sommige dijken verzwakt, waardoor enige instandhoudingswerken nodig zijn. Zolang de langetermijnvisie hier niet is afgerond en geheel of gedeeltelijk uitgevoerd, met onder meer de bouw van winterdijken en de creatie van overstromingsgebieden, zullen de dijken die er nu zijn, moeten worden behouden en moeten bijgevolg instandhoudingswerken worden uitgevoerd. De huidige plannen zullen evenwel zoveel mogelijk worden bijgestuurd in de richting van de langetermijnvisie in wording.

De kans op nieuwe wateroverlast in zeer uitzonderlijke omstandigheden kan echter nooit voor honderd procent worden uitgesloten. Nooit eerder door metingen vastgestelde natuurfenomenen zoals die van september 1998 blijven immers onvoorspelbaar.

Vraag nr. 57
van 4 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Binnenvaart – Kaaimuren

In de regeringsverklaring staat te lezen dat de Vlaamse regering de binnenscheepvaart wil promoten door middel van een nieuwe reglementering en door investeringen in infrastructuur, zodat het marktaandeel van de binnenscheepvaart in het goederenvervoer wordt verhoogd.

- Kan de minister vice-president een overzicht geven van de middelen die werden uitgetrokken voor de bouw en het onderhoud van kaaimuren in de periode 1997-1999 ?
- Zijn er nieuwe kaaimuren gepland op de Leie ?

Wat zijn de geraamde kosten hiervan ?

Antwoord

1. Overzicht middelen 1997-1999 (in fr.) :

1997	51.167.257
1998	190.824.062
1999	763.275.736
1997-1999	1.005.267.055

2. Er zijn twee nieuwe kaaimuren gepland op de Leie.

Aanvrager	Raming kostprijs (in fr.)
Interlin + Declercq + Ciers	24.000.000
Ideal Invest NV	115.000.000
Totaal	139.000.000

Vraag nr. 59
van 8 november 1999
van de heer LEO PEETERS

A12 – Kruispunten

Verkeerslichten op autosnelwegen blijven een belangrijke oorzaak van zware verkeersongevallen. Dagelijks maken vrij veel automobilisten gebruik van de autosnelweg A12 als verbindingsas tussen enerzijds de twee grootsteden Antwerpen en Brussel en anderzijds de tussenliggende gemeenten.

De A12 kent nog steeds kruispunten met verkeerslichten. Hoewel reeds verscheidene onderzoeken

Weg	Gemeente	Plaats	1996	1997	1998
A12	Londerzeel	Kerkhofstraat	4	3	2
A12	Meise	Patatestraat	3	2	3

Op basis van deze ongevallencijfers kan de herinrichting van deze kruispunten niet opgenomen worden in het prioritair meerjarenprogramma 2000-2002. Beide kruispunten zijn momenteel uitgerust met roodlichtcamera's.

De afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer kent volgende zwarte punten :

aantoonden hoe gevaarlijk deze situaties zijn, blijven zij bestaan. De grootste problemen blijven de kop-staartaanrijdingen, de kruispuntmanoeuvres, de roodrijders, enzovoort.

Het afschaffen van dergelijke kruispunten kan deze problemen verhelpen en het aantal verkeersslachtoffers op deze weg sterk verminderen.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de precieze evolutie van het aantal verkeersslachtoffers op de A12 ?

2. Bestaan er concrete plannen voor de nodige aanpassingswerken ofwel aan deze kruispunten, ofwel over het geheel van de weg ?

Zo ja, wanneer worden deze aanpassingen uitgevoerd ?

Antwoord

De vraag heeft betrekking op twee provincies, namelijk de provincie Vlaams-Brabant en de provincie Antwerpen.

De afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer heeft twee belangrijke kruispunten op haar grondgebied, namelijk de Kerkhofstraat en de Patatestraat op het grondgebied van de gemeenten Londerzeel en Meise.

De volgende ongevallen werden ter hoogte van deze kruispunten geregistreerd :

Breendonkstraat in Puurs (km 17,4), Langlaarsteenweg, Guido Gezellestraat en Kontichsesteenweg in Aartselaar (km 27,3 – 28,9 en 29,3) en Atomiumlaan in Wilrijk (km 30,5).

De volgende ongevallen werden ter hoogte van deze kruispunten geregistreerd :

Weg	Gemeente	Plaats	1996	1997	1998
A12	Puurs	Breendonkstraat	12	12	3
A12	Aartselaar	Langlaarsteenweg	6	7	4
A12	Aartselaar	Guido Gezellestraat	2	9	3
A12	Aartselaar	Kontichsesteenweg	8	11	6
A12	Wilrijk	Atomiumlaan	3	6	8

Hieruit blijkt dat het aantal ongevallen op het grondgebied van Antwerpen aanzienlijk hoger ligt dan op het grondgebied van Vlaams-Brabant. Bij de herinrichting van de kruispunten uit oogpunt van veiligheid, zal dan ook voorrang worden gegeven aan de kruispunten gelegen op het grondgebied van de provincie Antwerpen.

De administratie Wegen en Verkeer wenst de gehele autosnelweg A12 op termijn aan te leggen conform de vereisten van een primaire weg – categorie 1. De aanpassing van de kruispunten naar ongelijkvloerse oplossingen (tunnels, viaducten) maakt hiervan deel uit.

De opmaak van een streefbeeld voor de heraanleg van de A12 en de vlak ernaast gelegen gewestweg N177 kan pas geschieden nadat het provinciaal ruimtelijk structuurplan werd afgerond. Hierin dient tevens een oplossing te worden gezocht voor de Antwerpse baanwinkelproblematiek op het wegvak Antwerpen-Boom. De programmatie van de werken zal, gelet op de omvang ervan over verschillende jaren moeten worden gespreid.

Vraag nr. 61
van 9 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Prodatasysteem De Lijn – Overstapregeling

Na een analyse van klachten over het Prodatasysteem voor de ontwaarding van stads- of lijnkaarten werd een nieuwe software ontwikkeld.

Op 19 oktober 1998 werd dit aangepaste Prodatasysteem ingevoerd bij De Lijn Antwerpen. Het gevolg is nu dat, wanneer reizigers opstappen en hun kaart ontwaarden, de tijd (60 minuten) begint te lopen waarbinnen zij gratis mogen overstappen. Maar – zo blijkt nu – binnen deze tijd kan de kaart enkel gratis overstappen registreren en geen nieuwe ritten aannemen, dus ook geen nieuwe ritten van andere reizigers op dezelfde kaart. Wie alleen vertrekt en, al dan niet na een overstap, verder reist met meerdere personen, moet dus voortaan

afzonderlijke kaarten gebruiken : één voor zichzelf en één of meer voor de personen die meereizen. Dit is nochtans een zeer gebruikelijke manier van reizen : denk aan ouders die hun kinderen afhalen van school.

"Samen uit, samen thuis is de nieuwe regel" lezen we als laconieke commentaar op het foldertje dat De Lijn nu meegeeft als mensen hun beklag doen over dit systeem. Samen een kaart ontwaarden, kan enkel als men identiek dezelfde reisweg volgt. Al bij al niet erg stimulerend voor ouders met kinderen om samen bus of tram te nemen.

Waarom wordt het systeem niet aangepast zodat zowel gratis overstappen als samen reizen haalbaar worden, of is dit technisch te veel gevraagd ?

Antwoord

De software van het Prodatasysteem (waarbij werd toegelaten dat personen die niet dezelfde reisweg volgen, voor elkaar kunnen ontwaarden op eenzelfde kaart) werd aangepast om volgende redenen.

- De klachten van de reizigers, die door dit systeem nadeel leden op twee vlakken :

de reiziger die later opstapt, heeft geen 60 minuten, maar zijn opstaptijd is gelijk aan die van de reiziger die eerst ontwaard heeft ;

indien de tweede reiziger afstapt en de eerste reiziger, die voor deze tweede betaald heeft, alleen overstapt, dient hij voor twee reizigers de overstap te betalen.

- De zeer grote ingewikkeldheid om dit systeem aan de reiziger uit te leggen.
- Het zeer kleine aantal reizigers dat met deze problemen werd geconfronteerd.

Voor de aanpassing van de software van Prodata werd de eenvoudige boodschap "samen uit, samen thuis" gebruikt, wat de meest gebruikelijke manier

van reizen is, in tegenstelling met wat er wordt beweerd in de vraag. Op deze manier kan de reiziger geen vergissingen begaan.

Vraag nr. 63
van 9 november 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Brussels voorstadsnet – Infrastructuurwerken

In de begroting 2000 van de federale minister van Vervoer is 8,5 miljard opgenomen voor het Brussels voorstadsnet. Volgens het project van de minister moet er binnen tien jaar op alle spoorlijnen richting hoofdstad een moderne stoptrein rijden, om het kwartier.

De eerstkomende jaren zal er worden geïnvesteerd in de aankoop van nieuw rollend materieel. Om dat te kunnen aanbieden, moet er ook voldoende capaciteit zijn op de spoorlijnen en in de stations. In het kader van de HST-werken (hogesnelheidstrein) wordt Leuven-Brussel al op vier sporen gebracht, maar dit zal elders eveneens nodig zijn. Deze verhoging van de capaciteit zal belangrijke infrastructuurwerken met zich meebrengen in de gemeenten rond Brussel.

1. Wordt het Vlaams Gewest, op wiens grondgebied deze infrastructuurwerken ook zullen worden uitgevoerd, betrokken bij het opstellen van de plannen en zullen de gemeenten die hierdoor worden getroffen ook hun advies kunnen geven ?
2. Wat is de huidige stand van zaken van de projecten op de verschillende lijnen die naar Brussel leiden ?
3. Voorzover daarover nu reeds een duidelijkheid bestaat: wat is de vooropgestelde kalender voor het uitvoeren van de werken per lijn die naar Brussel leidt ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest heeft een formele beslissingsbevoegdheid voor spoorwegprojecten op haar grondgebied, met name op het vlak van ruimtelijke ordening (eventueel gewestplanwijziging, bouwvergunningen) en milieu (eventueel MER : milieueffectrapport). Binnen het kader van deze procedures hebben ook de gemeenten inspraakrecht.

Het is voor de gewesten echter belangrijk dat zij reeds in een vroeger stadium worden betrokken bij de plannen van de spoorwegen, aangezien het spoor een belangrijke rol heeft te vervullen binnen het mobiliteitsbeleid, waarvoor de bevoegdheden grotendeels bij de gewesten liggen. Naast een steeds beter lopende informele samenwerking met de NMBS en de federale overheid zijn er ook een aantal formele kanalen waarlangs de gewesten worden betrokken bij de investeringen op hun grondgebied.

Ik herinner de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan de overeenkomst afgesloten in de schoot van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur (ICVI) van 30 maart 1999. In deze overeenkomst staan een aantal principiële besluiten over de uitbouw van het gewestelijk expresnet rond Brussel.

Op het vlak van de infrastructuur zijn dat:

- het op vier sporen brengen van lijn 124 tussen Brussel en Nijvel,
- het op vier sporen brengen van lijn 161 tussen Watermaal en Ottignies,
- de bouw van de tunnel Schuman-Josaphat,
- de verbindingsbocht tussen lijn 36 en lijn 36bis in Nossegem (verbinding Luik/Leuven-luchthaven),
- de verbinding van de lijn 25/27 (naar Antwerpen) met de luchthaven.

Daarnaast moeten de vier maatschappijen voor openbaar vervoer zo snel mogelijk een aantal overeenkomsten inzake tariefintegratie afronden.

De ICVI heeft voor de uitvoering van de overeenkomst een werkgroep op hoog niveau opgericht, die een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de drie gewesten moet uitwerken waarin minimaal volgende elementen staan:

- integratie in het akkoord van de beslissing van de ICVI van 30 maart 1999,
- het exploitatieschema,
- investeringen in infrastructuur en rollend materieel (inclusief de spreiding in de tijd),

- organisatieschema (met vermelding van wie verantwoordelijk is waarvoor),
- financiering,
- begeleidende maatregelen (bijvoorbeeld belastingen) op het vlak van de andere ver voermodi.

Vorbereidend werk werd verricht in het kader van de door de NMBS opgerichte groep "Mobiliteit in en rond Brussel", waarbinnen twee werkgroepen functioneerden waarin de gewesten vertegenwoordigd waren. Er dient echter te worden opgemerkt dat deelname aan deze werkgroepen niet noodzakelijk betekent dat de gewesten achter de besluiten van de werkgroepen staan. Het Vlaams Gewest zal te gepaste tijde haar advies over de geplande investeringen uitbrengen, onder andere bij de opmaak van het nieuwe tienjarenplan 2001-2010 van de NMBS.

2. In het kader van deze werkgroep werd door de NMBS volgende planning (einde van de werken) op dit moment als plausibel naar voor geschoven :

- lijn 96 en toegang Brussel-Zuid : 2004,
- lijn 36 (vier sporen) : 2005,
- tunnel Schuman-Josaphat: 2006,
- vierhoek Brussel-Noord: 2006,
- lijnen 124 en 161 (vier sporen) : 2009.

3. Met betrekking tot de tariefintegratie heeft de Interministeriële Conferentie voor Verkeer, Infrastructuur en Telecommunicatie op 30 november jongstleden de afbakening van de stadszone en de voorstadszone goedgekeurd. Op basis van deze afbakeningen moet de technische werkgroep de verdere principes van de tariefintegratie vastleggen.

**Vraag nr. 64
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

N730 Tongeren-Bree – Fietspadproject

Op 6 oktober 1999 vroeg ik de minister vice-president via een schriftelijke vraag naar een stand van zaken m.b.t. het fietspadproject voor de gewestweg N730 van Tongeren tot Bree. Hij antwoordde m.b.t.

de planning voor een deel van deze weg, namelijk tussen Zutendaal en Bree (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 141 – red.*).

De N730 loopt echter nog verder tot Tongeren. Ook hier is niet overal een veilig fietspad. In alle acties werd dit beklemtoond.

Mag ik uit het antwoord van de minister vice-president afleiden dat slechts een deel van de N730 een fietspad krijgt ?

Zo ja, waarom wordt het fietspad tot Bree-Zutendaal beperkt ?

Zo neen, wat zijn de plannen voor het stuk tussen Zutendaal en Tongeren ?

Antwoord

1. Vak Bilzen-Tongeren

Op het vak N730 Bilzen-Hoeselt-Tongeren bestaan er fietspaden, meestal aanliggende fietspaden.

Binnen de opmaak van mobiliteitsplannen wordt de mogelijkheid bestudeerd om deze fietsinfrastructuur op termijn aan te passen. In de toekomst zullen deze aanliggende fietspaden vervangen worden door vrijliggende fietspaden op plaatsen waar dit mogelijk en wenselijk is volgens de ruimtelijke structuur. Onlangs werd het mobiliteitsplan voor Bilzen goedgekeurd. De gemeenten Hoeselt en Tongeren hebben nog geen goedgekeurd plan.

Op korte termijn (2000-2002) zijn volgende projecten gepland:

- heraanleg van de gewestweg N730 met de Taanusweg in Bilzen. Hier worden afzonderlijke fietspaden geleid via een onderdoorgang en aangesloten op het toeristisch fietspadennet Haspengouw (programma 2000); heraanleg van de doortocht N730 in Munsterbilzen. Hier wordt gekozen voor aanliggende fietspaden in de buitengebieden en voor gemengd verkeer in het centrum van Munsterbilzen (programma 2001).

Voor de aanpassing van de gewestweg op het grondgebied van Hoeselt en Tongeren bestaan nog geen concrete plannen.

2. Vak Bree-Zutendaal

Specifiek voor het grondgebied Zutendaal is in het meerjarenprogramma 1999-2001 de aanleg van de ontbrekende fietspaden opgenomen langs de vakken Bilzerweg (vanaf Langendijkstraat) en de Molenblookstraat (tot Terboekterstraat). Zij zullen de reeds bestaande fietspaden langs de Molenblookstraat (vanaf Terboekterstraat), Kempenseweg en Asserweg (tot Lentestraat) vervolledigen.

Als alternatief voor het doortrekken van de fietspaden langs de Asserweg tot aan de Europalaan (N75) wordt ervoor geopteerd om dit wegvak af te sluiten voor doorgaand verkeer en een bestemming te geven voor lokaal verkeer en fietsverkeer, en dit in de optiek dat dit wegvak op termijn wordt overgedragen aan de gemeenten Zutendaal, Genk en As als lokale weg.

Vraag nr. 65 van 16 november 1999 van de heer ANDRE DENYS

Leieoeveren Deinze-Kortrijk – Onderhoud

Er zijn bijzonder veel verzakkingen vast te stellen aan de oevers van de Leie tussen Deinze en Kortrijk. Hierdoor dreigen veel trekpaden, die gelegen zijn vlak tegen deze oevers, mee weg te zakken, wat uiteraard gevaarlijk is voor de gebruikers.

Werden er reeds initiatieven genomen om de oevers van de Leie te herstellen en te verstevigen tussen Deinze en Kortrijk ?

Antwoord

De oevers van de Leie tussen Deinze en Desselgem werden aangelegd in de jaren zestig. De oeververdediging bestaat uit betonnen platen die steun vinden op een kesp en op houten palen, in een grondbanket onder water.

Door de schaalvergroting van de scheepstypes en de toegenomen intensiteit van de scheepvaart is dit onderwaterbanket plaatselijk weggespoeld en heeft de ontgronding zich doorgezet tot onder de betonnen platen. Deze platen verliezen daardoor hun steun, breken en storten in. De onbeschermd oever wordt daarna nog verder aangetast. Vooral in de zone tussen Deinze en Desselgem zijn grote gedeeltes van de oever ingekalfd.

De beheerder van de Leie, de administratie Waterwegen en Zeewezen, is zich ten volle bewust van de ernst van de toestand. De graad van aantasting van de oever wordt van nabij gevolgd. Op dit ogenblik zijn de meest uitgesproken inkalvingen nog altijd twee meter van de rand van de weg verwijderd. In elk geval zullen de wegen langs de Leie in stand worden gehouden en zullen indien nodig lokale herstellingen worden uitgevoerd. Ook indien de veiligheid van de weggebruikers in het gedrang komt, zal onmiddellijk worden ingegrepen.

Een definitieve herstelling van de oevers is niet direct gepland. De kalibrering van de Leie tussen Deinze en Kortrijk heeft, naast de positieve effecten van een rechtgetrokken en verruimde scheepvaartweg, een groot aantal negatieve effecten gehad, vooral op ecologisch en landschappelijk gebied.

Het herstel van de oevers van de Leie zal daarom worden opgenomen in een globaal project van rivierherstel, waarvoor de studie volgend jaar zal worden aangevat. Een planning van de uitvoering kan nu nog niet worden opgesteld, omdat de inhoud van het herstelproject nog niet kan worden gedefinieerd. Het herstel of de vervanging van de oeverstructuren van de Leie zal deel uitmaken van dit project van rivierherstel.

Buiten zeer lokale ingrepen met het oog op de veiligheid van de weggebruikers, zijn er in de nabije toekomst geen structurele herstellingswerken gepland aan de oeververdediging op de Leie tussen Deinze en Kortrijk.

Vraag nr. 66 van 16 november 1999 van de heer DIDIER RAMOUDT

Buslijn 62a Torhout-Oostende – Dienstregeling

Op 20 oktober laatstleden konden de reizigers die gebruikmaken van de bus van 7.25 uur van lijn 62a Torhout-Oostende aan hun opstapplaats in Eernegem tot hun verbazing vaststellen dat deze rit was afgeschaft, en dit zonder dat ze daarvan op de hoogte waren gebracht. Deze busrit wordt door tal van mensen gebruikt om zich naar het werk te begeven en de plotse afschaffing ervan zorgt dan ook voor de nodige ongemakken. Blijkbaar is er van dezelfde lijn 62a een bus die in de buurgemeente Ichtegem tien minuten moet wachten omwille van de nodige aansluitingen.

1. Wat is de reden voor de afschaffing van de busrit van 7.25 uur van lijn 62a die in Eernegem passeert ?
2. Klopt het dat een bus van dezelfde lijn een wachtperiode van tien minuten heeft in Ichtegem ? Zo ja, waarom wordt de uurregeling niet zodanig aangepast dat ook de gemeente Eernegem kan worden bediend ?

Antwoord

1. De ochtendspits van lijn 62a van Eernegem naar Oostende werd inderdaad bijgestuurd met ingang van 20 oktober 1999.

Tot op voornoemde datum beschikten de reizigers op schooldagen tussen 7.25 en 7.40 uur over de volgende vijf ritten naar Oostende:

- versterkingsrit nr. 1015: Eernegem, kerk 7.25 uur – Oostende, station 7.58 uur ;
- regelmatige rit nr. 15: Eernegem, kerk 7.35 uur – Oostende, station 8.08 uur ;
- regelmatige rit nr. 19: Eernegem, kerk 7.37 uur – Oostende, station 8.09 uur ;
- versterkingsrit nr. 1021: Eernegem, kerk 7.40 uur – Oostende, station 8.15 uur ;
- regelmatige rit nr. 21: Eernegem, kerk 7.40 uur – Oostende, station 8.13 uur.

Uit recentelijk uitgevoerde tellingen bleek evenwel dat op schooldagen elk van deze ritten slechts een gemiddelde bezetting had van ongeveer 35 reizigers. Rekening houdende met dit overaanbod werd beslist om versterkingsrit nr. 1015 te schrappen. Het inleggen van versterkingsritten moet worden gezien binnen het zoeken naar oplossingen voor eventuele capaciteitsproblemen. Het voertuig dat door deze aanpassing vrijkwam, werd ondertussen reeds ingezet op een andere lijn, waar zich wel degelijk bezettingsproblemen voordeden.

Reizigers van lijn 62a kunnen ook nog gebruiken van een rit om 7.05 uur naar Oostende, station, met aankomst om 7.38 uur.

Aldus kan worden geconcludeerd dat de reizigers op schooldagen tussen 7.05 en 7.40 uur vanuit Eernegem nog steeds beschikken over vijf autobussen met bestemming Oostende.

2. Deze bewering strookt niet met de werkelijkheid.

Vraag nr. 67 van 16 november 1999 van de heer DIDIER RAMOUDT

Belbusprojecten – Rendabiliteit

In een krantenartikel in het Nieuwsblad van 1 oktober 1999 (editie Oostende-Westhoek) geeft de directeur van De Lijn West-Vlaanderen een uiteenzetting over het systeem van de belbussen in de Westhoek.

Niettegenstaande deze vorm van openbaar (?) vervoer zwaar verlieslatend is ("Op 100 frank kosten recupereren wij amper 15 frank per ticket"), heeft De Lijn, naast de vier bestaande belbuszones, plannen om nog meer dergelijke zones op te richten. Op het ogenblik van publicatie waren de plannen echter onvoldoende concreet en wilde men er verder niets over kwijt.

1. Heeft de minister vice-president weet van deze plannen en zo ja, kan hij dan enig licht werpen op hun inhoud ? Om welke nieuwe zones gaat het en op welke termijn worden deze verbindingen in gebruik genomen ?
2. Is het verantwoord om nieuwe belbussen in te leggen, rekening houdende met de zwaar teleurstellende resultaten van het lopende project ?
3. Vindt de minister vice-president, met mij, dat er misschien andere mogelijkheden onderzocht moeten worden, die minder verlieslatend zijn dan het belbusproject ?

Werd de haalbaarheid reeds onderzocht van bijvoorbeeld het betrekken van privé-vervoermaatschappijen bij dit project, eventueel met een financiële tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor de reiziger ? Zou een dergelijke overeenkomst niet het voordeel bieden dat De Lijn zou worden verlost van de investering in het rollend materieel en de infrastructuur en het onderhoud van dat alles ?

Antwoord

Deelvragen 1,2 en 3 dienen gemeenschappelijk te worden beantwoord, met uitzondering van de bijkomende vraagstelling geformuleerd onder deelvraag 3, tweede alinea.

In het kader van de basismobiliteit worden op dit ogenblik "actieplannen" onderzocht om eventueel belbusystemen in de West-Vlaamse Westhoek te organiseren. Deze plannen bevinden zich thans nog in een onderzoeksstadium. Er wordt rekening gehouden met de prioriteitenlijst, opgesteld om basismobiliteit in te voeren op die plaatsen waar de nood inzake – eventueel vraagafhankelijk – geregeld vervoer het hoogst is, steunend op de objectieve behoeftanalyse.

De keuze voor het mogelijk inzetten van belbussen wordt mede bepaald door de ervaring dat deze formule een meer efficiënte oplossing is, als men er rekening mee houdt dat zodoende een ruimer gebied kan worden bediend op een meer flexibele wijze, inzonderheid in dun bevolkte gebieden.

Bij de uiteindelijke beoordeling van een belbusexploitatie kunnen de criteria van een streekexploitatie evenwel niet worden gebruikt. De exploitatie van een geregelde lijn zou met betrekking tot een zo ruim gebied een aanzienlijk hogere financiële weerslag hebben.

Voor een belbusexploitatie wordt bijgevolg enkel gekozen indien:

- de marktnorm die een standaardexploitatie rechtvaardigt onvoldoende aanwezig is (dun bevolkte gebieden, diffuse verplaatsingsstromen, wegeninfrastructuur, ...). Een belbus vormt bijgevolg een verkieslijk alternatief voor die gebieden waar geen voldoende markt aanwezig is voor een reële standaardexploitatie;
- de te verwachten kostendekking, in overeenstemming met het aanbodcriterium, lager is dan 35 % (zijnde de norm voor een standaardexploitatie);
- de gevraagde basismobiliteit in het gedrang zou kunnen komen. Het belbusstelsel is namelijk een systeem met relatief lage kosten en een hoge flexibiliteit, dat voor de verbinding met een centrum of een aslijn kan zorgen, of een aansluiting met ander geregeld vervoer kan verzekeren ;

- een vorm van geregeld vervoer tijdens specifieke uren dit vereist. Hier dient echter onmiddellijk aan toegevoegd te worden dat de bijbehorende kostennorm een doorslaggevend element vormt.

Ter vervollediging dient te worden vermeld dat uit de evaluaties van de bestaande belbusprojecten in het kader van het convenantenbeleid duidelijk blijkt – meer bepaald uit de tevredenheidsstudies – dat de reizigers in hoge mate tevreden zijn over de geboden dienstverlening.

In het kader van een Europese studie (het Samplus-project) werden onder meer de projecten Meetjesland en Oostakker uitgebreid geëvalueerd. Uit dit onderzoek bleek een waarderingcijfer van maar liefst 92 % voor de belbus in het algemeen.

Privé-vervoermaatschappijen worden nu reeds betrokken bij de belbusprojecten Poperinge-Zuid en Meetjesland. Deze belbussen hebben trouwens een gelijkaardige, aanvaardbare kostendekkingscoëfficiënt.

Vraag nr. 68
van 16 november 1999
van de heer JAN PENRIS

Decreet zeehavenbeheer – Instellingen

Het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, voorzag in de oprichting van een aantal instellingen.

1. Artikel 23 voorzag in de aanstelling van een gewestelijk havencommissaris.

Werd hij reeds aangesteld ?

Beschikt hij over een eigen personeelsformatie ?

2. Artikel 25 voorzag in de ontwikkeling van het promotiebeleid in samenwerking met de havens.

Werden terzake al concrete stappen ondernomen ?

Werden er resultaten geboekt ?

3. Artikel 26 voorzag in de oprichting van een havengeschillencommissie.

Werd ook zij reeds opgericht ?

Antwoord

Het decreet van 2 maart, houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, voorziet in de uitvoering van een aantal "uitvoeringsbesluiten".

1. De voorbereiding hiervan is aan de gang. Een uitvoeringsbesluit omtrent de gewestelijke havencommissaris wordt voorbereid, evenals de profielomschrijving. In dit uitvoeringsbesluit wordt tevens gehandeld over de personeelsformatie die aan betrokkene bij voorrang kan worden ter beschikking gesteld.
2. Het havendecreet voorziet in artikel 25 dat de Vlaamse regering en de havenbedrijven initiatieven ontwikkelen inzake een gemeenschappelijk promotiebeleid van het gehele Vlaamse havenpotentieel. De Vlaamse regering wordt daartoe gemachtigd om een gemeenschappelijke concertatiecommissie op te richten. In deze gemeenschappelijke concertatiecommissie, waarin zowel de regering als de havenbedrijven vertegenwoordigd zijn, wordt door de Vlaamse diensten bevoegd voor havenbeleid en voor externe betrekkingen en door de havenbedrijven een vijfjaarlijks, op bedrijfseconomische leest geschied promotieplan opgesteld en uitgewerkt. Wat het opstellen van dit promotieplan betreft, wordt in de concertatiecommissie tevens een afgevaardigde opgenomen van de representatieve verenigingen van de havengebruikers.

Een uitvoeringsbesluit omtrent de concertatiecommissie wordt voorbereid. Pas na het van kracht worden van dit besluit kan er sprake zijn van een invulling van het promotiebeleid.

3. De betwistingen tussen de havenbedrijven onderling inzake de exploitatie en in het bijzonder inzake de commerciële activiteiten van de havenbedrijven, alsook de betwistingen van de havenbedrijven met één of meer havengebruikers, worden beslecht door een ad hoc havengeschillencommissie, die werkt met arbitrage zoals bepaald in het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 26 voorziet niet in de oprichting van een permanente havengeschillencommissie, maar schetst wel de modaliteiten waaraan dient te worden voldaan indien havenbedrijven onderling betwistingen met één of meer havengebruikers inzake de exploitatie en in het bijzonder inzake de commerciële activiteiten van de havenbedrijven, alsook betwistingen met één of meer havengebruikers wensen te beslechten.

Vraag nr. 69
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 26

van 16 november 1999

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 336

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 70
van 18 november 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT

Files – Verkeersradio

Zie :

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Vraag nr. 22

van 18 november 1999

van de heer Didier Ramoudt

Blz. 353

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 71
van 19 november 1999
van de heer EDDY SCHUERMANS

Kruispunt R71-N80 Hasselt – Aanpassingswerken

Het kruispunt R71-N80 in Hasselt veroorzaakt grote problemen inzake verkeersveiligheid.

In het meerjarenprogramma voor de wegen was voor 1999 een aanpassing van het kruispunt opgenomen, namelijk met fietstunnels, conflictvrije verkeerslichten en vrije rechtsafslaande stroken.

Waarom zijn deze werken niet uitgevoerd, en betekent uitstel ook afstel ?

Antwoord

Het ontwerp van het kruispunt is erg complex. De onteigeningsprocedure sleept langer aan dan verwacht, onder andere omdat er kleine delen van het benzinstation dienen te worden ingenomen. Hiervoor bleek voorafgaandelijk een oriënterend bodemonderzoek noodzakelijk.

De Provinciale Auditcommissie heeft het oorspronkelijk project ook uitgebreid met een tweede onderdoorgang voor fietsers aan de kant Runkst. Deze tunnel was in het eerste voorstel niet samen met deze werken gepland. Over de juiste plaats dient nog overleg met de stad en de bevolking te worden gevoerd, gezien de implicaties voor de toegang tot de percelen rond het kruispunt.

Het totale project (R71/N80) is nu opgenomen in het investeringsprogramma 2000 en zal dit jaar zeker in aanbesteding gaan. Het blijft het prioritaire project op de grote ring van Hasselt.

Vraag nr. 72 van 19 november 1999 van de heer DIRK HOLEMANS

N466 Gent-Deinze – Verkeersveiligheid

Op 4 november jongstleden gebeurde op de gewestweg N466 tussen Baarle-Gent en Bachte-Maria-Lerne (de Gaverlandstraat) een zwaar ongeval, waarbij een autochauffeur levensgevaarlijk werd verwond. Dit ongeval in de Gaverlandstraat sluit jammer genoeg aan bij een lange rij van ongevallen.

Enkel dit jaar gebeurden er reeds twee andere zware ongevallen op deze plaats, die wordt gekenmerkt door een lange scherpe bocht die moeilijk in te schatten is, onvoldoende verlichting en een pover fietspad (geschilderd op het asfalt, aansluitend op het gedeelte van de weg bedoeld voor autoverkeer). Midden februari reed op dezelfde plaats een bestelwagen van de weg, tegen een elektriciteitspaal. Trieste balans : drie doden en één zwaargewonde. En eind oktober ging op dezelfde

plaats een auto uit de bocht, waarbij de bestuurster zwaar gewond werd.

Het is duidelijk dat we hier zonder meer kunnen spreken van een "black point", een zwart punt op onze wegen, met een trieste balans aan verkeersslachtoffers.

Gelet op de ernst van de verkeersonveiligheid op het bewuste stuk van de N466 en de doelstellingen van het regeerakkoord (onder meer sterke vermindering van aantal verkeersslachtoffers), lijkt me een grondige ingreep op korte termijn noodzakelijk om de veiligheid van automobilisten én zwakke weggebruikers te verbeteren. Dit zal ook de leefkwaliteit van de omwonenden ten goede komen, die nu permanent met de angst leven dat een automobilist van de weg kan geraken.

Werden reeds initiatieven genomen om de verkeersveiligheid op de N466 tussen Baarle-Gent en Bachte-Maria-Lerne te verbeteren ?

Zo ja, wat houden ze in en binnen welke termijn zullen ze worden gerealiseerd ?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat er zich een aantal ongevallen hebben voorgedaan op de gewestweg N466 tussen Baarle-Drongen (Gent) en Bachte-Maria-Lerne (Deinze), in het bijzonder ter hoogte van de lange bocht.

De hoofdoorzaak is het niet respecteren van de snelheidsbeperking van 50 km/u op deze plaats. Spijtig genoeg leidt dit onverantwoord rijgedrag tot hoge risico's voor de andere weggebruikers en voor de omwonenden.

In het verleden werd de signalisatie reeds sterk uitgebreid, met duidelijke aankondiging van de bocht.

Ter beveiliging van de fietsers werden enkele jaren geleden catafootpaaltjes geplaatst tussen de fietsstroken en de rijweg. Zij werden echter vaak kapotgereden, zodat de overblijvende delen telkens een gevaar vormden voor de fietsers. Ze werden dan vervangen door een ribbelmarkering. Na talrijke klachten van omwonenden wegens geluidsoverlast diende ook de ribbelmarkering te worden verwijderd.

Uit de analyse van de problematiek blijkt dat veel eerder een onaangepast rijgedrag de oorzaak van de ongevallen is dan een onaangepaste infrastructuur.

Bij de rijkswacht en de politie werd er daarom aangedrongen om in die zone snelheidscontroles uit te voeren.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 20
van 26 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Schoolboeken – Gelijkekansenidee

Het onderzoek naar de concretisering van het emancipatiestandpunt vanuit de handboeken Wereldoriëntatie in het basisonderwijs, leidde tot interessante conclusies.

De minister is ook bevoegd voor het gelijkekansenbeleid op het vlak van etnisch-culturele minderheden, gehandicapten, homo's en lesbiennes.

Gaf zij reeds opdracht tot een analyse van de handboeken van het basis- en secundair onderwijs vanuit die gezichtshoeken ?

Zo ja, wanneer en waaruit bestond die opdracht ?
Wat waren de resultaten ?

Zo neen, is dergelijke opdracht niet zinvol ?

Antwoord

Tot nu toe heb ik als minister bevoegd voor Gelijke Kansen nog geen opdracht gegeven om de handboeken van het basis- en secundair onderwijs te laten doorlichten op hun beeldvorming over de verschillende doelgroepen waarop het gelijkekansenbeleid zich richt en die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger werden genoemd. De studie waarop zij zich beroept, was overigens een initiatief van de commissie Onderwijs van de Nationale Vrouwenraad, en dus geen opdracht van de overheid.

Dit alles past in de ruimere context van de beeldvorming over de rechten van mensen inzake samenleving, waarbij de ontleding van schoolboeken slechts één element kan zijn, en dus zeker zinvol.

Een opdracht in de zin zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt, kan echter enkel in samspraak met de minister bevoegd voor Onderwijs worden gegeven. Ik wil graag verwijzen naar haar antwoord op vraag nr. 18 van 3 november 1999 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*blz. 381 – red.*)

Samenwerking in het kader van inclusief beleid is uiteraard onze bedoeling.

Vraag nr. 23
van 28 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen – Werking

De vorige regering besliste een Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen (ICGK) op te richten. Met de nodige ups and downs werkte deze commissie de voorgaande jaren in het kader van het Vlaamse emancipatiebeleid.

1. Hoeveel mannen, respectievelijk vrouwen maken deel uit van deze commissie en welke functies bekleden zij in hun departementen ?
2. Met welke regelmaat komt deze commissie samen ?
3. Hoe verloopt de doorstroming van de informatie over de werkzaamheden naar de verschillende departementen en Vlaamse openbare instellingen (VOI) ?
4. Hoe kunnen parlementsleden – in het kader van de openbaarheid van bestuur – op de hoogte blijven van de werkzaamheden van deze commissie ?

Antwoord

1. Samenstelling

De interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen is een ambtelijke commissie die totnogtoe de volgende samenstelling kende:

– een vertegenwoordiger van elk van de zeven departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap:

departement Coördinatie : vrouw, adjunct van de directeur, secretariaat-generaal ;

departement Algemene Zaken en Financiën: vrouw, adjunct van de directeur, afdeling Financieel Management ;

departement Wetenschap, Innovatie en Media: vrouw, navorser, Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) ;

departement Onderwijs: vrouw, adjunct van de directeur, verantwoordelijk voor gelijke kansen, afdeling Beleidscoördinatie Onderwijs ;

departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur: vrouw, adjunct van de directeur, directoraat-generaal administratie Welzijn ;

departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw: man, coördinator ;

departement Leefmilieu en Infrastructuur: vrouw, deskundige, afdeling Coördinatie Werking ;

- een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor Gelijke Kansen: vrouw ;
- de voorlichtingsambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap: man ;
- een vertegenwoordiger van de Vlaamse Intersectorale Commissie Armoedebestrijding (VICA): man, secretaris van de VICA ;
- een vertegenwoordiger van de Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM): vrouw, secretaris van de ICEM ;
- een vertegenwoordiger van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH): vrouw, adjunct van de directeur, stafdienst ;
- de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken als waarnemend lid.

Het voorzitterschap van de ICGK wordt waargenomen door de leidend ambtenaar van de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen (departement Coördinatie): vrouw, directeur.

2. In overleg met mij als minister bevoegd voor Gelijke Kansen werd ervoor gekozen om met

de commissie tweemaal per jaar bijeen te komen. Deze optie past in de strategische overweging die meer de nadruk legt op de eigen gelijkemanswerking van de diverse departementen in hun respectieve bevoegdheidsdomeinen.

3. De doorstroming naar de departementen van informatie en documenten over de werkzaamheden van de ICGK en de uitvoeringsaspecten van het gelijkemansbeleid meer in het algemeen (zoals verslaggeving, documentatie, vragen om informatie over de toepassing van het gelijkemansbeleid in de departementen, ...) verlopen globaal gezien vanuit de administratieve cel Gelijke Kansen in Vlaanderen via de vertegenwoordigers van de departementen in de ICGK, en dit zowel op formele als op informele wijze.

Wanneer dergelijke informatie of informatie-vragen moeten worden doorgespeeld aan de Vlaamse openbare instellingen, dan gebeurt dit via aparte contactpersonen voor gelijke kansen die door de leidend ambtenaren van deze VOI's zijn aangesteld.

4. Onder meer op basis van artikel 32 van de Grondwet verleent het decreet van 15 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur, aan eenieder het recht om de openbaarmaking aan te vragen van de informatie waarover de Vlaamse administratieve overheid beschikt (bestuursdocumenten). In principe (art. 7 van het decreet) is die administratieve overheid verplicht de gevraagde bestuursdocumenten openbaar te maken volgens de modaliteiten (inzage, afschrift, uitlening, eventueel met uitleg).

Evenwel moet rekening worden gehouden met de uitzonderingsbepalingen die hoofdzakelijk zijn vastgesteld in enerzijds artikel 6, § 1 en § 2 van de federale wet betreffende de openbaarheid van bestuur van 11 april 1994, en anderzijds artikel 8 van het decreet van 15 mei 1999. De mogelijke toepasselijkheid van deze uitzonderingsgronden kunnen de openbaarmaking van de gevraagde informatie verhinderen of beperken. Ter vervollediging kan er nog op gewezen worden dat tegen een gehele of gedeeltelijke afwijzing van een openbaarheidsverzoek een beroep kan worden ingesteld bij de leidend ambtenaar van de administratie Kanselarij en Voorlichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 24
van 28 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Implementatie kwaliteitsdecreet – Ouderenvoorzieningen

In de sector van de oudervoorzieningen komen geregeld klachten voor over een gebrek aan kwaliteit in de dienstverlening. De oudere of de familie kan dan verschillende stappen doen, van een gesprek met de verantwoordelijke tot de bewonersraad inschakelen en de Rusthuisinfofoon gebruiken. Ondanks deze mogelijkheden worden de klachten niet opgelost.

Ouderen verhuizen naar een andere voorziening is niet zo evident. Een meer fundamentele oplossing biedt het kwaliteitsdecreet: hierin staat dat elke welzijnsvoorziening een kwaliteitsbeleid moet uitbouwen én uitvoeren.

Binnen drie jaar na de inwerkingtreding – dus vóór 1 januari 2000 – moet de regelgeving van de betrokken sector met het kwaliteitsdecreet in overeenstemming worden gebracht. Het is pas dan dat de implementatieperiode op het terrein begint te lopen en er effectief afdwingbare maatregelen kunnen worden genomen bij kwaliteitsproblemen.

1. Wat is de stand van zaken in verband met het aanpassen van de regelgeving van de sector ouderenvoorzieningen in het kader van het kwaliteitsdecreet ?
2. Welke maatregelen worden er op korte termijn genomen om aan de klachten tegemoet te komen ?

Antwoord

1. Op 10 november laatstleden werd de handleiding "Kwaliteitszorg in ouderenvoorzieningen" boven de doopvont gehouden. Deze brochure is ontstaan in de schoot van de sector zelf: de werkzaamheden van een technische stuurgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van ouderenvoorzieningen en koepelorganisaties, werden geregeld getoetst aan de mening en de appreciatie van een bredere overleggroep, waarin ook vertegenwoordigers van ouderenorganisaties zitting hadden.

De handleiding wordt aan elke voorziening gratis in één exemplaar bezorgd. Ze kan een handig werkinstrument vormen voor de ouderen-

voorzieningen die de volgende jaren, in afwachting dat het voeren van het kwaliteitsbeleid een erkenningsvereiste wordt, stapsgewijs aan de concrete realisatie van de sectorale afspraken inzake kwaliteitszorg moeten werken.

Precies omdat de aanpassing van de sectorale regelgeving aan de bepalingen van het kwaliteitsdecreet een opnieuw zeer omvattende aanpak is die, wil ze doelmatig en doeltreffend uitgevoerd worden, opnieuw een breed overleg binnen de sector veronderstelt, is het niet mogelijk gebleken dit binnen de in het kwaliteitsdecreet vooropgestelde termijn te realiseren. Daarom zal de Vlaamse regering via het in te dienen programmadecreet aan het Vlaams Parlement voorstellen de termijn met maximum twee jaar te verdagen.

Deze termijn moet toelaten om het decreet inzake de ouderenvoorzieningen op gepaste wijze en in breed overleg met alle relevante actoren aan te passen aan de vernieuwde maatschappelijke inzichten terzake en aan de eisen van een kwaliteitsbeleid. Teneinde dit proces, dat hoe dan ook moet worden gevoerd, niet als alibi voor een maximaal uitstel van de implementatie van het kwaliteitsdecreet te moeten aanvoeren, heb ik tegelijk de administratie opdracht gegeven de juridische en functionele mogelijkheden te onderzoeken tot verankering van de sectorale kwaliteitszorgafspraken in regelgeving, anders dan via een aanpassing van het decreet van 5 maart 1985.

2. Aangezien de Vlaamse volksvertegenwoordiger geen specifieke klachten aanhaalt en zelf reeds verwijst naar de mogelijkheden tot inschakeling van de directie van een voorziening, de bewonersraad of de Rusthuisinfofoon, kan ik er verder op wijzen dat de sectorale overleggroep inzake kwaliteitszorg in de ouderenvoorzieningen, zoals hierboven geschetst, in opvolging van de artikelen 4, 5 en 6 van het kwaliteitsdecreet, invulling heeft gegeven aan het begrip, "verantwoorde hulp- en dienstverlening", uitgaande van minimale kwaliteitseisen inzake gebruikersgerichtheid, doelmatigheid, doeltreffendheid, continuïteit en maatschappelijk verantwoord zijn. Tevens werden de minimale sectorspecifieke eisen met betrekking tot het uit te werken kwaliteitssysteem, de kwaliteitsplanning en het kwaliteitshandboek in overleg bepaald.

Zoals boven reeds vermeld, worden deze uitgangspunten nu reeds door middel van het gratis ter beschikking stellen van de handleiding

terzake binnen de sector verspreid. Koepel- en vormingsorganisaties richten nu reeds op grote schaal scholings- en opvolgingscursussen in om de vaardigheden en begrippen naar de werkvloer te vertalen.

Kortom, de voorwaarden om het kwaliteitsmanagement in de voorzieningen in te voeren, zijn er. Een groot deel van de ouderenvoorzieningen is hiermee ook daadwerkelijk gestart. De verankering in de regelgeving zal enkel het kader waarin de ouderenvoeding moet worden gebed, afdwingbaar maken. Het daadwerkelijk leveren van kwaliteit veronderstelt een breed maatschappelijk engagement, dat in de eerste plaats door de voorzieningen zelf zal moeten waargemaakt worden.

Vraag nr. 25
van 28 oktober 1999
van de heer JOS DE MEYER

Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 27
van 28 oktober 1999
van de heer Jos De Meyer
Blz. 406

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 26
van 28 oktober 1999
van mevrouw SONJA BECQ

FCUD-middelen – Communautaire verdeling

Tijdens een eerste toelichting in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen verklaarde de minister de communautair scheefgetrokken verdeling van de FCUD middelen (Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten) voor Vlaamse, Waalse en Brusselse projecten inzake kinderopvang te zullen wegwerken. Tevens wil zij ijveren voor een gelijkshakeling van de criteria

van goedkeuring en subsidiëring van projecten door het FCUD.

1. Hoe zag de verdeling van de middelen tussen Vlaamse en Franstalige projecten eruit in 1998 en 1999 en hoe ziet de verdeling voor de komende jaren eruit, zowel in absolute als in procentuele cijfers ?
2. Kan er – met vermelding van procentueel aandeel en absolute cijfers – voor de Vlaamse, Waalse en Brusselse projecten een uitsplitsing worden gemaakt al naar gelang de initiatieven betrekking hebben op : buitenlandse kinderopvang, de opvang van zieke kinderen, flexibele opvang, andere initiatieven ?
3. Op welke wijze beoogt de minister de gelijkshakeling van de Vlaamse en de federale criteria inzake de subsidiëring van de projecten ?
4. Op welke wijze betreft de minister de sociale partners bij een en ander ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger peilt zowel kwantitatief als inhoudelijk naar de stand van zaken in het FCUD-dossier. In wat volgt, geef ik terzake zowel feitelijke als duidende informatie.

1. De vraag naar de juiste verdeling van de middelen tussen Vlaamse en Franstalige projecten is geen gemakkelijke vraag.

Het is niet evident recent en relevant cijfermateriaal te verkrijgen en in kaart te brengen. Het is immers zo dat het FCUD werkt met drie soorten cijfers. Er wordt in eerste instantie een budgettaire raming gemaakt van te verwachten subsidies. Deze initiële cijfers worden gecorrigeerd wanneer de voorzieningen hun resultatenrekening indienen. Het uiteindelijke definitieve bedrag is evenwel pas bekend na controle en eventuele bijsturing van de aldus ingediende resultatenrekeningen.

Voor 1998 zijn momenteel niet-gecontroleerde resultaatcijfers bekend. Voor 1999 is er enkel een budgettaire raming.

Deze contextgegevens zijn belangrijk voor een goed begrip van volgende cijfers :

- in 1998 ging op een totaal budget van 1.422 miljoen, 433,5 miljoen naar Vlaamse projec-

ten. Dit betekent dat 30,5 procent van het totale bedrag naar Vlaamse projecten ging ;

- voor 1999 is budgettair een totaal bedrag van 1.411 miljoen ter beschikking. Tot vandaag zijn er Vlaamse projecten goedgekeurd ten belope van 610 miljoen op jaarbasis. Dit betekent voor 43,2 procent van het totale bedrag ;
- voor 2000 – de Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert daar niet expliciet naar, maar ik wil het toch aangeven – wordt in een bedrag van 1.558,6 miljoen voorzien. Het toekennen van 50 procent van die middelen aan Vlaamse projecten impliceert een mogelijke uitgave van 779,3 miljoen. Ten opzichte van de dossiers die vandaag reeds zijn goedgekeurd, levert dat een nog resterende budgettaire ruimte voor Vlaamse projecten op van 169,3 miljoen.

2. Mijn prioritaire bekommernis gaat uit naar het Vlaamse aandeel in het globale FCUD-gebeuren. Een evenwichtige verdeling van de middelen tussen respectievelijk Franstalige en Vlaamse projecten is voor mij essentieel. De boven genoemde percentages illustreren dat in dit verband blijvende waakzaamheid geboden is.

Het aandeel Brusselse projecten is mij niet bekend. Een verdeling tussen de drie gewesten kan worden opgevraagd aan de terzake bevoegde federale minister van Sociale Zaken, de heer Frank Vandenbroucke.

Een verdeling op het niveau van de opvangfuncties (buitenschoolse kinderopvang, opvang van zieke kinderen, flexibele opvang en andere initiatieven) heb ik eerder al opgevraagd voor 1998. Daaruit blijkt de volgende situatie (op basis van niet-gecontroleerde resultatenrekeningen) :

- buitenschoolse opvang in initiatieven buitenschoolse opvang (IBO), particuliere opvanginstellingen (POI), kinderdagverblijven (KDV), ook subsidiëring van regionale promotoren buitenschoolse opvang) : 308 miljoen (71 %) ;
- flexibele opvang (vanuit een KDV of POI) : 7,5 miljoen (1,7 %) ;
- geïntegreerde projecten (vanuit een KDV, IBO, POI of diensten voor thuiszorg) : 60 miljoen (13,8 %) ;

- urgente opvang (twee projecten : Elief, Emancipatie via arbeid) : 2 miljoen (0,5 %) ;

- zieke kinderen (vanuit KDV's en DVO's, maar ook vanuit diensten voor thuiszorg en gehandicaptenzorg) : 56 miljoen (12,9 %).

Voor 1999 kan nog geen verdeling worden opgegeven. Daarvoor is het nodig alvast het insturen van de resultatenrekeningen, gepland voor begin 2000, af te wachten.

Uit de cijfers voor 1998 zien we bovendien dat de uitsplitsing per definitie beperkt is, omdat voor de geïntegreerde projecten, dat zijn projecten die verschillende opvangfuncties tegelijkertijd aanbieden, geen detailopsplitsing mogelijk is. Het FCUD splitst voor de geïntegreerde projecten de subsidies niet uit op het niveau van de verschillende opvangfuncties.

3. Ik vind het belangrijk dat een Vlaamse regelgeving voor de kinderopvang ten volle kan spelen. Daarom is het essentieel de criteria van de Vlaamse en de federale overheid zoveel als mogelijk op elkaar af te stemmen. Om dat te bereiken, wordt een tweeledige aanpak gevolgd. Ik weet dat de raad van bestuur van Kind en Gezin op korte termijn in overleg treedt met het beheerscomité van het FCUD. Ikzelf start een interkabinettenwerkgroep op met het kabinet van de federale minister van Sociale Zaken.

Daarbij hanteer ik volgende strategie.

Op korte termijn probeer ik, voortbouwend op de bovenvermelde cijfers, zicht te krijgen op de verdere evolutie van de toekenning van de middelen en de verdeling tussen de verschillende gewesten. Ik heb bij mijn federale collega Frank Vandenbroucke reeds de noodzaak van een billijke verdeling van het FCUD-geld bepleit.

Ik probeer op korte termijn ook een oplossing te vinden voor een aantal nijpende problemen die de werking van Vlaamse projecten hypothekeren. Ik denk daarbij concreet aan het feit dat het FCUD sinds kort slechts een personeelssubsidie toekent aan initiatieven voor buitenschoolse opvang als er door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) geattesteerd is dat er geen werwerkers beschikbaar zijn. Omdat deze benadering ook inhoudt dat een FCUD-personeelssubsidie kan worden stopgezet wanneer er wel werwerkers zijn, betekent dit dat de continuïteit van de werking van een IBO-project niet langer gega-

randeerd is. Dit is onaanvaardbaar, zowel organisatorisch als kwalitatief.

Op middellange termijn streef ik naar het installeren van één loket dat de voorzieningen toelaat om, via die ene toegangspoort, hun dossieraspecten m.b.t. het FCUD, Kind en Gezin én de administratie Tewerkstelling op te volgen. De manier waarop de voorzieningen nu worden geconfronteerd met drie verschillende instanties en dus verschillende administratieve bepalingen en inspecties, is onverantwoord uit oogpunt van een efficiënte dossierbehandeling.

Ik ga tot slot, met het oog op een fundamentele beleidsdiscussie, ook het gesprek aan over de uiteindelijke finaliteit van het participeren van het federale niveau aan een sector als de kinderopvang, waarvoor de gemeenschappen exclusief bevoegd zijn. De ondersteunende inbreng van de federale overheid mag immers niet tot gevolg hebben, zoals dat nu voor de buitenschoolse kinderopvang het geval is, dat een Vlaamse dynamiek wordt verlamd doordat de federale subsidiecriteria niet aansluiten op, of zelfs tegenstrijdig zijn met de Vlaamse regelgeving.

4. Als er een overleg plaatsvindt tussen de raad van bestuur van Kind en Gezin en het beheerscomité van het FCUD, dan zijn de sociale partners die deel uitmaken van deze beheersorganen daarbij betrokken.

Als ik na mijn contacten met het kabinet-Vandenbroucke een duidelijker zicht heb op de actuele knelpunten en de te verwachten actuele evoluties op korte, middellange en lange termijn, zal ik daarover ook rechtstreeks overleggen met zowel de werkgevers als de werknemers. Het debat kan dan worden opengetrokken en verruimd, in die zin dat niet enkel over kinderopvang, maar ook over het verstrekken van een zorgkrediet aan werknemers van gedachten kan worden gewisseld.

Vraag nr. 27
van 3 november 1999
van de heer ERIK MATTHIJS

Mentaal gehandicapten – Opvangaanbod

Voor personen met een verstandelijke of psychische handicap en personen met autisme is er soms extra steun nodig opdat zij hun mogelijkheden ten volle zouden kunnen ontwikkelen.

Te vaak wordt gekeken naar wat deze personen niet kunnen en is er onvoldoende aandacht voor de mogelijkheden die er wel zijn. Net als anderen hebben zij veel te bieden en zijn zij in de eerste plaats mensen met rechten, onder andere op onderwijs, zorg, juridische bescherming, volwaardig burgerschap en leven in de gewone samenleving.

Een verdere uitbouw van het voorzieningenaanbod is daarom noodzakelijk.

Het is van uiterst groot belang te streven naar aangepaste kleinschalige woon- en dagbestedingsprojecten, met mogelijkheid tot inschakeling in de gewone samenleving, en naar het realiseren van betaalbare zorg.

In de slotbeschouwing uit het Jaarverslag 1998 van de Centrale Wachtlijst voor volwassen personen met een handicap van de provincie Oost-Vlaanderen komt men tot de conclusie dat het totaal aantal personen op de Oost-Vlaamse Centrale Wachtlijst opnieuw is gestegen ten opzichte van het jaar 1997. Bovendien steeg het aantal personen met de hoogste urgentiegraad beduidend in vergelijking met het jaar voordien.

Bijna 40 % van deze urgente zorgvragen bleven meer dan zes maanden onbeantwoord. Van de vragen met de hoogste urgentie richtten bijna 60 % zich naar begeleid wonen (een relatief laagintensieve zorgvorm), maar over alle zorgvormen heen was de vraag naar een woonvorm met bezigheidsmogelijkheden (type tehuis niet-werkenden voor mentaal of motorisch gehandicapten) het meest voorkomend (ruim 60 %).

Het aanbod is dan ook structureel onvoldoende en er is dringend nood aan meer opvang.

Welke mogelijke en blijvende oplossingen werden er reeds vooropgesteld om dit structureel probleem op te vangen ?

Volgens het Platform van Vlaamse Ouder- en Familieverenigingen van Personen met een Verstandelijke en/of Psychische Handicap en/of Autisme VZW gaat het hier om een dringende aangelegenheid.

Antwoord

Aangezien deze vraag eveneens betrekking heeft op het knelpunt inzake de toegang tot een aangepast en voldoende beschikbaar zorgaanbod voor mensen met een handicap, verwijs ik naar mijn ant-

woord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 4 van 23 augustus 1999 van mevrouw Patricia Ceyens (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.2 van 22 oktober 1999, blz. 44 – red.*).

Aanvullend bevestig ik dat in de voorgestelde begroting 2000 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VHSIPH) de volgende initiatieven zijn opgenomen.

- Uitbreiding tehuizen niet-werkenden : + 45 plaatsen ; nursing en realisatie vergunningen : + 55 plaatsen.

Met deze uitbreiding moet worden beantwoord aan complexe zorgnoden van prioritaire doelgroepen.

Bij de toewijzing van nieuwe zorgplaatsen moet worden uitgegaan van regionale analyses inzake de afstemming van vraag en aanbod. De garantie moet worden ingebouwd dat nieuwe zorgplaatsen prioritair worden toegewezen aan de zorgvragers die in de Centrale Wachtlijst met de grootste urgentiegraad geregistreerd staan, of die bij gebrek aan een gepaste opvang in door het Vlaams Fonds erkende voorzieningen noodgedwongen verblijven in een rust- en verzorgingstehuis.

De mate waarin de aanvragende voorziening gebruikmaakt van de mogelijkheden inzake flexibilisering, moet als positief criterium bij de beslissingen inzake uitbreiding worden gehanteerd.

Nieuwe nursingplaatsen ten behoeve van posttraumatici moeten worden toegewezen aan voorzieningen die een expertise terzake kunnen aantonen, of die minstens aantonen dat zij deze expertise op korte termijn zullen ontwikkelen. Bovendien moet voor deze groep worden geopteerd voor afzonderlijke leefunits waar de organisatie van de zorg optimaal kan worden afgestemd op de specifieke noden.

- Uitbreiding dagcentra: + 92 plaatsen

Bij de toewijzing van deze nieuwe plaatsen moeten, analoog met de "uitbreiding nursing", dezelfde criteria worden toegepast inzake regionale analyse, prioritaire doelgroepen, urgentiegraad, aanwending van de mogelijkheden inzake flexibilisering, expertise en zorgorganisatie ten aanzien van posttraumatici.

- Uitbreiding kortopvang: + 20 plaatsen
- Uitbreiding beschermd wonen: + 150 plaatsen

Verdere inspanningen zijn noodzakelijk om residenten van woonvoorzieningen die een meer autonome woonvorm aankunnen, te laten doormerken naar het beschermd wonen.

Een positief criterium bij de toewijzing van de extra plaatsen beschermd wonen is het bieden van de garantie dat de aldus vrijgekomen residentiële plaatsen zullen worden ingenomen door zorgvragers die behoren tot prioritaire doelgroepen, en die op de wachtlijst geregistreerd staan met een hoge urgentiegraad.

Verder moeten budgettair neutrale reconversies van tehuizen voor volwassenen (behalve nursing) naar beschermd wonen worden aangemoedigd.

- Uitbreiding begeleid wonen: + 200 plaatsen
- Uitbreiding thuisbegeleiding: + 5.000 begeleidingen
- Uitbreiding zelfstandig wonen: één dienst (12 plaatsen)

Na de vele gesprekken die ik in de afgelopen maanden heb gevoerd, onder andere met drie ouderverenigingen die deel uitmaken van het Platform van Vlaamse Ouder- en Familieverenigingen van mensen met een handicap, ben ook ik gegrepen door de realiteit van gezinnen die geen toegang vinden tot een passende opvangvorm.

Ik herhaal dat in Vlaanderen de zorgvrager zich wendt tot de erkende voorziening die de gevraagde opvang kan bieden. Wanneer dit om welke reden dan ook niet kan, wordt terecht de overheid aangesproken op haar verantwoordelijkheid voor het realiseren van een voldoende gedifferentieerd en gespreid zorgaanbod. De instrumenten waarover ik als voogdijminister beschik om deze verantwoordelijkheid op te nemen, zijn de programmatie-, erkennings- en subsidiëeringsnormen die de rechtsverhoudingen regelen tussen de overheid en de erkende voorzieningen. Dit betekent dat ik op dit ogenblik nog niet beschik over de structurele mogelijkheid om beleidsmaatregelen rechtstreeks te richten naar de gebruiker en zijn vraag naar opvang.

Ik verwacht via de Centrale Wachtlijstwerkingen de allereerste rapportering over de globale actuele situatie inzake de personen met een handicap die wachten op zorg, nog vóór het einde van dit jaar. In de loop van het volgend jaar zal de overheid in staat zijn om onder andere op basis van deze gegevens, maar ook op basis van een grondige analyse van de precieze vraag van de doelgroep, een programmatiebeleid over meerdere jaren te voeren.

Daarbij zal ik er een prioriteit van maken om bij de voorbereiding van nieuwe beleidsinitiatieven de gebruikers zélf systematisch te consulteren, als waarborg dat nieuwe maatregelen voldoen aan de precieze vraag naar opvang, bijstand en assistentie.

In dat verband wens ik onder andere via het structureel invoeren van het persoonlijk assistentiebudget ook aan gebruikers met zwaardere zorgnoden de keuzemogelijkheid te bieden om de nodige bijstand en assistentie te organiseren in de eigen thuisomgeving.

Vraag nr. 28
van 3 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Omzetting RO- in RVT-bedden – Stand van zaken

Op 9 juni 1997 werd een protocolakkoord ondertekend waardoor RO-bedden (rustoord) in RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis) worden omgezet.

Voor Limburg betekent dit dat er over vijf jaar gespreid een duizendtal RO-bedden zouden worden omgezet in RVT-bedden. De voorzieningen die hiervoor werden geselecteerd, kregen een concreet aanbod voor deze omzetting.

Of dit in praktijk ook gebeurt, hangt af van verschillende actoren. Allicht gaan een aantal voorzieningen niet concreet in op het aanbod.

Werd het vooropgezette schema van uitvoering voor Vlaanderen in het algemeen uitgevoerd ?

Zo neen, waar gaat men niet in op het aanbod ?

Wat gebeurt er met het overblijvende contingent ?

Antwoord

In uitvoering van het protocolakkoord van 9 juni 1997 tussen de federale overheid en de overheden

van de gemeenschappen en gewesten over het te voeren ouderenzorgbeleid, kan Vlaanderen aan 14.116 rustoordbedden een bijkomende erkenning als RVT verlenen.

De toewijzing van deze bedden gebeurde op basis van objectieve criteria. De voorzieningen die in aanmerking kwamen voor deze RVT-bedden ontvingen een vergunning tot opname in de programmatie. De toegewezen bedden worden, gespreid over vijf jaar, in gebruik genomen.

Slechts een zeer beperkt aantal voorzieningen wenste geen RVT-bedden in gebruik te nemen. Het betreft enkel voorzieningen in de provincies Brabant (3) en West-Vlaanderen (1).

Het aantal RVT-bedden dat hierdoor opnieuw ter beschikking kwam, aangevuld met een restfractie van de eerste verdeling, bedroeg 447 RVT-bedden.

Via aanvullende criteria werd deze restpool in het voorjaar 1999 opnieuw verdeeld.

Momenteel is er dus geen resterend contingent.

Vraag nr. 30
van 16 november 1999
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Ouderbijdrage samenwonenden

Uit oogpunt van een rechtvaardige ouderbijdrage op basis van de draagkracht van de ouders, wens ik volgende vragen te stellen.

1. Op welk inkomen wordt de ouderbijdrage voor kinderopvang berekend ? Welke fiscale aftrekken worden wel of niet in aanmerking genomen ?
2. Op welke wijze wordt de ouderbijdrage voor kinderopvang berekend van feitelijk samenwonenden, ook als deze wettelijk een afzonderlijke domicilie hebben ?

Is hiervoor in specifieke richtlijnen en een gerichte controle voorzien ?

Antwoord

De vraagsteller peilt in het algemeen naar de wijze waarop de ouderbijdrage die moet worden betaald voor kinderopvang, gerelateerd is aan het inkomen en de fiscaliteit. Naast deze algemene invalshoek

wordt geïnformeerd naar de specifieke situatie zoals die geldt voor feitelijk samenwonenden.

1. De ouderbijdrage van ouders die gebruik maken van een kinderopvangaanbod hangt af van de deelsector waarin de opvang in kwestie wordt gerealiseerd.

In de sectoren van de erkende en gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven wordt gewerkt met een ouderbijdrageschaal die rechtstreeks is gekoppeld aan het inkomen van de ouders. Meer bepaald wordt het gezamenlijk belastbaar jaarinkomen (zoals belastbaar gesteld op het aanslagbiljet vóór aftrek van giften, pensioensparen, intresten en andere) gehanteerd als referentie voor het bepalen van de ouderbijdrage. Deze ligt momenteel tussen 64 frank (voor een inkomen tot en met 190.000 frank) en 623 frank (voor een inkomen vanaf 1.677.620 frank). Er is een sociaal tarief mogelijk en er is ook voorzien in een vermindering van de ouderbijdrage wanneer een gezin meer kinderen telt of meer kinderen tegelijkertijd plaatst. De ouderbijdrage is bovendien gekoppeld aan de opvangduur.

In de sector van de erkende initiatieven voor buitenschoolse opvang geldt de volgende regeling : voor voor- en naschoolse opvang vragen de voorzieningen minstens 25 frank per begonnen halfuur. In vakantieperiodes wordt minstens 275 frank en maximaal 450 frank voor een volledige dag gevraagd. Ook hier is er een sociaal tarief mogelijk (in uitzonderlijke omstandigheden kan zelfs een gratis opvang) en staat de ouderbijdrage in relatie tot de opvangduur. De gelijktijdige opvang van meer kinderen uit één gezin geeft recht op een vermindering.

In de particuliere opvangsector zijn er geen wettelijke bepalingen omtrent de ouderbijdrage. De voorzieningen vragen wat ze willen, wat gezien de zelfstandige status van hun activiteit logisch is.

De fiscale aftrek voor de kinderopvangkosten die ouders hebben, geldt enkel voor kinderen tussen 0 en 3 jaar die worden opgevangen in een door Kind en Gezin erkende, onder toezicht staande, gecontroleerde en/of gesubsidieerde voorziening. Wanneer deze voorwaarden zijn vervuld, geldt een aftrekmogelijkheid van 80 % van de opvangkosten, met een absoluut maximum van 450 frank per dag per kind. Dit laatste

bedrag vermeld ik onder voorbehoud. Het moet nog worden geofficialiseerd in een koninklijk besluit.

2. Wanneer twee personen feitelijk samenwonen en vanuit die situatie gezamenlijk de zorg voor een kind opvangen in een erkende voorziening op zich nemen, wordt hun ouderbijdrage bepaald op grond van het gezamenlijk belastbaar inkomen. Artikel 2,1° van de bijlage bij het ministerieel besluit van 5 oktober 1998 stelt m.b.t. samenwonenden dat de optelsom van het belastbaar inkomen van elk van de partners in aanmerking wordt genomen.

De opvangvoorzieningen hebben de taak, wanneer zij kennis hebben van het feitelijk samenwonen van twee personen, de ouderbijdrage te bepalen op grond van het gezamenlijke inkomen. Dit gebeurt ook, maar als de beide betrokkenen erop wijzen dat zij niet feitelijk samenwonen omdat zij formeel op een afzonderlijk adres zijn gedomicilieerd, dan aanvaarden Kind en Gezin en de opvangvoorziening uiteindelijk deze situatie als administratief-juridisch uitgangspunt en wordt enkel het netto-belastbaar inkomen in rekening gebracht van de persoon die op het adres van de kinderen is gedomicilieerd. De personen in kwestie worden dus wel aangesproken op hun feitelijke situatie, maar er is geen "politie" controle wanneer domicilieattesten worden voorgelegd.

**Vraag nr. 33
van 19 november 1999
van mevrouw INGRID VAN KESSEL**

*Zorgprogramma's reproductieve geneeskunde –
Stand van zaken*

De vorige jaren werd de basis gelegd voor een systematische integratie van de bio-ethische aspecten in het Vlaamse gezondheidsbeleid. Er kan worden verwezen naar de Vlaamse Gezondheidsraad die op grond van artikel 3, § 2, e) van het oprichtingsdecreet van 20 december 1996, adviezen kan verlenen over "ethische problemen met betrekking tot gezondheidsbeleid of -aspecten". Op instellingsniveau legt artikel 4, 2° van het decreet van 25 februari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen de verplichting op om respectvol om te gaan met de cliënt of de patiënt.

De basis die zo werd geschapen, biedt de mogelijkheid om ook wat de ethische aspecten van het gezondheidsbeleid betreft, eigen Vlaamse accenten te leggen. Zo voerde de Vlaamse overheid samen met de federale overheid een beperking door van het aantal centra voor in vitro fertilisatie.

De koninklijke besluiten (KB) van 15 februari 1999 leggen regels vast omtrent de lijst, de programmatiecriteria en de erkenningsnormen voor de "zorgprogramma's reproductieve geneeskunde". Dit was meer dan noodzakelijk, aangezien België een explosie van centra voor reproductieve geneeskunde kende en de bedenkelijke reputatie van "bio-ethisch paradijs" leek te verwerven.

1. Hoeveel en welke zorgprogramma's A en B werden reeds erkend op basis van voornoemde koninklijke besluiten ?
2. Hoeveel en welke samenwerkingsakkoorden bestaan er tussen zorgprogramma's A en B ingevolge artikel 13, § 2 van het KB van 15 februari 1999 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's reproductieve geneeskunde moeten voldoen om erkend te worden ?
3. Kan een zorgprogramma A onvruchtbaarheid diagnostiseren en behandelen en hiertoe, krachtens een afgesloten samenwerkingsakkoord met een zorgprogramma B, toch een laboratorium voor medisch begeleide bevruchting inrichten en gebruiken ?

Antwoord

1. Er werden nog geen zorgprogramma's reproductieve geneeskunde erkend in uitvoering van het koninklijk besluit van 15 februari 1999 houdende vaststelling van de normen waaraan de zorgprogramma's reproductieve geneeskunde moeten voldoen om erkend te worden.

In een eerste fase worden de aanvragen tot opname in de programmatie van de zorgprogramma's reproductieve geneeskunde A en B afgehandeld. Na de toekenning van de planningsvergunningen kunnen de erkenningsaanvragen worden onderzocht.

De administratieve afhandeling van de aanvragen tot opname in de programmatie van het zorgprogramma reproductieve geneeskunde B bevindt zich in een eindfase. De bezwaarschriften tegen de voornemens tot weigering of toekenning van een planningsvergunning werden door de Vlaamse Adviesraad voor Erkenning van Verzorgingsinstellingen onderzocht. De definitieve beslissing inzake de al of niet toewijzing van een planningsvergunning voor deze zorgprogramma's wordt eerstdaags genomen. Er kunnen maximaal negen dergelijke zorgprogramma's worden toegewezen.

Nadat de definitieve beslissing inzake de planningsvergunningen voor het zorgprogramma reproductieve geneeskunde B genomen is, zal mijn administratie starten met de afhandeling van de aanvragen tot opname in de programmatie van het zorgprogramma reproductieve geneeskunde A. De ziekenhuizen die een weigering tot opname in de programmatie van een zorgprogramma reproductieve geneeskunde B hebben ontvangen, zullen mee in het onderzoek worden opgenomen. Programmatorisch is er ruimte voor maximaal negen zorgprogramma's reproductieve geneeskunde A.

2. Een inventaris van deze samenwerkingsovereenkomsten zal worden opgemaakt na het verlenen van de erkenningen voor deze zorgprogramma's. De ziekenhuizen met een zorgprogramma reproductieve geneeskunde A kunnen deze samenwerkingsovereenkomsten immers pas afsluiten of finaliseren op het moment dat de zorgprogramma's reproductieve geneeskunde B effectief erkend zijn.
3. Een ziekenhuis met een zorgprogramma reproductieve geneeskunde A mag geen laboratorium voor medische begeleide bevruchting inrichten en gebruiken. Volgens de erkenningsnormen mogen enkel in een ziekenhuis met een zorgprogramma reproductieve geneeskunde B specifieke labotechnieken inzake medisch begeleide bevruchting worden uitgevoerd.

De samenwerkingsovereenkomst tussen de ziekenhuizen heeft hier juist tot doel om het transport van gameten (zaad- en eicellen) voor labo-behandeling en de doorverwijzing van patiënten van zorgprogramma reproductieve geneeskunde A naar B te regelen.

Vraag nr. 34
van 19 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Fruitteelt en gezondheidsrisico – Bevindingen

De Europese Unie (EU) en een aantal internationale instellingen leggen thans meer de nadruk op de integratie van het leefmilieu in de andere beleidssectoren.

Er bestaat een kennelijke relatie tussen leefmilieu en gezondheid.

In deze context wordt door sommigen beweerd dat er een correlatie zou bestaan tussen streken waar aan intensieve fruitteelt wordt gedaan en de aanwezigheid van een hoger risico op kanker.

1. Wordt deze stelling gesteund door cijfergegevens en door wetenschappelijk onderzoek ?
2. Wordt of werd er in het Hageland een verhoogd risico op bepaalde ziektes vastgesteld ?
3. Is er een dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waar burgers informatie kunnen krijgen over verhoogde risico's op ziekten die gerelateerd zouden zijn aan beroepsactiviteiten in hun streek, of aan bepaalde milieuactiviteiten of -gebeurtenissen ?
4. Ontvingen de bevoegde diensten van het departement van de minister signalen, informatie, waarschuwingen, studies of welkdanige andere gegevens dan ook van derden, inclusief artsen uit het betrokken gebied, die kunnen wijzen op een verhoogd risico ?
5. Wat bovengenoemde vragen betreft, vernam ik graag bij elk antwoord de datum waarop dit aan de betrokken diensten of aan de overheid in het algemeen werd meegedeeld, of waarop zij er kennis van kregen.

Antwoord

1. Intensieve teelt van gewassen gaat veelal gepaard met het gebruik van bestrijdingsmiddelen; stoffen die per definitie worden aangewend voor verdelging en bestrijding van op die plaats ongewenst biologisch leven.

Alhoewel pesticiden natuurlijk wel een zekere specificiteit hebben voor het doelorganisme, houdt gebruik daarom steeds een potentieel ri-

sico in voor de mens. Het risico is voornamelijk aanwezig bij werknemers in de productie en bij de gebruiker zelf. Het zijn immers deze mensen die met de hoogste concentraties in aanraking komen. Het grondig volgen van de gebruiksvoorwaarden is dan ook erg belangrijk, maar gebeurt naar alle waarschijnlijkheid niet steeds.

Zo bestaan er vanuit epidemiologisch onderzoek inderdaad aanwijzingen voor een verhoogd kankerrisico voor gebruikers van bepaalde bestrijdingsmiddelen, meer bepaald kans op leukemieën, lymfeklierkankers en wekedelensarcomen. Ook de IARC (International Agency for Research on Cancer) klasseert een aantal bestrijdingsmiddelen bijvoorbeeld als mogelijke carcinogenen voor de mens.

In het kader van een voor preventie preferentieel brongericht beleid is het de federale overheid, bevoegd voor productnormering, die via het toelaten en verbieden van bepaalde producten op de Belgische markt hier preventief optreedt.

2. Momenteel zijn er mij geen specifieke overlijdensstatistieken of morbiditeitstudies bekend die betrekking hebben op het Hageland, in vergelijking met een controlestreek zonder intensieve fruitteelt.

Deze kunnen wel worden gegenereerd, doch specifieke methodologische problemen zullen interfereren met de (preventieve) waarde van eventuele resultaten van een dergelijke benadering.

3. Wanneer burgers vermoeden dat een bepaalde activiteit in hun streek gezondheidsbedreigend zou kunnen zijn, kunnen zij voor algemene informatie terecht bij de Vlaamse Gezondheidsinspectie. Momenteel is er van deze dienst een kleine equipe gevestigd in iedere Vlaamse provincie.

Voor informatie over gezondheidsrisico's ten gevolge van de door hen zelf uitgevoerde arbeid, dienen ze zich in de eerste plaats te wenden tot de arbeidsgeneesheer of de beroepsorganisatie.

In de nabije toekomst ga ik samen met mijn diensten bovendien werken aan het versterken van structuren, met name de lokale gezondheidsraden (LOGO), die dicht bij de bevolking antwoord kunnen geven op vragen en eventuele ongerustheid van burgers inzake de beïnvloeding van hun gezondheid door het lokaal aanwezige milieu. Het opzetten van een

dergelijk netwerk moet uiteraard worden voorbereid en het zal hoe dan ook tijd vergen vooraleer het operationeel is.

4. Uit het Hageland ontving de Vlaamse Gezondheidsinspectie, equipe Vlaams-Brabant, één klacht rond bestrijdingsmiddelen op 14 juli 1998 via de burgemeester van Zoutleeuw. Na onderzoek werd een antwoord aan de burgemeester geformuleerd op 19 september 1998.

In april 1999 ontving dezelfde dienst, equipe Limburg, een vraag van de burgemeester van Nieuwerkerken inzake een vermoed verhoogd voorkomen van kankergevallen. De vraag werd voorgelegd aan de Small Area Epidemiology werkgroep die aan de Katholieke Universiteit Leuven werd opgericht met epidemiologen en biostatistici van verschillende universiteiten. De groep gaf vooralsnog geen concreet antwoord op de vanuit Nieuwerkerken gestelde vraag.

Vraag nr. 36
van 22 november 1999
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Opvangonderbreking

Ouders wier kind in dagopvang is geplaatst en die een volgend kindje mogen verwelkomen, zitten soms met een probleem. Indien één van de ouders het eerste kindje opnieuw thuis opvangt tijdens het bevallingsverlof en eventueel tijdens een korte periode van loopbaanonderbreking, loopt hij of zij het risico het "recht" op die opvangplaats te verliezen.

1. Welke modellen worden terzake gehanteerd in de praktijk ?
2. Zijn er terzake regelingen getroffen voor de gesubsidieerde sector en/of in de sector onder toezicht, of behoort een eventuele regeling tot de vrijheid van de dienstverlenende instantie ? Hoe wordt bovenvermeld probleem dan verholpen ?

Antwoord

Vertrekkend van de vaststelling dat het onderbreken van de opvangperiode van een kindje tot gevolg kan hebben dat het "recht" op die opvangplaats vervalt, informeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de regelingen en de praktijk terzake.

1. De opnamepolitiek van een voorziening, zowel in de erkende en gesubsidieerde als in de particuliere sector, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van het organiserend bestuur. Dit betekent concreet dat de ouders en de opvangvoorzieningen in een rechtstreeks contact afspraken maken.

Dit impliceert meestal dat wanneer een kindje een langere periode niet naar de opvangvoorziening gaat, meteen wordt afgesproken over de situatie daarna. Vaak kennen ouders vooraf de consequentie van hun keuze.

2. Aangezien er terzake geen algemene regeling geldt, is er geen vaste procedure die wordt gevolgd wanneer er zich problemen voordoen naar aanleiding van een opvangonderbreking. Het is enkel het optreden van de ouders in rechtstreeks overleg met de opvangvoorziening dat garant kan staan voor duidelijke afspraken.

Uiteraard is het zo dat ouders die zich ondanks gemaakte afspraken gedupeerd voelen, terecht kunnen bij de ombudsambtenaar van Kind en Gezin, die een eventuele klacht behandelt en, indien aangewezen, bemiddelend optreedt.

Vraag nr. 41
van 1 december 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijns- en gezondheidssector – Loonharmonisering

Op 19 november 1998 werd binnen de Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg (SERV) een tussentijdse rapportering gegeven over de intersectoriële loonsvergelijking. De welzijns- en gezondheidszorg omvat immers een ruim gamma aan diensten, waarin veel personen met een uiteenlopende kwalificatie tewerkgesteld zijn.

De gehandicaptenzorg, de bijzondere jeugdbijstand, de autonome centra voor algemeen welzijnswerk en de centra integrale gezinszorg (CIG) en de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning (CKG) hebben de hoogste (eind)barema's, gevolgd door de ziekenhuizen en de autonome revalidatiecentra. Deze laatste hebben vooral hoge beginbarema's. De diensten voor gezins- en bejaardenhulp, de thuisverzorging en de rustoorden hebben gemiddeld de laagste barema's, met nog een groot verschil tussen de hoger gekwalificeerden en de laagst gekwalificeerden. Kind en Gezin, de diensten voor teleonthaal en de geïntegreerde centra voor algemeen welzijnswerk, het medisch school-

toezicht (MST) en de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) hebben de laagste barema's.

Naast de loonbarema's spelen nog vergoedingen zoals haard- en standplaatsvergoeding, eindejaarspremie, vakantiegeld, premies voor onregelmatige prestaties, tegemoetkomingen in woon-werkverkeer, arbeidsduur, ... Daarenboven zijn er de verschillen tussen openbare diensten en private voorzieningen, en tussen directiefuncties in de verschillende voorzieningen.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) deed hierover onderzoek. De resultaten hiervan zijn belangrijk voor de sector, nu men overgaat tot fusies, samenwerkingsakkoorden, convenants, ... waarbij telkens verschillende sectoren betrokken zijn die nadien als evenwaardige partners moeten samenwerken.

Heeft de minister, ter opvolging van deze studie, reeds stappen gedaan om :

- de lonen, waar deze uit middelen van de Vlaamse Gemeenschap komen (enveloppe per voorziening, inbegrepen in dagprijs, ...) te harmoniseren tussen de sectoren ;
- de vergoedingen voor onregelmatige prestaties, ... op mekaar af te stemmen ?

Antwoord

Het rapport van de Sectoriële Commissie Welzijns- en Gezondheidszorg betreffende de intersectoriële loonvergelijking binnen de welzijns- en gezondheidsector is mij bekend. Deze studie bevat een beschrijvende vergelijking van een aantal loon- en arbeidsvoorwaarden in de meeste subsectoren van voornoemde beleidsdomeinen. Ze werpt een licht op de overeenkomsten en verschillen in de verloning en de arbeidsvoorwaarden zoals deze historisch gegroeid zijn. Op geen enkele plaats lees ik in dit rapport een oordeel, negatief of positief, betreffende deze toestanden, noch worden er voorstellen tot wijziging geformuleerd.

De bepaling van loon- en arbeidsvoorwaarden is in eerste instantie een zaak tussen de sociale partners. De federale regering en/of de gemeenschapsregeringen treden hoofdzakelijk op als subsidieverstrekker.

Dit wil niet zeggen dat de impact van de overheid beperkt is. Loon- en arbeidsvoorwaarden die een kostprijs inhouden, worden meestal maar in een akkoord tussen de sociale partners vastgesteld indien de werkgevers de zekerheid hebben dat de overheid met de noodzakelijke subsidies over de

brug komt. In sommige sectoren zijn deze subsidies gedetailleerd in de regelgeving ingeschreven, in andere wordt gewerkt met enveloppefinanciering.

Daarnaast moet ermee rekening worden gehouden dat er van de zijde van de overheid meerdere partners in het spel zijn, met elk een verschillende dynamiek betreffende de evolutie van de loon- en arbeidsvoorwaarden van de eigen ambtenaren. Ambtenaren die soms rechtstreeks betrokken zijn in de dienst- en hulpverlening van deze sectoren.

Enige harmonisering van deze loon- en arbeidsvoorwaarden lijkt mij wenselijk.

Het gemeenschappelijk vakbondsfront heeft in de loop van de maand september 1999 een eisenbundel voorgelegd waarbij onder meer de vraag naar "gelijk loon voor gelijk werk" wordt gesteld. Mijn diensten voeren momenteel een simulatie uit om zicht te krijgen op de mogelijkheden om via de sociale programmatie deze verzoeking te benaderen. Gelet op de grote verscheidenheid zowel naar inhoud als naar betrokken partners, zal dit echter maar geleidelijk en over een lange termijn kunnen worden gerealiseerd.

Het initiatief om concrete voorstellen te formuleren moet bovendien van de sociale partners komen, die terzake ook de nodige verantwoordelijkheidszin aan de dag moeten leggen om mee naar haalbare oplossingen te streven. Een eerste bijeenkomst om het overleg hierover op te starten, is gepland voor januari 2000.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 26
van 3 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Hypotheekleningen sociale koopsector – Afbetalingsachterstand

Bij bedrijfssluitingen krijgen mensen die een lening lopen hebben om hun (sociale) woning af te betalen het vaak zeer moeilijk. De vorige regering heeft de creatie van een verzekering tegen inkomensverlies mogelijk gemaakt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal leningdossiers in 1997, 1998 en 1999 bij

- de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en het Vlaams Woningfonds waarbij er een achterstand is bij de afbetalingen ? Om welke bedragen gaat het (opgesplitst per provincie) ?
2. Vanaf welk achterstallig bedrag worden door de VHM en het Vlaams Woningfonds aanmaningen verstuurd of concrete maatregelen genomen ?
 3. Kan de minister mij een overzicht geven van het aantal ontleners dat in 1997, 1998 en 1999 werd gedwongen zijn woning te verkopen bij respectievelijk de VHM en het Vlaams Woningfonds (opgesplitst per provincie) ?
 4. Hoeveel mensen hebben reeds een verzekering tegen inkomensverlies afgesloten ?

Antwoord

1. Leningen met achterstand binnen de VHM

Jaar	Provincie	Aantal leningsdossiers met achterstand		Bedrag achterstand (in fr.)	
1997	Vlaams-Brabant	131	17 %	5.123.306	30 %
	Limburg	251	33 %	6.034.591	35 %
	Antwerpen	156	21 %	1.894.805	11 %
	Oost-Vlaanderen	117	15 %	2.297.003	14 %
	West-Vlaanderen	103	14 %	1.667.984	10 %
	Totaal	758		17.017.689	
1998	Vlaams-Brabant	131	16 %	5.675.008	24 %
	Limburg	306	36 %	8.992.705	38 %
	Antwerpen	148	18 %	2.656.795	11 %
	Oost-Vlaanderen	135	16 %	4.381.547	19 %
	West-Vlaanderen	117	14 %	1.974.301	8 %
	Totaal	837		23.680.356	
1999 (per 30/10)	Vlaams-Brabant	175	14 %	5.246.542	21 %
	Limburg	403	33 %	10.287.102	40 %
	Antwerpen	247	20 %	3.458.138	14 %
	Oost-Vlaanderen	200	17 %	3.413.814	13 %
	West-Vlaanderen	181	16 %	3.078.169	12 %
	Totaal	1.207		25.483.765	

Leningen met achterstand binnen het Vlaams Woningfonds

Het aantal leningdossiers met een achterstand beliep in 1997, 1998 en 1999 (eerste semester) respectievelijk 2.579 (voor een bedrag van 90.368.496 fr.), 2.795 (voor een bedrag van 103.898.635 fr.) en 3.032 (voor een bedrag van 106.886.091 fr.). De cijfers kunnen voor het Vlaams Woningfonds niet worden uitgesplitst per provincie.

2. Concrete maatregelen vanuit de VHM

Het rappelsysteem dat instaat voor een efficiënte en nauwgezette opvolging van de wanbetalers door het maandelijks automatisch verzenden van aanmaningsbrieven, werkt op basis van de actuele achterstand in de lopende leningdossiers en onderneemt acties rekening houdende met zowel het bedrag aan achterstand als de vorige rappelbrieven die de betrokken ontleners al dan niet ontvangen heeft. Momenteel wordt er gewerkt met een systeem van verschillende "geschillencodes". Afhankelijk van de ernst van de achterstand (en dus de geschillencode) wordt er een ander type rappelbrief verstuurd naar de betrokken ontleners.

De hypothecaire ontleners ontvangen vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij reeds een rappelbrief zodra de achterstand het bedrag van 1.000 frank overstijgt. De hypothecaire ontleners worden in gebreke gesteld zodra hun rekening een achterstand van minimum twee mensualiteiten vertoont.

Uiteraard wordt dit automatisch rappelsysteem ook aangevuld met manuele opvolging. Hierbij wordt onder andere gedacht aan :

- dossiers uitvoerend beslag ;
- dossiers waarbij een aanzuiveringsschema is bedongen ;
- dossiers waarbij de achterstand kleiner is dan of gelijk aan 1.000 frank.

Concrete maatregelen vanuit het Vlaams Woningfonds

In het algemeen is het zo dat het Vlaams Woningfonds reeds op het einde van de maand waarin een vervallen mensualiteit niet werd betaald, een herinneringsbrief hierover richt aan de ontleners.

Een aangetekende brief wordt verstuurd, overeenkomstig de wet op het hypothecair krediet, binnen drie maanden na het onbetaald gebleven zijn van een vervallen mensualiteit.

Een ingebrekestelling is mogelijk zodra twee mensualiteiten niet betaald zijn.

Het nemen van concrete uitvoeringsmaatregelen hangt steeds af van de elementen die eigen zijn aan het individuele dossier.

3. *Gedwongen openbare verkopen bij de VHM*

Jaar	Tot.	Vl.-Brab.	Limb.	Antw.	Oost-Vl.	West-Vl.
1997	11	3	6	0	1	1
1998	17	3	12	0	1	1
1999 (tot 31/10)	15	5	7	0	1	2

Gedwongen openbare verkopen bij het Vlaams Woningfonds

Het aantal leningdossiers waarin de woning gedwongen werd verkocht op verzoek van het Vlaams Woningfonds, beliep in 1997, 1998 en 1999 (eerste semester) respectievelijk 7, 16 en 2.

4. *Verzekering tegen inkomensverlies*

Eind september 1999 hadden 5.018 personen een verzekering tegen inkomensverlies afgesloten.

Vraag nr. 27 van 4 november 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Beleidsplan Brussel – Taaltoestanden ziekenhuizen

In het Beleidsplan Brussel (*Stuk 638 (1996-1997) – Nr. 1, blz. 33, Stuk 1298 (1998-1999) – Nr. 2, blz. 14 – red.*) dat in 1997 door de toenmalige Vlaamse regering werd voorgesteld, was onder meer sprake van het aantrekken van meer Nederlandstalige

dokters teneinde de onaanvaardbare taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen te verhelpen.

Kan de minister mij meedelen welke concrete acties in dat verband de jongste jaren werden ondernomen en welk gevolg die eventueel hebben gehad ?

Werden door de huidige regering al maatregelen genomen om die toestand te verhelpen ?

Antwoord

Het is voor de Nederlandstaligen inderdaad nog steeds niet evident om in een Brussels ziekenhuis in de eigen taal te worden opgevangen. Dit geldt helaas niet enkel voor de privé-ziekenhuizen – waar de taalwetten niet van toepassing zijn – maar ook voor de openbare ziekenhuizen.

Patiënten die worden doorgestuurd naar verzorgingsinstellingen binnen het Brusselse Hoofdstedelijke gewest voor een raadpleging, onderzoek en/of opname hebben inderdaad geregeld klachten over

de ontvangst, de consultaties en administratieve afhandeling die niet in de eigen taal gebeuren.

Bij de bespreking van dit fundamenteel probleem bij de bevoegde instanties wordt evenwel systematisch geponeerd dat er "geen klachten zijn".

Om het Vlaams beleid inzake de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen te onderbouwen, steunde de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden in 1998 een beleidsgericht onderzoek omtrent "kwaliteit van de communicatie in de contacten met de patiënten en met de geneesheren in de Brusselse verzorgingsinstellingen". Dit onderzoeksproject, uitgevoerd door een samenwerkingsverband tussen de medische sector – Doktersgild Van Helmont, Brusselse Huisartsen VZW en Vlaamse Wachtdienst Brussel VZW – en de academische sector – Katholieke Universiteit Brussel en Vrije Universiteit Brussel – wordt eerstdaags gefinaliseerd.

Op basis van de resultaten van dit onderzoek kunnen er, naar ik verhoop, doelgerichte acties worden ondernomen.

Ten gronde rijst echter vooreerst het probleem dat er – ook in Vlaanderen – een tekort is aan verplegend personeel; Nederlandstalige (aspirant)verpleegkundigen voelen zich niet specifiek agetrokken om in Brusselse ziekenhuizen te gaan werken en blijven in Vlaanderen. Ook de Vlaams-Brusselse onderwijssector levert te weinig verplegend personeel en dokters af om het tekort aan te vullen.

Daarenboven verdienen, naar verluidt, de artsen in een Brussels ziekenhuis zowat 30% minder dan in een Vlaams ziekenhuis.

Om de aantrekkelijkheid van de jobs te verbeteren, wordt er reeds enkele jaren in de onderwijssector een campagne opgezet om meer bekendheid te geven aan de mogelijkheden binnen de Brusselse ziekenhuizen.

Ten slotte onderzoek ik momenteel ook nog de financiering van een project omtrent ethische, economische, sociale en politieke problemen in de gezondheidszorg, met speciale aandacht voor de Brusselse situatie.

Vraag nr. 28
van 8 november 1999
van de heer LEO PEETERS

Huisvestingspremies – Automatische toekenning

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kent tal van premies en tegemoetkomingen toe in de huisvestingssector. Verscheidene gemeentebesturen baseren zich vervolgens op dergelijke premies om in het kader van een samenhangend beleid een aanvullende premie of tegemoetkoming uit te keren.

Het voordeel van voormelde werkwijze is dat op dergelijke manier tevens tot een ambtshalve tegemoetkoming kan worden overgegaan. Hierdoor moet de bevolking niet meer zelf een aanvraag indienen, en ontvangen gerechtigden automatisch deze uitbetaling.

Een niet onbelangrijk probleem is evenwel dat de gemeentebesturen slechts trimestrieel in kennis worden gesteld van de toegekende premies. Bijgevolg moet de inwoner toch wel vrij lang wachten op dit automatisch recht.

Verwonderlijk is wel dat wordt gesteld dat bij een maandelijks kennisgeving aan de gemeenten enerzijds de kosten zouden oplopen en anderzijds meer vergissingen zouden kunnen gebeuren.

1. Wordt dit systeem van automatische toekenning nog beter uitgewerkt ?
2. Wat betekent het antwoord dat maandelijks mededelingen meer vergissingen zouden kunnen veroorzaken ?
3. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om de maandelijks melding toch mogelijk te maken ?

Antwoord

1. Om de drie maanden drukt het Centrum voor Overheidsinformatica (COI) in Haasrode (Leuven) een listing af met de opgave – per gemeente – van de personen die in het kader van de sociale huisvesting middels een tijdens het voorafgaand trimester ondertekend besluit aanspraak kunnen maken op een toelage van het

Vlaams Gewest, zijnde een tegemoetkoming in de hypothecaire leninglast, een verbeterings- en/of aanpassingspremie, een installatiepremie, een huursubsidie of een huisvestingspremie. Deze listings worden vervolgens door de administratie per post verdeeld over de steden en gemeenten. Het betreft hier een gratis dienstverlening van het Vlaams Gewest.

De huidige driemaandelijke periodiciteit wordt momenteel niet algemeen in vraag gesteld, zodat er ook in beginsel geen onmiddellijke aanleiding bestaat om het huidige systeem bij te sturen.

2. Rekening houdende met de ervaringen in het verleden zou ik moeten besluiten dat sommige lokale besturen veeleer slordig omspringen met de hun toegezonden kennisgevingen.

Geregeld ontvangt de administratie immers verzoeken voor een afschrift m.b.t. één of meerdere van de voorbije trimesters, waarbij als reden wordt opgegeven dat men het origineel exemplaar nooit zou ontvangen hebben. Sedert de verzending op naam is de toestand enigszins verbeterd, ofschoon ook nu nog de verzonden pakketten niet altijd de geadresseerde blijken te bereiken.

Door de frequentie van de verzendingen van de noodgedwongen minder uitgebreide listings van vier naar twaalf per jaar te verhogen, groeit ook het risico op het verkeerd terecht komen. Het ontbreken van de listing voor één of meerdere afzonderlijke maanden kan bij de gemeenten ook de vraag doen rijzen of de lijst spoorloos is, dan wel of er voor de bewuste maand (en) geen begunstigen waren. De gesuggereerde werkwijze van een maandelijkse verzending strookt dus niet echt met de roep naar meer administratieve vereenvoudiging en druist in tegen het streven naar een meer rationele en efficiënte inzet van het beschikbare personeel.

3. De volgende initiatieven werden genomen.

Het COI werd uitgenodigd om :

- een analyse op te maken van de noodzakelijke aanpassingen aan het huidige programma, voor het geval men in de toekomst voor een maandelijkse afdruk zou opteren ;
- de hieraan verbonden kostprijs te berekenen.

Door middel van een bevraging zal bij alle steden en gemeenten in het Vlaamse gewest worden nagegaan, hoeveel er :

- een eigen toelage qua huisvesting (bouw, koop, renovatie of huur) verlenen;
- een eigen aanvraagformulierenbundel hebben opgesteld, dat men verplicht is aan te vullen en in te dienen;
- de eigen toelage automatisch toekennen op basis van de huidige kennisgevingen van het Vlaams Gewest;
- een maandelijkse toezending van de huidige kennisgevingen verkiezen.

De resultaten van deze enquête zullen in de vorm van een aanvullend antwoord bezorgd worden, zodra alle reacties in mijn bezit zijn.

Voor de particulieren die zich met hun bericht houdende de definitieve berekening van de toelage op het gemeentebestuur aanbieden, kan de administratie – vóór de verzending van de listings – aan de hand van een individuele gefaxte afdruk uit het geïnformatiseerd dossierbestand aan de lokale diensten die erom vragen, bevestigen of de uitbetalingsprocedure al dan niet al lopende is. Zodra de vereffeningsprocedure gestart is, mag immers worden gesteld dat de gewestelijke tegemoetkoming ook daadwerkelijk zal worden uitgekeerd.

Vraag nr. 29
van 9 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Sociaal patrimonium – Leegstand

Het komt vaak voor dat het patrimonium van erkende vennootschappen leegstaat in afwachting van verbouwingswerken. Kraakpandacties van daklozen hebben in het verleden aangetoond dat die leegstand langere tijd kan duren.

1. Kan de minister mij een overzicht geven, per arrondissement, van de sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan ?
2. Kan de minister mij de verhouding geven tussen het totale patrimonium en het leegstandspatrimonium ?

3. Kan de minister mij specifieke gegevens bezorgen per erkende vennootschap voor de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt ?
4. Wat is de oorzaak van deze langdurige leegstand ? Welke maatregelen worden er genomen om dit te verhelpen ?

- 2,38 % van de woningen stonden leeg voor de herhuisvesting van huurders die hun woning moeten verlaten voor uit te voeren renovatiewerken of van wie de woning zou worden gesloopt;
- 3,5 % van de woningen stonden leeg bij gebrek aan kandidaat-huurders;

Antwoord

1. Als **bijlage 1** wordt een overzicht gegeven, per arrondissement, van de leegstand van sociale woningen en appartementen die minder en meer dan één jaar leegstaan (toestand op 31 december 1998 – E = eengezinswoning, A = appartement).
2. Op 31 december 1998 stonden in totaal 3.595 woningen leeg, waarvan 1.583 langer dan één jaar. Dat is respectievelijk 2,83 % en 1,24 % van het totale patrimonium.
3. Als **bijlage 2** worden de specifieke gegevens vermeld per sociale huisvestingsmaatschappij voor de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt (waarbij geen onderscheid kan worden gemaakt volgens de duur van de leegstand en het type van de woning).
4. De redenen voor de leegstand van de 3.595 woningen kunnen als volgt worden onderverdeeld (som van alle redenen = 100 % – toestand op 31 december 1998) :
- 64 % van de woningen stonden leeg wegens aan de gang zijnde renovatiewerken of met het oog op nog uit te voeren renovatiewerken ;
 - 12,59 % van de woningen stonden leeg voor sloop;

- 1,28 % stonden leeg wegens het overlijden van de huurder;
- 16,25 % van de woningen stonden leeg om andere dan de voormelde redenen:

kieskeurigheid bij de toewijzing van een huurwoning; indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau, worden de minder kwalitatieve woningen dikwijls geweigerd;

opfrissing en kleine herstellingswerken van woningen bij huurderswissel;

huurderswissel;

uitdrijving van huurders.

Zoals blijkt uit de voormelde gegevens is ± 79 % van de leegstand het gevolg van renovatie, sloop en de ermee gepaard gaande verplichte herhuisvesting. Het merendeel van de resterende leegstand is te wijten aan huurderswissel. De cijfergegevens zijn op datum van 31 december 1998 en betreffen dus een momentopname.

(Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Leegstand sociale huurwoningen (per gemeente)**Referentiedatum 31/12/98****(E = eengezinswoning, A = appartement)****Provincie Antwerpen****Arrondissement Antwerpen**

Antwerpen	E < 12m. : 16	E > 12 m. : 19	A < 12 m. : 464	A > 12 m. : 818
Boechout	E < 12 m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Boom	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 10	A > 12 m. : 2
Borsbeek	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Brasschaat	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Brecht	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Edegem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Essen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hemiksem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hove	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kalmthout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kapellen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kontich	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lint	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Mortsel	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Niel	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Rumst	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 3	A > 12 m. : 0
Schelle	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Schoten	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Stabroek	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wijnegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wommelgem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wuustwezel	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 6	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zoersel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zwijndrecht	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 1
Malle	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Antwerpen	E < 12m. : 30	E > 12 m. : 34	A < 12 m. : 479	A > 12 m. : 821
------------------------------	-------------------------	--------------------------	---------------------------	---------------------------

Arrondissement Mechelen

Berlaar	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Bonheiden	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Bornem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Duffel	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Heist-op-den-Berg	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lier	E < 12m. : 17	E > 12 m. : 14	A < 12 m. : 3	A > 12 m. : 0
Mechelen	E < 12m. : 53	E > 12 m. : 9	A < 12 m. : 54	A > 12 m. : 0
Nijlen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Putte	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Puurs	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Amands	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 4	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Katelijne-Waver	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Willebroek	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 8	A < 12 m. : 5	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Mechelen	E < 12m. : 88	E > 12 m. : 40	A < 12 m. : 62	A > 12 m. : 0
-----------------------------	-------------------------	--------------------------	--------------------------	-------------------------

Arrondissement Turnhout

Arendonk	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Baarle-Hertog	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Balen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Beerse	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Dessel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Geel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Grobbendonk	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Herentals	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Herenthout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Herselt	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hoogstraten	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hulshout	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kasterlee	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lille	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Meerhout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Merksplas	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Mol	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Olen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oud-Turnhout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ravels	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Retie	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Rijkevorsel	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Turnhout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 25	A > 12 m. : 0
Vorselaar	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Vosselaar	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Westerlo	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Laakdal	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Turnhout	E < 12m. : 23	E > 12 m. : 4	A < 12 m. : 30	A > 12 m. : 0
Totaal prov. Antwerpen	E < 12m. : 141	E > 12 m. : 78	A < 12 m. : 571	A > 12 m. : 821

Provincie Limburg**Arrondissement Hasselt**

As	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Beringen	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Diepenbeek	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Genk	E < 12m. : 10	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 21	A > 12 m. : 0
Gingelom	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Halen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hasselt	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Herk-de-Stad	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Leopoldsburg	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lummen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Nieuwerkerke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Truiden	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Tessenderlo	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zonhoven	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zutendaal	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ham	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Heusden-Zolder	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Totaal arr. Hasselt	E < 12m. : 15	E > 12 m. : 12	A < 12 m. : 24	A > 12 m. : 0

Arrondissement Maaseik

Bocholt	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Bree	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kinrooi	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lommel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Maaseik	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Neerpelt	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Overpelt	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Peer	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hamont-Achel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hechtel-Eksel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Houthalen-Helchteren	E < 12m. : 17	E > 12 m. : 4	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Meeuwen-Gruitrode	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Dilsen-Stokkem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Maaseik	E < 12m. : 17	E > 12 m. : 9	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
----------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Tongeren

Alken	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Bilzen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Borgloon	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Heers	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hoeselt	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kortesseem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lanaken	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Riemst	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Tongeren	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Wellen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Maasmechelen	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 16	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Voeren	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 4	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Tongeren	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 16	A < 12 m. : 7	A > 12 m. : 0
-----------------------------	------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------

Totaal prov. Limburg	E < 12m. : 36	E > 12 m. : 37	A < 12 m. : 32	A > 12 m. : 0
-----------------------------	-------------------------	--------------------------	--------------------------	-------------------------

Provincie Oost-Vlaanderen**Arrondissement Aalst**

Aalst	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Denderleeuw	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Geraardsbergen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Haaltert	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Herzele	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lede	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ninove	E < 12m. : 22	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zottegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Erpe-Mere	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Aalst	E < 12m. : 25	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
--------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Dendermonde

Berlare	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Buggenhout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Dendermonde	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 14	A > 12 m. : 3
Hamme	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Laarne	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lebbeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Waasmunster	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Wetteren	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Wichelen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Zele	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Dendermonde	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 17	A > 12 m. : 3
--------------------------------	------------------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------

Arrondissement Eeklo

Assenede	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Eeklo	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kaprijke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Maldegem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zelzate	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Eeklo	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
--------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Gent

Aalter	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Deinze	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Evergem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Gavere	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Gent	E < 12m. : 149	E > 12 m. : 92	A < 12 m. : 311	A > 12 m. : 228
Knesselare	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lochristi	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lovendegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Melle	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Merelbeke	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Moerbeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Nazareth	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Nevele	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oosterzele	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Martens-Latem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Waarschoot	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wachtebeke	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zomergem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zulte	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Gent	E < 12m. : 165	E > 12 m. : 93	A < 12 m. : 311	A > 12 m. : 228
-------------------------	--------------------------	--------------------------	---------------------------	---------------------------

Arrondissement Oudenaarde

Oudenaarde	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ronse	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zingem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Brakel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kluisbergen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wortegem-Petegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lierde	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Maarkedal	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zwalm	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Oudenaarde	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
-------------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Sint-Niklaas

Beveren	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Kruibeke	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 1
Lokeren	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 4	A > 12 m. : 0
Sint-Gillis-Waas	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Niklaas	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 6	A < 12 m. : 3	A > 12 m. : 0
Stekene	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Temse	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 6	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Totaal arr. St.-Niklaas	E < 12m. : 15	E > 12 m. : 13	A < 12 m. : 11	A > 12 m. : 1
Totaal prov. Oost-Vl.	E < 12m. : 219	E > 12 m. : 115	A < 12 m. : 339	A > 12 m. : 232

Provincie Vlaams-Brabant**Arrondissement Halle-Vilvoorde**

Asse	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Beersel	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Bever	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Dilbeek	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Galmaarden	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Gooik	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Grimbergen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Halle	E < 12m. : 11	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Hoeilaart	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 8	A > 12 m. : 1
Kampenhout	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kapelle-op-den-Bos	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Liedekerke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Londerzeel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Machelen	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Meise	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Merchtem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Opwijk	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Overijse	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Sint-Pieters-Leeuw	E < 12m. : 8	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 42	A > 12 m. : 8
Steenokkerzeel	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ternat	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Vilvoorde	E < 12m. : 11	E > 12 m. : 55	A < 12 m. : 18	A > 12 m. : 17
Zaventem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 16
Zemst	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Roosdaal	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Drogenbos	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Kraainem	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 3	A > 12 m. : 0
Sint-Genesius-Rode	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wemmel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wezembeek-Oppem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 53	A > 12 m. : 27
Affligem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Totaal arr. Halle-Vilvoorde	E < 12m. : 56	E > 12 m. : 61	A < 12 m. : 130	A > 12 m. : 69

Arrondissement Leuven

Aarschot	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Bertem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Boortmeerbeek	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Diest	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Haacht	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Herent	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Huldenberg	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Keerbergen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kortenberg	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Landen	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Leuven	E < 12m. : 85	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 164	A > 12 m. : 0
Lubbeek	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oud-Heverlee	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Rotselaar	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Tervuren	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 7	A > 12 m. : 0
Tienen	E < 12m. : 6	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Tremelo	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Scherpenheuvel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Tielt-Winge	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Leuven	E < 12m. : 103	E > 12 m. : 7	A < 12 m. : 178	A > 12 m. : 0
---------------------------	--------------------------	-------------------------	---------------------------	-------------------------

Totaal prov. Vl.-Brabant	E < 12m. : 159	E > 12 m. : 68	A < 12 m. : 308	A > 12 m. : 69
---------------------------------	--------------------------	--------------------------	---------------------------	--------------------------

Provincie West-Vlaanderen

Arrondissement Brugge

Beernem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Blankenberge	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 9	A > 12 m. : 0
Brugge	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 0
Damme	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Jabbeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oostkamp	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Torhout	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zedelgem	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zuienkerke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Knokke-Heist	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 4	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Brugge	E < 12m. : 13	E > 12 m. : 7	A < 12 m. : 11	A > 12 m. : 0
---------------------------	-------------------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------

Arrondissement Diksmuide

Diksmuide	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Houthulst	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Koekelare	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kortemark	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lo-Reninge	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Diksmuide	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
------------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Ieper

Ieper	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Mesen	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Poperinge	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wervik	E < 12m. : 93	E > 12 m. : 80	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Zonnebeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Heuvelland	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Langemark-Poelkapelle	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Vleteren	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Ieper	E < 12m. : 94	E > 12 m. : 80	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
--------------------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Kortrijk

Anzegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Avelgem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Deerlijk	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 2	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Harelbeke	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 4	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kortrijk	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Kuurne	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 5	A > 12 m. : 0
Lendelede	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Menen	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 28	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Waregem	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 1
Wevelgem	E < 12m. : 23	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Zwevegem	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Spiere-Helkijn	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Kortrijk	E < 12m. : 45	E > 12 m. : 38	A < 12 m. : 6	A > 12 m. : 1
-----------------------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Oostende

Bredene	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Gistel	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 1	A > 12 m. : 0
Ichtegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 5	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Middelkerke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oostende	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 7	A < 12 m. : 2	A > 12 m. : 1
Oudenburg	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
De Haan	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Oostende	E < 12m. : 9	E > 12 m. : 12	A < 12 m. : 3	A > 12 m. : 1
-----------------------------	------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Roeselare

Hooglede	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ingelmunster	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Izegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ledegem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Lichtervelde	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Moorslede	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 7	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Roeselare	E < 12m. : 6	E > 12 m. : 12	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Staden	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Roeselare	E < 12m. : 10	E > 12 m. : 19	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
------------------------------	-------------------------	--------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Tielt

Dentergem	E < 12m. : 2	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Meulebeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Oostrozebeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Pittem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ruiselede	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Tielt	E < 12m. : 4	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wielsbeke	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Wingene	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Ardooie	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Tielt	E < 12m. : 6	E > 12 m. : 1	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
--------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Arrondissement Veurne

Alveringem	E < 12m. : 0	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
De Panne	E < 12m. : 3	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Koksijde	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Nieuwpoort	E < 12m. : 5	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
Veurne	E < 12m. : 1	E > 12 m. : 0	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0

Totaal arr. Veurne	E < 12m. : 10	E > 12 m. : 3	A < 12 m. : 0	A > 12 m. : 0
---------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Totaal prov. West-Vl.	E < 12m. : 187	E > 12 m. : 161	A < 12 m. : 20	A > 12 m. : 2
------------------------------	--------------------------	---------------------------	--------------------------	-------------------------

Totaal Vl. Gewest	E < 12m. : 742	E > 12 m. : 459	A < 12 m. : 1.270	A > 12 m. : 1.124
--------------------------	--------------------------	---------------------------	-----------------------------	-----------------------------

Vraag nr. 31
van 16 november 1999
van de heer JAN LOONES

Stamboomonderzoek – Steun

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Vraag nr. 29

van 16 november 1999

van de heer Jan Loones

Blz. 430

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 32
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 26

van 16 november 1999

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 336

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 34
van 19 november 1999
van mevrouw SONJA BECQ

Vlaams Woningfonds – Gehandicapten

Het Vlaams Woningfonds staat in voor goedkope leningen voor gezinnen met kinderen met een inkomen beneden een bepaald plafond. Om deze lening te kunnen genieten, moet het volume van de woning onder een bepaalde grens blijven.

Voor personen met een handicap die aangepast moeten bouwen om hun zelfredzaamheid te behouden, vormt dit een probleem. Via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap kunnen bepaalde woningaanpassingen worden terugbetaald, maar worden geen goedkopere leningen aangeboden.

1. In hoeverre is er voor personen met een handicap een afwijking mogelijk met betrekking tot het volume van de woning om een lening van het Vlaams Woningfonds te kunnen genieten ?

Werd dergelijke maatregel reeds overwogen ?

2. Zijn er eventueel nog andere specifieke tegemoetkomingen voor gezinnen met gehandicapten die een aangepaste woning nodig hebben ?

Antwoord

Vooreerst moet worden gesteld dat in de reglementering van de leningactiviteiten van het Vlaams Woningfonds geen uitdrukkelijke bepalingen omtrent het volume van de woning zijn opgenomen.

Wel hanteren de diensten van de instelling bij de behandeling van de leningaansragen voor nieuwbouw een aantal maximumnormen terzake, daar de bouwomvang een belangrijk objectief criterium vormt voor het bepalen van de waarde van de woning.

Deze interne normen houden rekening met de specifieke noden van mindervaliden, daar zij voorzien in een verhoging van de maximaal toegelaten bouwomvang per inwonend mindervalide gezinslid.

Wanneer een uitbreiding van de woning wordt gepland met het oog op het verbeteren van de zelfredzaamheid van de mindervalide gezinsleden, zullen de maximumnormen in principe niet dermate strikt worden toegepast dat ze aanleiding zouden kunnen geven tot een weigering van de leningaanvraag. De raad van bestuur kan afwijken van de interne norm, maar waakt over het sociaal karakter van de woning en de lening.

Deze problematiek werd in het verleden reeds uitvoerig en tot grote tevredenheid van beide partijen besproken tussen het Vlaams Woningfonds en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Een andere specifieke tegemoetkoming voor mindervaliden is dat een mindervalide gezinslid als dubbel wordt gerekend bij het bepalen van het aantal kinderen ten laste, hetgeen zijn weerslag heeft op intrestbepaling, maximaal toegelaten inkomen en waarde van het goed.

**Vraag nr. 36
van 24 november 1999
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Duurzame ontwikkeling – Voorbeeldfunctie overheidsdiensten

Na Rio '92 wordt duurzame ontwikkeling een kernopdracht van de overheid, ook voor de Vlaamse overheid. In het licht van de duurzame productie en consumptie heeft de overheid ook een voorbeeldfunctie voor de particuliere bedrijven en de burgers.

Deze voorbeeldfunctie houdt mijns inziens zeker in dat naar de landen in ontwikkeling de faire en eerlijke handel wordt ondersteund en dat ook effectief in het consumptiepatroon van de overheid en de overheidsdiensten kansen worden gegeven aan producten die worden vervaardigd, gewonnen en verkocht in het kader van een bijdrage aan duurzame ontwikkeling.

1. Worden in de bestelvoorwaarden voor de levering van goederen en diensten aan de overheid, en met name aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de kabinetten, de principes van "fair trade" en "duurzame productiemethoden" opgenomen ?
2. Worden bovendien in de cafetaria's en de restaurants van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en de verschillende Vlaamse kabinetten thans voedingsproducten en dranken aangekocht, aangeboden en verbruikt die afkomstig zijn uit en worden geleverd door het circuit van de "fair trade" of de Wereldwinkelketens, of door "klassieke leveranciers" die garanties bieden inzake eerlijke en faire handel en duurzame ontwikkeling ?
3. Door de verschillende departementen en administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden model- of typebestekken opgesteld en gehanteerd.

Welke typebestekken bestaan er, en worden in elk van die typebestekken de beginselen en de

criteria van duurzame ontwikkeling, faire handelsrelaties en "the greening of government" opgenomen ?

Ten behoeve van eenieder is het wellicht nuttig deze lijst van aangepaste typebestekken ook bekend te maken ; uit oogpunt van de openbaarheid van de milieu-informatie en de openbaarheid van het hieromtrent gevoerde milieubeleid behoort dit mijns inziens trouwens tot de opdracht van de overheid.

Werd hieromtrent het advies ingewonnen van de Vlaamse instanties bevoegd voor duurzame ontwikkeling ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 18
van 3 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Schoolboeken – Genderproblematiek

De nieuwe leerboeken Wereldoriëntatie voor het basisonderwijs (waarin onder meer geschiedenis, aardrijkskunde, natuurkunde en de relatie van het kind tot zijn omgeving aan bod komen) leggen wel roldoorbrekende accenten, maar bevestigen toch no altijd de stereotypen van de rol die mannen en vrouwen in onze samenleving spelen. Dat heeft de Onderwijscommissie van de Nationale Vrouwenraad vastgesteld.

Vijf leden van de commissie onderzochten de beeldvorming van mannen en jongens enerzijds en vrouwen en meisjes anderzijds in zeven leerboeken Wereldoriëntatie. Ze hanteerden daarbij onder meer richtlijnen uit een Europese conferentie.

De sociale verschillen in de samenleving worden wel behandeld, maar het verschil tussen man en vrouw wordt niet uitgediept.

Uit de doorlichting blijkt ook dat de leerboeken alles wat met zorg te maken heeft, nog steeds overwegend aan de vrouw toebedelen, terwijl de man diegene is die het geld verdient en aan sport en politiek doet.

Voor geschiedenis bijvoorbeeld besteden de handboeken bijna uitsluitend aandacht aan mannen. Zo bevat een handboek dertig bladzijden over de strijd van de arbeiders voor stemrecht en slechts een halve zin over het vrouwenstemrecht. De leerboeken tonen dus weinig waardering voor de rol van de vrouw in de samenleving. Zij zijn nochtans bepalend voor het beeld van de volgende generatie.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om, conform het Pekingdecreet (decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking plaats had), de genderproblematiek in de handboeken van het onderwijs aan te pakken? Werd een dergelijke studie reeds uitgevoerd voor andere handboeken? Voor de handboeken van het secundair onderwijs? Met welk resultaat?
2. Gaf de minister opdracht om dergelijke studies ook te doen in verband met publicaties vanuit de verschillende andere departementen en Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen?

Antwoord

Geregeld is de man-vrouwbeeldvorming in handboeken van het basis- en secundair onderwijs onderwerp van licentiaatsverhandelingen, eindwerken, groepsworkshops of andere. Ik beschik dan ook niet over een exhaustief overzicht van alle studies en rapporten die in dit verband in het secundair en hoger onderwijs worden geproduceerd. Het kleinschalige onderzoek van zeven handboeken Wereldoriëntatie voor het basisonderwijs door de commissie Onderwijs van de Nationale Vrouwenraad is mij bekend.

Een constante in diverse onderzoeken is dat de beeldvorming in schoolboeken nog vaak stereotiep

is. Bewust of onbewust worden traditionele culturele invullingen van "mannelijkheid" en "vrouwelijkheid" in leermiddelen overgeleverd. Niet alleen de *man-vrouwbeelden* zijn doorgaans weinig divers; verschillen die te maken hebben met *sociaal-economische achtergrond, huidskleur, seksuele oriëntatie* of *geografische herkomst* worden door de samenstellers over het hoofd gezien.

Op die manier schieten leermiddelen tekort inzake het vermelden, erkennen en waarderen van de maatschappelijke bijdragen door vrouwen en door minderheden en van de rol van andere continenten. Terzelfder tijd ontnemt een dergelijke beeldvorming leerlingen een waaier aan rolmodellen waarmee zij zich kunnen identificeren. Omdat deze beeldvorming deel uitmaakt van het zogenaamde "verborgen leerplan" en omdat "emancipatorisch en intercultureel onderwijs" officiële uitgangspunten van de eindtermen en de ontwikkelingsdoelen zijn, verdient deze problematiek onze aandacht.

In het licht van zijn bevoegdheden kan mijn departement niets opleggen aan de uitgeverijen. Leermiddelen zijn immers commerciële producten. Wél kunnen wij de onderwijsinstanties die betrokken zijn bij selectie en gebruik van handboeken sensibiliseren over beeldvorming. Omdat de eindtermen bepalen dat discriminatie te vermijden is, kunnen de inspectieteams nagaan in welke mate handboeken aanleiding geven tot discriminatie op grond van geslacht, huidskleur, sociale klasse, enzovoort. Daartoe kunnen ze een checklist hanteren. In binnen- en buitenland werden reeds checklists met beeldvormingscriteria ontwikkeld. De zes aandachtspunten die uit de Europese conferentie "Equal presence for boys and girls in educational material" (Enschede 1997) kwamen, zijn bijvoorbeeld uit te breiden met het oog op een diversiteit aan beelden in termen van geslacht, sociaal-economische achtergrond, huidskleur, seksuele oriëntatie, enzovoort (1. let op het taalgebruik; 2. maak beide seksen zichtbaar; 3. gebruik mensen als actoren; 4. stel mensen zowel in privé-sfeer als in hun professionele omgeving voor; 5. ken kwaliteiten of gedragskenmerken niet eenzijdig toe; 6. stel mannen en vrouwen in gelijkwaardige posities en situaties voor).

Ik ben ervan overtuigd dat ook leerkrachten kleuter-, basis- en secundair onderwijs niet hoeven te wachten op de verschijning van een handboek met de gewenste gediversifieerde beeldvorming. Zij kunnen met de aanwezige stereotiepe beelden en tekstpassages ook wel aan de slag, bijvoorbeeld door deze gewoon in vraag te stellen bij hun leer-

lingen en alternatieven te tonen. Dit veronderstelt uiteraard dat leerkrachten vertrouwd zijn met de genderthematiek en met intercultureel onderwijs. Die leggen roldoorbrekende accenten, zien en bedenken een diversiteit aan menselijke verhoudingen.

Dit vormt een opdracht voor de *navorming en de initiële lerarenopleidingen*. Leerkrachten (in spe) krijgen dan een kader aangereikt waardoor ze momenten van traditionele beeldvorming zien en leren nuanceren. Bovendien kan deze vormingsgelegenheid ook worden aangegrepen om leerkrachten vertrouwd te maken met de bestaande (kanalen voor) didactische pakketten en wetenschappelijke documentatie terzake. Ook de mate waarin zij als leerkrachten zelf rolbevestigend handelen – wat minstens zoveel impact heeft op de leerlingen – kan dan stapsgewijs en praktijkgericht onder de loep worden genomen.

Ook wens ik erop te wijzen dat ik – net als mijn voorgangers – initiatieven heb genomen in samenwerking met de minister voor Gelijke Kansen om leerkrachten te ondersteunen bij het werken rond gelijkkansen thema's. Zo werden reeds tien kinderboeken uitgebracht (voor de lagere school) en de cd "Groot Gelijk" (voor eerste graad secundair onderwijs), telkens met bijbehorende ondersteunende lesmappen. Eind oktober kregen scholen secundair onderwijs de educatieve map "Ik ben wie ik ben" over seksuele oriëntatie toegestuurd. In de toekomst zullen ook andere stimulerende acties vanuit de overheid worden opgezet.

Met betrekking tot het tweede deel van de vraag rijst enige onduidelijkheid. Ofwel word ik geacht aan andere departementen en VOI's van de Vlaamse Gemeenschap opdracht te geven opdat zij hun eigen publicaties onderwerpen aan een onderzoek vanuit genderperspectief. Dit gaat mijn bevoegdheden zeker te buiten en is een materie die veeleer in het kader van het mainstreamingsbeleid van de minister voor Gelijke Kansen zou kunnen passen. Ofwel wenst de Vlaamse volksvertegenwoordiger te weten of ik een onderzoeksopdracht gaf aan een of andere instantie om publicaties van andere departementen en VOI's op man-vrouw-beeldvorming te onderzoeken. Ook hier is de relatie met mijn bevoegdheidssterrein onduidelijk – waarmee ik de relevantie van zo'n actie op zich niet in twijfel wil trekken.

Vraag nr. 19
van 4 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Atheneumbouw Oudergem – Bestemming

Enige jaren geleden werd het atheneum van het Brusselse Oudergem gesloten. Het gebouw is eigendom van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO).

Kan de minister mij meedelen of het nog altijd ongebruikt is ?

Is er al enig overleg geweest tussen de ARGO en vertegenwoordigers van het Vlaamse sociaalculturele veld in dat deel van Brussel met het oog op het gebruik van de infrastructuur voor sport- en andere activiteiten ?

Antwoord

Daar het bewuste terrein (+ gebouwen) niet meer nuttig werd bezet door het atheneum en aangezien er zich in de loop der jaren geen huisvestingsproblemen voor het gemeenschapsonderwijs zouden voordoen in Oudergem, werd het bevoegde aankoopcomité in Brussel met lastgeving van 15 september 1990 gevraagd tot verkoop over te gaan om de opbrengsten ervan toch een onderwijsbestemming te kunnen geven.

Ten gevolge van verwickelingen bij de opmaak van het gewestelijk ontwikkelingsplan van Brussel, dat nog maar pas werd goedgekeurd, kon bovengenoemd aankoopcomité deze verkoop nog niet afhandelen. Begin volgend jaar blijkt nu haalbaar te zijn.

Alhoewel het terrein volledig was afgesloten, hebben branden en vandalisme intussen de bestaande gebouwen tot puinhopen herschapen. Ook is het terrein, op een door de gemeente geëiste brandweerweg na, volledig dichtgegroeid.

Overleg tussen het Vlaamse socio-culturele veld en de eigenaar van het domein omtrent het gebruik van de infrastructuur heeft nooit plaats gehad.

Vraag nr. 20
van 8 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlands onderwijs Brussel – Meerkosten

De Vlaamse regering hanteert bijzondere normen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Kan de minister mij voor het schooljaar 1998-1999 meedelen hoeveel de meerkosten bedragen ?

Antwoord

Basisonderwijs

Op basis van het aantal leerlingen geteld op 1 februari 1998 kan de kostprijs worden berekend voor de bijzondere normen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Niveau	Aantal lestijden volgens de norm geldig in Brussel	Aantal lestijden volgens de norm geldig in Vlaanderen	Verschil aantal lestijden	Aantal ambten (LT / 24)	Kostprijs (in miljoen fr.) (*)
Kleuteronderwijs	12.493	11.097	1.396	58,16	64,109
Lager onderwijs	16.682	14.670	2.012	83,83	92,398
Totaal					153,507

* Gemiddelde kostprijs per ambt : 1.102.170 frank.

Secundair onderwijs

Ingevolge de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 op de vaststelling van het pakket uren-leraar in het voltijds gewoon secundair onderwijs, worden met betrekking tot het schooljaar 1998-1999 (tellingsdatum : 1 februari 1998) de leerlingencoëfficiënten van de tweede tot en met vierde graad met 0,10 uren-leraar/leerling verhoogd voor de scholen gelegen in het administratief arrondissement Brussel-hoofdstad.

Concreet betekent dit een globaal extra pakket van 718 uren-leraar. Rekening houdende met het feit dat een voltijdse betrekking van leraar secundair onderwijs gemiddeld 22,5 wekelijkse lessen en op jaarbasis bruto loonkosten van 1,45 miljoen frank inhoudt, komt dit extra pakket neer op een meerprijs van 46,27 miljoen frank.

Deeltijds onderwijs

In het decreet betreffende het onderwijs II van 31 juli 1990, artikel 97, § 1 worden de uren-leraar in

het Brusselse Hoofdstedelijke gewest met 30 % verhoogd. Wat het schooljaar 1998-1999 (tellingsdatum 1 februari 1998) betreft, geeft dit een verhoging voor de studierichting Beeldende Kunst van 16 uren-leraar, studierichting Muziek 409 uren-leraar, studierichting Woord 36 uren-leraar en studierichting Dans 24 uren-leraar.

Het extra pakket van het totaal aantal uren-leraar is 485 uren. Rekening houdende met een gemiddelde kostprijs van 65.000 frank per uur-leraar, geeft dit een meerprijs van 31,5 miljoen. Naast dit bedrag creëert deze extra norm ook 11 uur opsteller, wat meerkosten geeft van 0,3 miljoen.

De totale meerkosten bedragen dus 31,8 miljoen.

Vraag nr. 21
van 8 november 1999
van de heer FILIP DEWINTER

Universiteit Gent – Vlaams Bloksprekers

Als **bijlage** vindt de minister een kopie van een vergaderingsverslag van het Politiek en Filosofisch Konvent aan de Universiteit Gent. Op bladzijde twee van dit verslag prijkt de zin : "Iedereen wordt er nog eens attent op gemaakt dat het niet meer toegelaten is om een Vlaams Blokspreker uit te nodigen in een universitaire instelling".

Kan de minister bevestigen dat deze informatie klopt ?

Zo de informatie wel degelijk klopt, zou ik graag het volgende vernemen.

1. Wie nam de beslissing om Vlaams Bloksprekers in universitaire instellingen te verbieden ?
2. Hoe werd deze beslissing gemotiveerd ?
3. Is zoiets alleen van kracht aan de Universiteit Gent, of ook aan andere universiteiten ?
4. Werden gelijkaardige beslissingen ook genomen tegen andere politieke partijen of verenigingen ? Zo ja, welke ? Bestaat er een lijst van partijen waarvan wel sprekers mogen worden uitgenodigd in universitaire gebouwen ? Zo ja, hoe is die lijst samengesteld en wie beslist over de samenstelling ervan ?
5. Is deze beslissing in overeenstemming met het Cultuurpact, met het recht op vrije meningsuiting en met het recht op vergadering ?
6. Welke maatregelen neemt de minister om dergelijke arbitraire en ondemocratische beslissingen in de toekomst onmogelijk te maken ?

Antwoord

Twee voorafgaande kanttekeningen.

1. Het bestuur van elke universiteit is verantwoordelijk voor de veiligheid van vergaderingen die plaatsvinden in de universitaire gebouwen.

Daartoe moet het universiteitsbestuur elke aanvraag van een organisatie of vereniging om gebruik te maken van de universitaire gebouwen voor extra-curriculaire activiteiten vanuit het perspectief van de veiligheid beoordelen. Het universiteitsbestuur moet een inschatting maken van de veiligheidsrisico's. De beslissing

van een publiekrechtelijke instelling kan worden onderworpen aan een toets door de Raad van State.

2. Het komt elke organisatie of vereniging toe de sprekers uit te nodigen die zij nuttig acht.

Antwoord op de concrete vragen.

1. Het universiteitsbestuur van de Universiteit Gent heeft geen algemene maatregel uitgevaardigd op grond waarvan het niet meer toegelaten zou zijn om een spreker van het Vlaams Blok uit te nodigen in de gebouwen van de universiteit.

Het komt het Politiek-Filosofisch Konvent toe de sprekers uit te nodigen die het nuttig acht. Het Konvent kan geen algemeen verbod uitgevaardigen om sprekers van het Vlaams Blok uit te nodigen.

2. Gelet op het antwoord op punt één, is deze vraag niet meer aan de orde.
3. Een korte telefonische rondvraag bij de andere universiteiten leert mij dat er nergens sprake is van een voorafgaand algemeen verbod van toegang tot de universitaire gebouwen voor sprekers van het Vlaams Blok.

Wel is er aan alle universiteiten de mogelijkheid voorhanden om in bepaalde omstandigheden bepaalde organisaties of sprekers van bepaalde politieke partijen/bewegingen te weren.

4. Er is mij geen lijst bekend van sprekers van partijen die niet mogen worden uitgenodigd.
5. De vrijheid van meningsuiting of van vergadering is hier op geen enkel moment in het geding.

De vraag of het Vlaams Blok een vergadering mocht organiseren, was hier niet aan de orde. En de mensen van het Vlaams Blok konden aan de meeting deelnemen en er hun mening uiten.

6. Gelet op het voorgaande is er geen behoefte aan maatregelen mijnerzijds.

(De in de vraag vermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 24
van 16 november 1999
van mevrouw VEERLE HEEREN

Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden

Bij de berekening en toekenning van de studietoelagen voor het secundair en hoger onderwijs mogen de bedragen voor levensverzekeringen, aflossingen van hypothecaire leningen, overgedragen uitgaven en groepsverzekeringen zoals zij effectief voor belastingvermindering in aanmerking werden genomen, worden afgetrokken van het gezamenlijk belastbaar inkomen.

Echter, premies betaald voor het pensioensparen mogen niet worden afgetrokken bij de berekening van de toelage. Eigenlijk is dit niet logisch, aangezien het pensioensparen ook wordt beschouwd als een vorm van levensverzekering.

Verder stelt men bij de toekenning van de studietoelagen vast dat steeds minder mensen in aanmerking komen voor een studietoelage, aangezien de limieten voor het maximuminkomen zeer laag liggen.

1. Waarom werden ook de premies voor het pensioensparen niet verrekend bij de berekening van de studietoelage ?
2. Waarom blijven de bedragen van het maximuminkomen voor studietoelagen zo laag ? Wordt er een herziening in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

1. Het referentiebedrag van de inkomsten voor het berekenen van de toelage volgens de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en haar uitvoeringsbesluiten, is gebaseerd op het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin.

De fiscale wet van 28 december 1992 wijzigt de inhoud van het begrip "gezamenlijk belastbaar inkomen". Het bevat immers niet meer dezelfde aftrekken als voorheen : premies en stortingen van het langetermijnsparen worden niet meer afgetrokken van het belastbaar inkomen. In plaats daarvan geven ze voortaan recht op een belastingvermindering die wordt berekend tegen een verbeterde gemiddelde aanslagvoet.

Voor premies van individuele levensverzekeringen en kapitaalaflossingen van hypothecaire le-

ningen trad deze maatregel in werking met ingang van het aanslagjaar 1993, inkomsten 1992; voor groepsverzekeringen vanaf het aanslagjaar 1994, inkomsten 1993.

Deze aftrekken worden voor het berekenen van de toelaatbaarheid en het bepalen van het bedrag van de toelage wel toegepast. Indien het gezamenlijk belastbaar inkomen in zijn nieuwe vorm voor de studietoelagen zou gelden, zou het inkomen van vele aanvragers hoger liggen en de toelage alleszins lager, en dit vanaf het school- en academiejaar 1994-1995.

Bij de invoering van het pensioensparen werd deze vorm van verzekering nooit opgenomen als samenstellend element om het gezamenlijk belastbaar inkomen te bepalen; het gaf wel aanleiding tot het bepalen (verminderen) van het bedrag van de aanslag. Derhalve kan voor de toepassing van de vigerende reglementering het bedrag van het pensioensparen niet in mindering worden gebracht van het gezamenlijk belastbaar inkomen.

2. De wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen, heeft tot doel toelagen te verlenen aan minvermogende leerlingen van het secundair en aan minvermogende studenten van het hoger onderwijs.

Binnen de beschikbare kredieten werden verschillende maatregelen en herschikkingen getroffen teneinde tot een correctere herverdeling binnen deze kredieten te komen. De toegelaten maximumbedragen worden elk school- en academiejaar geïndexeerd. Voor het hoger onderwijs werden de minimumgrenzen bij besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 met 10 % opgetrokken, zodat aan de minstgegoeden een hogere (maximum)toelage kan worden toegekend.

Het regeerakkoord voorziet in de optrekking van de studietoelagen tot op het niveau van de directe studiekosten. Meer jongeren krijgen een studietoelage doordat bijvoorbeeld de maximuminkomsgrens wordt verhoogd, het systeem van het vermoedelijke inkomen wordt veralgemeend, een "bodem-K1" en een "jokerbeurs" worden ingevoerd. De jokerbeurs is een beurs die studenten eenmaal kunnen aanvragen als ze volgens de geldende richtlijnen niet (meer) beursgerechtigd zijn. Als ze die jokerbeurs bij de initiële opleiding niet gebruiken, kunnen ze die nog aanvragen bij het aanvatten van aanvullende studies. Daarnaast zal het sys-

teem van studiefinanciering zich moeten aanpassen aan de steeds meer gedifferentieerde leerwegen die studenten volgen.

Vraag nr. 25
van 18 november 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Ingenieursstudies – Promotie

Terwijl dankzij de gunstige economische ontwikkeling in het bedrijfsleven en de industrie de vraag naar industrieel en burgerlijk ingenieurs toeneemt, blijkt uit de gegevens omtrent de inschrijvingen aan de Vlaamse universiteiten dat zo'n 2 % minder studenten zich hebben ingeschreven in de eerste kandidatuur Burgerlijk Ingenieur. Zonder de studenten ingenieur-architect bedraagt de daling zelfs 7 %.

Aan de Vlaamse hogescholen zijn er 3.171 studenten die hun opleiding van industrieel ingenieur hebben aangevat, slechts 37 meer dan vorig jaar. De globale stijging bedraagt slechts 1 % tegenover vorig jaar.

De industrie, inzonderheid Fabrimetal Vlaanderen, is van oordeel dat het tekort aan ingenieurs verontvullende proporties begint aan te nemen. Er moeten dus dringend maatregelen worden genomen. De industrie zelf tracht via sensibiliserings- en informatiecampagnes bij de studenten belangstelling op te wekken voor de opleiding tot burgerlijk en industrieel ingenieur.

Het Vlaams regeerakkoord besteedt terecht aandacht aan de herwaardering van het technisch onderwijs en de revalorisatie van de eerste graad secundair onderwijs. Toch lijkt het noodzakelijk dat in het secundair en zelfs het basisonderwijs de kenmerkende drempelvrees voor deze studierichtingen wordt overwonnen.

1. In welke mate is het departement Onderwijs en Vorming betrokken bij de inspanningen van het bedrijfsleven om de studenten te wijzen op de mogelijkheden die de genoemde studierichtingen bieden ?
2. Waarom wordt het lessenschema niet aangepast, zodanig dat studenten die de studierichtingen van burgerlijk of industrieel ingenieur kiezen, beter gewapend zijn bij het aanvatten van die studies ?

Antwoord

1. In het kader van de bepaling van het Vlaams regeerakkoord dat bijzondere aandacht moet gaan naar de relatie tussen onderwijs en bedrijfsleven, kunnen de initiatieven van sectoren en sociale partners om bepaalde beroepen en opleidingen te promoten uiteraard op overheidssteun rekenen. Ik stel echter vast dat tot hiertoe te veel versnipperde acties hebben plaatsgevonden en dat daardoor niet altijd de beoogde effecten werden bereikt ; een gecoördineerde aanpak is dan ook essentieel.

Binnen de Vlaamse Gemeenschap is inzonderheid het departement Wetenschap, Innovatie en Media belast met acties om de belangstelling voor wetenschap en techniek te vergroten, wat ongetwijfeld een weerslag op het onderwijs moet kunnen hebben. Het departement Onderwijs zelf en meer bepaald de inspectie Secundair Onderwijs organiseert dit schooljaar een zogenaamde themadoorlichting "technologische opvoeding in de eerste graad van het voltijds secundair onderwijs" (technologische opvoeding als verplicht basisvormend vak). Daarbij wordt ook nagegaan hoe het met de voorbereiding op de technische vorming binnen het lager onderwijs is gesteld.

De schoolpactwetgeving bepaalt dat, met uitzondering van de basisvorming, het opstellen van lessentabellen en leerplannen ressorteert onder de pedagogische autonomie van de onderwijsverstrekkers. De overheid dient de leerplannen, op advies van de inspectie, wel goed te keuren.

Zodra beschikbaar, moeten de leerplannen de aan de basisvormende vakken gebonden eindtermen en de aan de studierichting gebonden basiscompetenties bevatten.

In het verlengde van de intenties van het regeerakkoord heb ik de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DVO) van het departement gevraagd voorstellen uit te werken rond de integratie van technisch toegepaste componenten in de eindtermen Wiskunde van de tweede en derde graad van het algemeen secundair onderwijs. De herformulering van de eindtermen in deze zin zal voor advies worden voorgelegd aan een commissie van experts, waaronder ingenieurs. Bovendien heb ik de DVO gevraagd eindtermen met betrekking tot technische vorming te ontwerpen die in alle vakken van de basisvor-

ming van de tweede en derde graad algemeen secundair onderwijs aan bod moeten komen.

Evenwel kan het nooit de bedoeling zijn dat de invulling – zelfs op het niveau van de school – van een studierichting van het secundair onderwijs volledig in het teken staat van de doorstroming naar één specifieke categorie van vervolgopleidingen. De omnivalentie van het einddiploma secundair onderwijs en het belang van de algemene sociale en persoonlijkheidsvorming in elke secundaire onderwijsvorm, moeten in beginsel vrijwaren dat de keuzes voor een secundaire en hogere opleiding los van mekaar staan.

De tanende interesse voor bètatechnieken is geen zuiver Vlaams fenomeen, maar doet zich ook – en soms nog markanter – in andere landen voor. Diverse redenen liggen aan de basis hiervan. Sensibiliseren en informeren rond onderwijsprogramma's en toekomstperspectieven is één zaak, de finale beslissing ligt nog steeds bij de onderwijsgebruikers.

2. De neerwaartse trend van het aantal studenten voor de opleiding van industrieel ingenieur ingezet eind jaren tachtig, begin jaren negentig aan de hogescholen, is omgebogen. De statistische gegevens tonen een stijging van het aantal studenten aan.

De onderstaande tabel geeft een evolutie van het aantal ingeschreven studenten in het eerste studiejaar van de opleiding tot industrieel ingenieur voor de academiejaren 1996-1997, 1997-1998 en 1998-1999 in het hogescholenonderwijs.

Academiejaar	Studenten 1ste jaar
1996-1997	2.990
1997-1998	3.170
1998-1999	3.241

Decretaal kunnen de studenten inschrijven tot 1 februari van het lopende academiejaar. Dit impliceert dat de uiterste inschrijvingsdatum en de officiële teldatum van de studenten voor het academiejaar 1999-2000 vastgesteld is op 1 februari 2000.

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde aantal eerstejaarsstudenten ten belope van 3.171 in de loop van de maand oktober heeft slechts een indicatieve waarde en ligt beneden het aantal op 1 februari 1999. Slechts op 1 februari 2000 kunnen de officiële tellingen worden vergeleken. Uit de bijzondere beperkte statistische tellingen van 30 oktober 1998 en 29 oktober 1999 blijkt dat het aantal studenten voor de volledige opleiding stijgt van 8.879 naar 9.168. De cijfergegevens tonen aan dat er een gunstige kentering optreedt.

Dezelfde trend vindt men terug bij het aantal studenten ingeschreven in een academische ingenieursopleiding.

De onderstaande tabellen geven de evoluties weer van 1) het aantal studenten ingeschreven in de eerste cyclus van een universitaire ingenieursopleiding (eerste cyclus Toegepaste Wetenschappen, eerste cyclus Toegepaste Wetenschappen – Architectuur en eerste cyclus Toegepaste Biologische Wetenschappen) en 2) het aantal generatiestudenten in het eerste jaar (een generatiestudent is een student die zich voor de eerste keer inschrijft in het eerste jaar universitair onderwijs aan een Belgische universiteit).

Ook hier tonen de statistische gegevens een stijging van het aantal studenten aan. De neerwaartse trend van het aantal studenten in het begin van de jaren negentig is ook hier omgebogen naar een toename van het aantal studenten in de tweede helft van het decennium.

Tabel 1	Aantal hoofdinschrijvingen		
	96-97	97-98	98-99
Toegepaste Wetenschappen 1e cyclus	1.068	1.165	1.263
Toegepaste Wetenschappen – Architectuur 1e cyclus	426	412	343
Toegepaste Biologische Wetenschappen 1e cyclus	1.148	1.142	1.203
Totaal	2.642	2.719	2.809

Tabel 2	Aantal generatiestudenten		
	96-97	97-98	98-99
Toegepaste Wetenschappen	505	582	634
Toegepaste Wetenschappen – Architectuur	195	182	136
Toegepaste Biologische Wetenschappen	540	591	620
Totaal	1.240	1.355	1.390

Bron : Vlaamse Interuniversitaire Raad

Bij de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde daling van het aantal studenten ingeschreven in de eerste kandidatuur in het academiejaar 1999-2000 voor een Vlaamse universitaire ingenieursopleiding wens ik de volgende bedenkingen te formuleren :

- zoals bij de hogescholen is 1 februari de officiële tellingsdatum. Tellingen op vroegere data geven slechts een indicatie ;
- bij de beperkte statistische telling van 29 oktober 1999 blijkt dat bij de universiteiten het aantal eerstejaarsstudenten globaal gezien afneemt in vergelijking met de beperkte statistische telling van 30 oktober 1998.

Op de concrete vraagstelling kan ik het volgende antwoorden.

1. Fabrimetal voert al enkele jaren actie om de ingenieursopleidingen te promoten. Deze actie gebeurt in samenwerking met Febeltex en Vacature. Zij organiseren geregeld een opendeurnamiddag voor de laatstejaarsstudenten van het secundair onderwijs in Vlaanderen. De initiatiefnemers willen op die manier de jongeren in contact brengen met de industrie en de jobmogelijkheden voor ingenieurs.

De hogescholen en universiteiten bezitten een grote autonomie en promoten hun studieaanbod via infolders, studiegidsen, Internet en contacten met secundaire onderwijsinstellingen.

2. Universiteiten en hogescholen bepalen voor elke opleiding het opleidingsprogramma. Deze deregulering biedt de mogelijkheid om in te spelen op nieuwe vaardigheden en attitudes.

De samenwerking tussen de hogescholen/universiteiten en de industrie laat toe het opleidingsprogramma vlot aan te passen aan de nieuwe ontwikkelingen. De opleiding Elektriciteit werd decretaal vanaf 1 september 1998 vervangen door de opleiding Elektronica met opties Ontwerptechnieken en Informatie- en Communicatietechnieken. De opleiding Elektromechanica kreeg een profilering in de opties Elektromechanica, Elektrotechniek en Automatisering.

De overheid draagt op dat vlak ook bij om in te spelen op de actuele noden van de industrie.

**Vraag nr. 26
van 18 november 1999
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Universiteit Gent – Aanstelling opdrachthouders

De inschakeling van drie opdrachthouders is voorgeschreven in artikel 37 van het bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen (Belgisch Staatsblad van 29 juni 1991), gewijzigd bij bijzonder decreet van 15 juli 1997 (Belgisch Staatsblad van 12 september 1997).

Op 7 maart 1996 stelde ik aan toenmalig Vlaams minister Luc Van den Bossche schriftelijke parlementaire vraag nr. 94 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 456).

Het decreet van 26 juni 1991 voorzag voor de Universiteit Gent in een co-management van twee beheerders en drie opdrachthouders, die het directiecomité zouden vormen. Dit directiecomité moest, onder de leiding van de rector en de vice-rector, het dagelijks beheer van de universiteit op administratief, technisch en financieel vlak uitvoeren en de werking van de administratieve diensten coördineren.

Ook dit jaar werden heel wat belangrijke vacatures op ATP-niveau (administratief en technisch personeel) gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Werden deze drie opdrachthouders reeds door de Universiteit Gent aangesteld ?

Antwoord

De Universiteit Gent heeft de drie opdrachthouders nog niet aangesteld.

De omstandigheden zijn in vergelijking met die waarin het bijzonder decreet totstandkwam, sterk veranderd. Toen was de ruimte van de universiteit om zijn personeelsbehoeften op topniveau in te vullen, beperkt. Nu kunnen alle universiteiten ervaren en gekwalificeerd beheerspersoneel en beleidsmedewerkers aantrekken op het hoogste niveau, ook op het niveau van directeur-generaal. Dit is een hoger niveau dan het niveau van de opdrachthouders. De verplichting om opdrachthouders aan te werven in rang 15 (benaming die obsoleet is geworden) die deel uit maken van het directiecomité, is in de boven geschetste omstandigheden niet meer noodzakelijk ter versterking van het universitair management.

Om die redenen dring ik er bij de Universiteit Gent niet op aan om de opdrachthouders alsnog aan te werven. De beoogde doelstelling kan nu worden bereikt binnen de reguliere formatie van het administratief en technisch personeel.

Vraag nr. 28 van 19 november 1999 van de heer HERMAN DE REUSE

Muziekacademie Gooik – Proefproject volksmuziek

Tijdens het schooljaar 1998-1999 is er in de gemeentelijke muziekschool van Gooik (Vlaams-Brabant) een proefproject "volksmuziek" gestart.

1. Is dit project al geëvalueerd ?

Wat is eventueel het resultaat van deze evaluatie ?

2. Werd al overwogen om dit project uit te breiden naar minstens één muziekschool per Vlaamse provincie (bijvoorbeeld Roeselare, als grootste muziekacademie van Vlaanderen) ?

Antwoord

Het experiment "volksmuziek" werd in het schooljaar 1998-1999 opgestart in de gemeentelijke muziekacademie van Gooik. Het experiment wordt jaar per jaar opgebouwd en de duur ervan bedraagt drie jaar. Na deze periode wordt een evaluatieverslag voorgelegd aan de minister. Daarna kan eventueel nog een verlenging worden toegestaan.

Ondertussen worden er jaarlijks door de inspectie tussentijdse evaluaties opgemaakt. In een eerste tussentijdse evaluatie, opgemaakt in februari 1999, wordt het experiment na een bezoek ter plaatse gunstig beoordeeld. Uit het evaluatieverslag blijkt dat het experiment organisatorisch en inhoudelijk degelijk is uitgewerkt.

De aanvraag om een experiment "volksmuziek" te organiseren kwam van de gemeente Gooik. Het feit dat Gooik als het centrum van de Vlaamse volksmuziek wordt beschouwd, is hieraan dan ook niet vreemd.

Bij het toestaan van dit experiment lag het niet in de bedoeling om dergelijk specialistisch initiatief onmiddellijk in verschillende academies te organiseren. Daarbij is het na één jaar experiment nog wat voorbarig om de uitbreiding naar andere academies in overweging te nemen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 12
van 26 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkloze vijftigplussers – Stand van zaken

Wanneer oudere werknemers zonder werk vallen – vaak ten gevolge van herstructurering of faillissement van hun bedrijf – is dit een sociaal drama : in deze groep gaat het vaak om alleenverdieners met nog studerende ten laste. Met een gezinsinkomen van ongeveer 32.000 frank netto per maand moeten deze personen dan hun gezin kunnen onderhouden.

Het is terecht dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) een actievere begeleidingsrol opneemt ten opzichte van de werkzoekenden uit deze doelgroep.

De minister verklaarde bovendien een actief beleid te willen voeren om oudere werknemers weer aan het werk te helpen.

1. Hoe is de toestand van de groep UVW/NUVW (uitkeringsgerechtigde volledig werkloze / niet-uitkeringsgerechtigde volledig werkloze) vijftigplussers (m/v) geëvolueerd sedert 1998 ?
2. Hoe zijn de 45- of 50-plussers, opgesplitst in man/vrouw, dit kwartaal vertegenwoordigd in de begeleidings- en opleidingsactiviteiten van de VDAB ? Wat is hun aandeel in vergelijking met het aandeel van deze groep in de werkzoekende populatie ?
3. Hoe zijn de bruto- en nettodoorstromingscijfers van de acties voor oudere werkzoekenden (opgesplitst in m/v) ? Zijn er procentuele verschillen met jongere werkzoekenden ?
4. Hoeveel vijftigplussers (m/v) met een knelpuntberoep kregen in 1999 een concreet werkaanbod ? Hoeveel m/v gingen hierop in ?
5. Zijn er reeds resultaten bekend betreffende de mogelijkheid om oudere werknemers in te zetten bij het begeleiden van werkzoekenden in opleiding op de werkvloer ?
6. Heeft de VDAB nog andere acties vooropgesteld om oudere werkzoekenden te ondersteunen ?

Antwoord

Vooraf kan ik meedelen dat vele van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgevraagde cijfers vrij en door iedereen raadpleegbaar terug te vinden zijn op de website van de VDAB (www.vdab.be), en dit in de rubriek "Arbeidsmarktinformatie". De bron van de overige gegevens is de VDAB-dienst Databeheer en -analyse.

1. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel waarbij het aantal niet-werkende werkzoekenden (NWWZ) opgesplitst is in uitkeringsgerechtigde volledig werklozen, vrij ingeschrevenen en anderen (deze laatste twee categorieën vormen samen de niet-uitkeringsgerechtigde volledig werklozen). Ten opzichte van oktober 1998 daalt de werkloosheid bij de groep UVW's ouder dan 50 jaar.

Het aantal vrije werkzoekenden neemt toe met 33,6 %. Cijfermatig betekent dit een daling van 771 eenheden bij de UVW's, en een stijging bij de vrij ingeschrevenen en anderen met respectievelijk 262 en 113 eenheden.

De cijfers van de man-vrouwverhouding tonen aan dat de werkloosheid bij oudere mannen in meer gunstige manier evolueert dan bij oudere vrouwen.

NWWZ Vlaanderen naar leeftijd en geslacht
oktober 99
verschil met vorig jaar

Leeftijdsgroep	Mannen	Vrouwen	Totaal
50 tot -55 jaar	- 332	- 98	- 430
55 tot - 60 jaar	+ 18	+ 10	+ 28
60 jaar en meer	- 6	+ 12	+ 6

NWWZ Vlaanderen naar leeftijd en geslacht
oktober 99
verschil met vorig jaar in %

Leeftijdsgroep	Mannen	Vrouwen	Totaal
50 tot -55 jaar	- 6,7	- 2,0	- 4,4
55 tot - 60 jaar	+ 0,7	+ 0,6	+ 0,6
60 jaar en meer	- 1,1	+ 10,8	+ 0,9

WZ Vlaanderen naar categorie en leeftijds-
groep – oktober 1999
verschil met vorig jaar

Categorie	50 jaar	totaal
NWWZ – UVW	- 771	- 18.850
NWWZ – WZ in wachttijd	0	- 3.861
NWWZ – Vrij ingeschreven	+ 262	+ 845
NWWZ – Andere NWWZ	+ 113	- 439
Totaal NWWZ	- 396	- 22.305
WWZ – Deeltijds	+ 165	- 514
WWZ – Voltijds	+ 139	+ 312
WWZ – Andere WWZ	+ 78	+ 2.071
Totaal WWZ	+ 382	+ 1.869
Totaal	- 14	- 20.436

WZ Vlaanderen naar categorie en leeftijds-
groep – oktober 1999
verschil met vorig jaar in %

Categorie	50 jaar	totaal
NWWZ – UVW	- 6,1	- 11,9
NWWZ – WZ in wachttijd		- 14,4
NWWZ – Vrij ingeschreven	+ 33,6	+ 8,1
NWWZ – Andere NWWZ	+ 11,0	- 3,4
Totaal NWWZ	- 2,7	- 10,7
WWZ – Deeltijds	+ 5,4	- 0,9
WWZ – Voltijds	+ 37,8	+ 1,8
WWZ – Andere WWZ	+ 64,4	+ 215,7
Totaal WWZ	+ 10,9	+ 2,5
Totaal	- 0,0	- 7,2

2. Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met het aantal opgestarte trajecten van het derde kwartaal 1999, opgesplitst in m/v. De modules van de trajectwerking staan voor de begeleidings- en opleidingsactiviteiten van de VDAB, met name module 2 : trajectbepaling, module 3 : sollicitatietraining, module 4 : beroepsgerichte vorming, module 5 : persoonsgerichte vorming, module 6 : begeleiding op de werkvloer en module 7 : begeleiding naar werk.

Van het totaal aantal werkzoekenden dat een traject opstartte (13.423), zijn er 7.558 vrouwen (56,30 %) en 5.865 mannen (43,70 %).

Er zijn 509 50-plussers die een traject opstartten (3,79 % van het totaal aantal opgestarte trajecten), waarvan 233 vrouwen (45,77 %) en 276 mannen (54,23 %).

In Vlaanderen zijn 185.001 personen ingeschreven als niet-werkende werkzoekende. Voor de 50-plussers bedraagt dit aantal 13.997 of 7,57 % van het totaal aantal niet-werkende werkzoekenden.

Trajecten opgestart in het derde kwartaal van 1999

Bereik per module – indeling naar leeftijd en geslacht – toestand einde september 1999

Mannen	Module 2	Module 3	Module 4	Module 5	Module 6	Module 7
- 20 jaar	624	25	152	9	50	672
20 tot - 25 jaar	1.459	48	387	39	201	1.589
25 tot - 30 jaar	941	33	268	39	139	1.030
30 tot - 40 jaar	1.521	56	410	58	183	1.636
40 tot - 45 jaar	599	19	118	12	63	634
45 tot - 50 jaar	445	22	79	7	39	482
50 jaar en +	276	9	34	5	19	309
Totaal	5.865	212	1.448	168	694	6.352

Vrouwen	Module 2	Module 3	Module 4	Module 5	Module 6	Module 7
– 20 jaar	540	33	113	82	17	708
20 tot – 25 jaar	1.543	72	374	52	126	1.679
25 tot – 30 jaar	1.294	61	344	52	103	1.430
30 tot – 40 jaar	2.400	99	546	89	224	2.567
40 tot – 45 jaar	939	33	172	23	88	1.009
45 tot – 50 jaar	609	24	62	11	47	666
50 jaar en +	233	4	22		7	260
Totaal	7.558	326	1.633	309	612	8.319

Totaal	Module 2	Module 3	Module 4	Module 5	Module 6	Module 7
– 20 jaar	1.164	58	265	90	67	1.380
20 tot – 25 jaar	3.002	120	761	91	327	3.268
25 tot – 30 jaar	2.235	94	612	91	242	2.460
30 tot – 40 jaar	3.921	155	956	147	407	4.203
40 tot – 45 jaar	1.538	52	290	35	151	1.643
45 tot – 50 jaar	1.054	46	141	18	86	1.148
50 jaar en +	509	13	56	5	26	569
Totaal	13.423	538	3.081	477	1.306	14.671

3. In maart 1999 startte de VDAB met een actie gericht naar werkzoekende 50-plussers ingeschreven met een knelpuntberoepencode. Hieruit werden er 3.205 actieve niet-werkende werkzoekenden en 2.162 werkzoekenden met vrijstelling geselecteerd.

De resultaten van de actie naar werkzoekenden worden weergegeven in volgende tabel. In de maand maart werden 1.527 oudere werkzoekenden (+ 50 jaar) ingeschreven met een knelpuntberoepencode, uitgenodigd met een speciaal ontworpen brief. Degenen die kwamen opdagen kregen een gerichte infosessie, waarna in een verkennend gesprek met de consultant werd gepeild naar de interesse om actief te worden bemiddeld. Bij interesse gebeurde er een directe matching. Als de werkzoekende nood had aan bijkomende begeleiding of opleiding, werd hij opgenomen in de trajectbegeleiding.

Van de aangeschreven groep **actieve niet-werkende werkzoekenden** gingen 569 werkzoekenden in op de uitnodiging. 34 werkzoekenden hadden nood aan bijkomende begeleiding en werden opgenomen in de trajectbemiddeling. 16 werkzoekenden werden geplaatst op een vacature na een directe matching. Van de totale (ge-

selecteerde) doelgroep van actieve werkzoekenden (3.205) vroegen 316 een vrijstelling van stempelcontrole aan.

235 werkzoekenden met vrijstelling (werkzoekendencategorie 95) gingen in op de uitnodiging. 53 wilden opnieuw actief worden bemiddeld na de infosessie. 10 werkzoekenden werden opgenomen in de trajectbemiddeling. 3 werden geplaatst op een vacature.

In het totaal werden 19 oudere werkzoekenden geplaatst op een vacature.

Het was niet mogelijk deze cijfers uit te splitsen naar mannen/vrouwen toe.

4. 2.140 werkzoekende 50-plussers werden naar een vacature verwezen in 1999. Hiervan werden 327 oudere werkzoekenden geplaatst. Opge-deeld naar geslacht kregen er 280 mannen en 47 vrouwen een concreet werkaanbod.

Verwijzingen met laatste toestand in jan-okt 1999 van werkzoekenden ouder dan 50 jaar, ingeschreven in knelpuntberoep (8 beroepsaspiraties) :

		Geslacht		Totaal
Laatste toestand verwijzing in januari-oktober 1999		M	V	
VBMSPO GS PK	gesolliciteerd, plaatsing	69	16	85
VBMSPO GS PR	gesolliciteerd, plaatsing werfreserve	2	0	2
VBMSPO GS WK	gesolliciteerd, weigering klant	3	0	3
VBMSPO GS WP	gesolliciteerd, werkaanbieding passief	65	16	81
VBMSPO GS WW	gesolliciteerd, weigering werkgever	14	12	26
VBMSPO NG	niet gesolliciteerd	17	6	23
VBMSPO VW	verwijzing, resultaat nog niet gekend	77	15	92
VBMUND GS PK	gesolliciteerd, plaatsing	121	14	135
VBMUND GS PR	gesolliciteerd, plaatsing werfreserve	3	0	3
VBMUND GS WK	gesolliciteerd, weigering klant	14	3	17
VBMUND GS WP	gesolliciteerd, werkaanbieding passief	385	103	488
VBMUND GS WW	gesolliciteerd, weigering werkgever	100	18	118
VBMUND GV WK	geen verwijzing, weigering klant	59	16	75
VBMUND GV WV	geen verwijzing, weigering VDAB	95	22	117
VBMUND NG	niet gesolliciteerd	119	26	145
VBMUND VW	verwijzing, resultaat nog niet gekend	509	91	600
VBMWIS GS PK	gesolliciteerd, plaatsing	90	17	107
VBMWIS GS PR	gesolliciteerd, plaatsing werfreserve	1	0	1
VBMWIS GS WP	gesolliciteerd, werkaanbieding passief	5	1	6
VBMWIS GS WW	gesolliciteerd, weigering werkgever	2	2	4
VBMWIS VW	verwijzing, resultaat nog niet gekend	8	4	12

VBMUND : verwijzing na oproep door consulent

VBMSPO : verwijzing na spontane aanbieding bij consulent

VBMWIS : verwijzing na vacature gevonden te hebben in WIS

5. Ik heb in het kader van de startbanen de thematiek van de werkzaamheidsgraad van ouderen naar voor geschoven. Een eerste aanzet werd reeds gegeven.

De werkgevers zullen actief worden gestimuleerd om de jongeren, in het kader van de individuele beroepsopleiding, te laten begeleiden door oudere werknemers in het bedrijf. Deze peterschapsformule zal worden gesteund door een begeleidingspremie toe te kennen.

6. Er wordt op dit ogenblik gewerkt aan de ontwikkeling van aangepaste opleidingsmethodieken voor 50-plussers die gebruikmaken van de opleidingen verleend door de VDAB. Leermethodes en handleidingen worden aangepast aan de specifieke doelgroep.

In het kader van de landingsbanen zullen toelidings- en begeleidingsacties voor oudere werkzoekenden worden geïntensifieerd.

**Vraag nr. 13
van 28 oktober 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Campagne "Hartwerk" – Evaluatie

Van 16 tot 29 augustus 1999 liep de VDAB-campagne "Hartwerk" (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding), over jobs met een hart.

1. Wat was precies de omvang van de campagne ?
2. Wat was de kostprijs van de campagne ?

3. Wat is het effect geweest van de campagne ?

Antwoord

1. Omvang van de campagne

De sensibiliserings- en marketingcampagne Hartwerk was een initiatief van het Overlegforum voor Vorming en Werkervaring in de Socialprofitsector, en niet een initiatief van de VDAB.

De Vlaamse regering heeft op 23 juli 1998 het voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling goedgekeurd om een overlegforum voor vorming en werkervaring in de socialprofitsector op te richten ; dit overlegforum moet acties ontwikkelen om in te spelen op de recente werkgelegenheidsmaatregelen van de federale overheid en de Vlaamse regering, die bijkomende banen zullen creëren in de socialprofitsector. De VDAB heeft binnen dit overlegforum, naast een adviesfunctie, de rol van uitvoerings- en uitbestedingsorgaan.

De sensibiliseringscampagne Hartwerk had twee doelstellingen:

- a) een algemeen doel op middellange termijn: het imago van de socialprofitberoepen verbeteren bij de bevolking ;
- b) een concreet doel op korte termijn : de toeleiding naar studies en opleidingen in de social profit verhogen op basis van de bijkomende vacatures, in het bijzonder wat de knelpuntberoepen (verpleegkundige, verzorgende) betreft.

De campagne richtte zich tot vier doelgroepen :

- werkzoekenden,
- herintreders,
- werknemers,
- studenten.

De campagne werd uitbesteed aan twee marketingbureaus, namelijk Slangen & Partners en UAT-communicatie. Bij deze marketingcampagne werden volgende media ingeschakeld : spots op de VRT en de regionale tv ; advertenties in de Streekkrant, Job@ en Vacature; imagoaffiches en folders, boomerangcards; brochures in verband met de VDAB-opleidingen voor werkzoekenden.

De marketingcampagne verliep als volgt:

- de geïnteresseerden konden telefoneren naar het call center van de Vlaamse Infolijn of een antwoordstrook opsturen naar Hartwerk, postbus 1086 ;
- het call center van de Vlaamse Infolijn verwees bij gespecialiseerde vragen door naar één centrale contactpersoon ;
- aan de personen van de vier bovengenoemde doelgroepen die reageerden op de advertenties en via de infolijnen, werd een brief met een hartwerkbrochure en bijkomende informatie opgestuurd ;
- de werkzoekenden en de herintreders die reageerden op de campagne, werden door de VDAB tevens uitgenodigd voor een informatiesessie over de opleidingen social profit.

De campagne Hartwerk liep van 21 juni 1999 tot 17 september 1999.

2. Kostprijs van de campagne

De totale kostprijs van de campagne bedroeg 15.100.000 frank.

3. Effect van de campagne

- a) Reacties via de Vlaamse Infolijn en via antwoordstrookjes

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de reacties die enerzijds via de Vlaamse Infolijn en anderzijds via antwoordstrookjes (kranten, affiches, ...) binnenkwamen.

	Werkzoekenden	Herintreders	Studenten	Werknemers	Totaal
Infolijn	519	31	32	88	670
Antwoordstrookje	326	85	178	11	600
Totaal	845	116	210	99	1.270
Percentage	66,5 %	9,1 %	16,5 %	7,8 %	100 %

b) Resultaten van de informatiesessies voor werkzoekenden en herintreders

De werkzoekenden (845) en de herintreders (116) werden persoonlijk uitgenodigd door de VDAB voor een informatiesessie over de VDAB-opleidingen social profit. De informatiesessie vond plaats in het VDAB-kantoor van de woonplaats van de werkzoekende of herintreder.

De opkomst bedroeg 25 % van de uitgenodigden (240 personen); 54 % van de personen die deelnamen aan de informatiesessie schreven zich effectief in voor een verdere trajectbegeleiding door de VDAB (129 personen), onder meer voor een opleiding social profit.

c) Evaluatie van de campagne Hartwerk

- uit oogpunt van de algemene doelstelling op middellange termijn, namelijk de imagoverbetering van de socialprofitsector : om aan imagoverbetering te werken, was de campagne te kort (drie maanden).
- uit oogpunt van de concrete doelstelling op korte termijn, namelijk de toeleiding naar opleidingen social profit :

het aantal reacties (1.270) is relatief laag; een van de oorzaken is het tijdstip van de campagne (vakantieperiode juli-augustus) ;

de opkomst van werkzoekenden en herintreders bij de informatiesessies van de VDAB is laag (25 %), wat ook te wijten is aan de vakantieperiode ;

het aantal inschrijvingen voor verdere trajectbegeleiding bij de deelnemers aan de informatiesessies is relatief hoog (54 %).

**Vraag nr. 14
van 28 oktober 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB – Internetaansluiting werkzoekenden

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) maakte onlangs bekend dat hij aan alle werkzoekenden een gratis abonnement op Internet zou geven, met de bedoeling de VDAB-website met vacatures geregeld op te volgen.

Dit lijkt verleidelijk voor werkzoekenden, maar maakt hen misschien wel tot de dupe van dit gratis aanbod. Het "gratis Internet" is immers misleidend, omdat alleen de toegangskosten tot het net gratis worden aangeboden, maar niet de telefoonverbinding bij het effectief gebruik. Bij intensieve gebruikers – vijf uur of meer per week – overtreffen de telefoonkosten al snel de kosten van een abonnement.

De koppeling van naam- en adresgegevens aan het gebruikersgedrag van de consument van het Internet is daarenboven een verleidelijke meerwaarde voor elke direct marketeer, om zo een haarfijn profiel te maken van de gebruiker en zijn belangstelling. De werkzoekende kan zo worden geconfronteerd met misbruik van zijn Internetaansluiting.

1. Hoeveel werkzoekenden (m/v) ontvingen reeds een gratis abonnement op Internet ?
2. Worden de kandidaten die via de VDAB een gratis Internetaansluiting ontvangen, duidelijk op de hoogte gebracht van :
 - de te betalen telefoonkosten van hun Internetgebruik,

- het risico dat hun elektronische en gewone postbus kan worden overstelpt met reclame-op-maat ?
- 3. Is het – met deze bezwarende elementen – wel verantwoord de Internetaansluiting vanuit de VDAB te promoten ?
- 4. Waarom wordt werkzoekenden niet gewezen op het gratis gebruik van Internet via VDAB-kantoren, openbare bibliotheken, ... wat daarboven nog een sociaal effect heeft ?

Antwoord

1. Op 5 november jongstleden hadden 1.550 werkzoekenden de gratis Internetaansluiting aangevraagd.
2. Elke werkzoekende die de gratis Internetaansluiting bij de VDAB aanvraagt, ontvangt een informatieblad waarop duidelijk vermeld staat dat het Internetabonnement gratis wordt aangeboden, maar dat het surfen zelf (de communicatiekosten) en het eventueel gebruik van de helpdesk (een 0900-nummer) voor eigen rekening is.

Dat de VDAB in het kader van deze actie samenwerkt met de Internetserviceprovider World Online en dat de gegevens van de werkzoekende om de Internetaansluiting te activeren aan World Online moeten worden doorgegeven, wordt aan de werkzoekenden meegegeeld.

Het is echter zo dat de gegevens die de VDAB bezorgt aan World Online exclusief zijn en door World Online niet mogen worden gekopieerd voor derden. World Online gebruikt de adressen enkel voor eigen infomail. De geadresseerde heeft echter steeds de optie om te melden dat hij of zij dergelijke mail in de toekomst niet meer wenst te ontvangen ("unsubscribe-optie").

3. De VDAB heeft ten aanzien van zijn klanten, in het bijzonder de werkzoekenden, een sociaal-maatschappelijke opdracht. Zo is het zijn taak om de drempel tot de arbeidsmarkt voor deze groep van mensen zo laag mogelijk te maken. Een mogelijke actie in dit verband is het gratis aanbieden van toegang tot Internet. Gratis Internet stelt de werkzoekende immers in staat om tegen een minimale instapdrempel, on-

line, snel en efficiënt een gepaste job te vinden (WIS – Werkinformatiesysteem). Ook de mogelijkheid om zijn of haar cv on line te plaatsen (KISS – Kandidateninformatie- en -selectiesysteem) verhoogt de kans op werk.

Een belangrijke voorwaarde hierbij is echter dat de werkzoekende de vaardigheden heeft om doeltreffend met het medium Internet om te gaan. Daarom heeft de VDAB de actie "gratis Internet" gekoppeld aan een voor werkzoekenden gratis interactief cursuspakket "Hoe werken met het Internet" op de VDAB-website.

4. Uiteraard is elke werkzoekende vrij om zelf te kiezen waar, wanneer en waarom hij of zij gebruikmaakt van het medium Internet. De actie "gratis Internet" sluit het gebruik van Internet via een van de terminals van de VDAB, of het gebruik van Internet via andere kanalen niet uit. Integendeel, het verruimt de keuzemogelijkheid van de VDAB-klanten.

Bovendien is de VDAB dominant aanwezig op het openingsscherm van de bibliotheektoepassing en reeds twee jaar geleden werd al het bibliotheekpersoneel geïnformeerd tijdens collectieve infosessies (georganiseerd in samenwerking met het Vlaams Bibliotheekwezen) over de acties van de VDAB, de mogelijkheden van on line solliciteren, het gebruik van WIS, KISS, de opleidingsgids, ...

Tevens zal de VDAB binnenkort starten met een proefproject om in een tiental bibliotheken een opleidings-pc te installeren, waarbij werkzoekenden gratis bepaalde opleidingspakketten kunnen volgen.

Vraag nr. 16 van 16 november 1999 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 26
van 16 november 1999
van mevrouw Riet van Cleuvenbergen
Blz. 336

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 21
van 1 december 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Etnisch ondernemen – Stand van zaken

Op 9 juni 1998 werd in het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie goedgekeurd om, naar aanleiding van de publicatie van de onderzoeksresultaten naar de tewerkstelling van allochtonen, meer aandacht aan deze groep te besteden (Stuk 1070 (1997-1998) – Nr. 1). Ondanks eerdere engagements was de Vlaamse regering er blijkbaar niet in geslaagd deze groep op een rechtmatige manier werk te bezorgen. Ook de sociale partners bevestigden meer aandacht aan deze doelgroep te willen besteden.

De Vlaamse overheid heeft, in haar eigen personeelsbeleid en dat van de instellingen die vallen onder haar bevoegdheid, hierin een voortrekkersrol te spelen. Het is de emancipatieambtenaar die dit moet opvolgen en stimuleren.

De vorige minister bevoegd voor Economie werkte aan de concrete uitwerking van een project, gericht op de vooropleiding en begeleiding van etnische ondernemers. De bedoeling was op korte termijn een instrument te ontwikkelen dat kon worden gebruikt via de VIZO-centra (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen) en de lokale buurt- en migrantenwerkingen, om te komen tot meer en beter etnisch ondernemerschap.

Wat is de stand van zaken van dit project? Werd er een budget uitgetrokken om dit te realiseren?

Antwoord

De Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners engageerden zich op 8 juni 1998 tot de ondertekening van het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van migranten" (VESOC: Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité). Dit Vesoc-akkoord beoogt een evenredige en volwaardige participatie van allochtonen in alle niveaus en functies van zowel de private als de publieke arbeidsmarkt. Voor de uitvoering van het akkoord worden jaarlijkse actieprogramma's opgemaakt.

In het actieprogramma 1999 van het Vesoc-akkoord werd de ondersteuning van kwalificerende trajecten mee opgenomen in de realisatie van de acties voor allochtonen. Volgende inhoudelijke prioriteiten werden in aanmerking genomen:

- het uitwerken van arbeidsmarktgerichte trajecten voor nieuwkomers op de arbeidsmarkt;
- de problematiek in het kader van de overgang van school naar de arbeidsmarkt;
- de problematiek van etnisch ondernemerschap.

De thematiek van het allochtoon ondernemerschap is niet nieuw. In verschillende regio's in Vlaanderen bestonden er concrete acties. Deze projecten hadden onderling weinig communicatie, ervaringsuitwisseling en overleg. Onder meer onder impuls van het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van migranten" is tussen deze concrete projecten een netwerk totstandgekomen.

Waarom verdient allochtoon ondernemerschap specifieke aandacht?

Het aantal allochtonen die een eigen zaak opstarten, is de laatste jaren opmerkelijk gestegen. In het Vlaamse gewest zouden op dit ogenblik 2.500 zelfstandige migranten van niet-West-Europese oorsprong actief zijn. Deze "zelftewerkstelling" is dus een belangrijke mogelijkheid inzake werkgelegenheid voor allochtonen. Daarenboven realiseren deze allochtone ondernemers vaak op hun beurt werkgelegenheid.

Vaak blijken deze ondernemers niet te beschikken over de nodige opleiding en begeleiding, die ook niet op hun maat aanwezig zijn. Ervaring wijst uit dat de opleiding en opstart van een allochtone ondernemer tweemaal zoveel tijd vergt als de normale gemiddelde opleiding en opstart.

De allochtonen die de cursus Bedrijfsbeheer volgen in een van de VIZO-centra blijken het bijzonder moeilijk te hebben om het normale lestempo te volgen. Dit heeft te maken met taalproblemen enerzijds en met een ontoereikende vooropleiding anderzijds. Daarom werd in september 1998 op initiatief van het project "Allochtoon ondernemen Antwerpen" in het Centrum voor Middenstandsopleiding Antwerpen een project opgestart om allochtonen in aparte groepen te plaatsen, waarbij in de begeleiding door een tolk en in de nodige adaptatiecursussen wordt voorzien.

Deze inspanningen zorgen ervoor dat de allochtone "potentiële ondernemer" zijn opleiding kan beëindigen met een diploma waarvan de kwaliteit evenzeer gewaarborgd is als bij de andere cursisten.

Ondertussen spelen ook andere regio's met de idee om een soortgelijke aanpak van het allochtoon ondernemerschap te realiseren, meer bepaald voor de cursussen Bedrijfsbeheer, Beroepskennis en Commercieel Nederlands. Er is dus een aantoonbare noodzaak om te komen tot een geïntegreerd instrument om het allochtoon ondernemerschap in verschillende regio's in Vlaanderen te ondersteunen. Om dit in goede banen te leiden, wordt een stuurgroep opgericht waarin alle betrokken actoren vertegenwoordigd zijn en die instaat voor de coördinatie van het project. De coördinatie van het project wordt opgenomen door VIZO en het Overleg Allochtoon Ondernemen van de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers NCMW. Mijn administratie Werkgelegenheid maakt deel uit van de stuurgroep.

In overleg met de werkgroep Migranten van de STC-stuurgroep (subregionaal tewerkstellingscomité) is een projectvoorstel uitgewerkt rond de thematiek van het etnisch ondernemen. De bedoeling is om een opleidingsexperiment uit te werken, waarvoor nadien een draaiboek, een handleiding voor zowel VIZO-lesgevers als externe cursistenbegeleiders/tolken en lesmateriaal worden gemaakt, om specifiek de omlijsting te inventariseren van de cursussen Bedrijfsbeheer voor allochtone kandidaat-ondernemers.

Heel concreet zal dit project leiden tot volgende producten, na afloop van de actie :

- een draaiboek "omkadering van cursussen bedrijfsbeheer voor allochtone kandidaat-ondernemers" ;
- een handleiding voor lesgevers en begeleiders ;
- aanvullend lesmateriaal.

Het project startte in juli 1999 en eindigt in juli 2000. De cursussen zelf lopen vanaf september/oktober 1999 en worden afgerond in juni 2000. Het project wordt gefinancierd vanuit de middelen van het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van migranten" van 8 juni 1998.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 19
van 20 oktober 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Afvalolie – Verwerking

1. In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 21 van 7 oktober 1997 aan de toenmalige minister bevoegd voor Leefmilieu Theo Kelchtermans, gaf OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) volgende extrapolaties inzake de productie van afgewerkte olie in Vlaanderen voor het jaar 1995 : 134.989 ton "totaal afgewerkte olie", 67.812 ton "minerale en synthetische oliën en vetten", 15.003 "olieachtige tankresidu's en olieachtig slib", 32.854 ton "emulsies", 5.800 ton "afvaloliën afkomstig uit de scheepvaart" en 13.460 ton "andere". Tevens gaf men de hoeveelheden aan afgewerkte olie op die officieel waren gemeld. Hieruit bleek dat bijna de helft van de afgewerkte olie niet werd gemeld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 15 december 1997, blz. 819 e.v. – red.*).

Kan de minister mij de meest actuele gegevens meedelen voor de betrokken categorieën, zowel wat de (geschatte) productie, als wat de melding betreft ?

2. Hoeveel van deze afvalolie wordt opgewerkt tot nieuwe brandstof ? Hoeveel wordt opnieuw geraffineerd ? Hoeveel afvalolie wordt verbrand in installaties voor industrieel afval ?

Wat zijn de meest actuele gegevens over de hoeveelheden Vlaamse afvalolie die worden verwerkt in Vlaanderen, in Wallonië, buiten België ? Hoeveel afvalolie van Waalse, Brusselse of buitenlandse oorsprong wordt verwerkt in Vlaanderen ?

3. Is er zicht op de hoeveelheid afvalolie die rechtstreeks door garagisten opnieuw als brandstof wordt gebruikt, of die door afvalolieophalers aan garages wordt geleverd ?

Wordt het gebruik van afvalolie als brandstof in garages voldoende gecontroleerd ? Wat met de

samenstelling van de gebruikte afvalolie ? Wat met de emissies ?

Waarom wordt het stoken van afvalolie in garages niet geheel verboden ?

4. Is er zicht op de hoeveelheid afvalolie die nog door serristen wordt gebruikt in Vlaanderen ?

Waarom wordt ook deze toepassing niet definitief verboden ?

5. Heeft de minister, na kennisname van de BBT-studie (best beschikbare techniek) rond de verwerking van afgewerkte olie door VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), initiatieven genomen om bepaalde verwerkingswijzen van afvalolie te stimuleren (bv. herraffineren van afvalolie) en andere veeleer te ontraden (bv. gebruik als secundaire brandstof) ?

Aanvullend antwoord

In het vermelde antwoord op schriftelijke vraag nr. 21 van 7 oktober 1997 heeft de toenmalige minister van Leefmilieu zowel de gemelde hoeveelheden afvalolie als de geschatte Vlaamse productie van afvalolie weergegeven. Dit is niet meer mogelijk, aangezien OVAM koos voor een statistische verwerking van de melding. Daarom zal enkel de geschatte Vlaamse afvalolieproductie (extrapolatie van een steekproef van meldingsgegevens) worden meegedeeld. Het is dus niet mogelijk de totale gemelde hoeveelheden mee te delen.

In **tabel 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de totaal geproduceerde hoeveelheid afvalolie in het Vlaamse gewest voor de jaren 1995-1997 met het overeenkomstige 95 %-betrouwbaarheidsinterval. Het 95% -betrouwbaarheidsinterval betekent dat er 95 % kans is dat de werkelijk geproduceerde

hoeveelheid binnen het aangegeven interval (geëxtrapoleerde hoeveelheid vermeerderd of verminderd met het betrouwbaarheidsinterval) valt. De legende van tabel 1 bevat de gebruikte definitie van afvalolie.

Tabel 1 – Voortgebrachte hoeveelheid afvalolie (in kg)

1995	1996	1997
152.820.135 (± 23.117.879)	130.570.133 (± 25.789.155)	168.975.539 (± 17.395.767)

Gebruikte definitie van "afvalolie" : afgewerkte motorolie uit voertuigen en machines ; gebruikte transformatorolie ; gebruikte thermische olie ; gebruikte hydraulische olie ; snij-, slijp-, boor- en walsoliën en emulsies van deze oliën ; gebruikte paraffineolie en paraffineolieslib ; resten van smeermiddelen ; afvalolie en olieslib van tankreiniging ; emulsies van minerale of synthetische oliën ; bitumenemulsies ; olieslib van het decanteren ; slib van ontvettingsbaden ; afvalolie afkomstig van de scheepvaart ; mengsel van oliën en oplosmiddelen (zowel halogeenhoudend als niet-halogeenhoudend) ; absorbentia, klei, zand, zaagmeel, ... doordrenkt met olie of vet ; reinigings- of verpakkingsmateriaal doordrenkt met olie of vet ; verontreinigde brandstoffen (stookolie, benzine, kerosine) ; tankslib van brandstofopslag ; slib van olieafscidders.

In **tabel 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het procentueel aandeel van de totale hoeveelheid afvalolie, dat bestaat uit respectievelijk minerale en synthetische oliën en vetten, olieachtige tankresidu's en olieachtig slib, emulsies, afvaloliën afkomstig van de scheepvaart en andere olieafvalstoffen. De legende bij tabel 2 bevat de gebruikte definities.

Tabel 2 – Samenstelling van de totale bevoegdheid geproduceerde afvalolie (in %)

	1995	1996	1997
Minerale en synthetische oliën en vetten	58,28	54,89	48,45
Olieachtige tankresiduen en olieachtig slib	2,84	5,28	3,02
Emulsies	15,89	16,01	6,53
Afvaloliën uit de scheepvaart	4,82	4,35	0,82
Andere	18,17	19,46	41,19

Gebruikte definities :

- Minerale en synthetische oliën en vetten : afgewerkte motorolie uit voertuigen en machines ; gebruikte transformatorolie ; gebruikte thermische olie ; gebruikte hydraulische olie ; snij-, slijp-, boor- en walsoliën ; gebruikte paraffineolie ; resten van smeermiddelen ; verontreinigde brandstoffen (stookolie, benzine, kerosine).
- Olieachtige tankresiduen en olieachtig slib : afvalolie van tankreiniging ; olieslib van tankreiniging ; tankslib van brandstofopslag.
- Emulsies : emulsies van minerale of synthetische oliën ; olie-emulsies van snijden, slijpen, boren en walsen ; bitumenemulsies.
- Afvaloliën uit de scheepvaart : afvalolie afkomstig van de scheepvaart.

– Andere : paraffineolieslib ; olieslib van het decanteren ; slib van ontvettingsbaden ; mengsel van oliën en oplosmiddelen (zowel halogeenhoudend als niet-halogeenhoudend) ; absorbentia, klei, zand, zaagmeel, ... doordrenkt met olie of vet ; reinigings- of verpakkingsmateriaal doordrenkt met olie of vet ; slib van olieafscidders.

In **tabel 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de totale hoeveelheid afvalolie en de opsplitsing per verwerkingwijze. De opgegeven hoeveelheden zijn extrapolaties op basis van de gemelde hoeveelheden. Het opgegeven betrouwbaarheidsinterval betekent dat er 95 % kans is dat de werkelijk geproduceerde hoeveelheid binnen het aangegeven interval (geëxtrapolerde hoeveelheid vermeerderd of verminderd met het betrouwbaarheidsinterval) valt.

Tabel 3 – De geproduceerde hoeveelheid afvalolie opgesplitst per verwerkingwijze (in kg)

	1995	1996	1997
Voortgebracht	152.820.135 (± 23.117.879)	130.570.133 (± 25.789.155)	168.975.539 (± 17.395.767)
Geregenereerd	< 500.000	< 500.000	< 500.000
Verbrand	15.882.079 (± 7.574.945)	23.465.824 (± 7.693.789)	37.255.916 (± 8.005.809)
Verwijderd	1.022.357 (± 202.530)	452.890 (± 161.965)	562.028 (± 185.771)
Geconditioneerd om nadien te verbranden	132.718.090 (± 21.316.066)	103.445.463 (± 24.117.595)	127.988.629 (± 14.696.002)

Gebruikte definitie van "afvalolie" : afgewerkte motorolie uit voertuigen en machines ; gebruikte transformatorolie ; gebruikte thermische olie ; gebruikte hydraulische olie ; snij-, slijp-, boor- en walsoliën en emulsies van deze oliën ; gebruikte paraffineolie en paraffineolieslib ; resten van smeermiddelen ; afvalolie en olieslib van tankreiniging ; emulsies van minerale of synthetische oliën ; bitumenemulsies ; olieslib van het decanteren ; slib

van ontvettingsbaden ; afvalolie afkomstig van de scheepvaart ; mengsel van oliën en oplosmiddelen (zowel halogeenhoudend als niet-halogeenhoudend) ; absorbentia, klei, zand, zaagmeel, ... doordrenkt met olie of vet ; reinigings- of verpakkingsmateriaal doordrenkt met olie of vet ; verontreinigde brandstoffen (stookolie, benzine, kerosine) ; tankslib van brandstofopslag ; slib van olieafscidders.

In **tabel 4** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het procentueel aandeel van de totale hoeveelheid afvalolie uit Vlaanderen die in het Waalse en het Brusselse gewest wordt verwerkt.

Er zijn geen gegevens beschikbaar over afvalstoffen die in het Waalse en het Brusselse gewest wor-

den geproduceerd en die in het Vlaamse gewest worden verwerkt. OVAM beschikt immers enkel over de meldingsgegevens van Vlaamse bedrijven, en de verordening 93/259 heeft enkel betrekking op de in- en uitvoer van afvalstoffen in of uit België.

Tabel 4 – Hoeveelheid Vlaamse afvalolie die in het Brusselse en het Waalse gewest wordt verwerkt (in %)

	1995	1996	1997
Verwerkt in het Brusselse gewest	geen gegevens beschikbaar	0,25	0,02
Verwerkt in het Waalse gewest	geen gegevens beschikbaar	6,96	2,96

Aangaande de hoeveelheid afvalolie die in Vlaanderen wordt ingevoerd van buiten België en wordt uitgevoerd buiten België beschikt OVAM over de gegevens inzake de voor- en nameldingen van transporten in het kader van de verordening 259/93 betreffende de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen.

In **tabel 5 en 6** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de hoeveelheden afgewerkte olie die de laatste jaren in het kader van verordening 93/259 werden in- en uitgevoerd naar of vanuit Vlaande-

ren, en het aantal transporten dat hiervoor nodig was. In de legende van tabellen 5 en 6 staat de gebruikte definitie van afvalolie weergegeven.

Tabel 5 – Hoeveelheid afgewerkte olie die in het kader van verordening 93/259 (van buiten België) werd ingevoerd in Vlaanderen en het aantal transporten dat hiervoor nodig was. In tabel 5a, 5b en 5c werden verschillende definities van afgewerkte olie gebruikt. De gebruikte definities staan onder de tabel.

Tabel 5a

Invoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
DE	aantal transporten	42	6	2		50
	hoeveelheid (kg)	1.133.255	99.100	28.500		1.260.855
FR	aantal transporten		5	69	42	116
	hoeveelheid (kg)		97.180	1.668.270	811.540	2.576.990
IE	aantal transporten		2	3		5
	hoeveelheid (kg)		21.160	39.640		60.800
LU	aantal transporten	198	205	61	47	511
	hoeveelheid (kg)	5.042.607	5.234.680	1.788.520	1.335.820	13.401.627
NL	aantal transporten	65	647	699	532	1.943
	hoeveelheid (kg)	1.271.930	87.308.120	16.644.789	12.464.350	117.689.189
Totaal (per jaar)	aantal transporten	305	865	834	621	2.625
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	7.447.792	92.760.240	20.169.719	14.611.710	134.989.461

Definitie van "afgewerkte olie" : olieafval, niet geschikt voor het oorspronkelijk bestemde gebruik (OESO-code AC030) ; water-koolwaterstoffen en olie-koolwaterstoffen (OESO-code AD060).

OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling ; DE : Denemarken ; FR : Frankrijk ; IE : Ierland ; LU : Luxemburg ; NL : Nederland.

Tabel 5b

Invoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
DE	aantal transporten	40	6			46
	hoeveelheid (kg)	1.110.915	99.100			1.210.015
FR	aantal transporten		5	69	42	116
	hoeveelheid (kg)		97.180	1.668.270	811.540	2.576.990
LU	aantal transporten	27	14	9	43	93
	hoeveelheid (kg)	345.960	86.290	466.080	1.222.240	2.120.570
NL	aantal transporten	65	232	268	185	750
	hoeveelheid (kg)	1.271.930	4.203.850	5.121.301	3.550.340	14.147.421
Totaal (per jaar)	aantal transporten	132	257	346	270	1.005
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	2.728.805	4.486.420	7.255.651	5.584.120	20.054.996

Definitie van afgewerkte olie : olieafval, niet geschikt voor het oorspronkelijk bestemde gebruik (OESO-code AC030).

Tabel 5c

Invoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
DE	aantal transporten	2		2		4
	hoeveelheid (kg)	22.340		28.500		50.840
IE	aantal transporten		2	3		5
	hoeveelheid (kg)		21.160	39.640		60.800
LU	aantal transporten	171	191	52	4	418
	hoeveelheid (kg)	4.696.647	5.148.390	1.322.440	113.580	11.281.057
NL	aantal transporten		415	431	347	1.193
	hoeveelheid (kg)		83.104.270	11.523.488	8.914.010	103.541.768
Totaal (per jaar)	aantal transporten	173	608	488	351	1.620
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	4.718.987	88.273.820	12.914.068	9.027.590	114.934.465

Definitie van afgewerkte olie : water-koolwaterstoffen en olie-koolwaterstoffen (OESO-code AD060).

Tabel 6 – Hoeveelheid afgewerkte olie die in het kader van verordening 93/259 vanuit Vlaanderen werd uitgevoerd buiten België en het aantal transporten dat hiervoor nodig was. In tabel 6a, 6b en 6c

werden verschillende definities van "afgewerkte olie" gebruikt. De gebruikte definities staan onder de tabel.

Tabel 6a

Uitvoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
DE	aantal transporten				335	335
	hoeveelheid (kg)				7.969.980	7.969.980
FR	aantal transporten	4	6	7	324	341
	hoeveelheid (kg)	1.553.141	2.271.793	2.653.849	9.875.465	16.354.248
NL	aantal transporten	468	430	563	443	1.904
	hoeveelheid (kg)	20.600.483	29.913.538	20.652.597	24.430.608	86.597.226
Totaal (per jaar)	aantal transporten	472	436	570	1.102	2.580
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	22.153.624	23.185.331	23.306.446	42.276.053	110.921.454

Definitie van afgewerkte olie : olieafval, niet geschikt voor het oorspronkelijk bestemde gebruik (OESO-code AC030) ; water-koolwaterstoffen en olie-koolwaterstoffen (OESO-code AD060).

Tabel 6b

Uitvoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
DE	aantal transporten				335	335
	hoeveelheid (kg)				7.969.980	7.969.980
FR	aantal transporten				309	309
	hoeveelheid (kg)				7.893.989	7.893.989
NL	aantal transporten	342	362	484	384	1.572
	hoeveelheid (kg)	4.781.525	10.232.919	4.498.687	5.508.979	25.022.110
Totaal (per jaar)	aantal transporten	342	362	484	1.028	2.216
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	4.781.525	10.232.919	4.498.687	21.372.948	40.886.079

Definitie van afgewerkte olie : olieafval, niet geschikt voor het oorspronkelijk bestemde gebruik (OESO-code AC030).

Tabel 6c

Uitvoer		Jaar				
Land		1996	1997	1998	1999	Totaal (per land)
FR	aantal transporten	4	6	7	15	32
	hoeveelheid (kg)	1.553.141	2.271.793	2.653.849	1.981.476	8.460.259
NL	aantal transporten	126	68	79	59	332
	hoeveelheid (kg)	15.818.958	10.680.619	16.153.910	18.921.629	61.575.116
Totaal (per jaar)	aantal transporten	130	74	86	74	364
Totaal (per jaar)	hoeveelheid (kg)	17.372.099	12.952.412	18.807.759	20.903.105	70.035.375

Definitie van afgewerkte olie : water-koolwaterstoffen en olie-koolwaterstoffen (OESO-code AD060).

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 289 – red.)

Vraag nr. 25
van 28 oktober 1999
van de heer JAN PENRIS

VLAM – Promotie "Belgische" kazen

Het VLAM (Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing) promoot via televisie-spots het zogenaamde verbazende karakter van de "Belgische" (sic) kazen (zij blijven volgens de VLAM-spot verbazen).

1. Zou het VLAM niet in eerste instantie de Vlaamse kazen moeten aanpakken ?
2. Wat hebben de VLAM-spots over "Belgische" (sic) kazen totnogtoe reeds gekost ?
3. Worden door een gelijkaardige Waalse instelling eveneens "Belgische" kazen gepromoot op de Franstalige zenders ?
4. Is het promoten van "Belgische" (lees dus : ook Waalse) kazen verenigbaar met het maatschappelijk doel van het VLAM, dat het statuut van VZW meekreeg ?

Antwoord

1. Het VLAM is het door de Vlaamse overheid erkende centrum voor de promotie van Vlaamse land- en tuinbouwproducten. Deze promotieopdracht wordt ten uitvoer gebracht in overleg en in samenwerking met de bij het VLAM representatief vertegenwoordigde land- en tuinbouwsectoren, die ook instaan voor de financiering van de sectorale promotieprogramma's. Deze sectoren hebben dan ook een belangrijke inbreng bij het bepalen van het te voeren promotiebeleid voor hun sector.

Wat kaas betreft, heeft de zuivelsector, na de regionalisering van de promotie van land- en tuinbouwproducten, ervoor geopteerd om te werken met het concept "Belgische kazen" ; belangrijk is te melden dat reeds sedert 1980 in dit concept wordt geïnvesteerd. Onderzoek heeft uitgewezen dat dit concept niet alleen bekend is bij de Vlaamse consument, maar ook door hem wordt geapprecieerd. Verder blijkt de campagne ook zijn vruchten af te werpen ; de Franse kazen werden als nummer 2 op de Belgische markt voorbijgegaan door de Belgische en de overheersende positie van de Nederlandse kazen komt steeds meer onder druk.

2. Kostprijs van de mediacampagne die in 1996 werd opgestart (in fr.) :

	BRT/VRT	VTM	Totaal
1996	5.886.045	7.149.448	13.065.493
1997	14.663.627	5.870.739	20.534.366
1998	14.682.054	7.660.208	22.342.262
1999	14.697.711	-	14.697.711

3. De mediacampagne wordt in samenwerking met Orpah (Office Régional de Promotion de l'Agriculture et de l'Horticulture), de Waalse zusterorganisatie van VLAM, gevoerd. Orpah gebruikt dezelfde tv-spot ; de uitzending ervan wordt door beide organisaties voor de eigen regio betaald.

Naast deze interregionale campagne ondernemen zowel Orpah als VLAM ook regionale acties waarbij de nadruk wordt gelegd op de eigen producten.

4. VLAM gebruikt het concept "Belgische kazen" om de eigen Vlaamse kazen te promoten, en dit op uitdrukkelijke vraag van de Vlaamse kaasfabrikanten.

Vraag nr. 27
van 28 oktober 1999
van de heer JOS DE MEYER

Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid

Uit diverse wetenschappelijke studies en onderzoeken zou blijken dat er in de gemeente Kruibeke (met deelgemeenten Bazel en Rupelmonde) bodemverontreiniging is. Ook in de media verschijnen hierover geregeld berichten.

1. Wat is de juiste omvang van deze verontreiniging (welke delen van welke deelgemeenten) ?
2. Welke schadelijke stoffen worden waar aangetroffen ? Hoe is de verhouding tot de vigerende normen ?
3. Is de verontreiniging in alle deelgemeenten even ernstig aanwezig ?
4. Welke zijn de mogelijke oorzaken van deze verontreiniging ?

5. Wat zijn de mogelijke gevolgen voor de volksgezondheid? Wat zijn de gevolgen voor mens en dier? Is het noodzakelijk om eventueel maatregelen te nemen? Zo ja, welke?
6. Welke zijn de mogelijke financiële gevolgen van deze maatregelen? Door wie te vergoeden?
7. Welke zijn de gevolgen voor het freatisch grondwater mochten deze vervuilde delen van de polder permanent bij elk hoogtij onder water staan, meer specifiek voor het gebied "Donk" (met een zandige samenstelling van de bodem)?
8. Welke onderzoeken zijn hier nog wenselijk en/of gepland, door welke instanties? Welke rol hebben hierbij de Gezondheidsinspectie, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), Metallurgie Hoboken, het provinciebestuur en het gemeentebestuur? Wie coördineert hier de activiteiten?
9. Op welke wijze verloopt de verdere communicatie naar de bevolking? Wie coördineert deze communicatie? Wie is hiervoor verantwoordelijk? Is er specifieke communicatie naar de land- en tuinbouwbevolking?
10. Kan de minister mij een overzicht bezorgen van de studies en onderzoeken in dit dossier waarop ze haar beleid baseert (en waar deze eventueel kunnen worden geraadpleegd)?
- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

- 1, 2. en 3. Er werd in de gemeente Kruibeke een diffuse verontreiniging met zware metalen in de bodem vastgesteld.

Dit blijkt uit de sporadische, niet aaneengesloten onderzoeken getiteld "Bodemonderzoek Kruibeke 1982-1983", uitgevoerd in opdracht van de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, en de steekproeven uitgevoerd in de deelgemeente Bazel door de Bodemkundige Dienst van België.

Hierbij werden verhoogde gehalten aan cadmium en lood in de bodem aangetroffen die een ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging vormen.

4. De eerder vastgestelde verontreiniging is mogelijk veroorzaakt door Union Minière (UM) in Hoboken, gelegen aan de overkant van de Schelde. Dit kan pas blijken uit een beschrijvend bodemonderzoek.

Uit het vroegere oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op het bedrijfsterrein van Union Minière kan reeds worden afgeleid dat de concentratie aan zware metalen afneemt naarmate de afstand tot UM toeneemt. Een andere vaststelling is dat de kwaliteit van het grondwater nagevoeg niet negatief wordt beïnvloed.

5. De ernst van de bodemverontreiniging dient hierbij te worden vastgelegd in een beschrijvend bodemonderzoek.

Die beoogt tevens een beschrijving te geven van de aard, hoeveelheid, concentratie en oorsprong van de verontreinigende stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan, het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van grond- en oppervlaktewater, evenals een prognose van de spontane evolutie van de verontreinigde bodem naar de toekomst toe.

- 6, 7, 8 en 10. Union Minière heeft inmiddels wel een convenant afgesloten met de OVAM en met kennisname van de Vlaamse regering om tot bodemsanering over te gaan voor de vastgestelde historische verontreiniging op haar bedrijfsterrein.

Dit convenant voorziet in de aanpak van historische bodemverontreiniging in verschillende fasen, beginnend met een beschrijvend bodemonderzoek, dat op zichzelf ook gefaseerd verloopt. Een eerste fase van het beschrijvend bodemonderzoek is gericht op het bedrijfsterrein en de directe omgeving. Een tweede fase is gericht op de verre omgeving.

Op basis van deze beschrijvende bodemonderzoeken wordt er dan aangegeven of de aangetroffen historische verontreinigingen al dan niet een ernstige bedreiging vormen. Tevens wordt er nagegaan of er maatregelen dienen te worden genomen in afwachting van de sanering zoals bepaald in het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering, gewijzigd op 26 mei 1998.

9. Door de gemeente Kruibeke werd een infoposter, opgesteld door de Gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, het provinciebe-

stuur van Antwerpen, Union Minière en OVAM, aan de betrokken inwoners bezorgd, zoals ook in andere gemeenten met betrekking tot een gelijkaardige problematiek is gebeurd.

Vraag nr. 28
van 3 november 1999
van de heer JACKY MAES

Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden

Volgens het decreet van 19 december 1997 hebben de volgende personen recht op vrijstelling van afvalwaterheffing : 1) bejaarden met een gewaarborgd inkomen, 2) personen met een bestaansminimum en 3) gehandicapten met een inkomensvervangende tegemoetkoming.

M.b.t. de eerste twee categorieën zijn er geen problemen. Bij de derde categorie, namelijk de gehandicapten, levert het federale ministerie van Sociale Zaken een attest af aan betrokkene die een inkomensverlagende tegemoetkoming geniet. Dit attest vermeldt dat het heffingsbiljet voor afvalwater op naam van de gerechtigde moet staan.

Een aantal gezinnen met een gezinslid gerechtigd op een inkomensvervangende tegemoetkoming (bv. meerderjarige zoon) hebben daarom verleden jaar de wateraansluiting bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) laten veranderen op naam van deze mindervalide. Hiervoor moest een som van 400 frank worden betaald.

Nu blijkt dat voor 1999 de heffingsbiljetten voor afvalwater nog steeds op naam van de vroegere abonnee staan. De administratie stelt nu dat het de heffing betreft op basis van de facturatie voor de periode juni 1997 tot juni 1998. Aangezien de abonneewijziging op dat ogenblik nog niet was doorgevoerd, moeten deze gezinnen de afvalwaterheffing 1999 toch betalen.

Kortom, dit betekent dat deze gezinnen twee jaar moeten wachten vooraleer vrijstelling te kunnen genieten.

1. Waarom werd, in het kader van een goed bestuur, niet overwogen om het recht van vrijstelling te laten ingaan vanaf de datum van de mededeling van adreswijziging ?

2. Heeft de minister reeds stappen genomen om de tot op heden geweigerde vrijstellingen te annuleren ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de wet van 26 maart 1971 kunnen heffingplichtigen die de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten genieten, vrijstelling krijgen van de afvalwaterheffing. De heffingplichtige is diegene aan wie de drinkwatermaatschappij factureerde in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Het verlenen van vrijstelling aan gezinnen met een gezinslid dat de inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, zou in tegenstrijd zijn met de geest van de wet. Het was de bedoeling om gezinnen die zich in een financieel moeilijke situatie bevinden omdat het gezinshoofd een inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, vrij te stellen van de heffing. Bij een gezin met een inwonend gezinslid met inkomensvervangende tegemoetkoming is de financiële situatie immers niet louter afhankelijk van het inkomen van de gehandicapte. Het gesignaleerde feit van het wijzigen van de facturatiennaam bij de drinkwatermaatschappij is dus een oneigenlijk gebruik van de wetgeving.

2. Omdat de tot op heden geweigerde vrijstellingen gebeurden overeenkomstig de wettelijke bepalingen, is er geen enkele reden om deze weigeringen te annuleren.

Vraag nr. 29
van 3 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Waterbeheersingswerken Antwerpen-Noord – Stand van zaken

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 53

van 3 november 1999

van de heer Johan Malcorps

Blz. 343

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 30
van 3 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS**

Verpakkingsafval – Preventie en recyclage

1. De afdeling Afval van DG XI (Europees directoraat-generaal bevoegd voor Milieuzaken) legde zopas een tweede oriëntatiedocument neer met het oog op de herziening van richtlijn 94/62/EG van 20 december 1994 betreffende verpakkingen en verpakkingsafval. Deze richtlijn legde recyclagepercentages op tussen 25 en 40 %, met een minimum van 15 % per materiaalsoort. Tegen 2006 moesten de doelstellingen aanzienlijk worden aangescherpt.

In deze logica wordt nu door het DG XI-document bepaald dat tegen 2006 een recyclagepercentage van 75 % moet worden gehaald, met een minimum van 45 % per materiaalsoort. Het percentage voor nuttige toepassingen (recyclage + verbranding) zou worden opgeheven. Elke lidstaat zou in nadere stimuli kunnen voorzien voor preventie en hergebruik van verpakkingsafval.

De industriële-lobbymachine draait op volle toeren. Men tracht met alle middelen een dergelijke verstrenging van de recyclagedoelstellingen tegen te houden. Ook bepaalde lidstaten hebben al aangedrongen op een uitstel van de herziening van de richtlijn.

Kan de minister mededelen of zij het standpunt van DG XI volgt? Heeft de Vlaamse regering samen met de federale regering de nieuwe regeling mee ondersteund op Europees niveau? Zal zij dit blijven doen in de toekomst?

2. Een objectieve evaluatie van Fost Plus, en met name van de doelstellingen opgelegd in het samenwerkingsovereenkomst inzake verpakkingsafval, is noodzakelijk.

Kan de minister mij mededelen of Fost Plus voorzover zij weet de verplichtingen naleeft opgelegd in het interregionaal akkoord inzake verpakkingsafval? Heeft de Interregionale Ver-

pakkingencommissie (IVC) toegang tot het databestand van Fost Plus?

Worden bijvoorbeeld door Fost Plus doelstellingen berekend op basis van de totale hoeveelheid verpakkingsafval, inclusief de verpakkingen van verpakkingsproducenten niet aangesloten bij Fost Plus?

Welke objectieve controlemiddelen (onafhankelijk van Fost Plus) zijn ingesteld door de administratie en de Interregionale Verpakkingscommissie om zicht te krijgen op de hoeveelheid verpakkingen die in Vlaanderen op de markt wordt gebracht (in overleg met de bevoegde federale instanties), op de hoeveelheid verpakkingen die wordt ingezameld en op de hoeveelheid verpakkingen die uiteindelijk effectief wordt gerecycleerd? Rekening houdende ook met het feit dat in april laatstleden de Interregionale Verpakkingscommissie het lastenboek in verband met de controle en de certificering van de recyclageactiviteiten van Fost Plus niet heeft aanvaard.

Heeft men daarbij zicht op een evolutie in de tijd: kan met name worden vastgesteld dat de hoeveelheid verpakkingen op de markt afneemt (cf. preventieplannen)?

3. Kan de minister mij mededelen hoeveel verpakkingsafval wordt uitgevoerd naar landen binnen de Europese Unie (EU), naar landen buiten de EU?

Is er een objectieve controle op de hoeveelheid verpakkingsafval die effectief wordt gerecycleerd in het buitenland volgens de normen bepaald in het samenwerkingsovereenkomst inzake verpakkingsafval?

Zijn er redenen om aan te nemen dat een deel van het verpakkingsafval in het buitenland wordt "gedumpt"?

4. In artikel 11 van het nieuwe erkenningsbesluit van Fost Plus is bepaald dat Fost Plus binnen zes maanden de controle op en de certificering van de correcte uitvoering van haar recyclagecontracten moet onderwerpen aan de controle van een onafhankelijk expertenbureau.

Betekent dit dat deze controle tot op dit ogenblik niet verzekerd is?

Waarom gebeurt deze controle niet rechtstreeks of in opdracht van de Interregionale Verpakkingscommissie ?

5. In artikel 3, § 2 is bepaald dat de Interregionale Verpakkingscommissie uiterlijk op 1 januari 1999 aan de gewesten voorstellen formuleert met het oog op het verhogen van de percentages voor recyclage en nuttige toepassing van verpakkingsafval voor de komende jaren.

Werden dergelijke voorstellen al bezorgd ? Zo ja, wat houden ze in ?

6. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt blijkbaar gedacht aan een opheffing van het interregionaal samenwerkingsakkoord inzake het verpakkingsafval voor de gezinnen, dit vanwege de moeizame betrekkingen tussen Fost Plus, de intercommunales en de Interregionale Verpakkingscommissie. In Vlaanderen loopt nog steeds de procedure voor de Raad van State van de intercommunale Igemo (Intercommunale voor Ontwikkeling van het Gewest Mechelen en Omgeving) – met steun van de andere intercommunales gegroepeerd in Interafval – tegen het laatste erkenningsbesluit van Fost Plus.

Is de minister van mening dat de erkenningsvoorwaarden van Fost Plus dienen te worden bijgestuurd ? Werd daartoe reeds met de andere gewesten contact opgenomen ?

Antwoord

1. Inzake de herziening van de richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval heeft de Europese Commissie nog geen definitieve voorstellen gedaan. Er is enkel sprake van voorlopige discussieteksten.

Het Vlaams Gewest volgt samen met de andere gewesten, de federale overheid en de ICV de discussie op inzake de herziening van de verpakkingsrichtlijn 94/62/EG. Het Vlaams Gewest neemt ook deel aan de bijeenkomsten van het Comité zoals bepaald in artikel 21 van de verpakkingsrichtlijn 94/62/EG. Het Vlaams Gewest streeft samen met de andere Belgische overheden naar een vooruitstrevend Belgisch standpunt.

De percentages van recyclage en nuttige toepassing die in België moeten worden behaald op grond van het samenwerkingsakkoord van 30 mei 1996 betreffende de preventie en het be-

heer verpakkingsafval, liggen hoger dan in de verpakkingsrichtlijn 94/62/EG, met name 50 % en 80 %. België heeft hiervoor slechts recentelijk een bijzondere toestemming van de Europese commissie verkregen. België is dus logischerwijze voorstander van hogere doelstellingen in de aangepaste nieuwe richtlijn.

Toch betekent dit niet dat we volledig op dezelfde lijn zouden zitten als DG XI. Momenteel bestaat op Europees niveau een grote onduidelijkheid over de fundamentele begrippen van de verpakkingsrichtlijn, zoals de definities van verpakking, hergebruik, recyclage en nuttige toepassing. Eenzelfde onduidelijkheid bestaat over de berekeningsmethodes van bijvoorbeeld recyclage en nuttige toepassing. België vindt dus dat een spoedige verduidelijking en – zo nodig – verstrenging van deze begrippen en berekeningsmethodes vanuit ecologisch en rationeel standpunt noodzakelijk is, ter voorbereiding van de aanzienlijke verhoging van de doelstellingen van de verpakkingsrichtlijn 94/62/EG.

2. Door middel van controle- en evaluatiemiddelen – sommige in het samenwerkingsakkoord bepaald, andere via de erkenningsvoorwaarden opgelegd – houdt de IVC toezicht op de volledige werking van Fost Plus. Zo is er bijvoorbeeld een permanente opvolging door middel van een maandelijkse opvolgingscommissie, waarin Fost Plus en de IVC vertegenwoordigd zijn. Er kan ook worden bevestigd dat de IVC effectief toegang heeft tot de databestanden van Fost Plus.

Totnogtoe is de IVC nog niet sanctionerend opgetreden om van Fost Plus het respect voor het samenwerkingsakkoord en de erkenningsvoorwaarden af te dwingen. Ik heb echter de indruk dat er problemen zijn inzake het respecteren van de beginselen in het verpakkingsdecreet, namelijk dat de verpakkingsverantwoordelijke de totale en reële kosten moet betalen van de inzameling en verwerking van verpakkingsafval en de inzamelmodaliteiten van de gemeenten moeten worden gerespecteerd. Ik zal er bij de IVC op aandringen hierop strenger toe te zien.

De artikelen 7 en 17 van het samenwerkingsakkoord leggen aan elke verpakkingsverantwoordelijke informatieplichten op ten aanzien van de IVC betreffende de op de markt gebrachte hoeveelheden verpakkingen, alsook de ingezamelde en gerecycleerde hoeveelheden verpakkingsafval. Wanneer de verpakkingsverantwoordelijke voor zijn huishoudelijk verpakkingsafval

aangesloten is bij het erkende organisme Fost Plus, verloopt deze informatieplicht gedeeltelijk via Fost Plus.

Om de waarheidsgetrouwheid van de aangegeven informatie te controleren, voert de IVC punctuele controles (ongeveer 100 per jaar) uit. Deze punctuele controles vinden plaats bij zowel individuele verpakkingsverantwoordelijken als erkende organismen.

Daarnaast worden jaarlijks aan de intercommunales die instaan voor de inzameling van het huishoudelijk verpakkingsafval omvangrijke vragenlijsten toegestuurd (artikel 17 § 5 van het samenwerkingsakkoord), op basis waarvan de aangifte van Fost Plus aan de IVC betreffende onder meer de ingezamelde hoeveelheden verpakkingsafval kan worden geverifieerd.

Bovendien is met het oog op de correcte uitvoering van de recyclagecontracten die Fost Plus sluit, in een bijkomende controle voorzien in artikel 11 van de erkenning van Fost Plus. Het gaat om een systematische controle die bovenop de controles van de IVC komt en die gebeurt door een onafhankelijke derde, het zogenaamde onafhankelijk expertenbureau. De IVC ziet toe op de aanstelling en de werking van dat expertenbureau; de IVC waakt in het bijzonder over de onafhankelijkheid van het expertenbureau.

Betreffende het lastenboek voor de aanstelling van het onafhankelijk expertenbureau moet worden verduidelijkt dat de niet-goedkeuring ervan door de IVC uitsluitend voortvloeit uit de afwijzing door Fost Plus van een clause met betrekking tot de berekening van de residu's van de recyclageprocessen. De IVC wou een dergelijke clause invoeren om de rendementen van de verschillende recyclageprocessen te evalueren. Het lastenboek zoals dat momenteel door Fost Plus wordt gehanteerd, laat nochtans toe om te verifiëren of het selectief ingezamelde verpakkingsafval al dan niet in een recyclageproces wordt gebracht.

Ten slotte moet worden aangegeven dat de gegevens betreffende de op de markt gebrachte hoeveelheden verpakkingen (huishoudelijke en bedrijfsmatige) enkel bestaan voor geheel België. De opsplitsing naar de gewesten toe is in de praktijk niet te maken. Er kan echter van worden uitgegaan dat zich tussen de gewesten geen opmerkelijke verschillen manifesteren.

De cijferdoelstellingen die door Fost Plus moeten worden behaald, zijn bepaald op basis van totale hoeveelheden verpakkingen die door de leden van Fost Plus op de markt worden gebracht. Elke verpakkingsverantwoordelijke heeft immers de fundamentele keuze om aan te sluiten bij Fost Plus of om zelf de percentages van recyclage en nuttige toepassing te behalen.

De IVC staat in voor het combineren van de behaalde percentages van enerzijds Fost Plus en anderzijds de individuele verpakkingsverantwoordelijken. De IVC verwacht dat in het jaar 2000 voor ongeveer 95 % van de huishoudelijke verpakkingen bij Fost Plus zal zijn aangesloten.

De cijfers waarover de IVC op dit ogenblik vanwege Fost Plus beschikt, worden momenteel nog gecontroleerd. Het is dus te vroeg om evoluties in absolute cijfers te kunnen vaststellen in de op de markt gebrachte huishoudelijke verpakkingen. Ik zal er bij de IVC op aandringen deze cijfers meer transparant te maken. In individuele gevallen merkt de IVC reeds een veel-er positieve evolutie op. Onder meer uit de preventieplannen blijkt dat verpakkingsverantwoordelijken positieve acties ondernemen om het gewicht en de schadelijkheid voor het milieu van hun verpakkingen te verminderen.

3. In de artikelen 8 tot en met 10 van de erkenning van Fost Plus worden de regels vastgelegd voor de toewijzing van de recyclagemarkten door Fost Plus. Deze regels zijn geïnspireerd op de wetgeving inzake overheidsopdrachten en hebben tot doel een transparantie in te bouwen in de toewijzing van de recyclagemarkten. Door middel van een gemengde commissie houdt de IVC toezicht op elke toewijzing.

In artikel 11 van de erkenning van Fost Plus is een procedure bepaald voor de verifiëring en de certifiëring van de recyclageactiviteiten. Deze procedure is ook van toepassing op recyclageactiviteiten die in het buitenland zouden plaatsvinden, waarop dezelfde strenge criteria moet worden toegepast als in België.

Voor de geïntensifieerde Fost Plus-projecten – de Fost Plus-projecten van het nieuwe type die volledig door Fost Plus worden beheerd – werd in 1998 ongeveer 28.000 ton verpakkingsafval in andere lidstaten van de Europese Unie verwerkt; er werd geen verpakkingsafval verwerkt buiten de Europese Unie. Binnen de Europese Unie moeten principieel dezelfde strenge normen gelden als in België; momenteel laat echter

de Europese normalisatie te wensen over (zie antwoord op deelvraag 1).

Voor bedrijfsmatig verpakkingsafval heeft de IVC via de erkenning van Val-i-pac gelijkaardige controlemaatregelen ingesteld als voor Fost Plus.

Er zijn geen aanwijzingen dat momenteel een deel van het verpakkingsafval in het buitenland zou worden "gedumpt". Ik zal er bij de IVC op aandringen hierop streng toe te zien.

Voor de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen is de verordening 259/93/EEG op in- en uitvoer van afvalstoffen van kracht. Deze verordening deelt de afvalstoffen in drie lijsten: de groene, de oranje en de rode lijst. Voor de overbrenging van de groenelijstafvalstoffen binnen de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) is geen kennisgeving nodig. Dit betekent dat de transporten kunnen gebeuren zonder melding aan de autoriteiten. De uitvoer van de groenelijstafvalstoffen naar niet-OESO-landen is afhankelijk van de keuze van het land van bestemming: sommige landen wensen geen afvalstoffen van de groene lijst te aanvaarden, andere willen ze aanvaarden via een kennisgeving en nog andere aanvaarden ze zonder enige formaliteit.

Huishoudelijke afvalstoffen staan gecatalogeerd op de oranje lijst, en daarvoor is steeds een kennisgeving nodig. Maar de afzonderlijke, zuivere fracties van het verpakkingsafval, zoals plastic, papier en karton, glas en metalen, staan op de groene lijst. De handhaving op de uitvoer van verpakkingsafval wordt hierdoor moeilijk gemaakt. Voor een groot deel moet geen kennisgeving worden gedaan en verpakkingsafval dat niet zuiver is, zou eventueel, ten onrechte, via de groenelijstprocedure kunnen worden verscheept.

Omdat een groot deel van het verpakkingsafval onder de groene lijst valt, beschikt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) niet over cijfergegevens betreffende de uitvoer ervan. De overbrenging van verpakkingsafval dat nog resten bevat, zoals harsen, verf of andere gevaarlijke afvalstoffen, gebeurt wel via kennisgeving. Aan OVAM is ondertussen gevraagd een globale nota voor te bereiden inzake handhaving.

4. Deze deelvraag werd gedeeltelijk reeds beantwoord onder deelvraag 2.

Ter herhaling: het gaat om aanvullende controles, naast de controles van de IVC.

Deze controles gebeuren door een onafhankelijk expertenbureau dat (formeel gezien) optreedt in opdracht van Fost Plus. Door het wegvallen van de Europese binnengrenzen kan verpakkingsafval immers ook in andere lidstaten van de Europese Unie worden verwerkt. Bijgevolg is er een organisme nodig dat zijn controle-taak juridisch-technisch en praktisch ook in het buitenland kan vervullen.

De IVC ziet erop toe dat door Fost Plus geen richtlijnen worden gegeven die in strijd zouden zijn met hetgeen bepaald is in de erkenning, of die de objectiviteit van de verkregen gegevens in gevaar zouden kunnen brengen. Het is mijn indruk dat de IVC te weinig krachtig optreedt naar Fost Plus toe. Ik zal dit bij de IVC aanknopen.

5. De IVC heeft op 1 januari 1999 geen voorstel geformuleerd aan de gewestregeringen met het oog op de verhoging van de percentages voor recyclage en nuttige toepassing. Zij heeft aan de gewestregeringen laten weten dat een verhoging van de percentages op dit ogenblik voorbarig is.

De verhoging van de percentages is volgens de IVC verbonden aan de discussies op Europees niveau betreffende de herziening van de verpakkingsrichtlijn 94/62/EG, zoals hierboven besproken. Uit deze discussies is duidelijk gebleken dat niet alleen de hoogte van de Europese cijferdoelstellingen, maar ook de structuur en de berekeningsmethode ervan voor herziening in aanmerking komen. Zo is er sprake geweest van het integreren van hergebruikspercentages in de recyclagedoelstellingen, en is er nog steeds sprake van het laten wegvallen van de doelstellingen inzake nuttige toepassing en het invoeren van verschillende minimumrecyclagepercentages per materiaal.

Eens de krachtlijnen van de toekomstige evolutie op Europees niveau bepaald zijn en het dus duidelijk is geworden hoe de cijferdoelstellingen kunnen worden verhoogd, zal de IVC uitvoering geven aan de uitdrukkelijke wens van de decreetgevers om de cijferdoelstellingen te verhogen. Zelf zal ik onderzoeken in hoeverre het verhogen van het te bereiken recyclageper-

centage per materiaalsoort (nu 15 %) haalbaar is.

Vlaanderen wil alvast een voortrekkersrol spelen en ondersteunt dan ook de meest ambitieuze haalbare doelstellingen.

6. De bepaling en de wijziging van de erkenningsvoorwaarden van een erkend organisme zoals Fost Plus is een bevoegdheid van het beslissingsorgaan van de IVC, waarin de drie gewesten vertegenwoordigd zijn.

Ik onderzoek in samenspraak met de andere gewesten de opportuniteit van een aanpassing van de erkenningsvoorwaarden van Fost Plus.

**Vraag nr. 31
van 3 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gemeentelijk afvalbeleid – Beoordelingsnormen

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft als taak de afvalstroom in te dijken. Via de milieuconvenants werd aan de gemeenten gevraagd een planning voorop te stellen die als basis zou dienen voor de financiële ondersteuning van het beleid. Het Afvalplan 1997 legde nadien nog bijkomende normen op.

Bij de beoordeling van de milieuconvenants had OVAM moeilijkheden om te bepalen welke normen zij zou hanteren. Uiteindelijk kwam ze tot werkafspraken. Het is belangrijk doorzichtigheid te creëren betreffende deze werkafspraken.

1. Welke normen werden uiteindelijk gehanteerd bij de beoordeling van de 284 gemeenten ?
2. Welke gemeenten voldoen nu nog niet voor financiële steun van OVAM ? Om welke reden ?
3. Moeten gemeenten preventieve acties ter voorkoming van het afval opzetten of volstaat een sensibilisering ?

Blijft de norm gelden dat iedereen (dus ook bejaarden, gehandicapten, vervoersarmen, ...) alle te scheiden afval aan huis moet kunnen laten ophalen ? In welke gemeenten is dit nog niet het geval ?

Is het voldoende – uit oogpunt van de volksgezondheid – dat er slechts om de veertien een

ophaling is van groente-, fruit- en tuinafval (GFT) en van restafval ?

4. Heeft de minister reeds een studie laten uitvoeren over de extra milieuverontreiniging en de mobiliteitsproblemen ten gevolge van het individueel naar het containerpark brengen van gescheiden afval ?

Antwoord

1. De doelstellingen zoals geformuleerd in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001, vormen de basis voor de beoordeling van de gemeenten in het kader van het gemeentelijk milieuconvenant.

Daarbij worden de inzamelsystemen zoals voorgesteld in het uitvoeringsplan als basis gehanteerd om te komen tot voormelde doelstellingen. OVAM stelt evenwel, conform de afspraken binnen het pact met de gemeenten, een beoordeling van het bereikte resultaat boven een evaluatie van de middelenverbindingen.

2. Gemeenten die niet beschikken over een inzamelsysteem voor huishoudelijke afvalstoffen waarbij alle in te zamelen afvalfracties gescheiden worden ingezameld en die daarenboven de doelstellingen inzake te verwijderen huishoudelijke afvalstoffen in 1998 niet halen, hebben geen recht op de subsidies voor het jaar 1998 voor optie 4 en/of voor de basisovereenkomst.

Vaak gaat het om gemeenten die nog steeds niet beschikken over een operationeel en vergund containerpark.

3. Gemeenten moeten nog steeds zelf preventieacties ontwikkelen. Preventieacties kunnen zijn: het ter beschikking stellen van compostvaten, het beschikken over een team van compostmeesters, het verspreiden van stickers tegen reclaimedrukwerk, acties gericht naar de scholen, ... Sensibilisering van de bevolking moet uiteraard ook gebeuren via preventieacties.

Bij de controle van de selectieve inzamelsystemen wordt rekening gehouden met de mogelijkheid tot deelname van de gehele bevolking, ook de bejaarden, gehandicapten en niet-mobiele mensen. De gemeenten die hun inzamelsysteem nog moeten optimaliseren uit oogpunt van een betere dienstverlening aan deze doelgroepen, worden eind 1999 in een rondschrijven hiervan op de hoogte gebracht.

Een veertiendaagse ophaling van GFT-afval en restafval wordt als minimum gesteld. Onderzoek vóór de inzameling van GFT-afval wees uit dat de helft van het restafval, dat toen wekelijks werd opgehaald, bestond uit organisch materiaal. Daarom wordt bij de invoering van een GFT-inzameling met containers, ervoor geopteerd om tweewekelijks in te zamelen. Bij de inzameling met GFT-zakken wordt geadviseerd om wekelijks op te halen. Een onderzoek van de Landbouwniversiteit Wageningen in Nederland, uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) heeft aangetoond dat een tweewekelijkse inzameling van GFT-afval geen gevaar voor de volksgezondheid inhoudt.

4. Er werd nog geen studie uitgevoerd naar de mobiliteitsproblematiek en de milieuverontreiniging ten gevolge van individueel naar het containerpark brengen van eigen gescheiden afval.

Vraag nr. 34
van 16 november 1999
van de heer JAN LOONES

Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming

Een van de belangrijke doelstellingen binnen zowel het toerisme- als het milieubeleid is het streven naar een harmonieus evenwicht tussen natuur en recreatie.

Bewustmaking bij de doelgroepen is dan ook van groot belang, waarbij het verschaffen van een milieueducatie en -opleiding aan personen die beroepshalve bezig zijn met toerisme, een stap vormt in dat proces van bewustmaking.

Het is namelijk noodzakelijk dat in scholen, instellingen en universiteiten met een opleiding Toerisme, de voorschriften m.b.t. bescherming van de biologische en de landschapsdiversiteit, alsook de beginselen inzake duurzame ontwikkeling worden aangereikt.

Voor dergelijke opleiding pleit de deskundigen-groep "Toerisme en Milieu" van de Raad van Europa in zijn basisaanbeveling (R(94)7 van 5 september 1994). De groep heeft een opleidingsonderdeel "toerisme en milieu" uitgewerkt, dat wordt gespreid over een periode van 10 tot 36 weken om op de specifieke behoeften van elk land in te spelen.

De opleiding bestaat achtereenvolgens uit de volgende delen :

- een algemeen opleidingsgedeelte (10 weken) over de volgende aspecten : ecologie of de wetenschappelijke milieubenadering, milieuovertredingen, relaties tussen toerisme en milieu en ten slotte milieu en ethiek (voor een milieuvriendelijk toerisme) ;
- specifieke cursusedeelten (12 weken), waarbij een aantal facetten van het algemeen gedeelte worden uitgediept. Zo kunnen zij die beroepshalve met milieu bezig zijn een "optie" kiezen : een toeristische activiteit opzetten of beheren, de ontwikkeling van het toerisme in goede banen leiden, enzovoort;
- ten slotte een praktisch gedeelte (14 weken), waarbij de cursist met de kennis, bekwaamheden, enzovoort, die hij heeft opgedaan tijdens de opleiding, een specifiek project succesvol moet uitvoeren.

Deze opleidingsonderdelen worden gedetailleerd beschreven in het nummer 98 (juni 99) van de reeks "Sauvegarde de la Nature" van de Raad van Europa.

Deze aanpak is trouwens de aanzet tot een ontwerp-aanbeveling m.b.t. het opzetten van een opleiding inzake milieubeheer voor actoren en toekomstige beroepsmensen uit de toeristische sector, en zal eerstdaags ter goedkeuring aan het Comité van Ministers van de Raad van Europa worden voorgelegd.

1. Welk gevolg heeft de minister gegeven aan de aanbeveling vanuit de Raad van Europa om mensen die beroepshalve met toerisme bezig zijn een milieueducatie en -opleiding te laten volgen ?
2. Hoe wordt dit gerealiseerd in de diverse onderwijs- en vormingsinstellingen die met toerisme te maken hebben ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming en aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 35
van 16 november 1999
van de heer MARINO KEULEN

Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden

Dezer dagen krijgen de burgers de folder "heffing op afvalwater" in de bus. Onder de rubriek "wie betaalt geen heffing?" worden vermeld onder punt 3: gehandicapten die een inkomensvervangende tegemoetkoming krijgen. Het waterverbruik moet echter op hun naam gefactureerd zijn.

1. Waarom is de beperking van toepassing dat het waterverbruik op naam van de gehandicapte moet gefactureerd zijn?

De facturatie van het waterverbruik is gezamenlijk, met andere woorden, per gezin. Het waterverbruik van alle inwonende gezinsleden bepaalt de hoogte van het factuurbedrag.

Gehandicapten zijn mensen die vaak een hoger waterverbruik in een gezin veroorzaken omdat zij extra verzorging nodig hebben of om hygiënische redenen.

Waarom is er geen korting of vrijstelling van de verschuldigde heffing (cf. telefoonaansluiting, radio- en tv-taks, autotaksen, enz.) voor inwonende gehandicapten?

2. Op welke wijze werd het kabinet van de minister betrokken bij de redactie van de folder?
3. Op hoeveel exemplaren (aantal) werd de folder gedrukt én verspreid?
4. Wat is de totale kostprijs (druk- en verzendingskosten) van dit initiatief?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 35ter, § 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, kunnen heffingplichtigen die de inkomensvervangende tegemoetkoming genieten voor gehandicapten, vrijstelling krijgen van de afvalwaterheffing.

De heffingplichtige is diegene aan wie de drinkwatermaatschappij factureerde in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar.

Het verlenen van vrijstelling aan gezinnen met een gezinslid dat de inkomensvervangende tegemoetkoming geniet, zou in tegenstrijd zijn met de geest van de wet, daar het de bedoeling was om gezinnen die zich in een financieel moeilijke situatie bevinden omdat het gezinshoofd een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangt, vrij te stellen van de heffing. Bij een gezin met een inwonend gezinslid met inkomensvervangende tegemoetkoming is de financiële situatie niet louter afhankelijk van het inkomen van de gehandicapte. Het wijzigen van de facturatiennaam bij de drinkwatermaatschappij is een oneigenlijk gebruik van de wetgeving.

2. De redactie en het ontwerp van de folder gebeurde door de Vlaamse Milieumaatschappij. De folder werd op dezelfde wijze geconcipeerd als de folder voor het heffingsjaar 1998.

Ik kreeg na de druk de folder en de brochure bestemd voor OCMW's, gemeenten en milieudiensten ter inzage, vóór de verzending van de heffingsbiljetten.

3. Er werden 2,5 miljoen Nederlandstalige en 20.000 Franstalige folders "heffing 1999" gedrukt.

Tot op heden werden hiervan 2,2 miljoen Nederlandstalige en 4.000 Franstalige folders verspreid.

4. De totale prijs voor het drukken bedraagt 1,480 miljoen frank, inclusief BTW, of 0,587 frank per folder.

Bij de opmaak wordt ervoor gezorgd dat het gewicht van het heffingsbiljet en de folder niet dit van een genormaliseerde brief overstijgt. De verzending van de folder brengt dus geen extra kosten met zich mee.

Vraag nr. 36
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 26
 van 16 november 1999
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 336

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 37
van 16 november 1999
van de heer JACKY MAES

Mestactieplan – Economische vergoedingen

Verschillende landbouwers uit vallei- en/of andere kwetsbare gebieden hebben recht op economische MAP-vergoedingen (Mestactieplan). Deze vergoedingen dienen als compensatie, omdat in deze gebieden de bemestings- en uitrijnormen veel strenger zijn en de landbouwbedrijven dus minder rendabel. In 1996 werden ze eenmalig uitbetaald.

Na protest van Europa werden deze economische vergoedingen voor 1997 nog steeds niet uitbetaald. De Europese Commissie moest immers nog het vergoedingstelsel voor Vlaanderen goedkeuren. Deze vergoedingen zouden volgens de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) in juli 1999 worden uitbetaald.

De landbouwers uit de kwetsbare gebieden hebben voor het vierde opeenvolgende jaar de verscherpte regels inzake uitrijregeling en normering nageleefd. Werd men wel gecontroleerd op de toepassing ervan, over de vergoedingen blijft men nog steeds in het ongewisse, laat staan dat al één frank is uitbetaald. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het ongenoegen groeit. De intresten niet meegerekend, gaat het voor 1997, 1998 en 1999 over 1,3 miljard frank.

Wat is de huidige stand van zaken in verband met de uitbetaling van de economische vergoedingen in het kader van het Mestactieplan ?

Antwoord

Er lopen op dit moment verschillende procedures bij de Europese Commissie tegen de economische vergoedingen in het kader van het mestdecreet, namelijk de vergoedingen 1996, 1997, 1998 en de vergoedingen in het kader van MAP 2.

De Europese Commissie heeft in geen van deze onderzoeken al een definitief standpunt ingenomen. Er is dus nog geen beslissing of de vergoedingen voor 1997, 1998 en in het kader van MAP 2

kunnen worden uitbetaald en of de vergoedingen voor 1996 volgens de Commissie terecht werden uitbetaald.

Uitgaande van de opmerkingen die de Commissie tot op heden heeft geuit, kan worden gesteld dat de vergoedingen voor 1997 en 1998 zware problemen vormen.

Uit recente informele contacten met de Commissie is gebleken dat ook over de uitbetaalde vergoedingen voor 1996 discussie bestaat. Het totale bedrag aan betaalde vergoedingen voor het jaar 1996 bedraagt 454,5 miljoen frank.

Het vergoedingenbesluit in het kader van MAP 2 is gebaseerd op vrijwillige beheersovereenkomsten en is gemeld aan de Commissie.

De Europese Commissie kijkt er nauwgezet op toe of Vlaanderen aan de bepalingen van de nitraatrichtlijn voldoet en of de vergoedingen worden gegeven voor handelingen die verder gaan dan de verplichtingen gesteld door de nitraatrichtlijn.

Vraag nr. 38
van 16 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Huisvuilverbrandingsovens – Emmissienormen opstartperiode

1. Bij de opstart van de Isvag-verbrandingsoven (Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten) worden – volgens persberichten, waarbij de minister uitdrukkelijk wordt geciteerd – gedurende de eerste weken lichte overschrijdingen van de normen toegestaan.

Is dit inderdaad zo ?

Zo ja, kan de minister mij meedelen:

- op welke wettelijke basis deze afwijkingen worden toegestaan,
- hoe lang de opstartperiode waarin lichte overschrijdingen worden toegestaan zal duren,
- over welk soort van overschrijdingen het gaat en welke graad van afwijkingen van de normen per parameter wordt toegelaten ?

2. In welke mate wordt ook voor andere huisvuilverbrandingsinstallaties of voor andere vergelijkbare industriële installaties een dergelijke (her)opstartperiode ingesteld en toegepast ?

Wat als de betrokken installatie niet continu draait of meerdere keren hapert en opnieuw dient te worden heropgestart ? Geldt dan telkens opnieuw de opstartperiode met een mogelijkheid tot lichte afwijking van de normen ?

3. Wat gebeurt er na de opstartperiode als de norm voor uitstoot van dioxines of andere emissienormen worden overschreden ?

In welke gevallen wordt de installatie onmiddellijk gesloten, in welke gevallen tijdelijk, in welke gevallen definitief ?

Speelt de "expertcommissie rookgassen", voorheen bekend als de commissie-Bayens, hierbij nog een rol ?

Wordt er een feitelijke marge gehanteerd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Milieu-inspectie, om te oordelen over bijsturingen van de procesvoering, de (tijdelijke) sluiting en de heropening van installaties ? Zo ja, wat is die marge ?

Antwoord

1. De afdeling Milieu-inspectie is absoluut niet van oordeel dat bij de opstart van de huisvuilverbrandingsoven van de intercommunale Isvag lichte overschrijdingen van de normen worden toegestaan.

In Vlarem II is vastgelegd dat de som van de toevallige en systematische fouten op de metingen maximaal 30 % mag bedragen, en dat deze meetfout van het meetresultaat in mindering mag worden gebracht.

Bij het bepalen van de toegestane afwijkingen van de gemeten waarden ten opzichte van de wettelijk voorgeschreven emissiegrenswaarden houdt de afdeling Milieu-inspectie enkel rekening met de onzekerheid op de meetresultaten. Dit getuigt van een behoorlijk bestuur.

De beschikbare gegevens voor de bepaling van PCD-dioxines en PCD-furanen in rookgassen op een concentratieniveau in de buurt van de wettelijke emissiegrenswaarde voor huisvuilverbrandingsinstallaties, laten uitschijnen dat de

meetonzekerheid effectief in de buurt van de voornoemde 30 % ligt.

2. De algemene definitie van emissiegrenswaarde (luchtverontreiniging) volgens Vlarem II bepaalt uitdrukkelijk dat er geen overschrijdingen mogen voorkomen bij normale bedrijfsomstandigheden. Normaal gezien vallen de opstartperiodes hier dus niet onder, zolang de normale bedrijfsomstandigheden niet zijn bereikt.

In uitzonderlijke gevallen vermeldt Vlarem II expliciet dat metingen tijdens periodes van opstarten en/of stilleggen van de installatie moeten worden meegerekend bij de vergelijking met de emissiegrenswaarden. Dit is onder meer het geval voor afvalverbrandingsinstallaties, maar niet voor heel wat andere industriële installaties.

3. Bij overschrijding van de normen moet de exploitant van een afvalverbrandingsinstallatie gevolg geven aan de bepalingen van artikel 5.2.3.1.9 van Vlarem II, dat vermeldt: "Indien uit de verrichte metingen blijkt dat de in dit reglement vastgestelde emissiegrenswaarden zijn overschreden, meldt de exploitant dit onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid alsook aan de afdeling Milieuvergunningen. De exploitant van de betrokken inrichting houdt de inrichting niet in werking zonder dat de emissienormen in acht worden genomen en treft de nodige maatregelen om de inrichting te wijzigen dan wel buiten werking te stellen."

Indien de emissiegrenswaarden beduidend worden overschreden, rekening houdende met alle bepalingen van Vlarem II, zal de toezichthoudende ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie een proces-verbaal van overtreding opmaken, en dit bezorgen aan de procureur des Konings.

De afdeling Milieu-inspectie zal verder het in Vlarem I opgenomen instrumentarium voor handhaving van de milieuwetgeving hanteren. De mogelijkheden van de toezichthoudende ambtenaren zijn, afhankelijk van de situatie, het geven van aanmaningen en bevelen, het indienen van een verzoek tot schorsing of opheffing van de vergunning, het bevel tot stopzetting van de activiteiten, het verzegelen van de toestellen en het onmiddellijk opleggen van de sluiting van de inrichting.

De "expertencommissie rookgassen", voorheen bekend als de commissie-Baeyens, speelt hierbij geen rol.

Vraag nr. 39
van 16 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

De Mandel (Izegem) – Slibvervuiling

Reeds in 1994 werd vastgesteld dat er zich in de kokers van de Mandel in Izegem (ter hoogte van de A17) 400 m³ vervuild slib bevindt. Gewezen minister Eddy Baldewijns stelde eind 1996 dat het slib zou kunnen worden gestort op de aanpalende percelen, mits vergunningen. Na een periode van uitdroging zou dit slib naar een stort of een monostort voor baggerspecie kunnen worden gebracht.

1. Wanneer werd het slib gestort op de aanpalende perceelsgrenzen ?
2. Wanneer werd dit slib vervolgens verwijderd van de betrokken percelen ?
3. Wat was de aard van de vervuiling van dit slib en wat was de oorzaak ?
4. Wat was de kostprijs voor de opruiming en de voorlopige storting ?
5. Waar werd het vervuild slib definitief gestort en wat was de kostprijs ?

Antwoord

1. Het slib kon wegens de vervuilingsgraad en de huidige wetgeving niet worden gestort op de belendende percelen. Het slib werd, na het verkrijgen van de bouw- en milieuvergunning, gestort in een plaatselijk tijdelijk ontwateringsbekken. Dit gebeurde rond mei 1999.
2. Het slib werd nog niet verwijderd uit het ontwateringsbekken omdat het nog onvoldoende ontwaterd is. De afvoer is nu gepland voor begin 2000.
3. Het slib was onder meer vervuild met minerale oliën, polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) en zware metalen (cadmium en chroom, koper, zink en nikkel). De vervuiling is voornamelijk afkomstig van de industrie rond Roeselare.

4. De kostprijs voor het slibruimen (baggeren), de bouw van het ontwateringsbekken en het storten in dit bekken bedraagt 4.575.000 frank, inclusief BTW.

5. Het vervuild, doch ontwaterd slib zal begin 2000 definitief worden afgevoerd naar een erkende monodeponie voor baggerspecie, namelijk Silvamo in Kortemark. Deze opdracht werd zojuist aanbesteed. De kostprijs bedraagt 4.275.000 frank, inclusief BTW.

Vraag nr. 40
van 18 november 1999
van de heer JOACHIM COENS

Westerschelde – Slibstortingen

Geregeld worden in Nederland lozingsvergunningen gegeven voor het storten van baggerspecie in de Westerschelde. Het betreft hier onder meer slib dat hier wordt uitgebaggerd en dat wordt teruggestort in de Nederlandse Westerschelde. Het terugstorten dient te voldoen aan de bepalingen van de Nederlandse wetgeving terzake.

Dat het baggeren, maar vooral de slibstorting een nefaste invloed heeft op het visbestand in de Schelde valt echter niet te ontkennen. De Schelde is immers steeds een paai- en kraamgebied geweest voor de kustvisserij.

1. Is de minister op de hoogte van de gevolgen van de slibstorting in de Westerschelde op het visbestand en de kustvisserij ? Moet het aantal lozings niet tot een minimum worden herleid ?
2. Welke maatregelen heeft de minister terzake genomen, ook naar de Nederlandse overheid ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat ik niet bevoegd ben om op de vraag antwoorden.

1. Het beperken van het aantal lozings tot een minimum, is een materie waarvoor de Vlaamse minister voor Openbare Werken, de heer Steve Stevaert, bevoegd is. Immers het bepalen van de bagger- en stortstrategie behoort tot zijn bevoegdheid. Dit gebeurt in overleg met de Nederlandse overheid, die bevoegd is om de voor-

waarden op te leggen die de milieueffecten inperken.

Bovendien is de federale overheid bevoegd voor de kustvisserij.

- Om te voldoen aan de verplichtingen van de Oskar-conferentie (Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan) werd het terugstorten van baggerspecie vergunningplichtig gemaakt in Vlarem.

Deze eisen zijn echter enkel toepasselijk op Vlaams grondgebied. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf vermeldt, dient het terugstorten in de Nederlandse Westerschelde te voldoen aan de bepalingen van de Nederlandse wetgeving, waarvoor ik niet bevoegd ben.

**Vraag nr. 41
van 22 november 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Subsidiëringsbesluit gemeentelijke rioleringen – Evaluatie

De Vlaamse regering keurde op 23 maart 1999 het subsidiëringsbesluit voor gemeentelijke rioleringen goed. Het besluit heeft tot doel de uitbouw van gescheiden rioleringsstelsels verder te bevorderen.

Het bestaande subsidiëringsbesluit werd verder verfijnd en betekent voor de gemeente : een toekenning van subsidies voor het voeren van een geïntegreerd waterbeleid ; een verhoging van de subsidie voor de aanleg van gescheiden stelsels ; een uitbreiding van de subsidietoekenning met projecten inzake de herwaardering van grachten of de aanleg van retentie- of infiltratiebekkens ; het doorvoeren van een gratis kwaliteitscontrole van rioleringsdossiers op maat van de gemeenten vanaf de totstandkoming van het dossier.

Gemeenten kunnen een subsidieverhoging tot 75 % van de kosten van de aanleg van een gescheiden stelsel krijgen, als zij op hun grondgebied een subsidieregeling uitwerken voor de bouw van regenwaterputten en een bouwverordening vaststellen die verplicht een hemelwaterput te installeren bij nieuwbouw.

Het besluit stimuleert dus zowel de gemeentelijke overheid als de particuliere gebruiker om een efficiënt waterbeleid te voeren.

- Is er een evolutie in aantal en soort projecten en in subsidiëring ten opzichte van voorgaande jaren (1995-1998) ?

- Hoeveel subsidieaanvragen werden er tot nu toe ingediend door de gemeentebesturen, opgedeeld naar gemeente en provincie ?

Kan de minister ook een overzicht geven van de projecten waarvoor subsidies werden aangevraagd, met vermelding van het investerings- en subsidiebedrag ?

Antwoord

- Uit volgend overzicht blijkt de evolutie in het aantal projecten.

a) Aantal gesubsidieerde projecten

1996 :	217
1997 :	280
1998 :	428
1999 :	355 projecten ingediend, waarvan 146 goedgekeurd.

Er is een duidelijke stijging waarneembaar van het aantal ingediende dossiers tussen 1996 en 1998. De lichte daling in 1999 is een gevolg van het gewijzigde subsidiebesluit. In dit subsidiebesluit worden bijkomende voorwaarden gesteld waaraan de gemeenten moeten voldoen. De onvolledigheid (technisch en/of administratief) van de dossiers heeft tot gevolg dat totnogtoe minder projecten werden goedgekeurd.

b) Soort projecten

Er is een duidelijke tendens naar het realiseren van gescheiden stelsels. Voor 1999 kan men stellen dat reeds 85 % van de ingediende dossiers voorzien in een gescheiden stelsel. Het is enkel in sterk verstedelijkte gebieden, plaatsen waar het zo goed als onmogelijk is om een gescheiden stelsel aan te leggen, dat nog gemengde stelsels worden aangelegd.

- Voor een volledig overzicht van de projecten waarvoor subsidie werd aangevraagd, verwijs ik naar de stukken als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 44
van 24 november 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Steenbakkerijen – Emissies

Door het besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 1999 tot wijziging van Vlarem II werden voor de keramische industrie (de steenbakkerijen) overgangsnormen ingevoerd voor zwaveldioxide, stof, fluoriden en chloriden tot het jaar 2003.

Uit vroegere meetcampagnes van de Milieu-inspectie (in 1996, 1997 en 1998 bleek dat de emissiegrenswaarden opgenomen in de milieuvergunningen en in Vlarem II, meermaals werden overschreden (cf. antwoord van de toenmalige minister op mijn vraag om uitleg van 23 februari 1999) (*Handelingen C 100 van 24 maart 1999, blz. 11-15 – red.*).

1. Werden sinds bovenvermelde Vlarem II-aanpassing nog nieuwe metingen verricht, door de Milieu-inspectie of in opdracht van de bedrijven zelf ?

Worden de overgangsnormen nu wel gehaald binnen de sector ? Zo neen, welke afwijkingen van de normen werden vastgesteld en bij welke bedrijven ?

Zijn er het laatste jaar of vroeger dioxinemetingen gebeurd bij deze bedrijven ? Zo ja, wat waren de resultaten daarvan ? Zo neen, waarom niet en worden er dan alsnog dioxinemetingen gepland ?

2. Is de minister al gevat door een verzoek vanuit de sector om de overgangperiode voor de bovenvermelde Vlaremnormen nog te verlengen ? Is er al overleg gepleegd (binnen de administratie) over het voorstel van de sector voor definitieve normen na 2002 ?

Zo ja, wat is het standpunt van de minister terzake ?

Antwoord

1. Volgens titel II van Vlarem zijn de exploitanten van bestaande inrichtingen uit de keramische industrie verplicht om jaarlijks op eigen initiatief en kosten emissiemetingen te laten uitvoeren van de wettelijk genormeerde parameters in de rookgassen.

De afdeling Milieu-inspectie liet, verspreid over 1996, 1997 en 1998, emissiebepalingen uitvoeren bij 28 installaties (telkens 1 lijn per installatie) uit deze sector. Sinds het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 1999 liet de afdeling Milieu-inspectie zelf geen emissiemetingen meer uitvoeren.

De afdeling Milieu-inspectie beschikt op dit moment nog maar over een beperkt aantal resultaten van de in 1999 uitgevoerde emissiemetingen. Uit de beschikbare resultaten blijken geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden.

Bij de laatste emissiecampagne in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie, eind 1998, werden bij twee installaties overschrijdingen van de emissiegrenswaarden vastgesteld. Bij één installatie was dit het geval voor fluoriden en bij de andere voor stof en zwaveloxiden.

Titel II van Vlarem legt voor deze installaties geen verplichting op tot het uitvoeren van emissiemetingen en geen emissiegrenswaarden voor dioxines en furanen.

De afdeling Milieu-inspectie liet tijdens de meetcampagnes van 1996 en 1997 de concentratie aan dioxines en furanen in de afgassen bepalen bij zestien installaties. Bij drie van deze installaties werd tijdens de campagne eind 1997 op één of meerdere meetdagen een concentratie van meer dan 0,1 ng TEQ/Nm³ (nanogram toxisch equivalent / normaal kubieke meter), omgerekend naar 18 volumepercent zuurstof, gemeten. De betrokken exploitanten werden in het kader van het voorzorgsprincipe aangevaard om een onderzoek naar de mogelijke oorzaak van deze verhoogde emissie in te stellen, de nodige milieutechnische maatregelen te nemen en een nieuwe emissiebepaling uit te voeren. Deze metingen vonden eind 1998 plaats. Bij twee van de drie installaties lag de gevonden meetwaarde lager dan 0,1 ng TEQ/Nm³. Bij de derde installatie werden toen bij metingen dioxineconcentraties van 0,26 en 0,11 ng TEQ/Nm³ gevonden.

De afdeling Milieu-inspectie zal in 2000 bij twee installaties uit deze sector emissiemetingen laten uitvoeren, waaronder de bepaling van dioxines en furanen.

Daarenboven is er in ieder geval verder onderzoek nodig naar de relatie tussen de samenstelling van het kleimengsel (toevoeging van toe-

slagstoffen) en de emissie aan schadelijke verbindingen.

- Er is mij geen formele vraag bekend, ook niet van de sector, tot verlenging van de overgangsperiode. De sectoriële normen voor steenbakkerijen waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst en die door afdeling 5.30.1 van titel II van Vlarem zijn vastgesteld, zijn overigens nog maar pas sedert 1 mei 1999 van toepassing.

Het is bijgevolg te vroeg om nu al een evaluatie te kunnen maken van de met best beschikbare technieken haalbare definitieve normen.

Vraag nr. 51
van 26 november 1999
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Terra Cotta-site St.-Lenaarts – Afvalverwerkingsinstallaties

Op de Igean-stortplaats Terra Cotta in Sint-Lenaarts (Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen) zal in mei 2000 een nieuwe compostfabriek worden opgestart. De overige gronden gelegen op de Terra Cotta-site zijn eigendom van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), die reeds gestart is met het saneren van deze gronden.

- Welke bestemming krijgen de OVAM-gronden na sanering ?
- Bestaat de mogelijkheid dat er nog andere afvalverwerkende installaties op de nabijgelegen site van Igean worden gevestigd ?
- Heeft Igean het recht om aan verdere uitbreiding te doen van haar compostfabriek, indien blijkt dat zij niet voldoende GFT-afval (+ wegwerpluiers en ander fracties van papier) kan verwerken (GFT : groente-, fruit- en tuinafval) ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

De site Terra Cotta in Sint-Lenaarts is eigendom van OVAM. De gronden werden met het oog op de sanering van de vastgestelde bodemverontreiniging onteigend.

Op 12 december 1990 werd een eerste overeenkomst afgesloten tussen OVAM en de intercommunale Igean, in de vorm van een recht van opstal. De installaties van Igean bevinden zich op eigendommen van OVAM. Voorwaarden in deze overeenkomst waren de oprichting van een composteringsinstallatie (type "Dranco") en de inrichting en exploitatie van een categorie II-stortplaats.

Sindsdien werden diverse aanvullingen en wijzigingen aangebracht aan de overeenkomst van 12 december 1990. De overeenkomst loopt momenteel tot 21 juni 2016.

De ambtshalve bodemsaneringswerken werden gestart in 1998, en er werd vooropgesteld dat ze worden beëindigd in het najaar van 2000.

- In het bodemsaneringsproject voor de uitvoering van de ambtshalve bodemsaneringswerken wordt bij de nabestemming verwezen naar de voorschriften van het gewestplan (in casu deels stortgebied met nabestemming bosgebied, en deels natuurgebied).
- Diverse factoren bepalen mee de mogelijkheden tot vestiging van andere afvalverwerkende installaties op deze site. Dit betreft de voorschriften inzake ruimtelijke ordening, de wettelijke contexten inzake verwerking en hergebruik van afvalstoffen en de beleidsvisies zoals onder meer geformuleerd in het regeerakkoord.

Enkel op concrete voorstellen kan een exact antwoord worden geformuleerd.

- De overeenkomst tussen OVAM en Igean beschrijft de exploitatie van een composteringsinstallatie (type "Dranco") en de exploitatie van een stortplaats categorie II.

De intercommunale Igean kan deze activiteiten uitbreiden. Een wijziging in de activiteiten dient

evenwel het voorwerp uit te maken van een aanpassing van het recht van opstal.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 24
van 3 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Aanslagbiljetten milieubelasting – Taalgebruik

Enige tijd geleden vroeg het gemeentebestuur van Kraainem, naar aanleiding van de rondzendbrief van toenmalig Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Leo Peeters, aan de inwoners die hun documenten systematisch in het Frans toegestuurd wilden krijgen om zich bij het bestuur kenbaar te maken.

Thans blijkt dat sommige Nederlandstalige inwoners van Kraainem ongevraagd Franstalige facturen ontvangen voor de huisvuilophaling. Blijkbaar heeft het gemeentebestuur op eigen initiatief de lijst van zogenaamde Franstaligen wat uitgebreid.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?

Welke maatregelen heeft hij in dat geval genomen ?

Antwoord

Mijn administratie heeft bij brief van 15 oktober 1999 de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht om een onderzoek in te stellen naar het versturen van de aanslagbiljetten inzake huisvuilbelasting in de gemeente Kraainem.

Uit onderzoek blijkt dat een beperkt aantal Franstalige aanslagbiljetten per vergissing terecht kwam bij Nederlandstaligen. Het gemeentebestuur van Kraainem heeft deze vergissingen onmiddellijk rechtgezet. De minister heeft het gemeentebestuur aangemaand dit in de toekomst te vermijden.

Wat de gevolgde werkwijze in verband met het versturen van de aanslagbiljetten betreft, met name dat in het gemeentelijk informatieblad de versturing van de aanslagbiljetten in het vooruitzicht

werd gesteld en dat aan de inwoners hierbij werd meegedeeld dat ze het aanslagbiljet op eenvoudig verzoek in het Frans konden ontvangen, ben ik van mening dat dit niet strijdig is met de vigerende taalwetgeving.

Er gebeurde geen automatische versturing in het Frans. Degenen die hun aanslagbiljet in het Frans wilden, hebben daarom uitdrukkelijk moeten verzoeken. Dit verzoek heeft vanzelfsprekend slechts betrekking op dit welbepaalde aanslagbiljet. De vermelde rondzendbrief, die toelicht hoe bij de lokale overheden wordt toegezien op de naleving van de taalwetgeving, blijft onverkort van kracht.

Vraag nr. 25
van 4 november 1999
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Fort Napoleon (Oostende) – Geplande bouw Frimoutcentrum

In de Oostendse gemeenteraad van 28 mei 1999 werd beslist om het Frimoutcentrum, een wetenschappelijk themapark, op te richten op de terreinen van het openluchtcentrum Duin en Zee.

In de gemeenteraad van 24 september 1999 besliste men ook om een parkeerterrein aan te leggen en weg- en rioleringswerken uit te voeren aan de Ankerstraat-Fortstraat.

Bij koninklijk besluit (KB) van 6 juli 1976 werd Fort Napoleon beschermd als monument en de omgeving van Fort Napoleon beschermd als landschap.

Kan de minister mij een stand van zaken geven in deze aangelegenheid en meedelen welke beslissingen hij terzake eventueel reeds heeft genomen ?

Antwoord

Fort Napoleon werd beschermd als monument en de omgeving als landschap bij besluit van 6 juli 1976.

Bij de gewestplanvorming Oostende-Middenkust (26 januari 1977) werden de terreinen van het openluchtcentrum Duin en Zee opgenomen in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen. Een belangrijk aandeel van de Oosteroever werd toen bestemd als zone voor milieubelastende industrieën.

Bij besluit van 3 oktober 1997 werden de batterij de Halve Maan of Flaksite en de batterij Hundius, beide verdedigingssites vooral uit de Tweede Wereldoorlog, beschermd als monument. Bij besluit van 1998 werd de Mortierbunker R633 op de Havelgeulkaai beschermd.

De restauratie van het Fort Napoleon door de Stichting Vlaams Erfgoed stelt de monumentwaarde van dit patrimonium veilig. De reconstructie van het glacis, waardoor het fort in zijn oorspronkelijke presentatie zou worden hersteld, wordt voorbereid.

Sinds 1994 wordt, op initiatief van de stad Oostende, voor de zone tussen de havengeul, het strand en de Koninklijke Baan, een structuurplan opgemaakt.

Hierbij werd door de afdeling Monumenten en Landschappen steeds gepleit voor een kwalitatieve opwaardering van de omgeving van het Fort, met het behoud van de volledige duinstrook, het behoud van de beschermde sites in een open ruimte met een openbaar karakter, en het behoud van het zicht op het fort.

De ontwikkeling van de Oosteroever als stedelijk ontwikkelingsgebied, zoals voorgesteld in de momenteel voorliggende gewestplanwijziging, en het linken van beide oevers door middel van een regelmatige verbinding, kunnen aansporingen zijn om de noordelijke zone te reorganiseren tot een kwalitatieve openbare ontvangstruimte.

Door middel van de nodige bepalingen in de uitvoeringsplannen voor het stedelijk ontwikkelingsgebied dient de garantie te worden geboden voor een blijvende visuele relatie tussen de Koninklijke Baan en Fort Napoleon.

Binnen het beschermde landschap werden recentelijk de aanvragen ingediend voor het bouwen van het Frimoutcentrum in de zone voor gemeenschapsvoorzieningen en de aanleg van een parking in de bufferzone. Gezien de onmogelijkheid om het Frimoutcentrum te weren uit oogpunt van de stedenbouwkundige bestemming, werd gevraagd naar duidelijke garanties voor de opwaardering van de omgeving van het Fort.

Het Frimoutcentrum wordt zo ver mogelijk van het Fort opgericht. Door de inplanting vóór het complex Duin en Zee wordt het centrale vrije zicht op het stuk onbebouwde duinen en het Fort gevrijwaard en sluit de nieuwe bebouwing aan bij de bestaande bebouwing. Aldus wordt de centrale open ruimte rond het Fort maximaal gevrijwaard.

De afdeling Monumenten en Landschappen heeft, gelet op de mogelijkheden tot herwaardering van de omgeving van Fort Napoleon, een voorwaardelijk gunstig advies gegeven aan de vergunningverlenende overheid voor het bouwen van het Frimoutcentrum.

Indien de parkeerproblematiek niet ondergronds kan worden opgevangen, moet de parking volgens de afdeling Monumenten en Landschappen minstens worden geïntegreerd in het concept van de groenzone/bufferzone. Een integrerend ontwerp is hiervoor noodzakelijk. Het eerste voorstel hiervoor hield hiermee onvoldoende rekening en werd dan ook ongunstig geadviseerd.

Tijdens ons plaatsbezoek van 15 november laatstleden konden wij de hoge ruimtelijke druk op de site ervaren. Het vrijwaren van de duinzone met de beschermde sites en het herwaarderen van de open ruimte rond het Fort blijven noodzakelijk. Onder andere door de uitbreiding van het duinpatrimonium en de aanleg van een maritiem park, zoals opgenomen in het structuurplan Oosteroever, kan deze herwaardering gestalte krijgen.

**Vraag nr. 26
van 8 november 1999
van de heer LEO PEETERS**

Bezwaarschriften gemeentebelasting – Taalgebruik

Verscheidene rechts- en informatiebronnen geven een overzicht van het taalgebruik bij de indiening van een bezwaarschrift inzake gemeentelijke kothierbelastingen.

Hierbij stel ik echter vast dat voormelde bronnen elkaar tegenspreken en dit bijgevolg in de praktijk verwarring schept voor de betrokken partijen in het geschil.

Zo blijkt er onduidelijkheid te bestaan binnen de Vlaamse gemeentebesturen met betrekking tot de taal die zij dienen te gebruiken bij het opstellen van akten en bij het voeren van geschillen die Franstalige particulieren betreffen. Deze problematiek doet zich voor zowel tussen een Vlaamse gemeente en Franstaligen die in een in het Vlaamse taalgebied gelegen gemeente wonen, als tussen een Vlaamse gemeente en Franstaligen die wonen in een gemeente gelegen in het Waalse taalgebied.

1. Werd deze problematiek reeds onderzocht en zo ja, wat waren de conclusies ?

2. Werden er reeds initiatieven genomen om dergelijke twistpunten tussen Vlaamse gemeenten en anderstalige particulieren te voorkomen en zo ja, welke ?
3. Worden er maatregelen genomen ten opzichte van partijen die zich niet aan de geldige taalregeling houden ?

Antwoord

Met uitzondering van de facilitéengemeenten verloopt in het Vlaamse gewest de hele procedure voor het college van burgemeester en schepenen inzake bezwaarschrift tegen een gemeentebelasting, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 12 april 1999 tot bepaling van de procedure voor de gouverneur of voor het college van burgemeester en schepenen inzake bezwaarschrift tegen een provincie- of gemeentebelasting, in het Nederlands.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen over een bezwaarschrift tegen een gemeentebelasting wordt genomen in het Nederlands.

De betekening van de beslissing is gesteld in het Nederlands of in het Frans in de randgemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Wemmel, in het Nederlands in de taalgrensgemeenten of de randgemeenten Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem. In deze laatste gemeenten kan iedere belanghebbende bij de dienst die de akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling in het Frans verkrijgen met waarde van uitgifte of gelijkwaardig afschrift.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problemen werden mij tot op heden in geen enkel concreet geval gesignaleerd. Mochten er mij in de toekomst wel gegevens bekend raken of mochten er concrete klachten worden geformuleerd waaruit deze problemen blijken, zal ik onverwijld de nodige maatregelen nemen.

Vraag nr. 27
van 8 november 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vlaamse openbare instellingen – Personeelsformaties

In antwoord op een recente interpellatie over de vernietiging van het personeelsstatuut van de Open-

bare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) voor de Raad van State, heeft de minister geantwoord dat bij de Vlaamse openbare instellingen (VOI) ongeveer 22.000 ambtenaren werken, wat het dubbele is van het aantal dat bij de Vlaamse administratie werkt. Hij voegde eraan toe dat hij dit op korte termijn wil corrigeren (*Handelingen C4 van 7 oktober 1999, blz. 1-5 – red.*).

Er zouden zo'n dertig dergelijke instellingen in het leven zijn geroepen.

Het komt mij voor dat dit een onoverzichtelijk kluwen is, waardoor het toezicht door de Vlaamse regering geen gemakkelijke klus moet zijn.

1. Op welke datum werden deze verschillende VOI's opgericht ?
2. Hoe gebeurde de aanwerving van het personeel van deze openbare instellingen ?
3. Werd in het personeelsstatuut van OVAM melding gemaakt van voorwaarden voor bevordering die gelden voor de aangeworven personeelsleden ?
4. Op welke basis gebeurde de aanstelling van het leidend personeel van deze diverse openbare instellingen ? Met welke criteria werd daarbij rekening gehouden ? Hoe werden de weddeschalen vastgelegd ? Werden zij ter goedkeuring aan de toezichthoudende Vlaamse minister voorgelegd ?
5. Wanneer de minister het in zijn antwoord heeft over een "correctie", moet men daaruit besluiten dat er werk zal worden gemaakt van een aanpassing van de personeelsformaties van deze VOI's ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de bedoelde Vlaamse openbare instellingen, alsook van het decreet/de wet waarbij ze werden opgericht.
2. De aanwerving van het personeel in de Vlaamse openbare instellingen gebeurde in het verleden en gebeurt ook thans overeenkomstig de bepalingen van het/de oprichtingsdecreet/wet en/of het personeelsstatuut van de instelling.

3. In het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest en de regeling van de rechtspositie van het personeel, meer bepaald in deel VIII, titel 4 – De hiërarchische loopbaan, zijn bepalingen met betrekking tot de bevordering van de ambtenaren bij OVAM opgenomen. Deze bepalingen zijn nagenoeg volledig analoog aan de overeenstemmende bepalingen van het Vlaams Personeelsstatuut.

Het voormelde besluit van 12 juni 1995 werd, ingevolge de vernietiging door de Raad van State van een aantal beslissingen van de administrateur-generaal van OVAM en van de toenmalige Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling met betrekking tot het bestuur van de instelling, opgeheven bij en vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest en de regeling van de rechtspositie van het personeel. Ingevolge het advies van de Raad van State werd in deel II, titel 3 van dit laatste besluit een nieuwe regeling inzake de aanwijzing in de mandaatgraad van afdelingshoofd ingevoegd.

- 4.1. Het leidend personeel van de in bijgaande lijst vermelde instellingen werd aangesteld overeenkomstig de betrokken bepalingen van het oprichtingsdecreet/wet en/of van de besluiten (koninklijke besluiten en besluiten van de Vlaamse regering) die het statuut van de leidend ambtenaar en (in voorkomend geval) van de adjunct-leidend ambtenaar of ambtenaren regelen.

In de nieuwe personeelsstatuten die de Vlaamse regering in de loop van 1995 vaststelde of goedkeurde voor 24 Vlaamse openbare instellingen¹ zijn bijzondere bepalingen opgenomen met betrekking tot de aanwerving en benoeming van de leidend ambtenaar en (in voorkomend geval) van de adjunct-leidend ambtenaar of ambtenaren. De functies van leidend ambtenaar en adjunct-leidend ambtenaar zijn enkel via aanwerving en bijgevolg via een externe procedure te begeven. De leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar of ambtenaren worden bij de meeste VOI's benoemd door de Vlaamse regering en bij enkele VOI's door de raad van bestuur².

De kandidaten moeten voldoen aan de algemene toelatingsvoorwaarden, die vastgesteld zijn

in de personeelsstatuten en die gelden voor alle ambtenaren, meer bepaald :

1. een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van de betrekking;
2. de burgerlijke en politieke rechten genieten;
3. aan de dienstplichtwetten voldoen ;
4. de lichamelijke geschiktheid bezitten die vereist is voor het uit te oefenen ambt.

Daarenboven zijn de ambten waarvoor in de functiebeschrijving en het profiel wordt bepaald dat zij een rechtstreekse of onrechtstreekse deelneming aan de uitoefening van het openbaar gezag inhouden, of die werkzaamheden omvatten strekkende tot bescherming van de algemene belangen van de Vlaamse Gemeenschap, voorbehouden aan de Belgen.

Daarnaast moeten zij ook voldoen aan de volgende bijzondere aanwervingsvoorwaarden :

1. in het bezit zijn van een diploma dat toegang verleent tot niveau volgens de bij het personeelsstatuut gevoegde tabel ;
2. slagen voor een selectieproef waarbij zal worden nagegaan of de kandidaat over voldoende leidinggevende capaciteiten beschikt. Deze voorselectie wordt uitgevoerd ofwel door een extern advieskantoor, ofwel door het Vast Wervingssecretariaat.

1 Het betreft : de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-onderwijs (ARGO), met name de administratieve diensten ; het Commissariaat-Generaal ter Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosio) ; de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) ; de Dienst voor de Scheepvaart (DS) ; de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) ; de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ; Kind en Gezin ; de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) ; de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ; de openbare psychiatrische ziekenhuizen (OPZ) van Geel en Rekem ; OVAM ; Toerisme Vlaanderen ; de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ; het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) ; de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ; het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) ; de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) ; de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) ; de Vlaamse Milieu-maatschappij (VMM).

2 In casu bij MBZ, ARGO (administratieve diensten), DIGO, VLOR, OPZ Geel en Rekem.

4.2. In de oprichtingsdecreten van de hierna vermelde Vlaamse openbare instellingen zijn bijzondere bepalingen opgenomen met betrekking tot de aanstelling van het leidend personeel :

- Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) : de voorzitter wordt aangewezen door de Vlaamse regering voor een periode van zes jaar (hernieuwbaar) en er wordt een arbeidsovereenkomst afgesloten met de Vlaamse regering.

De directeur-generaal wordt door de Vlaamse regering aangewezen voor zes jaar (hernieuwbaar) en er wordt een arbeidsovereenkomst met de raad van bestuur afgesloten.

- Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn : de directeur-generaal en adjunct-directeur-generaal worden benoemd door de Vlaamse regering, die hen kan schorsen of afzetten.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van de aanwerving, de herbenoeming, de beëindiging, de voortijdse beëindiging en de evaluatie van het mandaat (artikel 17 decreet 31 juli 1990, gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999)

- Export Vlaanderen : de algemeen directeur wordt, lastens de begroting van de instelling en na advies van de raad van bestuur, door de Vlaamse regering op contractuele basis aangeworven en ontslagen.
- Universitair Ziekenhuis (UZ) : de afgevaardigd bestuurder wordt op voordracht van de rector aangesteld door de raad van bestuur voor een hernieuwbare periode van vier jaar.
- VRT : de gedelegeerd bestuurder (artikel 13 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995) wordt benoemd en ontslagen door de algemene vergadering. De gedelegeerd bestuurder en de andere leden van het directiecomité worden tewerkgesteld met een overeenkomst die wordt afgesloten met de VRT.
- Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) : de raad van bestuur wijst voor een periode van maximum zes jaar de

afgevaardigd bestuurder aan en ontslaat hem. Zijn aanstelling is hernieuwbaar. De Vlaamse regering bekrachtigt de aanstelling of het ontslag. De afgevaardigd bestuurder is het ondernemingshoofd en oefent alle bevoegdheden uit die daartoe vereist zijn.

Het mandaat van afgevaardigd bestuurder is een voltijdse opdracht. Zijn rechten en verplichtingen worden vastgesteld in een overeenkomst met de raad van bestuur.

- Vlaamse Opera (Vlopera) : de intendant wordt, op voordracht van de raad van bestuur, aangesteld door de Vlaamse regering voor een periode van maximum zes jaar. Zijn aanstelling is hernieuwbaar. De raad van bestuur bepaalt met de intendant contractueel de modaliteiten van zijn aanstelling.

De administratief financieel directeur wordt benoemd door de raad van bestuur. De raad van bestuur bepaalt met de administratief financieel directeur contractueel de modaliteiten van zijn aanstelling.

- Het gemeenschapsonderwijs : de afgevaardigd bestuurder, die de centrale administratie leidt, wordt aangesteld door de Raad. Deze functie is een mandaatfunctie voor onbepaalde duur. De Raad kan het mandaat op elk ogenblik beëindigen. De afgevaardigd bestuurder voert het dagelijks beheer en beleid.

(De aanstelling van de afgevaardigd bestuurder door de Raad van het Gemeenschapsonderwijs zal gebeuren na 1 januari 2003)

De salarisschalen werden overwegend vastgelegd in de personeelsstatuten van de instellingen. Binnenkort worden voor 19 VOI's de salarisschalen vastgelegd in een gemeenschappelijk statuut, het stambesluit VOI genoemd.

Naast deze 19 VOI's wordt de salarisschaal van het leidend personeel van het IWT eveneens vastgesteld in het personeelsstatuut en die van het leidend personeel van De Lijn en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) in ad hoc besluit van de Vlaamse regering.

De raad van bestuur bepaalt het salaris voor het leidend personeel van het VITO (afgevaardigd bestuurder) en de Vlopera (intendant, adminis-

tratief-financieel directeur). De geldelijke regeling wordt voor goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Voor het UZ Gent is het geldelijk statuut (gelijk aan hoogleraar) van de leidend ambtenaar (afgevaardigd bestuurder) bepaald in het koninklijk besluit nr. 542 van 31 maart 1987.

Indien de functie specifieke managementkwaliteiten gekoppeld aan ervaring in de privé-sector vereist, zodanig dat er voor de werving noodzakelijkerwijs een beroep moet worden gedaan op

de markt, wordt het salaris in het contract met de Vlaamse regering overeengekomen (Export Vlaanderen, VRT).

5. Overeenkomstig de doelstellingen opgenomen in het regeerakkoord van de Vlaamse regering met betrekking tot een nieuw bestuurlijk beleid, zullen er initiatieven worden genomen met het oog op een verdere optimalisering van de werking van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en de Vlaamse openbare instellingen anderzijds, waaronder het herbekijken van de personeelsformaties.

Bijlage

Instelling	Oprichting
Gemeenschaps- onderwijs (rechtsop- volger van ARGO)	<ul style="list-style-type: none"> – ARGO werd opgericht bij het bijzonder decreet van 19 december 1988 (opgeheven bij het bijzonder decreet van 14 juli 1998) ; inwerkingtreding : 8 januari 1989 – het gemeenschapsonderwijs werd opgericht bij het bijzonder decreet van 14 juli 1998 ; inwerkingtreding : 1 april 1999
Bloso	– opgericht bij het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid (hoofdstuk 6) ; inwerkingtreding : 21 december 1990
DIGO	– opgericht bij het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs
DS	– opgericht bij de wet van 17 mei 1976 tot oprichting van een Dienst voor de Scheepvaart en een "Office de la Navigation" ; inwerkingtreding : 30 juni 1976
Export Vlaanderen	– opgericht bij het decreet van 23 januari 1991 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel, gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1996 ; inwerkingtreding : 1 januari 1991
GOM's	<ul style="list-style-type: none"> – aanvankelijk opgericht bij artikel 15 van de wet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en de economische decentralisatie – opnieuw opgericht bij het decreet van 12 juli 1990 houdende organisatie van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij
IWT	– opgericht bij het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie ; inwerkingtreding : 9 februari 1991
Kind en Gezin	– decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin ; inwerkingtreding : 29 november 1986
MBZ	– opgericht bij de overeenkomstwet van 1 juni 1894 – 11 september 1895
NV Zeekanaal en Wa- tergebonden Grondbe- heer Vlaanderen	– opgericht bij het decreet van 4 mei 1994 betreffende de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ; inwerkingtreding : 1 januari 1995

Instelling	Oprichting
OPZ-Geel OPZ-Rekem	– opgericht bij het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid (hoofdstuk 4) ; inwerkingtreding : 1 juli 1991
OVAM	– opgericht bij het decreet van 12 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen ; inwerkingtreding : 1 oktober 1981
SERV	– omvorming van GERV tot SERV bij het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; inwerkingtreding : 13 september 1985
UZ Gent	– opgericht bij het KB nr. 542 van 31 maart 1987 houdende de organisatie, de werking en het beheer van de rijksuniversitaire centra van Gent en Luik ; inwerkingtreding : 1 april 1987
Toerisme Vlaanderen	– opgericht bij het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (inwerkingtreding : 4 augustus 1984). Dit decreet werd opgeheven en vervangen door het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor Toerisme (inwerkingtreding : 1 november 1998)
VDAB	– opgericht bij het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling ; inwerkingtreding : 15 juni 1985
VFSIPH	– opgericht bij het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ; inwerkingtreding : 10 december 1990
VHM	– opgericht bij het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van een Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Dit decreet werd opgeheven en vervangen door het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode ; inwerkingtreding : 29 december 1988
VITO	– opgericht krachtens het decreet van 23 januari 1991 betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ; inwerkingtreding : 1 mei 1991
VIZO	– opgericht bij het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen ; inwerkingtreding : 17 april 1991
VLM	– opgericht bij het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij ; inwerkingtreding : 29 december 1988
VLOR	– opgericht bij het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II
VMM	– opgericht bij het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ; inwerkingtreding : 21 december 1990
VMW	– opgericht bij het decreet van 28 juni 1983 houdende oprichting van de instelling Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ; inwerkingtreding : 19 november 1995
VVM (De Lijn)	– opgericht bij het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij ; inwerkingtreding : 1 januari 1991
Vlopera	– opgericht bij het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van de Vlaamse Opera ; inwerkingtreding : 1 maart 1996

Instelling	Oprichting
VRT	<ul style="list-style-type: none"> – opgericht bij het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap – omzetting in NV van publiek recht bij decreet van 29 april 1997 onder de benaming : "Vlaamse Radio- en Televisieomroep" (VRT) ; inwerkingtreding : 1 januari 1998

Vraag nr. 28
van 9 november 1999
van de heer LEO PEETERS

Statuut lokale mandataris – Toepassing omzendbrief

Een aantal kwaliteitsbevorderende maatregelen met betrekking tot het statuut van de lokale en provinciale mandataris werden tijdens de voorbije periode in aanbeveling gebracht.

Vooreerst kan worden voorzien in een uitgebreide ondersteuning van de mandataris in de uitoefening van zijn of haar functie via het ter beschikking stellen van de nodige infrastructuur, zoals een lokaal en de toegang tot telefoon, fax en kopieerfaciliteiten. In het verlengde van dergelijke ondersteuning voorzagen men ook in de mogelijkheid tot het afsluiten van een gemeenschappelijke ongevallenverzekering en een verzekering wegens beroepsaansprakelijkheid. De ondersteuning van de gemeente- en OCMW-raadsfracties kon tevens gebeuren via de toekenning van een subsidie ten laste van de gemeentebegroting. Daarnaast wordt de gezinsvriendelijke werking verzekerd via terugbetaling van bijkomende kosten – zoals kinderopvang, opvang van ouderen en zieke of mindervalide gezinsleden.

Naast bovenvermelde ondersteuning wordt de informatietoegang door de bevoegde administratie uitgebreid en versoepeld voor de raadsleden. De wijziging van de Gemeentewet verleende de raadsleden bijkomende faciliteiten, waaronder inzage-recht, het opvragen van afschriften van bestuursdocumenten, het verkrijgen van toegang tot de gemeentelijke instellingen en de mogelijkheid tot het stellen van vragen aan het personeel bij het uitoefenen van hun inzage-recht.

De lokale mandataris kan zijn of haar functie ook slechts efficiënt uitoefenen indien hem of haar de mogelijkheid wordt geboden een specifieke deskundigheid uit te bouwen. Bijgevolg was voorzien

in het uitschrijven van een vorming ten behoeve van deze mandatarissen.

Ten slotte was er de aanbeveling met betrekking tot de presentiegelden. Enerzijds wordt de mogelijkheid aangereikt om de presentiegelden van de raadsleden aan te passen. Anderzijds wenst de omzendbrief het verbod op de toekenning van meer dan één presentiegeld opgeheven te zien. Voor elke afzonderlijke vergadering waaraan de mandataris op eenzelfde dag deelneemt, zal telkens een presentiegeld kunnen worden toegekend. Vervolgens wordt erop gewezen dat de mandataris eventueel ook een terugbetaling kan krijgen van bepaalde kosten die worden gemaakt tijdens de uitvoering van zijn of haar functie.

1. In welke mate geven de lokale en regionale besturen gevolg aan de voorstellen vervat in deze omzendbrief ?
2. Kan per onderdeel een overzicht worden gegeven van de initiatieven die door de verschillende gemeente- en provinciebesturen werden genomen ?
3. Welke stappen worden ondernomen tegen de besturen die weigeren deze faciliteiten voor de raadsleden ter beschikking te stellen ?
4. In welke omstandigheden moet er vanuit het administratief toezicht worden opgetreden omdat de rechten van de raadsleden werden geschonden ?

Antwoord

1 en 2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, beschikt mijn administratie niet over de statistische informatie die hij vraagt. Ik heb de provinciegouverneurs verzocht mij de gegevens toe te zenden.

Zodra ik erover beschik, zal ik ze in een aanvullend antwoord meedelen.

3. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de aanhef van zijn vraag aangeeft, bevat de omzendbrief "aanbevelingen" voor kwaliteitsbevorderende maatregelen die de lokale besturen kunnen nemen. Zulke aanbevelingen zijn uiteraard geen wettelijke verplichtingen.

Ik beschik niet over indicaties waaruit zou blijken dat lokale besturen geen gevolg zouden geven aan de omzendbrief. Ik wacht wel de resultaten af van het antwoord van de gouverneurs. Ik wijs er wel op dat de gemeenten en OCMW 's zich er in het Pact toe hebben geëngageerd om "belangrijke inspanningen te leveren om materiële en infrastructurele faciliteiten ter beschikking te stellen voor de raadsleden en om permanente vorming van de mandatarissen te ondersteunen" (krachtlijn 4, alinea 2).

4. Een optreden van de toezichthoudende overheid is enkel mogelijk binnen de grenzen en voorwaarden van het decreet van 28 april 1993 inzake het toezicht op de gemeenten, de toezichtsregeling opgenomen binnen de organieke wet op de OCMW's en het decreet van 22 februari 1995 inzake het toezicht op de provincies.

Vanzelfsprekend kunnen raadsleden bezwaren formuleren bij de toezichthoudende overheid als zij van oordeel zijn dat hun rechten geschonden zijn. Om de klantvriendelijke behandeling van vragen en klachten te vergroten, heb ik op 10 november 1999 richtlijnen gegeven. Terzake is tevens te verwijzen naar het engagement van de Vlaamse overheid inzake de wijze waarop het administratief toezicht zal worden uitgeoefend en dat neergelegd is in krachtlijn 6 (en actiepunten 39 en 41) van het genoemde Pact.

**Vraag nr. 29
van 16 november 1999
van de heer JAN LOONES**

Stamboomonderzoek – Steun

Binnen het terrein van de volkscultuur kunnen we vaststellen dat het stamboomonderzoek de laatste tijd welig bloeit in Vlaanderen.

Steeds meer verenigingen en individuen zijn werkzaam in de genealogie, waarvan het belang op vele vlakken niet wordt betwist. Zo verrichten ze wetenschappelijk basiswerk inzake familiekunde,

ontsluiten ze de familiegeschiedenis, zijn ze een bron van zinvolle culturele vrijetijdsbesteding en versterken ze het gemeenschapsleven in de gemeente.

De meeste gemeentebesturen ondersteunen de betrokken verenigingen via lokale subsidies, het ter beschikking stellen van lokalen voor activiteiten, "logistieke ondersteuning" en het openstellen van gemeentelijke archieven voor opzoekingen.

Er dient bij dat laatste echter te worden opgemerkt dat het afleveren van kopieën uit de akten van burgerlijke stand, naargelang de gemeente, onder zeer verschillende voorwaarden gebeurt. In de ene gemeente gebeurt de aflevering vrijwel gratis of tegen een symbolische kostprijs van de fotokopie. In andere gemeenten wordt echter voor aflevering van een kopie van de burgerlijke stand telkens een gezegeld exemplaar afgeleverd, wat de kostprijs brengt op een paar honderd frank.

1. Zijn er al initiatieven genomen om de werking van verenigingen voor stamboomonderzoek of van de individuele onderzoekers beter te ondersteunen ?
2. Zijn er al overkoepelende beleidsinitiatieven geweest om het afleveren van kopieën uit de akten van burgerlijke stand voor genealogisch onderzoek goedkoper te maken (bv. afschaffing zegels) ? Wat was het resultaat ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

1. Er bestaan in Vlaanderen een aantal particuliere verenigingen, gesubsidieerd in het kader van het decreet houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur van 27 oktober 1998. Daarbij zijn onder meer de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde en het Vlaams Centrum voor Genealogie en Heraldiek. Daarnaast is er het Vlaams Centrum voor Volkscultuur (VCV). Het is een studie- en documentatiecentrum. Het richt zich op volkscultuur in de breedste betekenis van het woord. Het VCV staat ten dienste van onderzoekers en andere belangstellenden, in het bijzonder in de velden van familiekunde, heemkunde, industriële archeologie en volkskunde.

Dit is een grote verbetering ten opzichte van de vroegere situatie (voor het decreet).

2. Dergelijke initiatieven zijn mij evenmin bekend en lijken mij overigens ook niet nodig. Het bepalen van het tarief voor de afgifte van dergelijke kopieën behoort tot het autonoom beslissingsrecht van de gemeente: voor de afgifte van gewone kopieën wordt alleen een gemeentelijke retributie gevraagd; het zegelrecht is hierop niet toepasselijk.

Dit zegelrecht, dat wordt geheven ten voordele van de federale fiscus, is alleen toepasselijk op de afgifte aan particulieren van de in het Wetboek der Zegelrechten bedoelde stukken, in dit verband bijvoorbeeld voor uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand en uit de registers betreffende de nationaliteit, en voor getuig-schriften van identiteit, nationaliteit, domicilie of verblijf.

Dergelijke officiële stukken zijn uiteraard niet nodig voor genealogisch onderzoek.

**Vraag nr. 30
van 16 november 1999
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Aanslagbiljetten milieubelasting Kraainem – Taal-gebruik

Vlaamse inwoners van Kraainem hebben hun aanslagbiljet voor de milieubelasting gekregen in het Frans. De betrokken Vlamingen staan nochtans nergens ingeschreven als Franstaligen. Toch kregen zij een ééntalig Franse aanmaning tot betaling.

Kraainem gaf haar Franstalige inwoners de mogelijkheid aan te geven of ze het aanslagbiljet in het Frans of het Nederlands wilden krijgen.

Dit is echter niet volgens de regels. Normaal mogen Franstaligen alleen een vertaling vragen na ontvangst van het Nederlandstalig document. 506 Franstaligen vroegen de vertaling op voorhand aan.

1. Hoe komt het dat Vlaamse inwoners van Kraainem een ééntalig Frans aanslagbiljet voor de milieubelasting hebben ontvangen ?

Wie is verantwoordelijk voor deze fout ?

2. De gemeente Kraainem volgt niet de correcte procedure inzake het innen van belastingen. De Franstaligen dienen na ontvangst van de Nederlandstalige documenten een vertaling in het Frans aan te vragen.

Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat de gemeente Kraainem de correcte procedure inzake het innen van belastingen zou respecteren ?

3. Welke sancties worden getroffen bij niet-naleving van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten ?

Antwoord

1. Zoals ik reeds geantwoord heb op schriftelijke vraag nr. 24 van 3 november 1999 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen (*zie blz. 422 – red.*) is uit het onderzoek van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gebleken dat een beperkt aantal Vlaamse inwoners een Franstalig aanslagbiljet hebben ontvangen. Dit was een vergissing en het gemeentebestuur van Kraainem heeft dit onmiddellijk rechtgezet. Ik heb het bestuur aangemaand om zo'n vergissing in de toekomst te vermijden.

2. In het antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag heb ik reeds mijn standpunt terzake weergegeven: de in Kraainem gevolgde werkwijze in verband met het versturen van de aanslagbiljetten, met name dat in het gemeentelijk informatieblad de versturing van de aanslagbiljetten in het vooruitzicht werd gesteld en dat aan de inwoners hierbij werd meegedeeld dat ze konden laten weten indien ze het aanslagbiljet in het Frans wensten te ontvangen, is naar mijn mening niet in strijd met de vigerende taalwetgeving.

Er gebeurde geen automatische versturing in het Frans. Degenen die hun aanslagbiljet in het Frans wilden, hebben daarom uitdrukkelijk moeten vragen. Dit verzoek heeft vanzelfsprekend slechts betrekking op dit welbepaalde aanslagbiljet.

3. Gelet op het voorgaande vervalt het belang van deze deelvraag.

Vraag nr. 32
van 18 november 1999
van de heer JOACHIM COENS

Medisch Topsportlabo BLOSO Herentals – Sluiting

Met ingang van 1 januari 2000 wordt het Medisch Topsportlabo van Bloso in Herentals gesloten. In het labo worden heel wat jonge Belgische kampioenen gevolgd en kunnen de diverse bonden zich een objectief oordeel vormen over de vooruitgang van de jonge topsporters in kwestie. Dit labo zorgt er ook voor dat de medische gegevens worden gecentraliseerd, waardoor een goede opvolging mogelijk is en alle gegevens snel te raadplegen zijn.

Door de sluiting van dit labo zien de topsporters zich genoodzaakt om te werken met dokters die niet helemaal vertrouwd zijn met de medische opvolging van topsporters. Bovendien zal dit financiële gevolgen hebben voor de topsporters. Niet alle ouders kunnen fors investeren in de sport van hun kinderen, die op lange termijn niet garant staat voor succes en zeker niet voor financiële compensatie.

Op welke basis werd beslist dit topsportlabo te sluiten ?

In welke volwaardige alternatieven heeft de minister voorzien teneinde de medische opvolging van topsporters voort te zetten ?

Antwoord

In uitvoering van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, goedgekeurd op 17 december 1997 door de vorige Vlaamse regering, meer bepaald opdracht 9 : Sportmedisch labo, besliste de raad van bestuur van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso) op 21 april 1999 de activiteiten van het Medisch Topsportlabo in Herentals stop te zetten met ingang van 1 januari 2000. Dit gebeurde om volgende redenen :

- de komende jaren diende een belangrijke financiële inspanning te worden geleverd om het Bloso Medisch Topsportlabo volwaardig uit te bouwen ;
- ieder vooruitzicht op een verhoogde subsidiëring of cofinanciering vanwege de administratie Gezondheidszorg ontbrak ;

- de gespecialiseerde knowhow op medisch en fysiologisch vlak binnen Bloso ontbreekt ;
- de behoeften van topsporters en hun federaties (meer veldtesten, specifieke testbatterijen en medische en paramedische begeleiding op stages en wedstrijden) zijn veranderd ;
- het Bloso Medisch Topsportlabo is niet centraal gelegen.

De topsporters kunnen voor hun medische opvolging verder terecht in de door Volksgezondheid erkende keuringscentra :

- Medisch Topsportlabo van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) ;
- Laboratorium voor Inspanning en Topsportbegeleiding van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) ;
- Sportmedisch Adviescentrum van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) ;
- Centrum voor Sportgeneeskunde van de Universiteit Gent (UG).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de topsporters zelf hoe langer hoe meer een beroep doen op gespecialiseerde privé-labo's en een sportarts van hun keuze.

Wat de financiële gevolgen voor de topsporters betreft, kan Bloso via de subsidies voor topsport de medische keuring en begeleiding van de topsporters (elites en beloftevolle jongeren) van de voor het topsportbeleid in aanmerking genomen sporttakken subsidiëren.

Aansluitend op deze problematiek zullen, in het kader van het beleid inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, de medische keuringscentra in 2000 worden geëvalueerd, geheroriënteerd en geactiveerd. Op dat moment zal duidelijk worden gemaakt welke keuringscentra in Vlaanderen het meest voldoen aan de gestelde voorwaarden en de noden van de topsporters, en waar ze idealiter worden gevestigd.

Vraag nr. 33
van 18 november 1999
van de heer JOACHIM COENS

Bescherming Assebroekse Meersen (Brugge) – Stand van zaken

Op 11 juni 1999 werden de Assebroekse Meersen en omgeving voorlopig beschermd als landschap.

De bepalingen van het voorlopige beschermingsbesluit werden daardoor direct van toepassing en na een procedure met adviesverlening en openbaar onderzoek in een latere fase zou een definitieve beslissing in dit dossier worden genomen. Deze voorlopige bescherming was een zoveelste stap in de poging om de Assebroekse Meersen en omgeving te beschermen als landschap. De bezwaarschriften en adviezen zijn intussen ingediend.

Wat is de huidige stand van zaken m.b.t. de bescherming van de Assebroekse Meersen ?

Welke adviezen en bezwaarschriften werden ingediend ? Wordt het voorlopig beschermingsbesluit inzake afbakening en voorschriften aangepast ?

Antwoord

In uitvoering van artikel 7, § 7 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, zal het dossier worden bezorgd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor een met redenen omkleed advies.

De Koninklijke Commissie agendeert vervolgens het dossier, en pas na interne reflectie zal zij zich uitspreken over de ingediende bezwaarschriften, in dit geval zowel van een particuliere eigenaar, een belanghebbende organisatie, als het openbaar bestuur. Uit het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen zal bijgevolg blijken of een aanpassing van de afbakening en/of beschermingsvoorschriften kan worden verantwoord.

Vraag nr. 41
van 26 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse administratie – Landschapskantoren

Uit een vraaggesprek met het weekblad Knack van 24 november jongstleden verneem ik dat de minister een tegenstander is van de landschapskantoren.

Betekent dit dat de minister reeds initiatieven heeft genomen om de landschapskantoren in de administratie en bij de openbare instellingen af te bouwen ?

Antwoord

Ik volg met meer dan gewone belangstelling de ontwikkeling van alle nieuwe werkvormen, beter bekend onder de term "anders gaan werken". De zoektocht naar aangepaste werkwijzen wordt mogelijk gemaakt door – of is gevolg van – de beschikbaarheid en de integratie van moderne informatie- en communicatietechnologie. Zij kan ook een onderdeel zijn van het antwoord op allerlei prangende maatschappelijke problemen in verband met stress, mobiliteit, milieu, ruimtelijke planning en andere.

De overschakeling op nieuwe werkvormen heeft ook ruimtelijke consequenties. Zij vergt in een aantal gevallen een meer optimale benutting van de beschikbare oppervlakte en maakt de innovatie van de kantoorruimte noodzakelijk. Daarom werd van start gegaan met een aantal proefprojecten met landschapskantoren.

Op dit ogenblik bestaan er drie projecten: één in het Consciencegebouw, één in het de Ferrarisgebouw en één in aanbouw in het Boudewijngebouw. Deze projecten staan nog in de kinderschoenen, zodat het mijns inziens te vroeg is voor een definitieve evaluatie. Dat neemt niet weg dat ik, na het bezoeken van twee van deze projecten, tot de vaststelling ben gekomen dat er heel wat klachten bestaan bij de gebruikers. Mijn eerste indruk is dus niet onverdeeld positief.

Niettemin ben ik van oordeel dat deze proefprojecten een eerlijke kans moeten krijgen. Daarom ook heb ik nog geen initiatieven genomen om de bestaande landschapskantoren binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap af te bouwen.

Vraag nr. 47
van 2 december 1999
van de heer LEO PEETERS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

Onze huidige samenleving is zodanig georganiseerd dat van iedere potentiële werknemer wordt verlangd dat hij of zij zich flexibel en mobiel opstelt tegenover de onderneming. Bijgevolg blijft het voor gehandicapten die over de nodige capaciteiten beschikken, toch moeilijk om zich waar te maken in de bedrijfswereld. Hun handicap heeft ongetwijfeld een weerslag op hun flexibiliteit en mobiliteit.

Door de jaren heen heeft men vervolgens getracht dergelijke discriminaties weg te werken via het invoeren van allerlei gunstige aanwervingsmaatregelen in de privé-sector.

In de openbare diensten van de Vlaamse Gemeenschap werden maatregelen genomen waarbij de betrokken afdelingen werden verplicht om een bepaald minimumpercentage mindervaliden in dienst te nemen. Op die wijze bevorderde men de tewerkstelling van deze doelgroep binnen de Vlaamse openbare diensten.

Het betreft hier echter een minimumpercentage, zodat de besturen dit percentage mogen overschrijden.

1. Hoeveel gehandicapten worden op dit ogenblik tewerkgesteld in de administratie en de diverse VOI's (Vlaamse openbare instellingen) die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
2. Kan de minister de evolutie weergeven van deze vorm van tewerkstelling over de laatste jaren ?
3. Werden reeds speciale programma's uitgewerkt om een verhoogde indienstneming van gehandicapten te bevorderen en zo ja, welke en voor welke functies ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 17
van 4 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarissen

Volgens het gecoördineerde decreet van 22 oktober 1996 dienen alle gemeenten een inventaris bij

te houden van alle percelen op hun grondgebied waarvoor een niet-vervallen verkavelingsvergunning bestaat en waarop nog niet is gebouwd, evenals van alle onbebouwde percelen.

Kan de minister mij, in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 97 van 10 december 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 12 februari 1999, blz. 1038 – red.*), het volgende meedelen.

1. Welke gemeenten beschikken nog niet over betrokken inventaris en hoe treedt de minister hiertegen op ?
2. Welke gemeenten hebben een vergoeding aangevraagd en gekregen inzake het bijhouden van betrokken inventaris ?
3. Hoeveel percelen werden opgenomen, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van de gemeenten die tot op heden nog geen van de twee gevraagde inventarissen van onbebouwde percelen in goedgekeurde verkavelingen, of onbebouwde percelen in de woongebieden volgens de gewestplannen goedgekeurd bij koninklijk besluit (KB) hebben opgestuurd.

Voor de gemeenten die de inventaris opmaken, is in een aanmoediging voorzien in de vorm van een subsidie.

Elke gemeente is verplicht een register van onbebouwde percelen in het woongebied bij te houden. Dat is bepaald in artikel 63, § 2 van het huidige decreet en in artikel 62 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Die artikels bevatten geen specifieke sanctie indien die verplichting niet wordt nagekomen. Het beschikken over een geactualiseerd register van onbebouwde percelen is volgens artikel 193, § 1 en 2 van het nieuwe decreet wel één van de voorwaarden voor gemeenten om in het nieuwe vergunningensysteem te stappen. Voor gemeenten die niet aan de diverse voorwaarden (ruimtelijk structuurplan, gemeentelijk ambtenaar, plannen- en vergunningenregister en register onbebouwde percelen) voldoen na vier jaar overgangperiode, maakt artikel 193, § 3, alinea 1, het mogelijk dat de Vlaamse regering bijkomende maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat zij op het einde van de over-

gangsperiode toch zullen voldoen aan de voorwaarden. Voor gemeenten die na vijf jaar nog steeds niet aan de voorwaarden voldoen, stelt artikel 193, § 3, alinea 2, een aantal sancties voorop :

- de beoordeling van vergunningen verschuift naar het provinciale niveau ;
- de gemeente raakt haar aandeel in de planbaten kwijt en heeft geen recht meer op subsidies in het decreet geregeld.

Dezelfde sancties worden door het decreet opgelegd voor gemeenten die eerst wel aan de voorwaarden voldoen, maar daarna niet meer, bijvoorbeeld door het niet bijhouden van registers.

Volledigheidshalve moet nog worden vermeld dat artikel 193, § 1, alinea 2, een uitzondering mogelijk maakt voor gemeenten die een structuurplan en een ambtenaar hebben, en die in ruime mate maar niet volledig voldoen aan de voorwaarden inzake de drie registers.

Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van gemeenten die een vergoeding hebben aangevraagd voor het verkrijgen van de daartoe bestemde subsidie : het betreft 100 gemeenten voor de inventaris van onbebouwde percelen in goedgekeurde verkavelingen, en 102 gemeenten voor de inventaris van onbebouwde percelen in de woongebieden.

Als **bijlage 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van gemeenten die binnenkort de subsidie zullen ontvangen.

Als **bijlage 4** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een tabel met het aantal onbebouwde percelen dat momenteel werd opgegeven door de gemeenten voor de twee inventarissen per provincie.

Bijlage 1 : gemeenten die de inventaris van onbebouwde percelen nog niet hebben opgestuurd op 19/11/1999

Provincie Antwerpen : Aartselaar, Boechout, Boom, Borsbeek, Edegem, Essen, Hove, Kalmt-hout, Kontich, Lint, Niel, Ranst, Schelle, Schilde, Wijnegem, Wommelgem, Wuustwezel, Zoersel, Malle, Berlaar, Duffel, Heist-op-den-Berg, Lier, Mechelen, Nijlen, Putte, Sint-Katelijne-Waver, Wilbroek, Arendonk, Balen, Beerse, Dessel, Geel, Grobbendonk, Herentals, Herselt, Hoogstraten, Kasterlee, Lille, Meerhout, Merksplas, Mol, Olen, Oud-Turnhout, Ravels, Retie, Rijkevorsel, Turnhout, Vorselaar, Vosselaar.

Provincie Vlaams-Brabant : Asse, Bever, Dilbeek, Galmaarden, Gooik, Grimbergen, Halle, Herne, Liedekerke, Londerzeel, Machelen, Meise, Merchtem, Overijse, Pepingen, Vilvoorde, Zaventem, Drogenbos, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Oppem, Lennik, Aarschot, Bierbeek, Haacht, Hoegaarden, Huldenberg, Kortenaeken, Landen, Oud-Heverlee, Rotselaar, Tremelo, Scherpenheuvel, Zichem, Tielt-Winge.

Provincie West-Vlaanderen : Beernem, Brugge, Damme, Oostkamp, Zedelgem, Zuienkerke, Knokke-Heist, Houthulst, Koekelare, Kortemark, LOReninge, Mesen, Poperinge, Wervik, Langemark-Poelkapelle, Vleteren, Anzegem, Avelgem, Denderleeuw, Kuurne, Lendelede, Menen, Zwevegem, Bredene, Ichtegem, Middelkerke, Oostende, Oudenburg, Deerlijk, Hoogdele, Ingelmunster, Moorslede, Roeselare, Staden, De Pinte, Meulebeke, Oostrozebeke, Pittem, Tielt, Wielsbeke, Wingene, Ardoos, Alveringem, De Haan, Koksijde, Nieuwpoort, Veurne.

Provincie Oost-Vlaanderen : Aalst, Dentergem, Geraardsbergen, Haaltert, Herzele, Lede, Ninove, Erpe-Mere, Berlare, De Panne, Laarne, Lebbeke, Wichelen, Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem, Sint-Laureins, Aalter, Deinze, Destelbergen, Evergem, Gavere, Gent, Knesselare, Melle, Moerbeke, Nazareth, Nevele, Sint-Martens-Latem, Waarschoot, Wachtebeke, Zomergem, Zulte, Oudenaarde, Ronse, Zingem, Kluisbergen, Wortegem-Petegem, Horebeke, Lierde, Lokeren, Sint-Gillis-Waas, Sint-Niklaas.

Provincie Limburg : Beringen, Diepenbeek, Genk, Halen, Leopoldsburg, Nieuwerkerken, Opplabbeek, Sint-Truiden, Ham, Heusden-Zolder, Bocholt, Bree, Kinrooi, Lommel, Maaseik, Peer, Hechtel-Eksel, Houthalen-Helchteren, Dilzen, Bilzen, Herstappe, Hoeselt, Kortesse, Lanaken, Tongeren, Wellen, Maasmechelen, Voeren.

Bijlage 2 : Gemeenten die een vergoeding hebben aangevraagd

Antwerpen, Brasschaat, Brecht, Hemiksem, Kapellen, Mortsel, Rumst, Schoten, Stabroek, Zandhoven, Zwijndrecht, Bonheiden, Bornem, Puurs, Sint-Amands, Baarle-Hertog, Herenthout, Hulshout, Westerlo, Laakdal, Beersel, Hoeilaart, Kampenhout, Kapelle-op-den-Bos, Opwijk, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Ternat, Zemst, Roosdaal, Kraainem, Wemmel, Affligem, Begijnendijk, Bekkevoort, Bertem, Boortmeerbeek, Boutersem, Diest, Geetbets, Herent, Holsbeek, Keerbergen, Kortenberg, Leuven, Lubbeek, Tervuren, Tienen,

Zoutleeuw, Linter, Glabbeek, Blankenberge, Jabbeke, Torhout, Diksmuide, Ieper, Zonnebeke, Heuvelland, Harelbeke, Kortrijk, Waregem, Wevelgem, Spiere-Helkijn, Gistel, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Ruiselede, Sint-Lievens-Houtem, Zottegem, Buggenhout, Hamme, Waasmunster, Wetteren, Zele, Zelzate, Dendermonde, Lochristi, Lovendegem, Merelbeke, Oosterzele, Kruishoutem, Brakel, Maarkedal, Zwalm, Beveren, Kruibeke, Stekene, Temse, As, Gingelom, Hasselt, Herk-de-Stad, Lummen, Tessenderlo, Zonhoven, Zutendaal, Neerpelt, Overpelt, Hamont-Achel, Meeuwen-Gruitrode, Alken, Borgloon, Heers, Riemst.

Bijlage 3

Er liggen momenteel twee ontwerpen van ministeriële besluiten voor met betrekking tot het toekennen van een subsidie aan de gemeenten die hun gemeentelijke inventaris van onbebouwde percelen geactualiseerd hebben. Alle inventarissen die door de gemeenten tot op heden werden ingediend, werden door de administratie gecontroleerd op volledigheid van de gevraagde gegevens.

Met de twee besluiten zal aan 88 gemeenten een subsidie worden toegekend. Het betreft in totaal een bedrag van 11.232.220 frank.

Het gaat om de volgende gemeenten : Affligem, Alken, Antwerpen, As, Baarle-Hertog, Beersel, Begijnendijk, Bekkenvoort, Bertem, Beveren, Blankenberge, Bonheiden, Boortmeerbeek, Bornem, Boutersem, Brakel, Brasschaat, Brecht, Buggenhout, Dendermonde, Diest, Diksmuide, Geetbeets, Gistel, Glabbeek, Hamont-Achel, Harelbeke, Heers, Hemiksem, Herent, Herenthout, Herk-de-Stad, Heuvelland, Hoeilaart, Holsbeek, Hulshout, Ieper, Izegem, Jabbeke, Kapellen, Kapelle-op-den-Bos, Keerbergen, Kortenberg, Kruibeke, Kruishoutem, Laakdal, Ledegem, Leuven, Lichtervelde, Linter, Lochristi, Lovendegem, Lubbeek, Maarkedal, Merelbeke, Neerpelt, Oosterzele, Puurs, Riemst, Roosdaal, Ruiselede, Rumst, Schoten, Sint-Amands, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Pieters-Leeuw, Spiere-Helkijn, Steenokkerzeel, Stekene, Temse, Ternat, Tervuren, Tienen, Torhout, Waasmunster, Waregem, Wevelgem, Zandhoven, Zele, Zelzate, Zemst, Zonhoven, Zonnebeke, Zottegem, Zoutleeuw, Zutendaal, Zwalm, Zwijndrecht.

Bijlage 4

Inventarissen onbebouwde percelen Aantal onbebouwde percelen op 19/11/99

Provincie	IOP Goedgekeurde verkavelingen		IOP Woongebieden Gewestplannen KB	
	Aantal gemeen- ten	Aantal perce- len	Aantal gemeen- ten	Aantal perce- len
Antwerpen	20	10.157	20	21.524
Brabant	28	12.441	28	32.860
West-Vlaanderen	17	6.403	17	7.873
Oost-Vlaanderen	20	9.380	21	22.426
Limburg	15	10.369	16	23.505
Totaal	100	48.750	102	108.188

Vraag nr. 19 van 16 november 1999 van de heer JOHAN DE ROO

Expansiesteun – Beleid

Aan de hand van de expansiewetgeving tracht de Vlaamse overheid een ondernemingsvriendelijk beleid te voeren.

De nieuwe richtlijnen voor het decreet tot bevordering van de economische expansie zijn op 1 november 1998 in werking getreden.

Graag had ik in het kader van deze expansiesteun de volgende vragen aan de minister willen stellen.

1. Wordt een aanpassing van deze expansiesteun in het vooruitzicht gesteld? Zo ja, op welke manier?
2. In het regeerakkoord wordt gesproken over een certificering "verantwoord ondernemen".

Hoe wordt dit concept concreet uitgewerkt?

3. Kan de minister de cijfers meedelen van de verleende expansiesteun aan de regio Gent en het Meetjesland vanaf november 1998 tot op heden ?

Dit zowel in het kader van het decreet van 15 december 1993 ter bevordering van de economische expansie in het Vlaamse gewest, als in het kader van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie.

Antwoord

1. Het instrument kent zijn ontstaan in een verleden (expansiewetten van de jaren vijftig). Een halve eeuw later, dit als gevolg van het ontbreken van belangrijke hefboomen op Vlaams niveau, is de expansiesteun stilaan geëvolueerd tot een ondoorzichtig instrument dat verschillende heren/doelstellingen moet dienen (milieu, startende ondernemingen, ...).

Daarnaast wordt steeds meer de vraag gesteld naar de doeltreffendheid van de investeringssteun. In 1999 zal er bijvoorbeeld door de Vlaamse ondernemingen voor een totaalbedrag van bijna 600 miljard frank worden geïnvesteerd, een cijfer dat moet worden vergeleken met de 8 miljard frank expansiesteun die zal worden uitgekeerd. In procenten betekent de expansiesteun dus 1,5 % van de totale investeringsmassa. Vragen naar de impact van deze maatregel zijn bijgevolg terecht.

Met het oog op de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw is een grondige evaluatie van het bestaande stelsel noodzakelijk. Volgende pistes zouden daarbij kunnen worden bewandeld. Internationaal kunnen we vaststellen dat kapitaal steeds meer een footloose karakter krijgt. Renault is daar helaas een typerend voorbeeld van. Wie had gedacht dat een onderneming die voordien nog substantieel had geïnvesteerd in de Vilvoordse vestiging zich zo snel zou terugtrekken ? De Renault-case maakte op een pijnlijke wijze duidelijk dat deze investeringen op een relatief eenvoudig wijze konden worden gerecupereerd in een buitenlandse vestiging.

Voor de Vlaamse overheid is het bijgevolg interessanter om steun te verstrekken aan productiefactoren die minder gemakkelijk naar het buitenland zijn te verplaatsen. Daarbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan industrieterreinen *en* arbeid.

Industrieterreinen

In Vlaanderen zijn industrieterreinen steeds vaker een schaars goed. Nochtans zijn er toch wel wat brown sites beschikbaar die op dit ogenblik niet of slechts moeizaam worden herbruikt. Een sanering van deze oude industrieterreinen is vaak duur en schrikt nieuwe bedrijven af. Een heroriëntering van de expansiesteun in deze richting valt te overwegen. Deze piste past bovendien in een streven naar een meer duurzame economie.

Voorts is het investeren in instapklare bedrijfsgebouwen, incubatie- en innovatiecentra eveneens een te overwegen piste. Nieuwe bedrijven in de Internet- en communicatiesector redeneren veeleer in maanden dan in jaren. De mogelijkheid om zich snel te kunnen vestigen, is bijgevolg een belangrijke beslissingsfactor.

Arbeid

Arbeid, en meer bepaald menselijk kapitaal, is een tweede productiefactor die in de economie van de eenentwintigste eeuw sterk aan belang zal winnen. De nieuwe groeisectoren zijn sterk kennisintensief. Daarnaast stelt men ook in bestaande ondernemingen en sectoren een verschuiving vast van laag- naar hooggeschoolde arbeid (bv. van bankbedienden die vroeger met een diploma van algemeen secundair onderwijs konden beginnen, wordt nu een universitair diploma verwacht). Een goed opgeleide beroepsbevolking vormt in deze optiek een belangrijk concurrentiewapen.

De toekomstige evolutie binnen de arbeidsmarkt is een tweede element waarom een bijsturing van de expansiesteun noodzakelijk is. In de komende decennia wordt Vlaanderen steeds meer geconfronteerd met een vergrijzende beroepsbevolking. Om deze groep werknemers optimaal te kunnen blijven inschakelen in de informatie- en communicatiemaatschappij van de eenentwintigste eeuw, wordt bij- en omscholing steeds meer een noodzakelijke voorwaarde.

Het herdenken van de expansiesteun in de richting van meer immateriële investeringen (onderzoek en ontwikkeling, voornamelijk opleiding / permanente vorming) is bijgevolg een te overwegen piste. Deze piste sluit bovendien aan bij strategieën die ondernemingen hanteren om zich al dan niet in Vlaanderen te komen vesti-

gen. Naast een goed klimaat op het vlak van productie en distributie, wordt steeds meer de aanwezigheid van gekwalificeerde mensen en van tal van ondersteunende diensten op het gebied van klantenservice, verkoop, reparatie, financiën, administratie en marketing in hoge mate geapprecieerd. Ook de aanwezigheid van een goed kennisklimaat wordt steeds belangrijker voor ondernemingen. Zo is de aanwezigheid van spillovers van kennis voor bepaalde ondernemingen een belangrijke reden om zich in een bepaalde regio te vestigen.

Bovendien past deze wijze van denken in het framework dat door de Europese Unie met betrekking tot overheidssteun werd opgesteld. Expliciet wordt gesteld dat de steun moet gericht zijn op de verbetering van het kader waarin ondernemingen starten en groeien. Dit impliceert investeringen in onderwijs en opleiding, en stimulansen voor de direct begunstigden om de vereiste kennis te verwerven.

Het gaat voorlopig nog om pistes die in de komende maanden verder worden uitgewerkt, maar samenvattend kan toch worden gesteld dat op deze wijze de slagkracht van de Vlaamse economie ook in de toekomst zal kunnen worden gewaarborgd.

2. Steeds duidelijker wordt dat bedrijven niet langer de preferenties van hun aandeelhouders centraal kunnen stellen. Corporate governance waarbij brede socio-economische doelstellingen op de voorgrond treden, bepaalt steeds vaker het ondernemingsbeleid.

De dioxineproblematiek is een mooi voorbeeld van het effect van maatschappelijke druk om te komen tot integrale kwaliteitszorg in de voedingssector.

De overheid wil hierbij sturend optreden en zal initiatieven nemen met betrekking tot de regelgeving en het afbakenen van het werkterrein. Zo zullen er incentives worden ontwikkeld die de ondernemingen aanzetten om op vrijwillige basis een proces van audit en certificering te starten. Zij kunnen daarbij rekenen op de support van erkende certificeringsinstellingen zoals het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg (VCK).

3. De *Gentse regio*: er werd vanaf 1 november 1998 tot op heden geen enkel dossier goedgekeurd in uitvoering van het economisch expansiedecreet van 15 december 1993 voor investe-

ringen in het arrondissement Gent. De economische expansiewet van 30 december 1970 is niet van toepassing, omdat de gemeenten in het arrondissement Gent niet in een ontwikkelingszone gelegen zijn.

Het *Meetjesland*: er werd sinds 1 november 1998 één dossier goedgekeurd in uitvoering van de wet van 30 december 1970 voor investeringen in het arrondissement Eeklo. Het gaat om een dossier met investeringen in de gemeente Maldegem in de bakkerijsector, voor een aanvaard investeringsbedrag van 39 miljoen frank. Hierop is 5,12 % steun toegekend, met als voorwaarde dat de werkgelegenheid met vier personen zal toenemen na realisatie van de investeringen, namelijk van 39 naar 43 personen.

Vraag nr. 20
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 26
van 16 november 1999
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 336

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 21
van 16 november 1999
van de heer FILIP DEWINTER

Investeringsklimaat – Maatregelen

Uit een rapport van het Waalse Office for Foreign Investors (OFI) blijkt dat 28 % van de totale investeringen in Wallonië (35 miljard frank) in de periode 1995-1998 afkomstig zijn uit Vlaanderen. Dit is goed voor een investeringsvolume van om en bij de 10 miljard frank. Uit diezelfde studie blijkt bovendien dat de Vlaamse investeringen in Wallonië in staan voor niet minder dan 32 % van de nieuwe jobs.

Ter vergelijking. Duitsland was in de periode 1995-1998 goed voor 11 % van het totale investeringsbedrag en leverde daarmee 5,8 % van de nieuw gecreëerde jobs. Voor Italië bedragen deze cijfers respectievelijk 13 % en 1,4 %.

Uit het rapport mag dus nog maar eens blijken dat het van uitermate groot belang is om een gunstig investeringsklimaat te creëren, teneinde onder andere het hoofd te bieden aan het vraagstuk van de werkloosheid. Het aantrekken van buitenlandse investeerders en het in Vlaanderen houden van Vlaamse investeringen kan dus niet genoeg worden bewerkstelligd.

1. Bestaat er gelijkaardig cijfermateriaal over de Waalse investeringen in Vlaanderen ?

Zo neen, is het dan niet aangewezen om over een gelijkaardig rapport te beschikken, teneinde het beleid beter op de investeerders in Vlaanderen te kunnen afstemmen ?

2. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om het voor Vlaamse investeerders aantrekkelijk te maken om in eerste instantie in Vlaanderen te investeren, behalve dan het aanstellen van een Vlaams volksvertegenwoordiger tot bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams investeringsbeleid ?

Antwoord

1. Er bestaat bij de Vlaamse administratie geen cijfermateriaal over de Waalse investeringen in Vlaanderen. Dit geldt zowel voor de administratie Economie, de Dienst Investeren in Vlaanderen, als de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM).

De administratie verzamelt wel gegevens over buitenlandse investeringen in Vlaanderen waaraan economische expansiesteun wordt toegekend. De informatie hierover wordt opgenomen in het jaarlijks aan het Vlaams Parlement voorgelegde "Jaarverslag van de FEERR's, KO en MGO" van de administratie Economie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (FEERR: Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconvertie ; KO : kleine ondernemingen ; MGO : middelgrote en grote ondernemingen).

De registratie van een buitenlandse onderneming gebeurt volgens een codering op basis van de gerefereerde en genormaliseerde codeta-

bel der nationaliteiten die door het Rijksregister voor rechtspersonen wordt gehanteerd. In deze classificatie zijn geen deelregio's van staten opgenomen.

Op basis van het rapport van het Waalse Office for Foreign Investors kon niet worden uitgemakt welke criteria deze instantie hanteert om een investeerder in Wallonië als Vlaams te catalogeren. Een vraag vanwege de administratie Economie aan deze instelling bleef tot op heden onbeantwoord.

Meer algemeen moet worden gesteld dat financiële investeringsstromen tussen de regio's slechts objectief in kaart kunnen worden gebracht indien men beschikt over een betalingsbalans tussen de betrokken regio's. Dit is voorsnog niet het geval en wordt trouwens niet opgelegd door Eurostat. Er zijn mij bovendien geen EU-lidstaten bekend waar betalingsbalansen op regionale basis worden geraamd.

Tot slot moet worden benadrukt dat een dienst voor internationale investeringen slechts een partiële kijk heeft op het totale investeringsvolume en grotendeels afhankelijk is van de goodwill van de bedrijven inzake de kwaliteit van de data.

2. Vlaamse ondernemingen kunnen gebruikmaken van een ganse set van hefboomen, dit in het kader van de vigerende expansiewetgeving (expansiesteun op basis van de wet van 30 december 1970 en het expansiedecreet van 15 december 1993).

Het instrument kent zijn ontstaan in een verleden (expansiewetten van de jaren vijftig). Een halve eeuw later, dit als gevolg van het ontbreken van belangrijke hefboomen op Vlaams niveau, is de expansiesteun stilaan geëvolueerd tot een ondoorzichtig instrument dat verschillende heren/doelstellingen moet dienen (milieu, startende ondernemingen, ...).

Daarnaast wordt steeds meer de vraag gesteld naar de doeltreffendheid van de investeringssteun. In 1999 zal er bijvoorbeeld door de Vlaamse ondernemingen voor een totaalbedrag van bijna 600 miljard frank worden geïnvesteerd, een cijfer dat moet worden vergeleken met de 8 miljard frank expansiesteun die zal worden uitgekeerd.

In procenten betekent de expansiesteun dus 1,5 % van de totale investeringsmassa.

Vragen naar de impact van deze maatregel zijn bijgevolg terecht.

Met het oog op de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw is een grondige evaluatie van het bestaande stelsel noodzakelijk. Volgende pistes zouden daarbij kunnen worden bewandeld. Internationaal kunnen we vaststellen dat kapitaal steeds meer een footloose karakter krijgt. Renault is daar helaas een typerend voorbeeld van. Wie had gedacht dat een onderneming die voordien nog substantieel had geïnvesteerd in de Vilvoordse vestiging zich zo snel zou terugtrekken? De Renault-case maakte op een pijnlijke wijze duidelijk dat deze investeringen op een relatief eenvoudige wijze konden worden gerecupereerd in een buitenlandse vestiging.

Voor de Vlaamse overheid is het bijgevolg interessanter om steun te verstrekken aan productiefactoren die minder gemakkelijk naar het buitenland zijn te verplaatsen. Daarbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan industrieterreinen *en* arbeid.

Industrieterreinen

In Vlaanderen zijn industrieterreinen steeds vaker een schaars goed. Nochtans zijn er toch wel wat brown sites beschikbaar die op dit ogenblik niet of slechts moeizaam worden herbruikt. Een sanering van deze oude industrieterreinen is vaak duur en schrikt nieuwe bedrijven af. Een heroriëntering van de expansiesteun in deze richting valt te overwegen. Deze piste past bovendien in een streven naar een meer duurzame economie.

Voorts is het investeren in instapklare bedrijfsgebouwen, incubatie- en innovatiecentra eveneens een te overwegen piste. Nieuwe bedrijven in de Internet- en communicatiesector redeneren veeleer in maanden dan in jaren. De mogelijkheid om zich snel te kunnen vestigen, is bijgevolg een belangrijke beslissingsfactor.

Arbeid

Arbeid, en meer bepaald menselijk kapitaal, is een tweede productiefactor die in de economie van de eenentwintigste eeuw sterk aan belang zal winnen. De nieuwe groeisectoren zijn sterk kennisintensief. Daarnaast stelt men ook in bestaande ondernemingen en sectoren een verschuiving vast van laag- naar hooggeschoolde arbeid weg (bv. van bankbedienden die vroeger

met een diploma algemeen secundair onderwijs konden beginnen, wordt nu een universitair diploma verwacht). Een goed opgeleide beroepsbevolking vormt in deze optiek een belangrijk concurrentiewapen.

De toekomstige evolutie binnen de arbeidsmarkt is een tweede element waarom een bijsturing van de expansiesteun noodzakelijk is. In de komende decennia wordt Vlaanderen steeds meer geconfronteerd met een vergrijzende beroepsbevolking. Om deze groep werknemers optimaal te kunnen blijven inschakelen in de informatie- en communicatiemaatschappij van de 21ste eeuw, wordt bij- en omscholing steeds meer een noodzakelijke voorwaarde.

Het herdenken van de expansiesteun in de richting van meer immateriële investeringen (onderzoek en ontwikkeling, voornamelijk opleiding/permanente vorming) is bijgevolg een te overwegen piste. Deze piste sluit bovendien aan bij strategieën die ondernemingen hanteren om zich al dan niet in Vlaanderen te komen vestigen. Naast een goed klimaat op het vlak van productie en distributie, wordt steeds meer de aanwezigheid van gekwalificeerde mensen en van tal van ondersteunende diensten op het gebied van klantenservice, verkoop, reparatie, financiën, administratie en marketing in hoge mate geapprecieerd. Ook de aanwezigheid van een goed kennisklimaat wordt steeds belangrijker voor ondernemingen. Zo is de aanwezigheid van spillovers van kennis voor bepaalde ondernemingen een belangrijke reden om zich in een bepaalde regio te vestigen.

Bovendien past deze wijze van denken in het framework dat door de Europese Unie met betrekking tot overheidssteun werd opgesteld. Expliciet wordt gesteld dat de steun moet gericht zijn op de verbetering van het kader waarin ondernemingen starten en groeien. Dit impliceert investeringen in onderzoek en ontwikkeling, onderwijs en opleiding, en stimulansen voor de direct begunstigden om de vereiste kennis te verwerven.

Het gaat voorlopig nog om pistes die in de komende maanden verder worden uitgewerkt, maar samenvattend kan toch worden gesteld dat op deze wijze de slagkracht van de Vlaamse economie ook in de toekomst zal kunnen worden gewaarborgd. Het spreekt voor zich dat onderzoek en gedetailleerde data-analyse noodzakelijk is om de transformatie van expansiesteun in goede banen te leiden. Alvast werden reeds

enkele onderzoeksinstituten gecontacteerd om bepaalde lacunes in te vullen met betrekking tot expansiesteun.

Samengevat: gedurende de laatste maanden werd er voornamelijk gewerkt aan een nieuw conceptueel kader waarin de Vlaamse hefboomen op het vlak van economische ondersteuning kunnen worden geïntegreerd.

Vraag nr. 22
van 18 november 1999
van de heer DIDIER RAMOUDT

Files – Verkeersradio

Drie jaar geleden stelde ik een schriftelijke vraag aan de heer Eddy Baldewijns, toenmalig Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening (vraag nr. 247 van 11 juni 1996) en de heer Eric Van Rompuy, toenmalig minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, betreffende het gebruik van verkeersradio om het fileprobleem te bestrijden.

De vraag informeerde meer specifiek naar plannen om, naar Duits voorbeeld, een gespecialiseerde zender op te richten die naast verkeersinformatie alleen muziek (en eventueel andere nieuwsbulletins) zou ten gehore brengen. Dit systeem zou het voordeel bieden dat een frequentere berichtgeving mogelijk zou worden, bijvoorbeeld om de zeven minuten in plaats van om het half uur vandaag. In een tijdspanne van een half uur kan de volledige verkeerssituatie immers omslaan. Daarenboven zouden de boodschappen veel minder verdrinken in de stroom publicitaire spots en interviews die huidige radiostations kenmerken. Zo zou men vlugger en efficiënter kunnen waarschuwen voor files en vlugger alternatieve routes kunnen aanwijzen.

Op deze vragen werd geantwoord dat onderzoek lopende was, enerzijds naar een mogelijke samenwerking op dit vlak tussen de verschillende gewesten, en anderzijds naar nieuwe technologie die de verspreiding van verkeersinformatie vlotter zou doen verlopen. Op Europees vlak onderzocht men dan weer de relatie tussen verkeersberichtgeving en het ontstaan en de afwikkeling van files (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, resp. blz. 884 en 893 – red.*).

Tot op heden, drie jaar later, is er evenwel weinig veranderd : er is nog altijd sprake van een niet opti-

male berichtgeving en de files zijn er alleen maar langer op geworden.

1. Wat waren de resultaten van deze verschillende onderzoeken en wat werd er uiteindelijk mee aangevangen ?
2. Heeft de minister weet van recente plannen om een dergelijke radiozender op te starten ?

Zo ja, wat houden ze in en binnen welke termijn zouden ze kunnen worden gerealiseerd ?

N.B Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

1. Het lijkt nuttig een overzicht te geven van de actuele situatie met betrekking tot verkeersinformatie.

De laatste jaren zijn er wereldwijd heel wat studies en nieuwe ontwikkelingen gerealiseerd en zijn er testen en evaluaties van operationele installaties gebeurd om te komen tot een optimale verkeersberichtgeving.

In de eerste plaats is er een accurate en actuele gegevensinwinning omtrent het verkeer en de verkeersomstandigheden noodzakelijk (verkeersdichtheid, snelheid, incidenten, wegenwerken, weersomstandigheden, enz.). Dit vormt de basis.

Deze gegevens dienen dan omgevormd te worden tot betrouwbare verkeersinformatie en kunnen als input dienen voor verkeersregelsystemen.

Wegens het groot aantal te behandelen gegevens en ten behoeve van een on line verwerking dient een maximaal beroep te worden gedaan op moderne telematicasystemen. Inderdaad, de probleemgebieden en mogelijke incidenten zijn zodanig toegenomen en de gewenste interventietijd is dermate verminderd, dat alleen menselijke waarneming en afhandeling niet meer volstaan.

De administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ressorterend onder de Vlaamse minister van Mobiliteit hebben de laatste jaren, in samenwerking met gespeciali-

seerde studie bureaus, een globale studie in verband met multimodaal verkeersbeheer gerealiseerd op basis van de beschikbare gegevens en rekening houdende met de Vlaamse situatie. Deze omvangrijke studie is beschikbaar bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN).

Een degelijk verkeersbeheer, waarvan de informatieverbreiding een deelaspect is, omvat tal van acties en is niet beperkt tot radiobeachting; de impact van de radiobeachting is momenteel nog belangrijk, maar zal in de nabije toekomst meer en meer worden verdrongen door modernere en meer selectieve systemen zoals RDS-TMC, DAB, gsm, Internet, dynamische verkeersgeleidingssystemen in de wagen, veranderlijke signaleringsborden boven de weg, enzovoort (*RDS : Radio Data System ; TMC : Traffic Message Channel ; DAB : Digital Audio Broadcasting – red.*)

Naast dit studiewerk werden de laatste jaren reeds heel wat concrete acties ondernomen op het vlak van de verspreiding van verkeersinformatie :

- de automatische detectie van het verkeer werd stap voor stap verfijnd door het bijplaatsen van sensoren op de autosnelwegen;
- er werd een aanvang genomen met de oprichting van een multimodaal Verkeerscentrum voor Vlaanderen in Antwerpen. Dit centrum verzamelt alle relevante gegevens, verwerkt en verspreidt ze;
- een Internetsite (<http://verkeersinfo.lin.vlaanderen.be>) werd opgericht voor het melden van wegenwerken en de actuele toestand van de verkeersafwikkeling op autosnelwegen (vlot, vertraagd, file) ;
- een net van weerstations verspreid over Vlaanderen werd aangelegd met het oog op een correcte beeachting in verband met de weersomstandigheden en het preventief optreden van de winterdienst;
- mobiele signaleringsborden voor filebeeachting werden aangekocht en reeds veelvuldig aangewend bij wegenwerken;
- mobiele variabele tekstborden werden aangeschaft die informatie verschaffen bij werken;

- RDS-TMC-uitzendingen zullen begin 2000 in testfase starten. Er mag worden verwacht dat dit systeem midden 2000 operationeel zal zijn;
- de verkeersinformatieuitwisseling met andere gewesten en naburige landen wordt uitgewerkt ;
- een contract werd afgesloten met het oog op een onderzoeksproject "voertuigtelematica" waarbij een intelligent systeem in de wagen veelvuldige diensten kan aanbieden in wisselwerking met het verkeerscentrum.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er de laatste jaren heel wat werd gepresteerd op gebied van verspreiding van verkeersinformatie.

Deze systemen worden naar de toekomst toe stap voor stap verder geïmplementeerd.

Specifiek kan omtrent de verkeersinformatie op de VRT worden gesteld wat volgt.

De VRT geeft verkeersinformatie op Radio 1, Radio 2, Studio Brussel en Donna. Elk net geeft in de ochtend- en in de avondspits op vaste tijdstippen een overzicht van de files en van de verkeerssituatie in het algemeen. In de winter wordt daar ook het wegenbulletin aan gekoppeld. Dat gebeurt twee tot drie keer per uur, afhankelijk van het net. Ongelukken, spookrijders en andere accidentele hinder worden in principe op alle netten onmiddellijk gelezen zodra de presentator de informatie via de computer ontvangt.

De luisteraars krijgen dus, zeker tijdens de spitsuren, meer dan tweemaal per uur verkeersinformatie. Actuele informatie wordt op elk tijdstip van de dag onmiddellijk meegedeeld aan de luisteraars.

Radio 2 geeft tijdens de regionale uitzendingen uitgebreidere verkeersinformatie voor de eigen provincie.

De VRT geeft ook verkeersinformatie via RDS. De luisteraars die de RDS-functie activeren, krijgen bovenop de verkeersinformatie die ze al krijgen via het net waar ze naar luisteren, ook nog eens alle berichten via RDS.

De VRT-verkeersredactie is permanent bemand tussen 5 uur 's ochtends en middernacht. De verkeersinformatie is een compilatie van gege-

vens afkomstig van diverse bronnen om zo accuraat en correct mogelijk informatie ter beschikking te kunnen stellen.

Het Vlaams Gewest deed in april 1999 een oproep tot kandidaatstelling voor het omroepen van RDS-TMC-berichten (gecodeerde verkeersinformatie bestemd voor daartoe geëigende ontvangers) voor verkeersinformatie in Vlaanderen. Alleen de VRT-radio heeft hierop ingeschreven. Vorige week werd het contract tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap ondertekend. De VRT is al geruime tijd klaar met de voorbereidingen en kan de informatie uitzenden zodra ze ter beschikking wordt gesteld door het Vlaams Gewest.

- De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst hier naar een Duits voorbeeld, waarbij een gespecialiseerde zender zou worden opgericht die naast verkeersinformatie alleen muziek zou ten gehore brengen.

Het ligt niet in de bedoeling dergelijke radiozender op te richten. De technische mogelijkheden voor dergelijke radio zijn in realiteit zeer beperkt of zelfs onbestaande.

De meerwaarde van een dergelijk station blijft daarenboven beperkt en in het licht van de nieuwe ontwikkelingen (RDS en TMC) zal die meerwaarde allicht nog verkleinen. Het systeem van een dergelijke radiozender is achterhaald. Zoals hiervoor aangegeven, verwacht de bestuurder meer selectieve en performantere systemen zowel voor pre-trip als on trip informatie. Dit is mogelijk door gebruik te maken van de meest recente technologische ontwikkelingen.

Zoals reeds vermeld, zal tegen midden 2000 RDS-TMC operationeel zijn, zodat iedere autobestuurder selectief informatie kan inwinnen op het ogenblik dat hij dit wenst. Dit systeem kan als output hebben: spraak, berichten op een display, of een visuele voorstelling op een scherm, eventueel gecombineerd met een dynamisch verkeersgeleidingssysteem. De ontvangsttoestellen zijn op de markt en worden sinds kort met succes aangewend in sommige landen.

Dit systeem is een beter alternatief dan het bovenvermelde (verouderde) Duitse systeem.

Vraag nr. 23
van 18 november 1999
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Overijse Golf Club – Bouwvergunning

Op 30 maart 1999 werd, na een plaatsbezoek van de gemeentelijke dienst Ruimtelijke Ordening (ROG), vastgesteld dat er werken werden uitgevoerd zonder bouwvergunning, zoals een metalen verandaconstructie en andere bouwwerken op terrein.

Ondanks het feit dat er, gezien de ligging binnen het bijzonder plan van aanleg (BPA) "Hoog Jezus Eik", geen vergunning kan worden uitgereikt aan de Golf Club, beslist het schepencollege dat er een regularisatieaanvraag moet worden ingediend.

Op 20 april 1999 stelt de ROG een brief op voor de Golf Club met de vraag een regularisatiedossier op te stellen, zo niet juridische stappen te ondernemen. De burgemeester weigert deze brief te ondertekenen.

De ROG bericht aan het schepencollege dat voor de werken van Golf Club een bouwvergunning vereist is. Het schepencollege beslist een tijdelijke vergunning af te leveren. Volgens de ROG voldoen de werken niet aan de voorwaarden van artikel 42, § 3 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, en kunnen ze dus niet in aanmerking komen voor het verlenen van een tijdelijke vergunning. Het schepencollege levert toch een tijdelijke vergunning af.

- Op 3 maart 1999 was er een uitspraak van de Raad van State, waarbij de gemeente werd opgedragen ter plaatse de nodige vaststellingen te verrichten en eventueel de passende herstellordering bij het parket in te leiden.

Welke maatregelen heeft het schepencollege terzake genomen ?

- Wat is de draagwijdte van een advies van de ROG ? Kan een schepencollege tegen dat advies in een andere beslissing nemen ?
- Kan de minister mij een stand van zaken meedelen aangaande dit dossier ?

Antwoord

1 en 3. De Overijse Golf Club (BVBA Golf Practice Club) is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels gelegen in agrarisch gebied en deels in bosgebied.

In het bijzonder plan van aanleg nr. 44 "Hoog Jezus-Eik", definitief aangenomen bij beslissing van 18 oktober 1988 van de gemeenteraad van Overijse en goedgekeurd bij besluit van 14 april 1989 van de gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, werd de ligging van het perceel in bovenvermelde gebieden bevestigd en nader gedetailleerd.

Op 3 maart 1999 werd het beroep van de BVBA Golf Practice Club tot vernietiging van het bijzonder plan van aanleg nr. 44 "Hoog Jezus-Eik" door de Raad van State verworpen. Het bijzonder plan van aanleg is met andere woorden rechtsgeldig bevonden.

Voor een aantal van de in Vlaanderen voorkomende golfterreinen werd inmiddels, in navolging van hetgeen was gesteld in de uit het begin van de jaren negentig daterende "beleidsnota golfterreinen" in een aangepaste gewestplanbestemming voorzien. In die zogenaamde "golfnota" was aangaande de Overijse Golf Club echter gesteld dat deze golf niet kon worden geofficieerd, noch gelegaliseerd.

Een aangepaste gewestplanbestemming of een aanpassing van het bijzonder plan van aanleg op basis van een regularisering van de Overijse Golf Club, werd aldus niet te verantwoorden bevonden.

Tot op heden werden de volgende vaststellingen verricht :

- proces-verbaal van 24 februari 1988 voor het uitvoeren van grondwerken, uitgravingen en ophogingen ; het wijzigen van het gebruik met betrekking tot de hoofdfunctie van de bouwwerken gelegen op het perceel sectie N nr. 42 t 8 ; het geschikt maken van de gronden voor het beoefenen van de golfsport ;
- proces-verbaal van 27 oktober 1989 voor het voortzetten van de ongeoorloofde werken ;
- proces-verbaal van 6 april 1989 voor het plaatsen van verschillende afsluitingen op het terrein, bestaande uit palen en netten ; het voortzetten van de wijziging van gebruik met betrekking tot de hoofdfunctie van de bouwwerken gelegen op het perceel sectie N nr. 42 t 8, en dit ondanks proces-verbaal nr. 26 ;
- proces-verbaal van 3 mei 1995 voor het plaatsen van als bouwwerk aangemerkte re-

clameborden in een als landschap beschermde zone (koninklijk besluit van 14 december 1959).

Op 7 juni 1995 werd een vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat, gekoppeld aan een dwangsom van 1.000 frank/dag, bij het parket ingeleid voor het plaatsen van twee reclameborden.

Gelet op de uitspraak van de Raad van State van 3 maart 1999, werd op 17 mei 1999 de gemachtigde ambtenaar geïnstrueerd de nodige vaststellingen te verrichten en eventueel de passende herstellvordering bij het parket in te leiden.

Na een plaatsbezoek door de ROG, waarbij deze vaststelt dat werken, met name de plaatsing van een metalen verandaconstructie, werden uitgevoerd zonder voorafgaandelijke, schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, nodigt het college de Overijse Golf Club uit een regularisatieaanvraag in te dienen.

In zitting van 31 mei 1999 beslist het college van burgemeester en schepenen een tijdelijke bouwvergunning van één jaar uit te reiken voor de plaatsing van een tentconstructie op de terreinen van de Overijse Golf Club.

Op 28 juni 1999 bericht de ROG aan het college van burgemeester en schepenen dat een dergelijke vergunning niet conform is met het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, omdat voor de werken geen tijdelijke bouwvergunning kan worden uitgereikt.

Op 25 november 1999 werd door het Vlaams Gewest proces-verbaal opgemaakt voor het plaatsen van een tentconstructie, daar deze bouwwerken in overtreding zijn met de bepalingen van artikel 11 en 12 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Tevens werd hiervoor een vordering tot het herstel van de plaats in de vorige staat, gekoppeld aan een dwangsom van 2.500 frank/dag, bij het parket ingeleid. Dit betekent het verwijderen van de tentconstructie en het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein.

Op 30 november 1999 werd een vordering tot het herstel van de plaats in de vorige staat en het staken van het strijdig gebruik, gekoppeld

aan een dwangsom van 5.000 frank/dag, bij het parket ingeleid voor het aanleggen van een golf-terrein. Deze vordering houdt concreet het volgende in : het herstellen van het oorspronkelijk terreinprofiel, het verwijderen van de verschillende afsluitingen op het terrein en het staken van het strijdig gebruik, ook wat de gebouwen betreft.

2. Noch het gecoördineerd antwoord van 22 oktober 1996, noch een andere geldende wettelijke of decretale bepaling kent aan een advies van een gemeentelijke dienst Ruimtelijke Ordening een bijzondere draagwijdte toe. Het college van burgemeester en schepenen is niet verplicht dit advies te volgen. Elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen moet uiteraard uitdrukkelijk, afdoende en draagkrachtig worden gemotiveerd.

In de toekomst voorziet artikel 110 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wel in een specifieke regeling voor de adviezen van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Vraag nr. 24
van 19 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT-berichtgeving – "Vlaanderen, staat in Europa"

De redactie van de VRT-radionieuwsdienst besteedde helemaal geen, en de redactie van het televisiejournaal amper aandacht aan de manifestatie "Vlaanderen, staat in Europa", die op 14 november laatstleden, na een oorspronkelijk verbod van de stad Brussel, toch doorging op de Heysel en waar meer dan 2000 aanwezigen waren.

Dat staat in schril contrast met de verslaggeving die bijvoorbeeld enige dagen voordien de Nationale Vrouwendag te beurt viel, die nochtans een vergelijkbare opkomst kende.

De openbare omroep heeft de plicht om objectieve berichtgeving te brengen.

Heeft de minister in dit geval maatregelen getroffen ?

Heeft hij nagegaan of er uit bepaalde hoek richtlijnen werden verstrekt om tijdens het weekeinde van de verloving van de troonopvolger geen "storende" berichten aan bod te laten komen en of de

betrokken redacties anders op eigen initiatief aan zelfcensuur hebben gedaan ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger meent, heeft de *radionieuwsdienst* wel degelijk aandacht besteed aan de meeting van overlegcentrum voor Vlaamse Verenigingen op 14 november 1999 in Brussel. In het radiojournaal van 20 uur is volgend bericht uitgezonden:

"Het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen wil dat er onmiddellijk een einde komt aan het terugschroeven van Vlaamse bevoegdheden door de Belgische staat. Dat heeft OVV-voorzitter Mathias Storme gezegd op een meeting in Brussel. Storme hekelde ook wat hij noemde de tricolore gekte rond het komende prinselijk huwelijk. Eerder deze week had de Brusselse burgemeester De Donnea geprobeerd om de meeting af te gelasten, maar het OVV kreeg in kortgeding gelijk van de rechtbank. Volgens Storme is de houding van De Donnea een bewijs dat de democratie in België met voeten wordt getreden. Daarom moet Vlaanderen een volwaardige lidstaat worden in Europa en meer toenadering zoeken tot Nederland."

Dit bericht is niet opgenomen in de hoofdjournaals, omdat die volledig gewijd waren aan het uitbreken van de veteranenziekte in en rond Kapellen. In het bericht is ook gemeld dat op de meeting "de tricolore gekte" werd gehemeld naar aanleiding van het prinselijk huwelijk. Van enige richtlijn om dat huwelijk niet te "verstoren", is dan ook geen sprake.

De *televisienieuwsdienst* heeft op 14 november in het journaal van 20.00 uur verslag uitgebracht over de manifestatie "Vlaanderen, staat in Europa". Ook bij de televisie is er met andere woorden geen sprake van richtlijnen om in het weekeinde van de verloving geen "storende berichten" aan bod te laten komen, noch van zelfcensuur vanwege de redactie.

De beslissing om het verslag niet uit te zenden in het journaal van 19.00 uur en wel in dat van 20.00 uur, werd in overleg tussen de twee eindredacteurs van die zondag genomen. Het is een perfect normale beslissing. De samenstelling van "19.00 uur" op zondag is immers beperkt door de kortere zendtijd (23 minuten, sportitems inbegrepen) waarover dit journaal kan beschikken. Op 14 november werd die zendtijd voor het grootste deel in beslag genomen door de berichtgeving over de veteranenziekte, het Aviaconflict, de aardbeving in Turkije en het

verlovingsfeest van Filip en Mathilde. Het journaal van 20.00 uur kan op zondag over een iets ruimere zendtijd beschikken (28 minuten, sportitems inbegrepen). Het is dan ook logisch dat dit journaal gedeeltelijk anders (ruimer) is samengesteld.

Op weekdays, ook als het om een feestdag gaat (zoals 11 november), duurt het journaal van 19.00 uur 38 minuten. Rekening houdende met het feit dat de Vrouwendag een traditie van 28 jaar heeft, een internationaal karakter heeft en inspeelt op een thema dat wereldwijd aan de orde is, kon een verslag over dit initiatief in het journaal van 19.00 uur dan ook niet ontbreken.

Vraag nr. 25
van 19 november 1999
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Franse bedrijvenzone nabij Rekkem – Overleg

De grensgemeente Rekkem zit als vanzelf gekneld tussen de E17, de bestaande bedrijvenzone van Risquons-Tout, Tourcoing-Nord, Menen-Oost en het transportcentrum LAR.

Onlangs werd door de gemeenteraad van Neuville-en-Ferrain (Département du Nord) beslist tot een uitbreiding van de industriezone op zijn grondgebied, maar palend aan de wijk 't Paradijs in Rekkem. Men vreest dat de leefbaarheid van deze wijk hierdoor gevoelig zal worden geschaad, temeer daar het om een industriezone gaat die zich tot in de onmiddellijke buurt van een woonzone in Rekkem uitstrekt.

1. Is hiervoor grensoverschrijdend overleg geweest? Zo neen, is dat niet aangewezen?
2. Wordt deze aangelegenheid door de Vlaamse regering opgevolgd? Wordt het standpunt van de gemeenteraad van Neuville-en-Ferrain eventueel ter discussie gesteld?

Antwoord

1. Tot op heden heeft geen formeel grensoverschrijdend overleg plaatsgevonden over de uitbreiding van de industriezone op het grondgebied van Neuville-en-Ferrain.

In het kader van het project Grootstad, dat tot doel heeft een grensoverschrijdend ontwikkelings- en ordeningsschema op te maken voor de metropool Rijsel, zal binnenkort door de Grens-

overschrijdende Permanente Conferentie van Intercommunales – waaronder de Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke Ordening, Economische Expansie en Reconversie van het Gewest Kortrijk (Leiedal) en de West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Reconversie (WIER) – een laatste thema worden opgestart over de grensoverschrijdende afstemming van lokale planning in dit gebied.

Hiertoe zal een werkgroep worden opgericht waarin wordt onderzocht hoe bepaalde thema's met grensoverschrijdende impact globaal kunnen worden aangepakt en afgestemd.

2. Op niveau van het Vlaams Gewest bestaat er geen structuur om deze aangelegenheid op te volgen.

Op lokaal niveau bestaat wel een specifieke structuur, opgezet in het project Grootstad. Het lijkt aangewezen dit dossier op dit niveau op te volgen en af te stemmen.

Vraag nr. 26
van 24 november 1999
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Handelsbeurs Kapellen – Ministerieel bezoek

Uit de regionale pers, meer bepaald "De Kijker" van november 1999, blijkt dat de minister op sommige stands van de handelsbeurs in Kapellen meer dan normale belangstelling aan de dag legde en zelfs actief aan promotie deed, meer bepaald op de stands nrs. 216 en 317-320. Dit althans volgens de foto's die bovenvermeld blad publiceerde.

1. Welke criteria heeft de minister gehanteerd om zijn medewerking aan deze stands te verlenen?
2. Werd de minister voor zijn medewerking op enige wijze vergoed?
3. Vond de minister het deontologisch verantwoord zijn specifieke voorkeur voor bepaalde exposanten zo overduidelijk te laten blijken, hun aldus een bijkomende vorm van publiciteit verlenende?

Antwoord

1. Ik heb op geen enkele wijze medewerking verleend aan enige stand. Bij de rondgang naar

aanleiding van de opening van de handelsbeurs heb ik alle standen bezocht en alle standhouders begroet.

2. Ik werd op geen enkele manier vergoed.
3. Ik heb geen enkele voorkeur laten blijken voor bepaalde exposanten. De verantwoordelijkheid voor de keuze van de foto's tijdens de rondgang ligt uitsluitend bij de aanwezige journalisten.

Vraag nr. 27
van 24 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Vlaminov – Stand van zaken

Via Vlaminov wilde de Vlaamse regering komen tot een selectieve lastenverlagende en tewerkstellingsbevorderende maatregel. Hierop werd door het bedrijfsleven ten volle ingespeeld.

1. Wat is de gemiddelde duur – en dit opgesplitst per provincie – tussen het indienen en toekennen van een dossier ?
2. Wat is de oorzaak van de verschillen tussen de provincies ?
3. Kan de minister mij een overzicht geven per provincie van de steunaanvragende en gesteunde ondernemingen, en dit voor de jaren 1997, 1998 en 1999 ? Welke bedragen werden toegekend ?

Antwoord

1. De gemiddelde behandelingsduur was 140 dagen voor de provincie West-Vlaanderen, 148 dagen voor de provincie Limburg, 154 dagen voor de provincie Antwerpen en respectievelijk 157 en 158 dagen voor Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.
2. Er zijn geen echt relevante verschillen inzake de gemiddelde behandelingsduur tussen de verschillende provincies.

De dossiers worden binnen de administratie Economie chronologisch afgehandeld volgens aanvraagdatum, zonder rekening te houden met de geografische spreiding. Het maximale gemiddeld verschil is 18 dagen. Dit kan alleen worden verklaard door het feit dat de aanslagbiljetten inzake de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1998 niet in alle provincies even snel worden betekend.

3. Er zijn geen cijfers voor het jaar 1997, vermits de Vlaminov-maatregel pas begin 1998 van toepassing werd.

Er werden voor de provincie West-Vlaanderen 3.485 aanvragen ingediend, de provincie Antwerpen was goed voor 2.617 ingediende aanvragen, uit de provincie Oost-Vlaanderen kwamen 2.562 aanvragen, terwijl Vlaams-Brabant en Limburg respectievelijk goed waren voor 899 en 1.447 steunaanvragende ondernemingen. Er kwamen ook nog 17 aanvragen uit het Brusselse gewest en 9 aanvragen uit het Waalse gewest; deze 26 aanvragen werden natuurlijk overeenkomstig de richtlijnen negatief beslist.

De provincie Antwerpen was in 1998 en 1999 goed voor respectievelijk 1.306 en 669 steuntrekkende ondernemingen, voor een bedrag van 399.880.404 frank. De provincie Limburg telde voor beide jaren 774 en 367 gesteunde ondernemingen en er werd 265.956.173 frank steun uitbetaald. Oost-Vlaanderen telde voor de twee jaren 1.370 en 655 steuntrekkende ondernemingen, voor een bedrag van 411.198.484 frank. De provincie West-Vlaanderen is de absolute koploper met respectievelijk 2.124 en 779 positieve beslissingen voor beide jaren, voor een recordbedrag van 528.146.206 frank. Vlaams-Brabant telde in 1998 en 1999 respectievelijk 457 en 237 positief besliste aanvragen en er werd 158.173.648 frank steun uitbetaald.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt deze informatie nog eens samengevat in onderstaande tabel.

Vlaminov-steun : overzicht van het aantal ingediende aanvragen per afhandelingsstatus, het aantal beslissingen, de toegekende steun en de gemiddelde behandelingsduur per jaar en per provincie van vestiging van de aanvragende/gesteunde ondernemingen (toestand op 6/12/1999)

(bron : ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – administratie Economie – afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid – Markiesstraat 1 – 1000 Brussel)

Provincie/gewest	Aantal ingediende aanvragen	Aantal positieve beslissingen (2)			Toegekende steun (in fr.)			Gemiddelde behandelingsduur (in kalenderdagen)
		1998	1999	totaal	1998	1999	Totaal	
Antwerpen	2.617	1.306	669	1.975	298.252.911	101.627.493	399.880.404	154,6
Limburg	1.447	774	367	1.141	181.951.312	84.004.861	265.956.173	148,4
Oost-Vlaanderen	2.562	1.370	655	2.025	279.672.818	131.525.666	411.198.484	157,9
Vlaams-Brabant	899	457	237	694	113.029.099	45.144.549	158.173.648	158,9
West-Vlaanderen	3.485	2.124	779	2.903	395.831.377	132.314.829	528.146.206	140,8
Brussels Hoofdstedelijk gewest (1)	17							
Waals gewest (1)	9							
	11.036	6.031	2.707	8.738	1.268.737.517	494.617.398	1.763.354.915	152,1

(1) over deze aanvragen werd overeenkomstig de richtlijnen negatief beslist

(2) het betreft hier de basisbeslissingen, dus zonder rekening te houden met eventuele herzieningen

Vraag nr. 28
van 24 november 1999
van de heer MARINO KEULEN

Gewestelijke VRT-radio-omroepen – Zelfstandige medewerkers

Via contacten in de media verneem ik dat de gewestelijke VRT-radio-omroepen voor hun nieuwsredacties steeds meer een beroep doen op de diensten van zogenaamde "valse zelfstandigen".

Dat zijn medewerkers die "de facto" voltijds voor de omroep werken, maar wegens de loonkosten (lees : goedkoper) een statuut van zelfstandige hebben. De betrokken medewerkers factureren hun prestaties periodiek aan de omroep en daarmee is contractueel de kous af. Voor hen moet de VRT geen socialezekerheidsbijdragen betalen, wat geld bespaart.

Naast overwegingen uit oogpunt van loonkosten, is deze werkwijze een schoolvoorbeeld van brute machtspolitiek : de journalist zit in de zwakkere positie en moet – om den brode – tevreden zijn met een "nepstatuut". De overheid, die in de sa-

menleving een voorbeeldfunctie heeft, mag zich mijns inziens niet inlaten met zulke praktijken.

Daarnaast is er nog een deontologisch probleem : een aantal van die "valse zelfstandigen" zou, naast hun journalistiek werk, ook deeltijds worden ingeschakeld bij de promotionele en/of marketingdiensten van de omroep. Een basisregel in de journalistiek is de strikte scheiding die moet bestaan tussen redactioneel en commercieel werk. Zo niet kan de journalistieke onafhankelijkheid in het gedrang komen.

1. Hoeveel zogenaamde "valse zelfstandigen" werken er bij de gewestelijke VRT-omroepen ? Hiermee bedoel ik de medewerkers die er "de facto" voltijds werken.
2. Hoeveel van die "valse zelfstandigen" zijn op de gewestelijke nieuwsredacties actief ?
3. Hoeveel van die zelfstandige nieuwsmedewerkers zijn ook werkzaam bij de promotionele en/of marketingdiensten van de VRT ?

4. Wat is de houding van de minister m.b.t. het fenomeen van de "valse zelfstandigen" die – in dit geval – werken voor de gewestelijke radio-nieuwsredacties ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger poneert, wordt er bij de VRT zeker geen beleid gevoerd dat ertoe zou leiden dat voor de redacties van de gewestelijke omroepen een beroep wordt gedaan op medewerkers die het statuut van zelfstandige hebben. De regel is dat met medewerkers, redacteuren en anderen, een arbeidsovereenkomst wordt gesloten.

Voor de toelevering van tips of informatie wordt uiteraard wel een beroep gedaan op de diensten van zelfstandige correspondenten uit de regio. Zij leveren bijna allemaal aan verschillende media toe.

Niemand van de medewerkers of correspondenten van de regionale omroepen werkt mee bij de promotiediensten van radio of televisie. Deontologische problemen zijn dus niet aan de orde.

Vraag nr. 29 van 25 november 1999 van de heer WILFRIED AERS

*VRT-berichtgeving – 11-novemberplechtigheid
Diksmuide*

Op 11 november jongstleden had aan de IJzertoren in Diksmuide onder grote belangstelling een plechtigheid plaats.

Tot mijn grote verwondering vond de VRT het niet nodig hierover verslag uit te brengen. Er was wel veel aandacht voor de "vaderlandse" plechtigheden, maar de kijkers zagen niets over de enige "Vlaamse" plechtigheid die op 11 november plaatshad.

Waarom besteedde de VRT geen aandacht aan deze plechtigheid ?

Antwoord

De televisienieuwsdienst heeft uitgebreid aandacht besteed aan de plechtigheden op 11 november. Er waren drie beeldverslagen in het Journaal : de traditionele kransneerlegging van de Koning aan het graf van de onbekende soldaat in Brussel, het be-

zoek van prins Filip aan het museum Flanders Fields in Ieper, en ten slotte een herdenkingsplechtigheid in een kerkje in Leke (bij Diksmuide), dat omgevormd was tot een legerkamp.

De nieuwsdienst heeft hiermee zijn informatieve opdracht vervuld. 11 november is traditioneel een Belgische feestdag, waarop het einde van de Eerste Wereldoorlog wordt herdacht. Daarom heeft de televisienieuwsdienst inderdaad de voorkeur gegeven aan de "vaderlandse" plechtigheden, boven de Vlaamse herdenking in Diksmuide.

Vraag nr. 30 van 26 november 1999 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Roldoorbrekend personeelsbeleid – Initiatieven

Het aantal werkzoekenden is verschillend naargelang de regio, de leeftijd, de opleiding, het geslacht. Overall is het aantal werkzoekende vrouwen hoger dan het aantal mannen. Vooral in de regio's met een groot aantal werkzoekenden is het belangrijk te bestuderen welke doelgroep een specifieke aanpak nodig heeft. Subregionale tewerkstellingscomités, begeleidingsdiensten en vormingsaanbod spelen hierop in.

Toch is het belangrijk dat ook de minister bevoegd voor het bedrijfsleven en de bedrijfsleiders hierop attent zijn. Voorbeeldfuncties zijn belangrijk : sommige bedrijven spitsen hun personeelsbeleid toe op deze doelgroepen. Zo kunnen we vaststellen dat bepaalde logistieke bedrijven waar met heftrucks wordt gewerkt (bijvoorbeeld SKF in Tongeren), systematisch vrouwen inschakelen, terwijl bij andere hierover niet eens is nagedacht. Verschillende bedrijven hebben trouwens intern een actieplan voor gelijkemansbeleid voor vrouwen, mannen, migranten, allochtonen, gehandicapten uitgewerkt.

De minister bevoegd voor Economie kan een roldoorbrekend personeelsbeleid stimuleren door dergelijke positieve voorbeelden te verspreiden en in de schijnwerpers te plaatsen. Het gelijkemansbeleid als geïntegreerd beleid is immers een onderdeel van het economisch beleid.

Heeft de minister reeds bestudeerd of het niet zinvol is om specifieke prijzen, vermeldingen, en dergelijke te geven aan bedrijven of bedrijfsleiders die een actieplan voor gelijkemansbeleid hebben uitgewerkt ?

Bestaan er andere kanalen om positieve voorbeelden bekendheid te geven ?

Antwoord

Als minister bevoegd voor Economie bezit ik thans niet over een dossier omtrent een roldoorbrekend personeelsbeleid. Navraag bij de administratie Economie leerde mij dat de administratie geen informatie in haar bezit heeft om deze vraag te kunnen beantwoorden, wat zou kunnen betekenen dat er dienaangaande in het verleden geen initiatieven werden genomen om een roldoorbrekend personeelsbeleid te stimuleren.

De Vlaamse regering wil een gelijkheidsbeleid voeren waarbij discriminatie op basis van geslacht, afkomst, leeftijd, seksuele geaardheid en handicap wordt weggewerkt.

Er is immers op verschillende terreinen nog wel degelijk sprake van ongelijke kansen, waardoor overheidsingrijpen nodig is. Zo wijzen onderzoeken uit dat er nog steeds grote problemen zijn op het vlak van gelijke verloning voor mannen en vrouwen. De Vlaamse regering zal in het kader van het overleg binnen het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (Vesoc) de gelijke verloning van mannen en vrouwen aanmoedigen. De Vlaamse regering engageert zich eveneens om voor homo's en lesbiennes een gelijkheidsbeleid waar te maken.

De Vlaamse regering wil optimaal inspelen op een roldoorbrekend personeelsbeleid. Het aantal werkzoekende vrouwen is immers nog steeds groter dan het aantal werkzoekende mannen. Er zijn heel wat bedrijven die in hun arbeidsprocessen systematisch vrouwen inschakelen. Dit moet zeker worden aangemoedigd, maar over de kwaliteit ervan moeten wij waken. Verder merk ik dat het bedrijfsleven in toenemende mate inspeelt op initiatieven zoals actieplannen "gelijke kansen" voor diverse ondersteuningbehoevende doelgroepen: migranten, allochtonen, gehandicapten, ... Het gelijkheidsbeleid vormt dan ook een onderdeel van het regeerakkoord van de Vlaamse regering.

De suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om specifieke prijzen te geven aan bedrijven die extra inspanningen leveren voor deze doelgroepen, vormt een interessante denkpiste. Wel moet eraan worden toegevoegd dat het de bedoeling moet zijn om bedrijven waar allochtonen, sociaal zwakkere vrouwen, migranten, enzovoort, aan de bak komen, als een normaal arbeidscircuit te zien.

Het in de schijnwerpers plaatsen van deze doelgroepen zou het omgekeerde effect teweeg kunnen brengen.

Het verschaffen van "equal opportunities" zal centraal staan in het desbetreffende beleid. Momenteel wordt in het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) gewerkt aan de ontwikkeling en de toepassing van een instrumentarium om de genderspecifieke noden omtrent opleidingen over het zelfstandig ondernemen door te lichten. Verder is het ook belangrijk om genderspecifieke noden te blijven detecteren en adequaat in te vullen.

Vraag nr. 37 van 3 december 1999 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Expo 2000 Hannover – Vlaanderen

In verband met de deelname van Vlaanderen aan het Belgisch paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Hannover in 2000 had ik graag volgende vragen gesteld.

1. Hoe is de concrete verdeling van de standruimte ?
2. Het Brussels Gewest beschikt over een afzonderlijke standruimte.

Hoe wordt de mogelijke verwarring bij de bezoekers van het paviljoen opgevangen nu de hoofdstad van Vlaanderen als een afzonderlijke entiteit wordt voorgesteld ?

3. Honderd miljoen inbreng van Vlaanderen is niet weinig.

Waarom werd niet geopteerd voor een eigen Vlaams paviljoen ?

Antwoord

1. De totale oppervlakte van de tentoonstellingsruimte op de gelijkvloerse verdieping bedraagt 1.800 m². Deze wordt als volgt verdeeld :
 - gemeenschappelijke onthaalruimte : 693 m²
 - federale overheid : 357 m²
 - Vlaamse Gemeenschap : 551 m²

– Franse Gemeenschap en Waals Gewest :
417 m²

– Brussels Hoofdstedelijk Gewest : 112 m²

– Duitstalig Gemeenschap : 50 m²

De eerste verdieping wordt volledig in beslag genomen door administratieve ruimten, het business centre en het café. Deze ruimten worden uiteraard gemeenschappelijk gebruikt.

2. In de gemeenschappelijke onthaalruimte zal de institutionele structuur van België worden verduidelijkt. Daarnaast zullen de onderscheiden gedeelten van het paviljoen duidelijk worden geïdentificeerd.

Overigens wordt niet de hoofdstad van Vlaanderen als een afzonderlijke entiteit voorgesteld, maar wel het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3. De organisatie van en de deelname aan wereldtentoonstellingen is strikt gereguleerd en werd vastgelegd in het reglement van het Internationaal Bureau voor Wereldtentoonstellingen (BIE : Bureau International des Expositions).

Dit is een onafhankelijke organisatie, met zetel in Parijs, die beslist over de aanvragen om wereldtentoonstellingen te organiseren. 82 regeringen zijn in de algemene vergadering van het BIE vertegenwoordigd. Het werd opgericht op grond van een internationaal verdrag, dat op 22 november 1928 werd ondertekend. Na aanpassingen geldt momenteel de versie van het verdrag die door 48 staten werd ondertekend op 3 november 1972.

Het reglement bepaalt onder meer dat deelname enkel kan gebeuren door nationale staten.

Daarnaast kunnen wel themapaviljoenen worden ingericht. De vorige Vlaamse regering heeft deze laatste mogelijkheid onderzocht en als niet realiseerbaar van de hand gewezen. Bovendien zouden de kosten een veelvoud bedragen van de 100 miljoen frank die momenteel als deelname in het Belgisch paviljoen worden geïnvesteerd.

Vraag nr. 43
van 10 december 1999
van de heer JOS STASSEN

Doel – Sociaal begeleidingsplan

In het kader van de bouw van het Deurganckdok in het Linkerscheldeoevergebied besliste de vorige Vlaamse regering op 20 januari 1998 dat er voor Doel een sociaal begeleidingsplan zou komen. Dit plan werd in de zomer van 1998 goedgekeurd en in mei 1999 uitgebreid en verduidelijkt.

De huidige Vlaamse regering behoudt krachtens het regeerakkoord het sociaal begeleidingsplan. In de uitwerking van dit plan bestaan er nog een reeks knelpunten en vragen.

1. Op bladzijde 6 van het sociaal begeleidingsplan staat : "Voor landbouwers gelden bijzondere voorwaarden".

Welke zijn deze voorwaarden ?

2. In het sociaal begeleidingsplan wordt een leefgemeenschapspremie ingesteld die het collectief verlies van een ganse leefgemeenschap wil compenseren.

a) Wat is het huidige bedrag van de leefgemeenschapspremie ?

b) Welke instanties dragen welk bedrag bij voor de samenstelling van de leefgemeenschapspremie ?

c) Welke beslissingen werden reeds genomen om de uitkering van de leefgemeenschapspremie uit te voeren ?

d) Welke parameters worden gehanteerd om de individuele uitkering van de leefgemeenschapspremie vast te stellen ?

e) Wanneer kennen de Doelenaars het hun toegekende bedrag van de leefgemeenschapspremie ?

3. In het sociaal begeleidingsplan heeft men het over "een gegarandeerd evenwaardig aanbod aan de inwoners van Doel (ingeschreven in het bevolkingsregister per 20 januari 1998)".

Geldt hier hetzelfde aanbod voor zowel de inwoners van de Doelkern als de bewoners van de omliggende landbouwzone ?

4. In het sociaal begeleidingsplan krijgen de landbouw en de landbouwers bijzondere aandacht, onder andere in een "te voorzien herstructureringsaanbod voor de in het havengebied actieve landbouwers". Over dit herstructureringsaanbod vernam ik graag het volgende.
- a) Kunnen via het sociaal begeleidingsplan onteigende landbouwers een nieuw bedrijf bouwen in de landbouwzone van de gemeente Beveren ? Zo ja, in welk gebied precies ? Wat gebeurt er met de bestaande vergunningen en quota ?
 - b) Wordt hier een verdeelsleutel per bedrijf vastgelegd voor de verdeling van de vrijgekomen landbouwgronden ?
 - c) Worden er in dit kader uitwinningvergoedingen uitbetaald ? Zo ja, wanneer en waarvoor ?
 - d) Kunnen de landbouwgronden die vroeger werden onteigend met als doelstelling industriegebied, worden herverdeeld of in compensatie gegeven ?
 - e) Kan een landbouwer wiens woonst via het sociaal begeleidingsplan wordt onteigend, terecht in de hervestigingszones van het sociaal begeleidingsplan ingeval hij zijn bedrijf stopzet ? Zo ja, tegen welke voorwaarden ?
 - f) Kan een landbouwer wiens landbouwgrond via het sociaal begeleidingsplan onteigend of, in geval van pachtland, wordt uitgewonnen, in het kader van het herstructureringsaanbod kiezen tussen uitbetaling en nieuwe landbouwgrond ?
 - g) Kan een landbouwer die in het kader van deelvraag 4 f) opteert voor grond in geval van onteigening, andere gronden aankopen ?
 - h) Kan een landbouwer die in het kader van deelvraag 4 f) opteert voor grond in geval van uitwinning van pachtgrond, binnen het herstructureringsaanbod gronden pachten ?
- Zo ja, geldt hiervoor een zesjarige pacht-prijsgarantie ?
- i) Kan in het kader van het herstructureringsaanbod het recht op een gelijkwaardige bouwgrond in de hervestigingsplaatsen worden overgedragen op de kinderen van de betrokkene ?
5. In het kader van het sociaal begeleidingsplan kan worden overgegaan tot de aankoop van landbouwgronden in de landbouwzone.
- a) Wordt hier het voorkeepsrecht toegepast ?
 - b) Aan wie wordt eventueel de uitwinningvergoeding uitbetaald ?
 - c) Wordt hier rekening gehouden met een mogelijke verstoring – prijsverhoging – van het normaal verkooppatroon van onroerende goederen ?
6. In het kader van het sociaal begeleidingsplan wordt gestipuleerd dat "de ALT in samenwerking met de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het LSO-gebied, de VLM en de sociaal bemiddelaar een projectvoorstel uitwerkt" (ALT : administratie Land- en Tuinbouw, LSO : Linkerscheldeoever, VLM: Vlaamse Landmaatschappij).
- a) Wat is de stand van zaken van het projectvoorstel ?
 - b) Wanneer komt men met een concreet voorstel ?
 - c) Welke uitgangspunten, criteria of normen worden hier gehanteerd ?
- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 9
van 12 oktober 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabinetten – Dienstvoertuigen

Vorig jaar heb ik via de pers vernomen dat de voertuigen van de ministeriële kabinetten zouden worden belast via het systeem geldend voor elk voertuig, omdat deze voertuigen eveneens voor privé-doeleinden zouden worden gebruikt.

1. Over hoeveel en welke dienstvoertuigen beschikt het kabinet van de minister ?
2. Wat was de kostprijs van elk voertuig ?

Hoeveel bedragen de werkingskosten ?
3. Voor welke doeleinden worden deze voertuigen gebruikt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.5 van 17 december 1999, blz. 298 – red.)

Vraag nr. 12
van 20 oktober 1999
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Onroerende voorheffing – Verminderingen

De Vlaamse overheid int sinds dit jaar zelf de onroerende voorheffing en heeft het belangrijke prin-

cipe "automatische toekenning van vermindering wegens kinderlast" ingeschreven.

In het verleden bleek dat te veel gezinnen die vermindering niet aanvroegen, en daardoor niet kregen waar ze recht op hadden.

De Vlaamse administratie consulteert de Kruispuntbank om na te gaan wie recht heeft op vermindering van onroerende voorheffing.

Blijkbaar loopt er nog een en ander mis, want onder meer de vermindering wegens handicap wordt niet altijd doorgevoerd. Dit blijkt uit de reeds verstuurde aanslagbiljetten.

1. Wat werd ondernomen om de fouten bij de ambtshalve toekenning van de vermindering te corrigeren ?
2. Welke initiatieven nam de minister-president ten aanzien van de rechthebbenden bij wie niet automatisch een vermindering van onroerende voorheffing werd toegekend, om alsnog het te veel aangerekende of zelfs al betaalde bedrag terug te storten ?

Antwoord

1. De oorzaken die aan de basis liggen van het niet toekennen van de vermindering wegens kinderlast en/of handicap, bescheiden woning of een combinatie van beide, hebben betrekking op het feit dat de bestanden van het Rijksregister niet volledig overeenstemmen met die van het Kadaster.

Vermits de matching van de gegevens op het niveau van het adres gebeurt, wordt enkel aan de adressen die volledig overeenstemmen een vermindering gekoppeld. Het probleem werd onderkend bij de versturing van de eerste kohieren en zal worden opgelost via de behandeling van de bezwaren. Ook zal actief met het Rijksregister worden onderzocht in hoeverre dit probleem ten gronde kan worden opgelost.

Een ander probleem deed zich voor omtrent de afwijkende manier waarop de bevolkingsdiensten van de stad Antwerpen hun adresgegevens in het Rijksregister inbrengen.

Hieromtrent werd beslist dat zowel het Vlaams Gewest, de stad Antwerpen, Telepolis, als het Rijksregister een deelprobleem zouden onderzoeken, waarna opnieuw zal worden overlegd om de meest voor de hand liggende oplossing

voor de toekomst te implementeren. Teneinde de inning van de onroerende voorheffing in Antwerpen voor 1999 niet in het gedrang te brengen, zou Cipal (Centrum voor Informatie Provincies Antwerpen en Limburg) de gegevens van Telepolis overnemen. Volgend jaar zou dit probleem grotendeels verdwenen zijn, alhoewel nog matchingproblemen kunnen optreden met verhuizende gezinnen binnen en naar de stad Antwerpen, als de bevolkingsdiensten de wijze van invoeren van de bevolkingsgegevens nog niet hebben aangepast tegen het ogenblik dat wordt verzonden in 2000. Aangezien dit een probleem is dat rijst tussen de stad Antwerpen en het Rijksregister, is het Vlaams Gewest niet verantwoordelijk voor de meerkosten van de gekozen pragmatische oplossing. Zij wordt bilateraal geregeld tussen de stad en Cipal.

Een derde moeilijkheid waren de kadastrale afdelingen waarvan het koppelingspercentage tussen de gegevens van het Kadaster en het Rijksregister kleiner was dan 80 %.

De oorzaken hiervoor zijn:

- straten die opgenomen zijn in de Kadasterbestanden maar niet in het Rijksregister (bv. straten in industrieparken waar zich geen enkel bewoond huis bevindt);
- fouten bij het manueel koppelen door Cipal ;
- straten die van naam veranderden maar die het Kadaster niet tijdig inbracht of kon inbrengen in haar systemen;
- algemene huisnummerwijzigingen die ook niet tijdig werden opgenomen door het Kadaster.

Dit is grotendeels een eenmalig probleem, zodat in 2000 nog enkel problemen kunnen optreden met wijzigingen van straatnamen en huisnummers, wat nog slechts een aantal procenten van de huidige moeilijkheden mag uitmaken. Cipal heeft zoveel als mogelijk getracht om de koppelingsgraad op te trekken via verfijning van de programma 's. Op basis van de bezwaren zal de koppelingsgraad voor 2000 kunnen worden verhoogd.

In Koersel, Kortenaeken en Steenokkerzeel werden de aanslagen verstuurd zonder dat een koppeling plaatsvond tussen de gegevens van het Kadaster en het Rijksregister. De belastingplichtigen hebben vrijwel onmiddellijk een ver-

ontschuldigungsbrief gekregen. Er zal een herverzending van de correcte aanslagen gebeuren, rekening houdende met de betaalde aanslagen en de ingediende bezwaren. Kosten die ontstaan door foutieve handelingen door Cipal, dienen uiteraard door deze instantie te worden gedragen.

Voor kadastrale leggers waar verschillende kadastrale inkomens werden vermeld, werd in de beginfase slechts één kadastraal inkomen opgenomen in de aanslag. Via bijkomende programmering dienen de juiste gegevens te worden geselecteerd.

Aanslagen die vroeger door de federale diensten naar mandatarissen in plaats van naar de belastingplichtigen werden verstuurd, werden veiligheidshalve tegengehouden, omdat het Rijksregisternummer van deze mandatarissen niet bekend was. De Rijksregisternummers worden nu manueel opgezocht door Cipal.

Bij timesharing hebben we het probleem van "wie is eigenaar", daar dit niet werd doorgegeven door het Kadaster. Afhankelijk van de aanvoer van de gegevens door het Kadaster aan wie het probleem werd gesignaleerd, dient bijkomende programmering en verwerking (manuele opzoeking van de Rijksregisternummers) te gebeuren. Ook dit is een eenmalig probleem.

Ook bij grensarbeiders stuiten we op een gedeeltelijk eenmalig probleem. Aan deze categorie belastingplichtigen kon de vermindering wegens kinderlast slechts gedeeltelijk automatisch worden toegekend, omdat zij niet kinderbijslaggerechtigd zijn in België en dus ook niet opgenomen in de Kruispuntbank. Voor alle kinderen beneden zestien jaar werd er immers sowieso van uitgegaan dat zij kinderbijslaggerechtigd waren ; daar de grensarbeiders niet als een aparte categorie belastingplichtigen waren gecatalogeerd, verkregen zij voor deze kinderen wel hun vermindering. Na onderzoek bleek het probleem niet op te lossen, daar contacten met een representatieve vereniging stuitten op problemen omtrent het respect voor de privacy. Een viertal representatieve verenigingen werden wel op de hoogte gebracht van het feit dat de grensarbeiders recht hadden op vermindering, maar dat ze via een aanvraag moesten reageren.

2. Volgens de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen wordt de administratie geacht binnen een termijn van zes maanden een gemotiveerd antwoord te geven

op een bezwaarschrift. Bij overschrijding van de termijn heeft de belastingplichtige het recht om zich tot de rechtbank te wenden. De terugbetaling van het eventueel te veel betaalde bedrag, vermeerderd met de moratoriumrente, zal zo spoedig mogelijk na de afhandeling van dit bezwaar gebeuren.

Er zijn ook belastingplichtigen wier benadeling een gevolg is van de wijzigingen in de wetgeving. Aan hen zal dus niets moeten worden terugbetaald.

Samenvattend kan ik stellen dat de automatische toekenning van fiscale voordelen – waartoe elk modern bestuur zou moeten neigen – op veel meer moeilijkheden is gestoten dan verwacht.

De inconsistentie tussen de diverse overheidsgegevensbanken – in sommige gevallen nog erger : hun onvolledigheid – is hieraan debet. De meeste daaruit voortkomende problemen kunnen echter zo worden verwerkt, dat zij slechts éénmalig optreden

In het teken van een goed partnership met haar (meestal federale) dataleveranciers zal de Vlaamse Gemeenschap deze correctiebestanden, die zij voor eigen gebruik opstelt, ook doorgeven aan deze dataleveranciers. Daarmee levert zij meteen een bijdrage om andere voordelen, waarop de burgers in dit land recht hebben, automatisch toe te kennen. Want het zijn vooral de lagere inkomenstrekken die niet weten welke voordelen de overheid toekent, die baat hebben bij een automatische toekenning, op basis van gegevens die de overheid al vroeger heeft opgevraagd en stockeert.

**Vraag nr. 15
van 22 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie legt grote dwangsommen op aan lidstaten die niet tijdig de Europese wetgeving omzetten in hun eigen wetgeving.

1. Kan de minister-president mij, in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 59 van 2 december 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 13 februari 1998, blz. 1183 e.v. – red.*) een

overzicht geven van de EG-richtlijnen (of -verdragen) die tot het bevoegdheidspakket van het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap behoren en die nog dienen te worden omgezet in decreten of besluiten ?

2. Kan de minister-president mij ook een overzicht geven van de richtlijnen die reeds moesten worden omgezet en waarvan de termijn tot omzetting reeds is overschreden ?
3. Wat is de oorzaak van het overschrijden van de termijn die door de Europese Unie werd vastgesteld ?

Antwoord

Op basis van de mij door de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verstrekte gegevens kan ik het volgende antwoord geven.

1. *Nog om te zetten EG-richtlijnen waarvan de omzettingsdatum nog niet is overschreden*
 - Richtlijn 98/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de interne markt van aardgas (de zogenaamde aardgasrichtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 9 augustus 2000.
 - Richtlijn 98/81/EG van de Raad van 26 oktober 1998 tot wijziging van richtlijn 90/219/EEG inzake het ingeperkt gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 5 juni 2000.
 - Richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 26 december 2000.
 - Richtlijn 1999/13/EG van de Raad van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 1 april 2001.
 - Richtlijn 1999/32/EG van de Raad van 26 maart 1999 betreffende een vermindering van het gehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen en

tot wijziging van richtlijn 93/12/EG. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 1 juli 2000.

- Richtlijn 1999/30/EG van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofdioxiden, zware deeltjes en lood in de lucht. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 19 juli 2001.
- Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 16 juli 2001.

Nog goed te keuren EG- verdragen

- Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de staat Israël anderzijds, met de Bijlagen I, II, III, IV, VI en VII, de Protocollen 1, 2, 3, 4 en 5 en de Slotakte, ondertekend in Brussel op 20 november 1995.
- Protocol bij de overeenkomst tot instelling van samenwerking en een douane-unie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek San Marino naar aanleiding van de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, ondertekend in Brussel op 30 oktober 1997.
- Euro-mediterrane overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië, anderzijds, ondertekend in Brussel op 24 november 1997.
- Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Economische Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds, en Slotakte, ondertekend in Brussel op 8 december 1997.
- Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Turkmenistan, anderzijds, en Slotakte, ondertekend in Brussel op 25 mei 1998.
- Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer

van personen, ondertekend in Brussel op 21 juni 1999.

- Overeenkomst inzake handel, ontwikkeling en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Zuid-Afrika, anderzijds, Protocollen en Slotakte bij deze overeenkomst, ondertekend in Pretoria op 11 oktober 1999.
- Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Slowakije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en Bijlage, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999.
- Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en Bijlage, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999.
- Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en Bijlage, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999.
- Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Hongarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en Bijlage, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999.
- Protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen

de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Bulgarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en Bijlage, ondertekend te Brussel op 30 juni 1999.

2 en 3. Nog om te zetten EG-richtlijnen waarvan de omzettingsdatum is overschreden, met vermelding van de oorzaak van deze overschrijding

- Richtlijn 95/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 22 augustus 1996.

Deze richtlijn werd reeds gedeeltelijk omgezet door het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 1998 inzake het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen. De Raad van State oordeelde dat een gedeelte van deze richtlijn evenwel bij decreet moest worden omgezet. Een ontwerp van decreet werd reeds tijdens de vorige legislatuur bij het Vlaams Parlement ingediend. Ten gevolge van de verkiezingen en de installatie van een nieuw Vlaams Parlement moet dit ontwerp echter als niet bestaande worden beschouwd. De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media beoordeelt of het ontwerp van decreet opnieuw moet worden opgenomen.

- Richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap. De omzettingsdatum van deze richtlijn is 24 oktober 1997.

Oorspronkelijk werd door de federale overheid gestart met een koninklijk besluit. De Raad van State oordeelde echter dat, wat de regionale luchthavens betreft en gelet op de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten, een besluit van de Vlaamse regering nodig was. Wat de luchthaven Brussel-Nationaal betreft, geldt het koninklijk besluit van 12 november 1998 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthaven Brussel-Nationaal. Op 8 juni 1999 heeft de Vlaamse regering een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering goedgekeurd. De Raad van State adviseerde op 5 oktober 1999. De definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering wordt verwacht tegen einde 1999. De regionale

luchthavens van Antwerpen en Oostende voldoen reeds aan de bepalingen van de richtlijn.

- Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (de zogenaamde Seveso II-richtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 3 februari 1999.

De omzetting van deze richtlijn veronderstelt dat terzake eerst een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheden en de gewesten moet worden goedgekeurd door de respectieve parlementen, wat tot op heden nog niet is gebeurd. Daarna moet het aspect ruimtelijke ordening nog door de gewesten worden omgezet. Wat het Vlaams Gewest betreft, is er een ontwerp van MER-decreet (milieueffectrapport). De goedkeuring ervan kan zich pas voltrekken na de goedkeuring van bovenvermeld samenwerkingsakkoord.

- Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende de gemeenschappelijke regels voor de interne markt van elektriciteit (de zogenaamde elektriciteitsrichtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 18 februari 1999.

Een Vlaams elektriciteitsdecreet is gepland voor april-mei 2000.

- Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (de zogenaamde MER II-richtlijn). De omzettingsdatum van deze richtlijn is 13 maart 1999.

De omzetting van de MER II- en de Seveso-richtlijn is aan elkaar gekoppeld. Zoals eerder werd aangegeven, is er een ontwerp van MER-decreet.

**Vraag nr. 17
van 28 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE**

Interdepartementale stuurgroep euro – Stand van zaken

Op 18 oktober 1996 werd door het college van secretarissen-generaal een "interdepartementale stuurgroep euro" opgericht om binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te zorgen voor

een gecoördineerde aanpak bij de invoering van de eenheidsmunt.

Deze stuurgroep wordt ondersteund door vier technische werkgroepen, die als taak hebben om de specifieke problemen bij de overgang naar de euro te identificeren, te inventariseren, te onderzoeken en oplossingen aan te reiken.

1. Heeft de werkgroep reeds berekend wat de kostprijs is van de omschakeling, opgesplitst naar Vlaamse openbare instellingen (VOI), diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en administratie ?
2. Welke specifieke initiatieven werden er door de werkgroep genomen om de overgang naar de euro vlot te laten verlopen ?
3. Welk overleg is er met de federale overheid inzake de omschakeling van frank naar euro ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de kostprijs van de omschakeling naar de euro in de Vlaamse Gemeenschap heeft men van in het begin als uitgangspunt genomen dat alle kosten verbonden aan de overschakeling naar de euro op de activiteitenprogramma's van de verschillende ministers dienden te worden gecompenseerd. Als dusdanig is de eigenlijke kostprijs van de overgang niet systematisch in kaart gebracht. Zo ook werden aan de diensten met afzonderlijk beheer en de Vlaamse openbare instellingen geen bijkomende dotaties toegekend voor specifieke eurokosten.

Naast het feit dat het zeer moeilijk is alle kosten in kaart te brengen – men zou immers ook de personeelskosten van mensen die zich, naast hun gewone taken, met allerhande activiteiten (aanpassing reglementering, organiseren vorming, communicatie-initiatieven) inzake de euro bezighouden, moeten inschatten – speelt ook de verwevenheid met andere kosten een zeer belangrijke rol bij het innemen van dit standpunt. Hiermee wordt bijvoorbeeld bedoeld : een informaticasysteem is aan vervanging toe. Men schaft – misschien iets vervroegd – een pakket aan dat euro-compatibel is, hetgeen bezwaarlijk (volledig) als euro-kosten kan worden beschouwd.

Ander argument is meer van fundamentele aard. Aangezien de Vlaamse Gemeenschap –

zoals ook de federale overheid – momenteel nog een zuivere begrotingsboekhouding overeenkomstig de regels op de rijkscomptabiliteit voert, worden alleen kosten die kasuitgaven zijn – en dus geen kosten-niet-kasuitgaven zoals afschrijvingskosten – geregistreerd. Sedert begin juli jongstleden werd gestart met de uitvoering van het project "economische boekhouding". Concreet zal de Vlaamse Gemeenschap vanaf 1 januari 2001 beschikken over een geïntegreerde begrotings- en economische boekhouding met analytisch luik – conform het rekeningstelsel voor de privé-ondernemingen. Zo zullen de kosten in de toekomst worden geregistreerd en via het analytisch luik kunnen worden toegewezen aan kostendragers, zoals bijvoorbeeld het project "euro".

2. Teneinde de overgang naar de euro vlot te laten verlopen, werden er door de interdepartementale stuurgroep en de ondersteunende technische (sectoriële) werkgroepen tal van initiatieven genomen, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt tussen de initiatieven die betrekking hebben op de overgangsfase (1 januari 1999 – 31 december 2001) en die welke te maken hebben met de definitieve fase van de invoering van de euro (vanaf 1 januari 2002).

Wat de voorbereiding van de overgangsfase betreft, heeft de stuurgroep het anticipatief gebruik van de euro in hoofde van de private actoren pogen aan te moedigen door aan te sturen op de totstandkoming van een reglementair kader voor de Vlaamse Gemeenschap, het zogenaamde eurodecreet (decreet van 14 juli 1998 betreffende de euro) en het uitvoeringsbesluit van 19 december 1998. In dit verband werden eveneens ambtelijke instructies opgesteld voor de aanpassing van de formulieren. Verder werden diverse informatie-, sensibiliserings- en vormingsinitiatieven aangemoedigd om de ambtenaren vertrouwd te maken met de euro. Er werd tevens naar gestreefd om ook de VOI's, DAB's en lokale besturen van de nodige informatie te voorzien.

Wat de voorbereiding van de definitieve fase betreft, die veel ingrijpender is dan de overgangsfase, volgt en coördineert de stuurgroep de te verrichten werkzaamheden in de vier betrokken sectoren (informatica, regelgeving, boekhouding/begroting en communicatie). De Vlaamse regering heeft reeds aan de departementen, VOI's en DAB's nauwgezette instructies gegeven voor de aanpassing van regelgeving en formulieren. De informaticasector stuurt aan

op spoedige inventarisering van alle aan te passen applicaties. Onder impuls van de stuurgroep wordt ook gezorgd voor de verspreiding en terbeschikkingstelling van alle informatie over de euro via alle mogelijke kanalen, onder meer via Intranet.

Via de stuurgroep wordt ook gerapporteerd wat er is besproken in de diverse organen van ADMI EURO.

3. Inzake de omschakeling van frank naar euro vindt er tussen de federale overheid en de gemeenschappen en de gewesten een permanent, gestructureerd overleg plaats. Dit past in het zogenaamde ADMI EURO-project, dat een efficiënte voorbereiding door de openbare sector van de invoering van de euro moet waarborgen. Naast de vertegenwoordigers van genoemde overheden in de diverse coördinerende en sectoriële organen van ADMI EURO, zetelen hierin ook vertegenwoordigers van het Commissariaat-Generaal voor de Euro, de lokale besturen, enzovoort. Deze structuren bieden de mogelijkheid tot onderlinge uitwisseling van informatie en ervaringen, en het zoeken van oplossingen voor vragen en knelpunten in verband met de euro.

Op dit niveau werden onder meer de krachtlijnen voor de overgang van de overheidsbesturen naar de euro voorbereid. Deze krachtlijnen hebben betrekking op de overgangsfase en de definitieve fase. Er gaat van ADMI EURO ook een impuls uit om de krachtlijnen in de praktijk om te zetten en de overgang naar de euro probleemloos te doen verlopen, door een tijdig in gang zetten van de werkzaamheden en het naleven van een gemeenschappelijke timing. Op dit ogenblik spitst alle aandacht zich toe op de voorbereiding van de definitieve fase.

Vraag nr. 20
van 4 november 1999
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht

In het Vlaams Parlement werd de voorbije jaren geregeld gedebatteerd over het verminderen van de verwijlintresten en er werden hieromtrent begeleidingsmaatregelen binnen de verschillende administraties uitgewerkt.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verwijlintresten die in 1998 en de loop van 1999

reeds werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn toezicht staan ?

2. Wat zijn de oorzaken die leiden tot het betalen van verwijlintresten en welke aanvullende maatregelen werden nog genomen of gepland om ze te minimaliseren ?

Antwoord

In het financieel systeem worden de betalingen van de verwijlintresten geregistreerd onder speciaal daarvoor gereserveerde ordonnantienummers, dit met het oog op de rapportering en om duidelijk de aandacht te vestigen op het uitzonderlijke karakter van deze uitgaven. De rapportering over de betaalde verwijlintresten voor de diensten van algemeen bestuur wordt dan ook uit dit financieel systeem gehaald.

Bij de diensten met afgezonderd beheer (DAB's) werden de gegevens opgevraagd. Alle DAB's, uitgezonderd het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur (MINA) in het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF), hebben noch in 1998, noch in 1999 verwijlintresten betaald.

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de tabel van de betaalde verwijlintresten.

Departement	1998 (in mln. fr.)	1999 (tot 16/11) (in mln. fr.)
COO	–	–
AZF	30,6	–
OND	–	–
WVC	0,2	–
EWBL	–	–
LIN	21,3	11,9
WIM	–	–
Subtotaal	52,1	11,9
DAB MINA	1,5	0,8
DAB VIF	68,9	33,9
Subtotaal	70,4	34,7
Totaal	192,9	46,6

N.v.d.r. – COO : Coördinatie ; AZF : Algemene Zaken en Financiën ; OND : Onderwijs ; WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur ; EWBL : Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw ; LIN : Leefmilieu en Infrastructuur ; WIM : Wetenschap, Informatie en Media.

Ten gevolge van diverse maatregelen die werden getroffen op het vlak van begroting en dossieropvolging werd het bedrag van de betaalde verwijlintresten steeds maar verminderd : 192,9 miljoen in 1998 tegenover 46,6 miljoen in 1999 (tot 16 november).

Bijna alle in 1999 betaalde verwijlintresten komen op rekening van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, inclusief de DAB's, MINA en VIF. Dit is uiteraard te wijten aan de aard van de materie, aan specifieke problemen en aan het nog niet optimaal lopende kredietbeheer :

- de raming van de kredietbehoeften per basissalocatie gebeurt nog niet optimaal ;
- kredietherschikkingen die onvoldoende tijdig gebeuren en de procedure via de minister van Financiën en Begroting, Vlaamse regering, Rekenhof ;
- alle schuldverplichtingen (onder andere schadeclaims) worden nog niet systematisch geïnventariseerd ;
- de afhandeling van verrekeningen op investeringswerken ;
- de afhandeling van ingewikkelde geschillendossiers.

Om de betaling van verwijlintresten verder tot een minimum terug te dringen, voeren de administraties reeds jaren een voortdurende strijd op vele fronten :

- een actieve en op maat rapportering aan alle verantwoordelijke lijnmanagers ;
- een strikte opvolging gedurende het ganse jaar van de kredieten en de dossiers ;
- de inschrijving van een ruim bufferkrediet voor het departement LIN in de begroting ;
- de uitvoering van projecten inzake integrale kwaliteitszorg (IKZ) over "tijdig betalen" in verschillende afdelingen en/of administraties ;
- het uniformiseren van de betalingscyclus binnen het departement en een actualisering van het rondschrjven met betrekking tot de samenstelling van de dossiers in 1999 met het oog op het verkorten van de doorlooptijd van afhandeling.

Door al deze maatregelen is het bedrag aan betaalde verwijlintresten bij het departement LIN de laatste jaren kunnen teruglopen van 314 miljoen in 1996 naar 46,6 miljoen op 16 november 1999.

Voor de nabije toekomst zijn nog bijkomende acties gepland die een permanent inzicht moeten geven in de totaliteit van de schuldverplichtingen enerzijds, en in de voor betaling benodigde ordonanceringskredieten anderzijds :

- de spreiding van de aanbestedingen is als doelstelling opgenomen door verschillende administraties ;
- de invoering van de economische boekhouding op 1 januari 2001, ondersteund door een flexibel en gedetailleerd registratiesysteem.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 7 van 16 september 1999 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Intrekking sociaal huurbesluit – Redenen

Op haar zitting van 14 september jongstleden besliste de Vlaamse regering het sociaal huurbesluit in te trekken met terugwerkende kracht vanaf 15 mei 1999.

De kritiek op het besluit is immers van die aard dat de inwerkingtreding ervan aanleiding zou kunnen geven tot rechtsonzekerheid en rechtsongelijkheid bij de sociale huurders. Bovendien wordt aangevoerd dat sommige bepalingen juridisch betwistbaar en administratief onuitvoerbaar zijn.

1. Kan de minister toelichten waarom de inwerkingtreding van dit besluit aanleiding geeft tot rechtsonzekerheid, respectievelijk rechtsongelijkheid bij de sociale huurders ?
2. Welke bepalingen zijn juridisch betwistbaar en administratief onuitvoerbaar, en waarom ?

Antwoord

De kritiek op het sociaal huurbesluit van 11 mei 1999 binnen de sociale huisvestingssector was vrij fundamenteel en van die aard dat de inwerkingtreding ervan inderdaad aanleiding had kunnen geven tot het creëren van rechtsonzekerheid en rechtsongelijkheid bij de particuliere genietters, de sociale huurders. Het zijn dezelfde bepalingen die juridisch betwistbaar en administratief onuitvoerbaar zijn.

Een eerste probleem was de *definitie van huurder* in artikel 1, 3° van het sociaal huurbesluit van 11 mei 1999 : "de ondertekenaar(s) van de huurovereenkomst en de persoon wiens inkomen overeenkomstig dit besluit in aanmerking komt voor de berekening van de huurprijs".

Met deze definitie was het zeer onduidelijk wie nu juist moest worden beschouwd als huurder, zowel bij het ondertekenen van de huurovereenkomst, als bij de ingebrekestelling wegens wanbetaling, als bij het geven van de opzeg, als bij de berekening van de 60 % aan huurders met een zeer laag inkomen voor toepassing van artikel 2, § 3.

Door deze definitie werd immers elke inwonende wiens inkomen in aanmerking werd genomen voor de huurprijsberekening, uitgeroepen tot afzonderlijke huurder en dus medecontractant, zonder dat hij de huurovereenkomst in feite mede had ondertekend. Het gegeven dat iedereen die bij een huurder kwam inwonen, direct ook werd beschouwd als huurder, creëerde echter een aantal rechten in hunnen hoofde, met alle consequenties daaraan verbonden.

Voor de sociale huisvestingsmaatschappij had dit onder andere tot gevolg dat een aantal kosten toemen, als zij telkens het huurcontract zouden moeten aanpassen wanneer de personen wier inkomen in aanmerking werd genomen, wijzigden ; als zij iedere persoon wiens inkomen in aanmerking werd genomen een aparte opzeggbrief dienden te betekenen ; als zij iedere persoon wiens inkomen in aanmerking werd genomen afzonderlijk in gebreke dienden te stellen, enzovoort.

Ten gevolge van deze definiëring zouden er in de toekomst wellicht minder sociale woningen vrijkomen die door de sociale huisvestingsmaatschappijen verder kunnen worden toegewezen. Door deze definitie immers werd het doorgeven van de woning van ouders op kinderen mogelijk, want zodra de kinderen ouder dan 25 jaar waren en een inkomen hadden, werden zij als huurder beschouwd (iedereen wiens inkomen meetelde, was huurder en

had dus ook de rechten van een huurder). Bijgevolg dienden de kinderen, bij het verlaten van de huurwoning door de ouders door opzeg of overlijden, niet te voldoen aan de inkomensvoorwaarde, daar zij reeds huurder waren.

Dezelfde situatie kon zich ook voordoen wanneer iemand, al dan niet familie van de huurder, kwam inwonen en diens inkomen werd meegerekend. Ook hij/zij werd huurder en kon de woning blijven bewonen bij het verlaten ervan door de oorspronkelijke huurder.

De toewijzing van een aantal sociale woningen was op die manier niet langer gevat door de beginselen van de Vlaamse Wooncode en omzeilde tevens de prioriteiten van de kandidaat-huurders.

Een tweede probleem was de *definitie van "inkomen"*. Er stond in artikel 1, 6° : "... Voor de huurders die een sociale woning huren voor de inwerkingtreding van dit besluit, wordt het inkomen van elke ascendent slechts voor de helft aangerekend".

Deze formulering gaf duidelijk aanleiding tot rechtsongelijkheid, daar voor de nieuwe huurders het inkomen van bepaalde ascendenten (gehandicapten en +65-jarigen) niet meegeteld moest worden, net zoals dit het geval was in het vorige sociaal huurbesluit van 29 september 1999 ; maar voor huurders die reeds huurden vóór de inwerkingtreding van dit besluit moest het nu plots wel, weliswaar voor de helft, worden meegerekend. Tevens impliceerde dit een plotse verhoging van de te betalen huurprijs. Hier werden dus twee klassen van huurders gecreëerd, met "oude" huurders waarbij het inkomen van alle inwonende ascendenten wel werd meegerekend, en "nieuwe" huurders waarbij dit inkomen van de hierboven genoemde categorieën niet werd meegerekend.

Een volgend probleem was de *definitie van "geplafonneerde huurprijs"* (art. 1, 13°) : "in het jaar 2000 de normale huurwaarde van het jaar 1999, aangepast volgens de in artikel 25, §2 van dit besluit vermelde formule, verhoogd met 1 %, en vanaf het jaar 2001 en de volgende jaren de geplafonneerde huurprijs van het jaar voordien, aangepast volgens de in artikel 25, §2 van dit besluit vermelde formule, verhoogd met 1 %. Elke vijf jaar zal volgens de door de minister te bepalen modaliteiten nagegaan worden of de geplafonneerde huurprijs aan de gewijzigde maatschappelijke realiteit beantwoordt".

Door het wegvallen van de normale huurwaarde werd enerzijds rechtsongelijkheid gecreëerd tussen de huurders van een nieuwe woning (geen normale

huurwaarde in 1999), voor wie er geen geplafonneerde huurprijs gold, en de huurders van een "oude" sociale woning, waar de huurprijs wel werd beperkt door de geplafonneerde huurprijs die gebaseerd was op de normale huurwaarde.

Anderzijds beoogde het nieuwe huurbesluit het stimuleren van sociale vermenging, terwijl deze sociale vermenging door de geplafonneerde huurprijs opnieuw werd afgeremd, daar de huurders met een "hogere" inkomen een hogere huurprijs gingen betalen die niet meer werd ingeperkt door de normale huurwaarde, en bijgevolg hoger kon komen te liggen dan de huurprijs op de privé-huurmarkt. Deze huurders zouden dan wegtrekken uit de sociale woonwijken en enkel de armsten zouden nog bereid zijn in een sociale woonwijk te leven. Dit was in tegenstrijd met de idee van de sociale vermenging en kon tot getto's leiden.

Ook de *juiste interpretatie van het begrip "garages"*, (artikel 9, § 1 gaf aanleiding tot rechtsonzekerheid. Artikel 9, § 1 gaf uitvoering aan artikel 99, § 3 van de Vlaamse Wooncode en gaf problemen bij de berekeningswijze van de huurprijs voor garages.

Artikel 99 van de Vlaamse Wooncode stelt :

" § 1. De Vlaamse regering bepaalt binnen de door haar vastgestelde onder- en bovengrens, de wijze van berekening en aanpassing van het bedrag dat de huurder moet betalen om de sociale huurwoning te bewonen. (...)

§ 3. Voor het gebruik van ruimten die van de woning afgezonderd zijn, kan een huurprijs worden aangerekend waarvoor de regeling van § 1 niet geldt, tenzij ze worden verhuurd aan een huurder van een sociale huurwoning van de verhuurders".

Volgens ingewonnen juridisch advies kon een niet in de woning geïncorporeerde of op hetzelfde perceel staande garage zeker worden beschouwd als een ruimte die van de woning afgezonderd was, in het kader van artikel 99 van de Vlaamse Wooncode.

Artikel 9, § 1 van het sociaal huurbesluit van 11 mei 1999 nu verwees naar "... ruimtes die er van zijn afgezonderd maar functioneel tot de woning behoren ... ". Volgens hetzelfde juridische advies wees het begrip "functioneel" op een zekere band, een zekere functie, een zekere noodzaak. Een garagebox vervult eigenlijk geen enkele functie in het kader van de woongelegenheden. Hieruit kon worden besloten dat de regeling uit het sociaal huurbesluit van 11 mei 1999 afweek van het bepaalde in

artikel 99, § 1 van de Vlaamse Wooncode, hetgeen juridisch gezien niet kan, aangezien een decreet prevaleert op een besluit van de Vlaamse regering.

Door de juridische dienst van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij werd deze analyse bijgetreden. Men stelde er dat "terecht zou kunnen worden gesteld dat het artikel 9, § 1 van het nieuw huurbesluit op inadequate wijze het artikel 99, inzonderheid § 3 van de Vlaamse Wooncode heeft uitgevoerd of vertaald".

In de plaats van het sociaal huurbesluit van 11 mei 1999 in werking te laten treden met voor de betrokken sociale huisvestingsactoren alle administratieve en andere gevolgen die behoren bij de implementatie van een nieuw besluit, en het na enkele maanden opnieuw te moeten wijzigen, werd door de Vlaamse regering geopteerd voor de intrekking ervan en voor het uitwerken van een volledig nieuw sociaal huurbesluit, conform de beleidsopties en na grondig overleg met de hele sector.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 25
van 16 november 1999
van de heer MARINO KEULEN

Onroerende voorheffing – Vermindering bescheiden woningen

Dezer dagen krijgen de burgers de folder "onroerende voorheffing" in de bus. In deze brochure van de Vlaamse overheid en Cipal (Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg) wordt hun uitgelegd hoe de onroerende voorheffing wordt berekend en op welke verminderingen ze eventueel recht hebben.

* datum van afsluiting 23/12

Op pagina 3 in de binnenbladzijden van de folder wordt de korting uitgelegd waarop de eigenaars van een zogenaamde bescheiden woning recht hebben.

Hierin wordt vermeld (halverwege de rubriek "u woont in een bescheiden woning"): "In 1979 werden door het Kadaster de kadastrale inkomens aangepast. Indien u voor deze aanpassing kon genieten van een vermindering voor een bescheiden woning én indien het nieuwe K.I. 40.000 fr. of minder bedraagt, heeft u eveneens recht op een vermindering van 25 %. Dat geldt niet als uw K.I. werd verhoogd ten gevolge van verbouwingen. Dat geldt ook niet als u intussen nieuwe eigendommen heeft verworven of indien u in 1979 niet de eigenaar van de woning was.

Indien u minder dan 5 jaar geleden bij de bouw of de aankoop van een nieuwe bescheiden woning niet van een bouw- of aankooppremie heeft genoten, heeft u recht op een vermindering van 50 %. Deze vermindering geldt gedurende 5 jaar, te tellen vanaf het jaar waarin de onroerende voorheffing voor het eerst verschuldigd was." (...)

1. Uit deze vermelding leid ik af dat het begrip "bescheiden woning" ernstig wordt uitgehold. Meer bepaald uit de laatste regel van het eerste deel van de aangehaalde tekst: "of indien u in 1979 niet de eigenaar van de woning was".

Geldt met andere woorden de vermindering voor een bescheiden woning niet voor iemand die na 1979 eigenaar werd?

2. Uit het tweede deel blijkt dat de 50 %-vermindering voor een bescheiden woning termijngebonden, met name voor 5 jaar, wordt toegekend aan de eigenaars die in het verleden geen bouw- of aankooppremie hebben genoten.

Waarom geldt deze vermindering slechts voor een periode van vijf jaar en niet langer? Een bescheiden woning verandert – zonder verbouwingen – toch niet van karakter? Of krijgen de – inkomenszwakkere – eigenaars van dat soort woningen nadien een andere vorm van vermindering toegekend en zo ja, welke?

3. Werd het kabinet van de minister-president op enige wijze betrokken bij de redactie van deze folder? Het is blijkbaar het een lovenswaardig initiatief, maar veel te technisch.

Op welke wijze werd bij de redactie ervan met het begrip "klantvriendelijkheid" rekening gehouden?

4. Op hoeveel exemplaren (aantal) werd de folder gedrukt en verdeeld en wat is de totale kostprijs (druk- en verzendingskosten) van dit initiatief?

**Vraag nr. 28
van 18 november 1999
van de heer MARINO KEULEN**

Officieel bezoek aan Nederland – Resultaten

Op dinsdag 2 november laatstleden bracht de minister-president een eerste officieel bezoek aan zijn Nederlandse collega, minister-president Wim Kok.

De minister-president omschreef bij die gelegenheid Nederland als ons (lees Vlaanderens) prioritaire buurland. Naast taal en culturele verwantschap, zijn er ook concrete zakelijke dossiers die Vlaanderen en Nederland binden.

Volgens persberichten zijn in het onderhoud Kok-Dewaël onder meer volgende drie dossiers ter sprake gekomen.

1. De verdieping van de Westerschelde: wat is concreet afgesproken m.b.t. maatregelen en/of initiatieven in dat verband?

2. De aanleg over het historische tracé (via Roermond) van de zogeheten "IJzeren Rijn": welke afspraken zijn hier gemaakt?

3. De integratie van het LUC (Limburgs Universitair Centrum) en de UM (Universiteit Maastricht): welke afspraken gelden hier?

4. Werd rond de drie voormelde dossiers ook een tijdschema afgesproken en zo ja, wat zijn de termijnen terzake?

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 31
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Tegen 1 januari 2000 moeten alle Vlaamse adviesraden minstens één derde leden van elk geslacht tellen, zo niet worden hun adviezen waardeloos voor de Vlaamse regering.

Alleen de verantwoordelijke minister beschikt over het nodige gezag om voor zijn/haar diensten eventueel een actieplan op te zetten. Zowel nagaan welke plaatsen nog in te vullen zijn, het brede publiek en de betrokken sector informeren over de aard van de "vacature", een beroep doen op databanken zoals onder andere de Pluspuntbank, ... zijn hiervoor allicht noodzakelijke stappen.

1. Welke adviesraden die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen, voldoen nog niet aan het decreet ?
2. Hoe en wanneer heeft de minister tijdens haar/zijn ambtsperiode de adviesorganen die (on)rechtstreeks voor haar/zijn beleid belangrijk zijn, reeds gestimuleerd om de eenderderegel uitvoerbaar te maken ?
3. Heeft hij/zij stimuli gegeven om hiervoor een concreet actieplan op te stellen ? Zo ja, wanneer moet dit klaar zijn ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Vraag nr. 32
van 18 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Magnetische resonantie-tomograaf – Erkenningen

Op 13 augustus 1999 werd het koninklijk besluit (KB) gepubliceerd tot vaststelling van het maximum aantal diensten waar een magnetische resonantie-tomograaf met ingebouwd elektronisch telsysteem kan worden opgesteld.

Het is aan de Vlaamse minister bevoegd voor Volksgezondheid om deze diensten te erkennen.

Voor de ziekenhuizen in Vlaanderen is een spoedige erkenning belangrijk.

Volgens het KB kunnen in 1999 nog 24 diensten in het Vlaamse gewest worden erkend. Vanaf 2000 kan dit aantal nog worden opgetrokken. Voor de universitaire faculteiten Geneeskunde is in een specifieke regeling voorzien.

1. Welke diensten in Vlaanderen draagt de minister voor om in 1999 te worden erkend ?

Welke specifieke maatstaven hanteert de minister voor deze erkenningen ?

2. Welke timing is er vooropgesteld voor de erkenning van andere diensten ?

Zijn hier dezelfde maatstaven van kracht ?

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 32
van 8 november 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vervuiling Kouterwijk St.-Amands – Statuut "on-schuldige eigenaar "

Op 24 maart 1999 beloofde toenmalig minister Kelchtermans in verband met het dossier van de vervuiling in de Kouterwijk in Sint-Amands dat hij bij OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) zou vragen of het niet aangewezen was een collectieve aanpak voor te staan, en dus af te stappen van een perceelsgewijze behandeling. Op die manier kon iedereen die een huis en een tuin bezit in de getroffen wijk, het statuut van onschuldige eigenaar krijgen.

1. Werd er sedertdien terzake enige vooruitgang geboekt ?
2. In het regeerakkoord wordt gewag gemaakt van een verfijning van de decreetgeving en de uitvoering, onder meer m.b.t. het onschuldig bezit. Ik vermoed dat dit ook slaat op dossiers zoals dat van de Kouterwijk.

Kan de minister verduidelijken in welke richting zij in dat verband denkt ?

Kan zo'n eventuele verfijning de inwoners van de bewuste wijk nog ten goede komen ?

Vraag nr. 33
van 9 november 1999
van de heer JOS DE MEYER

Mestactieplan – Economische vergoedingen

Bij de onderhandelingen in verband met het Mestactieplan (MAP) heeft men in 1995 een evenwichtig akkoord bereikt, waarvan alle elementen moeten worden gerespecteerd. Eén element ervan is dat de gebiedsgerichte verscherping ten bate van waterwinning en natuur mogelijk werd, onder de voorwaarde dat getroffen landbouwers voor de hogere kosten en lagere inkomsten zouden worden vergoed.

Ik heb de vorige minister van Leefmilieu hierover meermaals vragen gesteld :

- schriftelijke vraag nr. 252 van 24 april 1997, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 mei 1997, blz. 1527 ;
- schriftelijke vraag nr. 157 van 4 februari 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 27 april 1998, blz. 1666 ;
- schriftelijke vraag nr. 304 van 25 mei 1998, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 393 ;
- actualiteitsdebat november 1998, mijn vraag in verband met de compensaties voor de gebiedsgerichte verscherping, Beknopt Verslag nr. 13, blz. 13-14 ;
- actuele vraag over gebiedsgerichte verscherping van de bemestingsnormen in natuur- en waterwingebieden, Beknopt Verslag nr. 27 van 5 januari 1999, blz. 3.

De landbouwers uit de kwetsbare gebieden hebben de voorbije maanden voor het vierde opeenvolgende jaar de verscherpte regels inzake uitrijregeling en normering nageleefd. Men werd gecontroleerd op de toepassing ervan.

Over de vergoedingen blijft men nog steeds in het ongewisse en, behalve voor het eerste jaar, wacht men nog steeds op uitbetalingen. Begrijpelijk dat het ongenoegen zeer groot is.

In deze zware crisisperiode voor de landbouw is het mijn inziens de morele plicht van de overheid om de vroegere aangegane engagementen ten aanzien van de landbouwers na te leven. Voor heel wat bedrijven wordt de toestand uitzichtloos.

In vroegere verklaringen in het Vlaams Parlement vroeg ook de huidige minister dat hoe dan ook een oplossing zou worden gezocht om aan de beloften tegemoet te komen.

1. Wat is de stand van zaken voor 1997, 1998 en 1999 m.b.t. de gebiedsgerichte verscherping ten bate van waterwinning en natuur en de vergoedingen hiervoor ?
2. Wat is de stand van zaken in verband met de uitvoeringsbesluiten ?
3. Wat zijn de reacties van de Europese Commissie ?
4. Op welke wijze honoreert de overheid haar engagement ten aanzien van de landbouwers ?
5. Is hierover reeds overleg geweest tijdens deze legislatuur met de landbouwsector ? Zo ja, wanneer en met welke afspraken ? Zo neen, wanneer wordt het eventueel georganiseerd ?

**III. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS MET
 TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
 EN DIE OP VERZOEK
 VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
 OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
 (Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
9	12.10.1999	C. Van Eyken	<i>Kabinetten – Dienstvoertuigen</i>	453
12	20.10.1999	R. Van Den Heuvel	<i>Onroerende voorheffing – Verminderingen</i>	453
15	22.10.1999	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	455
17	28.10.1999	C. Decaluwe	<i>Interdepartementale stuurgroep euro – Stand van zaken</i>	457
18	28.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Successierechten familiale ondernemingen – Nultarief</i>	333
19	03.11.1999	K. Van Overmeire	<i>Huis der Nederlanden Kaapstad – Betrokkenheid</i>	333
20	04.11.1999	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Overzicht</i>	459
21	04.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenschapsattaché Zuid-Afrika – Rapportering</i>	334
22	04.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Samenwerkingsprojecten met Zuid-Afrika – Stand van zaken</i>	334
24	08.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Doelstellingsgebieden – Tongeren</i>	335
○ 25	16.11.1999	M. Keulen	<i>Onroerende voorheffing – Vermindering bescheiden woningen</i>	462
26	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	336
○ 28	18.11.1999	M. Keulen	<i>Officieel bezoek aan Nederland – Resultaten</i>	463
30	25.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Expo 2000 Hannover – Vlaanderen</i>	337
36	07.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabantbeleid – VZW Friends of Flanders</i>	337
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
46	28.10.1999	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsconvenants – West-Vlaanderen</i>	337
49	28.10.1999	C. Decaluwe	<i>Bruggen – Onderhoud en herstelling</i>	341
50	28.10.1999	D. Ramoudt	<i>Sluizencomplex Demey Oostende – Waterafvoer</i>	342
51	28.10.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afwerking ring Mechelen – Milieueffectrapport</i>	342
△ 53	03.11.1999	J. Malcorps	<i>Waterbeheersingswerken Antwerpen-Noord – Stand van zaken</i>	343
57	04.11.1999	C. Decaluwe	<i>Binnenvaart – Kaaimuren</i>	345
59	08.11.1999	L. Peeters	<i>A12 – Kruispunten</i>	346
61	09.11.1999	J. Malcorps	<i>Prodatasysteem De Lijn – Overstapregeling</i>	347
63	09.11.1999	C. Van Eyken	<i>Brussels voorstadsnet – Infrastructuurwerken</i>	348
64	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>N730 Tongeren-Bree – Fietspadproject</i>	349
65	16.11.1999	A. Denys	<i>Leieoever Deinze-Kortrijk – Onderhoud</i>	350
66	16.11.1999	D. Ramoudt	<i>Buslijn 62a Torhout-Oostende – Dienstregeling</i>	350

67	16.11.1999	D. Ramoudt	<i>Belbusprojecten – Rendabiliteit</i>	351
68	16.11.1999	J. Penris	<i>Decreet zeehavenbeheer – Instellingen</i>	352
69	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	353
70	18.11.1999	D. Ramoudt	<i>Files – Verkeersradio</i>	353
71	19.11.1999	E. Schuermans	<i>Kruispunt R71-N80 Hasselt – Aanpassingswerken</i>	353
72	19.11.1999	D. Holemans	<i>N466 Gent-Deinze – Verkeersveiligheid</i>	354

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

	20	26.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schoolboeken – Gelijkekansenidee</i>	355
	23	28.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Interdepartementale Commissie voor Gelijke Kansen – Werking</i>	355
	24	28.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Implementatie kwaliteitsdecreet – Ouderenvoorzieningen</i>	357
	25	28.10.1999	J. De Meyer	<i>Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid</i>	358
	26	28.10.1999	S. Becq	<i>FCUD-middelen – Communautaire verdeling</i>	358
	27	03.11.1999	E. Matthijs	<i>Mentaal gehandicapten – Opvangaanbod</i>	360
	28	03.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Omzetting RO- in RVT-bedden – Stand van zaken</i>	362
	30	16.11.1999	S. Becq	<i>Kinderopvang – Ouderbijdrage samenwonenden</i>	362
○	31	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	464
○	32	18.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Magnetische resonantie-tomograaf – Erkenningen</i>	464
	33	19.11.1999	I. van Kessel	<i>Zorgprogramma's reproductieve geneeskunde – Stand van zaken</i>	363
	34	19.11.1999	T. Merckx-Van Goeij	<i>Fruiteelt en gezondheidsrisico – Bevindingen</i>	365
	36	22.11.1999	S. Becq	<i>Kinderopvang – Opvangonderbreking</i>	366
	41	01.12.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijns- en gezondheidssector – Loonharmonisering</i>	366

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

	7	16.09.1999	P. Van Grembergen	<i>Intrekking sociaal huurbesluit – Redenen</i>	460
	26	03.11.1999	C. Decaluwe	<i>Hypotheekleningen sociale koopsector – Afbetalingsachterstand</i>	367
	27	04.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beleidsplan Brussel – Taaltoestanden ziekenhuizen</i>	369
	28	08.11.1999	L. Peeters	<i>Huisvestingspremies – Automatische toekenning</i>	370
	29	09.11.1999	C. Decaluwe	<i>Sociaal patrimonium – Leegstand</i>	371
	31	16.11.1999	J. Loones	<i>Stamboonderzoek – Steun</i>	380
	32	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	380
	34	19.11.1999	S. Becq	<i>Vlaams Woningfonds – Gehandicapten</i>	380
	36	24.11.1999	T. Merckx-Van Goeij	<i>Duurzame ontwikkeling – Voorbeeldfunctie overheidsdiensten</i>	381

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

18	03.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schoolboeken – Genderproblematiek</i>	381
19	04.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Atheneumgebouw Oudergem – Bestemming</i>	383
20	08.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlands onderwijs Brussel – Meerkosten</i>	383
21	08.11.1999	F. Dewinter	<i>Universiteit Gent – Vlaams Bloksprekers</i>	384
24	16.11.1999	V. Heeren	<i>Studietoelagen – Inkomensvoorwaarden</i>	386
25	18.11.1999	F. Vermeiren	<i>Ingenieursstudies – Promotie</i>	387
26	18.11.1999	E. Van Vaerenbergh	<i>Universiteit Gent – Aanstelling opdrachthouders</i>	389
28	19.11.1999	H. De Reuse	<i>Muziekacademie Gooik – Proefproject volksmuziek</i>	390

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

12	26.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkloze vijftigplussers – Stand van zaken</i>	391
13	28.10.1999	P. Ceysens	<i>Campagne "Hartwerk" – Evaluatie</i>	394
14	28.10.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB – Internetaansluiting werkzoekenden</i>	396
16	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	397
21	01.12.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch ondernemen – Stand van zaken</i>	398

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	19	20.10.1999	J. Malcorps	<i>Afvalolie – Verwerking</i>	399
	25	28.10.1999	J. Penris	<i>VLAM – Promotie "Belgische" kazen</i>	406
△	27	28.10.1999	J. De Meyer	<i>Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid</i>	406
	28	03.11.1999	J. Maes	<i>Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden</i>	408
	29	03.11.1999	J. Malcorps	<i>Waterbeheersingswerken Antwerpen-Noord – Stand van zaken</i>	408
	30	03.11.1999	J. Malcorps	<i>Verpakkingsafval – Preventie en recyclage</i>	409
	31	03.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijk afvalbeleid – Beoordelingsnormen</i>	413
○	32	08.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vervuiling Kouterwijk St.-Amands – Statuut "onschuldige eigenaar"</i> ...	464
○	33	09.11.1999	J. De Meyer	<i>Mestactieplan – Economische vergoedingen</i>	365
	34	16.11.1999	J. Loones	<i>Toerisme en milieu – Onderwijs en vorming</i>	414
	35	16.11.1999	M. Keulen	<i>Afvalwaterheffing – Vrijstelling voor mindervaliden</i>	415
	36	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	415
	37	16.11.1999	J. Maes	<i>Mestactieplan – Economische vergoedingen</i>	416
	38	16.11.1999	J. Malcorps	<i>Huisvuilverbrandingsovens – Emissienormen opstartperiode</i>	416
	39	16.11.1999	C. Decaluwe	<i>De Mandel (Izegem) – Slibvervuiling</i>	418
	40	18.11.1999	J. Coens	<i>Westerschelde – Slibstorting</i>	418
	41	22.11.1999	C. Decaluwe	<i>Subsidiëringsbesluit gemeentelijke rioleringen – Evaluatie</i>	419
	44	24.11.1999	J. Malcorps	<i>Steenbakkerijen – Emissies</i>	420

51	26.11.1999	M. Van den Eynde	<i>Terra Cotta-site St.-Lenaarts – Afvalverwerkingsinstallaties</i>	421
J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport				
24	03.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanslagbiljetten milieubelasting Kraainem – Taalgebruik</i>	422
25	04.11.1999	V. Declercq	<i>Fort Napoleon (Oostende) – Geplande bouw Frimoutcentrum</i>	422
26	08.11.1999	L. Peeters	<i>Bezwaarschriften gemeentebelasting – Taalgebruik.</i>	423
27	08.11.1999	F. Vermeiren	<i>Vlaamse openbare instellingen – Personeelsformaties</i>	424
28	09.11.1999	L. Peeters	<i>Statuut lokale mandataris – Toepassing omzendbrief</i>	429
△ 29	16.11.1999	J. Loones	<i>Stamboonderzoek – Steun</i>	430
30	16.11.1999	E. Van Vaerenbergh	<i>Aanslagbiljetten millieubelasting Kraainem – Taalgebruik</i>	431
32	18.11.1999	J. Coens	<i>Medisch Topsportlabo BLOSO Herentals – Sluiting</i>	432
33	18.11.1999	J. Coens	<i>Bescherming Assebroekse Meersen (Brugge) – Stand van zaken</i>	432
41	26.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse administratie – Landschapskantoren</i>	433
47	02.12.1999	L. Peeters	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten</i>	433
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media				
17	04.11.1999	C. Decaluwe	<i>Onbebouwde percelen – Gemeentelijke inventarissen</i>	434
19	16.11.1999	J. De Roo	<i>Expansiesteun – Beleid</i>	436
20	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	438
21	16.11.1999	F. Dewinter	<i>Investeringsklimaat – Maatregelen</i>	438
△ 22	18.11.1999	D. Ramoudt	<i>Files – Verkeersradio</i>	441
23	18.11.1999	E. Van Vaerenbergh	<i>Overijse Golf Club – Bouwvergunning</i>	443
24	19.11.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT-berichtgeving – "Vlaanderen, staat in Europa"</i>	445
25	19.11.1999	C. Vandembroeke	<i>Franse bedrijfzone nabij Rekkem – Overleg</i>	446
26	24.11.1999	R. Van Goethem	<i>Handelsbeurs Kapellen – Ministerieel bezoek</i>	446
27	24.11.1999	C. Decaluwe	<i>Vlaminov – Stand van zaken</i>	447
28	24.11.1999	M. Keulen	<i>Gewestelijke VRT-radio-omroepen – Zelfstandige medewerkers</i>	448
29	25.11.1999	W. Aers	<i>VRT-berichtgeving – 11-novemberplechtigheid Diksmuide</i>	449
30	26.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Roldoorbrekend personeelsbeleid – Initiatieven</i>	449
37	03.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Expo 2000 Hannover – Vlaanderen</i>	450
43	10.12.1999	J. Stassen	<i>Doel – Sociaal begeleidingsplan</i>	451